

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیاژ: شهوکت شیخ یه‌زدین

سه‌رنوو‌سه‌ر: به‌دران شه‌محمد سه‌یب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولیر

س.پ. ژماره: ١

www.araspublisher.com

دیاره‌گه‌راییی تاراوگه

پیشکشه:

بهو مرقانهی له دۆزهخی تاراوگه یان، بههشتی داهیتان و
سه ربه رزی سازده کهن.
به په نابهره جوانه کانی وهک خۆم.
به جه بار جه مال غه ریب که نیشتمانی پین به خشمه وه.

ناوی کتیب: دیارده گه رای تاراوگه

دانانی: ریوار سیوهیلی

بلاوکراوهی ئاراس - ژماره: ۱۳۸

دهرهیتانی هونه ری: به دران ئه حمه د جه بیب

به رگ: شکار عه فان نه قشبه ندی

نووسینی سه ر به رگ: محمه د زاده

پیت لیدان: ریوار سیوهیلی

هه له گری: شیرزاد فهقی ئیسماعیل + مراد جه کیم

سه ر به رشتی کاری چاپخانه: ئاوره حمان مه حمود

تابلوی به رگ: یوهانز هولبیک. ناوی تابلۆ «به به رده بوون ۱۸۹۴»

تیریتۆ: ۸۰۰ دانه

چاپی به که م - ده زگای بلاوکرده وهی باران - ستۆکهۆلم ۱۹۹۵

چاپی دووه م - ده زگای ئاراس - چاپخانهی وهزاره تی په روه رده، ۲۰۰۲

له کتیبخانهی به ریتوه به رایه تی گشتی رۆشنبیری و هونه ر له هه ولیر ژماره

(۱۴۱) ی سالی ۲۰۰۲ ی دراوه تی

دیارده گه رای تاراوگه

ریوار سیوهیلی

ناوه پړوك

7	پيشه كى
17	به شى به كه م - نه زموننه كان
19	نه فسانه كان
41	پوليس: باوكيكي ناحه ز له سه ر شه قامى نازادى
55	دهقى پوليسى
65	روخسار و سيما: وهك هوبه كى نالوگور كردن
79	خواردن: له نالوگوره وه بو گوشه گيرى
93	له تاكه وه بو جووت
109	به هه شت له نانا بيل نييه
121	به شى دووهه م - خويندنه وه كان
123	هه ندئ خه تى پيچاوپيچى رهش و سپى
151	«تو ته نيا نيت!»
165	وهرزى گه رانه وه
173	ياداشت و سه رچاوه كان
175	فه ره نگو كى زارا وه به كار هينرا وه كان

پیشه کی

روونکردنه وهی چه مک و زاراوه

کتیبی «دیارده گهرایی تاراوگه» ههولدانیکی تاییه تی و تاکه که سییه بو نووسینه وهی شتوازیکی ژبان، که ده کری ناوی بنیتین: «سیسته می ژبانی په نابهران». که ده لیم هم بهرهمه ههولدانیکی تاییه تییه، مه بهستی سه ره کیم نه وهیه، که دیدی روانین و شیکردنه وه، دیدیکی سوژه کتیقی و تاییه ته. به ده برپینیکی دی، زوره ی نه و بابه تانه ی له م کتیبه دا له باره یانه وه نووسراوه، نه و بابه تانه که من بو خوم تیایاندا ژیاوم و نه زمونم کردون؛ که واته هم بهرهمه نه وندده ی که ورووخستنی کومه لئ نه زموننی شه خسییه له بهرهمه رای گشتیدا، (نه ویش به هوی فیللی نووسینه وه) نه وندده بهرهمه میک نییه بو نه وه نووسرابیت که بیته قسه که ری رسمیی گشت په نابهران.

هه رجه ندی جهخت له سه ره نه وه بکه مه وه که «نه زموننی تاییه تی سه رچاوه ی باسه کانی هم بهرهمه یه»، هیشتا ناتوانم نه و فیلله دا پوشم، که له گه ل چاپکردن و به کتیبه کردنی بهرهمه که دا له دایک ده بیت! هه موو «تاییه تییه ک» کاتی ده خرته روو و بلاو ده کرتته وه و چاپ ده کرت، ئیدی تاییه تمه ندییه تی خوی له دست ده دات و ده بیته هوی ئاشکرکردنی نه و «تاییه تییه نه ی» که له خوی ده چن و، ده که ویتته نیوه ندیکی گفتوگو و دیالوگه وه بو نه وهی هه موو نه و «تاییه تییه نه ی» دی که هیشتا نه خراونه ته روو، قسه یان له باره وه نه کراوه و هتد. ئاشکرا بکات. نه مه ش به مانای نه وهی چ په سه ندکردن و به شانویال هه لداننی هم کتیبه (له لایه ن خویته ره کانیه وه) و چ ره تکردنه وهی و ره خنه لیگرتنی له خزمه تی ئامانجی

مندان: به قسه هیتانی بیده نگیه کان، گفتوگو له سه ره نه گوتراوه کان و دوا جار ئاشکرکردنی شاراوه کان.

ههروه کو گوتم چوارچیتوهی بنه ره تیبی باسه کان له نه زموننی تاییه تییه وه ئاو ده خونه وه. به لام من نه موسته وه نه زموننی (یه ک کهس، یان یه ک په نابهر) بنووسمه وه. به لکو له و مانا و نادیار و نه بینراوانه ده گه ریم که شتوازی ژبانی په نابهران ده بیته هوی سه ره هه لدانیان. به زمانیکی دی، ده کری بلیم: نه گه رچی هم کتیبه له دوا شیکردنه وه دا ورووخستنی نه زموننه کانی تاکه که سییه، به لام نه زمون و بیرکردنه وه و ره فتاره کانی نه و که سه هه لقه یه ک دروست ده کات، که نه و هه لقه یه هه رگیز ناتوانی به «ته نی» و گوشه گیرانه به رده وام بی. (نه مگوت به ته نیا بوونی هه بی، چونکه نه گه ره هه بوونیکی نه و توش له ئارادا بیت، نه وه بیگومان بوونیکی ناچالاکه)، نه و هه لقه یه ش که ناتوانی گوشه گیرانه به رده وام بی، نه وه به شداره له پیکه وه گرتدانی هه لقه کانی تری چوارده وری خوی. نه مه ش زنجیره یه کی یه کگرتوی سه ره خوی پیکدیتنی، که من ناوی ده نیم «دیارده گهرایی تاراوگه».

په نابهر له ژبانی تاراوگه یی خویدا رووبه رووی چه ندین دیارده ی جوړبه جوړ ده بیته وه که دوا جار دیارده کان ده بنه چوارچیتوه یه ک بو شتوازی نه و ژبان. لیره وه، من پاشگری «گهرایی» که له زمانی فارسییه وه وهرمگرتوه و له کوردیدا به رامبه ریکی نه و تزی نییه، به و مانایه به کار ده به م، واته په نابهر له ده ره وهی دیارده کان ناژی، به لکو دیارده کان شتوازی ژبانی بو ده ستنیشان ده کن و ده یخه نه ژیر ده سه لاتی خویانه وه. له و ریگه یه شه وه ده یکه نه «دیارده گه را» و ملکه چی یاساکانی خویانی ده کن. به کارهیتانی چه مکی «دیارده گهرایی» ده بی نه و هیزه یاخود دیارده نامو ده ره کییه پیشان بدا، که نه ک به خواستی په نابهر خوی، به لکو به زور شتوازی ژبانی داگیر ده کات و به تاییه تمه ندییه کانی خوی موته لای ده کات. که واته

ئەم کتیبە باس لە (دیاردەناسی) ناکا و ناکری بلیین ھەولدا ئینکی دیاردەناسانە یە. کردە ی «ناسین» کردە یە کە لە دەروە ی دیاردەکان دەمانھیلتەو، لە کاتیکدا من لەناو دیاردەکانەو قسان دەکەم.

ھیچ پەنا بەریک بە بێ پەنا بەریکی دی مانای نییە، ئەمە حوکمییکە دەشی بۆ کەسێ کە لە تاراوگەدا نەژیابیت، ھەروا بەئاسانی پەسەند نەکرێ، بەلام ئەم حوکمە بنەمایەکی شیکاریی ھە یە: پەنا بەران ھەریکە یان، بەش و ھەلقەکانی ئەو زنجیرە یە پیکدین کە لەناو سیستەمی ژیان و ھەلسوکەوتیاندا مانا و نرخ دەدات بەناوەرۆکی پەنا بەریوونەکیان. لیرەو، ھەر پەنا بەریک ھیمایە بۆ گشت پەنا بەرانی دیکە، ھەرەک چۆن دەشیت ھەلقە یەکی تایبە تیش بێ لە ھەلقەکانی بازە ی «دیاردەگەرایی تاراوگە» دا.

تاراوگە چیدی وەک سەردەمەکانی رابردوو، بارودۆخی تاکە کە سیک نییە کە دوور لە نیشتمان و زێد و کولتوری خۆی دەژیا و بەھۆی چەمکی وەک: «شاعیری ئاوارە» و «سیاسی دوورخراوە» و «دیپلۆماتی ھەلاتوو» ھو دەناسرایەو. لە ژیان ی ھاوچەرخدا، تاراوگە دیاردە یە کە خاوەنی خەسەت و تایبەتە ندیی قوولی خۆ یە تی. رەھەندی دەروونی و کاراکتەری تایبەت و، دەتوانم بلیم گوتاری تایبەت بەخۆشی ھە یە. دیاردە یە کە نەک ھەر سنوورە جوگرافیەکانی ژیان ی پەنا بەر ھەلدەگێرتەو بەلکو، گۆرائیکی بنەماییش لە کەسیتییە کە یدا دەکات.

ئەم دیاردە یە ھەرەک گشت دیاردە یەکی دیکە ی دنیا، ریزمان و سیستەمی میتۆلۆژیانە ی خۆی ھە یە و خاوەنی چەندین نیشانە ی تایبەت بەخۆ یە تی. دیاردە یەکی نیشانە ناسانە یە، بۆ یە دەکرێ ئەم کتیبە بەھەولدا ئینکی نیشانە ناسانە (Semilogisk) ناو بەرین و بۆ روونکردنەو ی مانا و کۆدی ئەو ئەفسانانە کار دەکا کە مروقی پەنا بەر لە ریتگە یانەو و بەھۆیانەو خۆیمان پیدەناسینێ.

بەو تیتگە یشتە ی کە لە «رۆلان بارت» ھو فیر بووین، ئەفسانە لە بەر

ئەو شوین گرنگی نییە کە «پە یامیکە لەسەر بابە تیک»، بەلکو گرنگییە کە ی لەو دایە کە «ئەو پە یامە چۆن دەگات؟»

ئەفسانەکانی نیو ژیان ی پەنا بەران ھەر تەنیا ئەوانە نین کە لە ریتگە ی زمانی قسە کردنەو خۆیان دەردە پرن، بەلکو لە ژیان ی پەنا بەر دا ھەموو شتی بۆ ی ھە یە بییتە ئەفسانە: ھەر لە نیگارێکی فۆتوگرافیەو تا رازاندنەو ی نیومال، جلورەگ پۆشین، خواردن دروستکردن، سەفەر و ژنھێنان و ھتد...

ئەرکی ئەم بەرھەمە ئەو یە لە ھەندی لەو لایەنانە ی ژیان ی پەنا بەران بکۆلێتەو کە دوا جار وەک «مانا و ناوەرۆک» ی ئەفسانەکانی ژیان یان دەردە کەون، بە بێ ئەو ی سەلتە تیک پە یوہندیان لە گەل ژیان ی راستە قینە یاندا ھە بیت. تیتگە یشتن لە مانای ئەفسانە یی ئەو شیوازە ژیانە یشت تەنیا ئەو کاتە ئەنجامیکە دەبێ کە وەک سیستەمیکی سەر بە خۆ تەماشای بکە ین. سیستەمییک کە حەقیقەت و زمان و شیواز (Stil) ی خۆی ھە یە. بەلام کیشە ی ھەرە گەرە ئا لیرە دا بریتییە لەو ی، کە حەقیقەت و زمان و شیوازی نیو ئەو سیستەمە ھەرگیز بە شیوہ یەکی رەوان و راستەوخۆ، دەرپری خۆی نییە، ھەرگیز مانای ئەو رستە و دەستەوازانە ی لە سیستەمی ناویراودا رەواجیان ھە یە تاک رەھەند نین، لە بنەمادا ئەرکی زمان لە جیھانی پەنا بەر دا گۆرائیکی گرنگی بەسەر دا دیت، گۆرائیک لە بەکارھێنانی «پەند» و «حیکمەت» و «قسە ی نەستەق» ھو بۆ پەنا بەر دە بەر «بەلگە ی لۆژیکی» و «دەستنیشان کردنی کۆنکریتی» و ھتد... بەو چۆرە یشت ژیان ی پەنا بەر و ئەفسانەکانی ناوی دەبنە دەمامکیکی گەرە ی پرن لە نھینی و تەموژاوی و نادیار.

من ھەولمداوہ بە پشت بەستن بە ئەزموونی خودیی و لە دیدیک ی سۆرتە کتییانەو ھەنگاوی بەرەو نووسینەو ی رووی، یاخود رووہکانی ژیرەو ی ئەو دەمامکە گەرە یە بنیم، ئەم کارەش تەنیا بەھۆی «خۆکردن بەبابە تیک بۆ لیکۆلینەو» و لە ریتگە ی رەتکردنەو ی تاقە میتۆدەو ھە یسەر دەبوو.

میتۆدەکان (بەچاوپۆشین لە ئاستی زانستی و پەلی ئەپیسستمۆلۆژی -

معرفى-يان) ئەو چەمكەنەمان دەخەنە بەردەست كە دەكرى بەھۆيانەو لە دياردە و بابەتە ئارام و ئۆقرەگرتووەكان بۆكۆلپەنەو و لىيان تىبگەين، لە كاتىكدا ژيانى پەنابەران و دياردەكانى تاراوگە، وەك بابەتە ئەم كىتەبە؛ بابەتە تىكى نا ئارام و ئۆقرە نەگرتووە، بابەتە تىكە بەردەوام لە گۆران و ھەلۆھەلە شاندنەو و دروستبوونەو ھەي جۆرە جۆردايە. ھۆى تىكە لكردن و كار كردن بەمىتۆدىك زياتر، جگە لەو ھەي دىسپلينيكي نىشانەناسانەيە (Semiologisk Disciplin) چونكە نىشانەناسى وەك مىتۆدىكى زانستى ئەو ھەي لەبەرچا و گرتووە، كە خۆى تىكەل بكا و سوود وەر بگرى، بەتايبە تيش ئەو بەلەي ئەمپۆ بە «Psyko-semiotik» (نىشانەناسى و ھەرووناسى) بەنەيانگە (۱)، بەلام ئەم تىكە لكردنە مىتۆدىيە لەلایەن مەنەو بە مەبەستەيش بوو، كە، ھەم دیدى سۆژەكتىفانەي كىتەبەكە خۆى ھەر بىرئى و ھەم بۆ ئەو ھەيش چەمكى «دياردە» و «تاراوگە» وەك دوو چەمكى ئۆقرەنەگرتو مامەلەيان لەگەل بكرى.

نامەوئ ئەمەش بشارمەو كە وىراي ئەو لایەنانەي پىشتەر ھىمام بۆ كردن، لە كاتى نووسىنى بابەتەكانى ئەم كىتەبەدا، بەتايبەتە لە باسەكانى بەشى يەكەمدا، ھەردەم پرسىارىكم لەخۆم دووبارە كردۆتەو: كاتىك من وەك پەنابەر ھەندى لایەنى ژيانى كۆلتورى خۆرئاوا و ھەردەگرم و دەيانكەم بەبەشى لە پىكەپەنەكانى ژيانى خۆم، ئايا دەتوانم بەھۆى ھەمان ئەو لایەنانەو كە لە كۆلتورى ئىرە و ھەرگرتوون، جارىكى دى پەيوەندى بەخۆرئاوا خۆپەو بەكەمەو؟ ئايا ئىمە دەتوانىن بەھۆى ئەو دياردانەو كە لە كۆلتورى ئەوروپىدا بەرھەم ھاتوون و باون، پەيوەندىيەكى ئالوگۆرى لەگەل ھەمان كۆلتوردا دروست بەكەين بەبە ئەو ھەست بەكەين ئەو كارەي ئىمە لاسايكردنەو ھەيەكى ناشیانەيە؟ ئەمە ئەو پرسىارىيە كە نەو ھەي دوو ھەم و سىپەمى پەنابەران بەدەستىيەو دەنالپىن، ئەو نەو ھەيەكى كە نە رىشەيەكى نا ئەوروپى ھەيە و، نە بۆشى دەلوئى پەيوەندىيەكى ھەوسەنگ

بەو كۆلتورەو بەكە. من وەلامىكى ئەوتۆم بۆ ئەم پرسىارىيە نىيە، بەلام پىموايە وەلامدانەو ھەي ئەم پرسىارىيە بەرەو شۆنەيكمەن دەبا كە جىاوازە لەو ژىنگەيەي «سەلمان روشدى» لە نۆفىلىتەي خۆرھەلات و خۆرئاوا (۱۹۹۴) دەسبەرت بەگوزەرانى پەنابەران خستويەتییە روو، پەنگە بتوانىن ناوى بنەين «بارودۆخى تاراوگە لە سەردەمى پۆست-روشدى» دا، وەك سەردەتايەك بۆ باسى «توندوتىژى سىمبولى» بەتەيگەيشتنى كۆمەلناسى بەناوبانگ «پىر بۆردىو»، لە جىھانى تاراوگەدا لىي بۆكۆلپەنەو.

كەمۆكۆرى

شۆنەي ھەندى باس لەناو لاپەرەكانى ئەم كىتەبەدا ناديارە، بۆ نمونە دەشیا دياردەي «سەفەر كەردنەو» و «گەرانەو ھەي كاتىي بۆ ولات» لە دوو گۆشەنىگاوە تەماشى كرابا.

۱- پەنابەر وەك كى سەفەر دەكاتەو؟ وەك ھاوولاتى ياخود وەك گەشتگەر؟

۲- خالى ھاوبەش چىيە لە نىوان پەنابەران و ئەنترۆپۆلۆژىستەكانى كلاسىكدا؟

ئايا گەرانەو ھەي پەنابەر بۆ زىد و نىشتمانى خۆى، چ ھاوشىو ھەيەكى لەگەل سەفەرى ئەو كۆمەلناسانەدا ھەيە، كە بەنيازى دۆزىنەو ھەي ھۆزە دوور دەستەكان و خىزانە مرۆفایەتییەكان دەكەوتنە رى و، ئەم پرۆژەيەش دواجار بەجۆرى لە «كۆلۆنېاليزمى كۆلتورى» كەوتەو؟

لېكۆلپەنەو ھەيەكى ئەوتۆ گرنگە، چونكە لىمان ئاشكرا دەكات، كە تا چ ئاستىك دەتوانىن سەفەر كەردنەو ھەي پەنابەران و گوزەراندى «پشوى ھاوينە» لە نىشتمانى خۆيانا، لەبەر تىشكى پرۆژەي كۆمەلناسىي

كلاسيكدا ههئسه نكيين؟ گرنگترين خالي هاويهش به لاي منه وه له ههردوو پرؤژه كه دا بريتييه له پرؤسه ي «به دؤكيسومنت كردن» چونكه نه نجامي هه ر يه كئي له وه گه رانه وانه دواچار له كؤمه لئي به لگه نامه دا، بؤ نمونه، وئنه، فيلم، جلويه رگ و هتد... كؤ ده بيتته وه، به كورتى ده توانين پرسيسار بكه ين: ئايا تاراوگه توانيو به تى له «په نابهر» ئه وه جوژه كؤمه لئاسانه دروست بكا كه ئيمه له پرؤژه ي كؤمه لئاسيى كلاسيكدا وه ك دادوهر و پاريزهر (محامى) به سه ر كولتووره نا ئه ورو پييه كانه وه ده يانينين؟

ههروه ها له جيگه ي خويدا بوو به باسيكى تاييه ت- ئه گه رچى به كورتيش بيت، له مه ر زانستى سيميؤلؤژيا وه بنوسرئيت، به لام من ئه م كاره م نه كرده وه، چونكه پيم وايه ئه م كتيبه هينده ي ئه وه ي به كار هينانى هه ندي چه م ك و ئيمكانياتى ئه وتؤيه كه نيشانه ناسى ده يخاته به رده ستمان، كتيبيك نييه له مه ر نيشانه ناسييه وه، بؤ كه سيك بيه وئيت له مه ر تيؤرى ئه م زانسته وه زياتر قوول بيته وه، پيشنيار ده كه م بگه ر پته وه بؤ ئه وه سه رچاوه زؤرانه ي له م باره وه له به ر ده ستدان.

باسيكي ديكه كه شوئنى ليره دا نادياره، بريتييه له وه لامدانه وه ي چه ند پرسيسارتيكى گرنگ:

ئه وه كه سه ي له پشت ديره كاني ئه م كتيبه وه وه ستاوه كييه ؟ ئايا ئه وه كه سه «ليكوئه ره وه به» «رؤشنبيره» يا خود «په نابهر تيكه ؟» ئايا راناوى «من» ده گه ر پته وه بؤ كئي و بيده ينه پال كام يه ك له و ناوانه ي ناوم بردن؟ ئايا ئه وه كه سه ي ده يه وئيت به هوئى وه رووخستنى ئه زمونه «شه خسييه كاني» خوئى و دارشته وه يان له ئاستيكي «بابه تيدا» شتيكمان له مه ر «ديارده گه رايى تاراوگه» وه پيئليت كييه ؟ ئه گه ر ديارده كان شتوازه سه پاوه كاني ژيانى په نابهر بن، چؤن دلنيا بين له وه ي نووسه رى ئه م كتيبه ده توانييت له و ديو ديارده كانه وه بدوئ؟

ئايا ئه مه ش جوړتيكى دى يا خود لايه نيكي دى ژيانى ديارده گه رايى نييه

كه چه مكي «رؤشنبيرى» كردؤته ده مامكيك بؤ ئه وه ي ديسانه وه رووه راسته قينه كه ي خويمان لئى بشاريته وه؟

به هه ر حال ئه م پرسيسارانه سه رجه م به ره و پرسيسارى فراوانترمان ده بن: رؤلى رؤشنبيرى كورد له تاراوگه دا: ئايا هوشيارى و بيركردنه وه ي ئه م جوژه «رؤشنبيره» له جوړى كام هؤشياريه ؟ به رنامه كاني چين؟ چؤن له تاراوگه و شوئنى خوئى وه ك په نابهرتيكى ديارده گه را، ده روانييت؟ ئايا ئه وه ده توانييت خوئى له و بارودؤخانه بپاريزييت كه ده يكه نه ديارده گه را؟ ئه گه ر ناتوانييت بؤ به خوئى ده لئى رؤشنبيير؟ (۲).

ناوه رؤك

وتارى (ئه فسانه كان: ئاستى سفرى رؤشنبيرى)، هه م حوكمى نووسينه وه ي سه ره تاكاني تاراوگه ي له ئه ستؤيه و، هه م سه ره تايه كي گشتيشه بؤ نووسينه وه ي ريزمانى ئه وه سه ره تايه، خالى به ره تاييه بؤ وه بيره ينانه وه ي گه ليك لايه نى ژيانى په نابهر، كه له گفتوگو و ليكوئلينه وه په سميه كان و مشتومرى ساده ي رؤژانه دا له بير ده كريت!

له وتارى «پؤليس: باوكيكي ناحه ز له سه ر شه قامى ئازادى» دا، هه ولمداوه له ميكانيزمى ئه وه وئنايه بدوئيم كه وشه ي «پؤليس» له بيره وه رى ئيمه دا دروستى ده كات، يا خود زيندوى ده كاته وه. هه وئى من بؤ ئه وه بووه، له و ديو ئه وه پيناسه «نهرم و نيان» ه ي له خوړئاوا بؤ پؤليس و كؤنترؤلكردن ده كرى، ئه وه ياسا و ره فتار و پرئسيپانه بنووسمه وه كه دواچار پؤليس ده كه نه «پؤليس»! وتاره كه سه ره تا وتارتيكى سيميئارى بوو، بؤيه وه ك ده رده كه وئى له نووسينه وه يشيدا به چاكم زانى به هه مان شتوه دا بيرتؤمه وه. وتارى نيؤبراو هه وئلدانيكي سه ره تاييه بؤ گفتوگو كردن له گه ل زه نييه تى پؤليسيدا به شتوه به كي گشتى، به لام بؤ كه سيك بيه وئيت به شتوه به كي تاييه تى و كؤنكرتتى له درتؤزه ي ئه م باسه ئاگادار بيت. ئه وه ده كرى پاشكؤى «ده قى پؤليسى» يارمه تيدهر بيت.

له وتاری «روخسار و سیما...» دا، ههولمداوه له جوړی نه و سیستمه مهی ئالوگوړ و په یوه نډیبه (سیستمه می Cummiunication) بدویم، که (نیگا) و (ته ماشاگردن) پوړلی سهره کی تیدا ده گپتن. پرسپاری سهره کی نه و په یه: کاتن ئیمه بابه تیکین بو «ته ماشاگردن» و خویمان ده بیبه «ته ماشاکه» چی پرووده دات؟ ئم باسه ده کرتیت وهک سهره تابه کیش بو دوان له سهر دیاردهی «مؤده» بخوتندرتته وه، ئه ویش له چوارچپوهی روژشبییری کوردی و له و ئاسته دا که مؤده کاریگه ری تاییه ت ده کاته سهر ژبانی په نابهران.

«خواردن: له کوپونونه وه بو گوشه گیری»، به هه مان شیوهی باسی «روخسار و سیما» نووسینه وهی جوړتیکی دیکه ی سیستمه می ئالوگوړ کردنه. له وتاریکی «روژان بارت» وه که تیییدا چوارچپوه کانی «نیشانه ناسیی خواردن» ده ستنیشان ده کات دبیبه سهری بو ده ستنیشان کردنی بونیاده کانی سیستمه می خواردنی په نابهران. خواردن به تاییه تی «خواردنی خو مالی» چ پوړلیک له ژبانی تاراوگه دا ده گپری؟ ئاگایی به رامبر به خواردن مانای چیبیه؟ ئایا خواردن ته نیا بابه تیکه بو تیربوون، یاخود بابه تیکیشه بو چپژ وه رگرتن؟

وتاری «له تاکه وه بو جووت» ههولدانیکه بو ئاخواتنی سو سیوژلورژبانه ی ژبانی جووته کی: حه زلیکردن و خوشه ویستی. سهره تا له ناساندن و شیکردنه وهی هه ندی چه مکه وه دست پیده کات که له بواری لیکولینه وهی ئه و دوو بابه ته دا گرنگی تاییه تی خو یان هه یه. دوا ئه وهش ههولمداوه له چوارچپوهی ژبانی په نابهردا بو نرخ و شوینی ئه و چه مکانه بگه ریم. پرسپاری سهره کی من بریتیبیه له وهی: ئه و هیزه چیبیه که په نابهر ناچار ده کا بگه ریتته وه بو نیشتمانی خو ی تا برپاری ژبانی خیزانی بدات؟

باسی «بیره وهی و له ش» گه رانه به دوا ی جوړی له هیزدا که له ش کو نترؤل ده کا: ئایا بیره وهی دوا جار هیزتیکی کو نترؤلکه ر نیبه له ژیر تو یخه کانی له شدا، له ژیر پیستماندا که چاوه رپی موسیقای خو به تی؟ چیبیه ئه و هیزه ی که به گو یگرتن له گورانیبه کی خو مالی هه ندی جوولیه تاییه ت به سهر له شماندا ده سه پینی؟

به شی دووه می ئم کتیبه له سی خویندنه وه پیکهاتوه:

- سی تابلوی «ولیه م هاینه سن» شاعیر و نووسهر و هونه رمه ندی «باکور» ی دنیا. ناوه رؤکی سه فه رنامه یه ک پیکدین. سه فه رتیک هم حوکمی روچونه به ناخدا و هم لیتورد بوونه وه په کیشه به ناو مانای کاره کانی هونه رمه نددا.

- هه ندی ده ق فیلی تاییه تیمان لیده که ن: مروقتیک ده یه وی خو ی بکوژی، ئیمه ده مانه ویت رپی لیبگرین، به لام له هه مان کاتیشدا هه ولدانه که ی نه و مروقه جوړتیکه له سهرگرم کردمان: ئایا ئیمه دوا جار نه و مروقه رزگار ده که یین، یاخود چپژ له حاله ته که ی وهرده گرین؟ ئه مه ناوه رؤکی خویندنه وهی کورته چپروکتیک پیکدینی.

له کو تایی کتیبه که دا فه رهه نگوکی زاراوه به کاره یتر او ده کانم ئاماده کردوه، ههولمداوه به نمونه وه نه و زاراوانه روون بکه مه وه که به کارم هیناون و بو تیگه یشتن له باسه کانی ئم به ره مه گرنگی تاییه تیان هه یه. پیشنیار ده که م خوینهر سهره تا و له پیش هه موو شتیکدا چاوی به و فه رهه نگوکه دا بگپرتته وه.

له کو تاییدا ده مه وی بلیم، ئم به ره مه به مانا کو نکر تیبیه که ی، به ره مه میکی زانستی نیبه. به لکو هه ولدانیکه بو چپژ وه رگرتن له و بابه تانه ی که له روژشبییری ئیمه دا وهک بابه تی چپژ به خش ته ماشایان نه کراوه. ههر له بهر ئه وهش نه خویندراونه ته وه و نه بوونه ته رووبه ری بو بزواندی سهرنجمان.

چاوه روانم خویندنه وه و ره خنه ی شیلگیرانه، بینه هو ی پرکردنه وهی که موکوربیه یه کجار زوره کانی ئم کتیبه.

ریبوار سیوهیلی

10/10/1992 RODOVRE دانمارک

به شی یه که م

نهمونه کان

ئه فسانه كان

په نابهر بوو يكي ئه فسانه سازه، به لام بوو يكي شه به ئه فسانه چوارده وري گيراوه: له باري به كه مدا توانايه كي له راده به در به كار دهبا بو ئه فراندني ئه فسانه له سه رخوي، له باري دووه ميشدا وزه يه كي زور بو به در و خستنه وهي ئه و ئه فسانانه ته رخان ده كات كه چوارده وريان گرتوه، ئه وهش له ژياني په نابهراندا چاره نوويي كه نه كه هه لئار دن!

ساته وه ختي په نابهر بوون، ساته وه ختي بهر گر بگردن له مافيكه مرؤف ده به ويته به دهستي بهيني، مافيك پيويستي به وه هه يه شهري مان و نه ماني له سه ر بگريته. ئه م شه ره بو زوري په نابهران له فرؤكه خانه ي پايته ختي ولا تيكدا، له يه كي له ئيستگه كانى پوليسه وه يان له سه ر سنوورى نيوان ولا تان، يا خود له يه كي له كه مپ و ئوردو و گاكانه وه ده ست پيده كا. له يه كي له شو تانه دا كه ئيدي په نابهر بو ي نيه به نه يني به رده و امبيته له رويشتن، ده بي ده ست به گيرانه وه ي به سه ره اته كانى ژياني، ئه زمونه كانى و ئه فسانه كانى ژياني خو ي بكا. ئه و ده كرينه راوى ئه و رووداوانه ي هه رگيز به و جو ره روويان نه داوه كه رپوايه تيان ده كا. هه ميشه ده بي به جو ري به سه ره اته كانى، ئه زمونه كانى سه فه ر و سه ربورده ي خو ي بگير پيته وه، كه سوود به خش بن بو داها تووي و بواري به رده و امبوونى بو پره خستين. چه نده له به رده مى پوليس و لئير سرا وندا ورد و به مشوور بيت و رووداوه كان له چيني كي ماجه را ئامبيزدا بگير پيته وه هينده ش داها توو ده كاته مالى خو ي. لئيره وه، ئه و ناچاره په نا بو فه نتازيا و خه يالى چر و بو وزه ي گيردان و تيكه وه گلانى گو تيره كانى بيا. خه يال ده بيته هيزى و ده سه لاتى بو په نابهر ده گير پيته وه تا به هو ي ئه و ده سه لاته وه مافى مانه وه يا خود خو گلدانه وه بو خو ي ده سه به ر بكا. ئه و په نابهره ي له گيرانه وه ي به سه ره اته و سه ربورده ي خو يدا، له چيني ئه فسانه كانيدا خه يالى پته و

به كار نه هيتنى، نابى له وهش دلنيابى كه شهري مان و نه مان، مانه وه و ديپورت كردنه وه، به نديوون و ئازاد بوون، ده با ته وه. ئه و په نابهره ي تواناي نه بي له خه يال كردنه وه دا ده سه لاتى به يتنه به ره م تا روه يي بدا به مانه وه كه ي، ئه و ده سه لاتى ياسا و په ره گرافى ئه وديو سنووره كان هه ره شه ي لئيه كه ن.

ئه فسانه سازى من يه كه م خويندنه وم بوو بو هه موو قوناغه كانى ژياني رابردوم كه بهر له ئيستا، بهر له وه ي ليكولينه وم له گه لدا بگري خاوه نيان بووم. له خه ياله وه خو ت ده كه يته وه به رابردودا، ئه و رابردووه به هيزى خه يال ته رجهمه ي لؤژيك و عه قل ده كه يت و ماقووليه تيان پيده به خشيت: رؤژ و سه رده مى به سه ره اته كانت، ميژووى ها تنه ده ره وهت، ژماره ي ئه ندامانى خيزانه كه ت و ته مه ن و رؤژى له دا يكوونيان ژماره ي درگاى ماله كه تان و ناوونيشانه كه ي و ناوى شه قامه كه تان ده بي به دروستى بده يت. له هه مان كاتيشدا خه يال و عه قل ده كه ونه ركا به ري: عه قلت پيت ده لي ناوونيشانه كه تان به راستى مه نووسه، ريگه به خو ت ناد ه يت ناوى راسته قينه و تا يبه تمه نديتى ئه ندامانى خيزانه كه ت بنووسيت، سالى له دا يكوونى برا و خوشكه كانت به راستى نازانيت و به خه يال ميژوويه ك بو له دا يكوونيان دروست ده كه يت. به هه مان شيوه يش ژماره يه كي خه يالى بو ماله كه تان، ناوونيشانيكى خه يالى بو شو ينى كار كردنى باوك و برا و كه سى نزيك دروست ده كه يت. (1)

له م گه رانه وه يه دا قوناغه كانى ها تنه ده ره وهت، ئيستگا و مه نزه كانى مانه وهت، چو نيته ها تنه ده ره وهت و ئه و هو يانه ي له ريگه يانه وه سه فه رت كردووه ده كه ونه بهر شالاوى عه قل و خه يال، ده كه ونه بهر هيزى دابه شكردن، ده سه ته ده سه ته كردن و ريكخستن ده بي هه موو شتى بكه يته شو ينى بروا و بيكه يته به لگه و سه نه د بو مانه وهت، بو خو گلدانه وهت! بو ئه وه ي بمينيته وه، ده بي په يره وي له لؤژيكى رپوايه ت بكه يت. يا خود وه ك

«تريفستان تودوروف» دهليخ دهبي وهك شه هره زاد دريژه به گيرپانه وه و
 چيكا به تخواني بدهيت تا شه ريار برپاري كوشتنت نه دا. (۲)

له وه دا كه تو رپوايهت ده كهيت، له وه دا كه تو جادووي وشه و خه يال
 ده كه يته كه شتبي گه رانه وت بو رابردوو، هه ره وه له وه دا كه ده ته وي
 رپوايه تي به ژياني «ئيستا» ت بدهيت، نه وه تو نه فسانه سازيت و له ژير هيز
 و دهسه لاني نه فسانه دايت. به لام له وه نه فسانه يه دا، له وه گه رانه وه به بو
 سه ره تا و له وه به لژيكي كردني خه ياله سه فه ره دا، تو هه رگيز يا خود زور
 به ده ده گمه ن رولي قاره ماني به خوژت رپوا ده بينيت. نه فسانه كه ي تو له وه دا
 شوي ني بروايه كه په يوه ندي خوژت به قاره مانه كانيه وه ده ستنيشان بكه يت:
 واته باسي نه و با به ت و كه سانه بكه يت كه جي ته هيشتون، باسي نه و
 مه رگه ساتانه ي تو وشيان هاتووي، چون ماله كه تانيان سووتاند، براي
 گه وره يان به بالبه ستووي برد، كا براي هاوستيان كوشت و كيژي نه و به ر
 ماله كه تيان برد. واته له نه نجامي به تراژيدي كردني نه و رابردووي ليتوي
 هاتووي، ده تواني تراژيدياي هه نوو كه يي خوژت و په يوه ندي تراژيديانه ي
 خوژت به رابردووه وه ده ستنيشان بكه يت. نه م باره ش ته نيا به هوي
 هاو كار بكدني خه يال و عه قل ديته به ره م: نه وه ي كه به كه شتي خه يال
 ده په رپيته وه، ده بي بتواني له به نده ري عه قلدا دابه زي و كاري بكا كه
 پيشوازي ليتكري. ده نا نه فسانه دروست نابي و چاره نووس ده بيته
 دوړاندن. ليره وه هه موو نه و په نابهرانه ي ماونه ته وه و ده مي ننه وه خاوه ني
 نه فسانه به كن و هه موو نه وانه ي ديپورت ده كرينه وه، ده بنه قورباني ناته بابي
 نيوان خه يال و عه قل!

له قوناغي دواي شه ري نيوان خه يال و عه قل وه، ژياني كوومه لايه تي
 په نابهران ده ست پيده كات. له م قوناغه دا په نابهر مرؤقيكه شه يداي كاري
 به كوومه ل و هه ره وه زي. وزه يه كي نه وتوي تيدا به كه بي نارام و هه راسانه و
 داگير ناكري. هه ر زوو ناوي خوژي له نه نجوومهن و مه لبه نده كاندا
 ده نووسي، له ناهنگي سالانه ي جه ژني كريكاراني جي هاندا به شداري
 ده كات. به رگري له مافي نافرته تان و مندالان ده كا و ده بيته نه ندام و

لايه نكري نه و گرووپ و پارتانه ي له خواسته كاني نه وه وه نزيكن. له ريزي
 پيشه وه ي نارپه زايي ده رپيندا به ده نكي به رز درووشم و شيعر و
 بيرخستنه وه مان پيراده گه يه ني. خوژي پيشنياري دامه زراندي كوومه له و
 سه نديكا و پارتني نوژي ده كا. به كورتييه كه ي ژياني نه و، ژياني كوومه له و
 نه و ده سته و گرووپه يه كه تيايدا كار ده كا، هاو ريكاني نه ندامان و
 هه واداراني ديكي هه مان ده سته و گرووپن، وزه يه كي زور بو هه رچي زياتر
 و فراوان كردني بازنه ي په يوه ندييه كاني ته رخان ده كا و هه موو پلان و
 بوچوون و پرس و راكان له روانگه ي كوومه لي و هه ره وه زيبه وه گه شه
 پيده دا. بووني له گه ل نه وانيتردا و چالاكبووني له فلانه و فيساره كوژ و
 كوومه لدا بو ديته شيوازيكي بو ژيان، ده بيته جي هانبيني و دواچار بوژي
 ده بيته نه و قه لا و نارامگايه ي كه دلنيا بووني پيده به خشن. ليره وه په نابهر
 نيحتيا تيكي زور ده كات: له متبه خه كه يدا هه ميشه خواردن و پيوستي
 زياتر بو كه سيك زه خيره ده كا، ده فته ري ناوونيشان و ته له فونه كه ي تا دي
 پر ده بيته وه له ناو و ناوونيشان، جلويه رگ و شوي ني خه وتني و ژماره ي
 جووته پيلاوه كاني له وه ي كه سيك پيوستي پيپانه زياتر ده بن و
 به كورتي: هه رده م له پيوستي تاقه كه سيك، له مه سره ي مرؤقيك زياتر
 سه رف ده كا.

له په ناي نه م شيوازه دا بو ژيان هه ندي وينا و بوچوونيش له سه ر ده ورو به ر
 و كه ساني ده ره وه ي خوژي دروسته كا. ره وشي تاكړه وي و مرؤي گوشه گير
 به پوچ و بي سوود ده زاني. نه ندام نه بووني خه لكان له حيزب و
 گرووپه كه يدا به خيانه تي نه وان له دوزي گه ل و نه ته وه ليكده اته وه. نه و
 هه موو ناوات و مه به ستيكي نه وه يه قه لاي هه ره وه زي و پي كه وه يي بكا ته
 وزه يه كي ميتولوزي و، ليره وه نه ست ده كات كه كيسه يه كي پر له خواستي
 په ستيوراو، نه و خواستانه ي ده يانه وي له ئيستا و هه نوو كه دا سه وز بين
 ده په ستيورين و فه راموش ده كرين. نه مه ش نه و پرؤسه يه كه په نابهران
 ده كات به بوونه وري پر مه ترسي، ده يانكا ته بو ميا به كي تاماده بو ته قين!

هەر له و سهردهمه‌دا که په‌ناهر له کاری کۆمه‌لی و ههره‌وه‌زیدا خۆی ده‌توینتیه‌وه، خۆبشی ده‌کاته خولامی شوین، شوین وهک پروبه‌ریک بۆ بوون له کاتدا. راسته‌ ئه‌و سوود له شه‌قامه‌کان وهرده‌گری بۆ خۆپیشاندانه‌کانی و سوود له مه‌یدانه‌کان وهرده‌گری بۆ بلاوکردنه‌وه‌ی ئاگاداری نامه‌کانی و به‌یاننامه‌کانی و، سوود له شه‌منده‌فه‌ر و پاسه‌کان وهرده‌گری تا به‌شوینه‌ گشتیه‌یه‌کانی بگه‌یه‌نن یاخود به‌قوتابخانه‌که‌ی، به‌لام ئه‌و له هه‌مان کاتیشدا ده‌یه‌وی شویتیکی تایبه‌ت به‌خۆبشی هه‌بێ. شویتین بتوانی تیایدا خۆبی بیت، هه‌یچ ده‌ریک نه‌بینی و له هه‌یچ شانۆنامه و گۆره‌پانی‌کدا رۆل نه‌گه‌یتریت، شویتین که به‌هۆی پاسیکی تایبه‌ته‌وه، له ریگایه‌کی تایبه‌ته‌وه پتی بگات. شویتین که تیایدا بتوانیت هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ل توانا غه‌ریزه‌یه‌یه‌یه‌کانی خۆیدا بکا.

په‌یوستیه‌ی کردنه‌وه‌ی «چیشته‌خانه‌کان» «چایخانه‌کان» دو‌کانه‌کانی «به‌قالی» و «سه‌وزه‌ فرۆشی»، «قه‌سابخانه»، «مه‌لبه‌نده‌کانی کولتور»، «سه‌روپیتخانه»، «سه‌رتاشخانه‌کان» و «به‌رگدرووه‌کان» و هتد. هه‌موو له‌وه‌سته‌وه‌ په‌یدا ده‌بن، کردنه‌وه‌ی هه‌ر چیشته‌خانه‌یه‌ک، ئه‌گه‌ر وزه‌یه‌کی ئه‌فسانه‌یی له‌ پشت نه‌بێ که پیمان ده‌لی، بۆ نمونه‌ باشترین خواردنی «کوردی» «تورکی» و «هیندی» دروست ده‌که‌ین، ئه‌وه‌ چیشته‌خانه‌یه‌کی سه‌رکه‌وتوو نابێ. ئه‌و سه‌وزه‌ فرۆشه‌ی پیشانی نه‌دا که ده‌توانی «سه‌وزه‌ی ته‌ری خۆمالی» مان بۆ ئاماده‌ بکا. ده‌بێ زوو دو‌کانه‌که‌ی داخوا. ئه‌و قه‌سابه‌ی له‌سه‌ر جامخانه‌که‌ی به‌خه‌تیکی گه‌وره‌ نه‌نووسی، «قه‌سابی له‌سه‌ر ده‌ستووری ئیسلامی» و «گۆشتی حه‌لال» هه‌رگیز ناتوانی جادوو‌مان لیبکا. ئه‌و به‌قاله‌ی به‌بۆن و به‌رامی داووده‌رمانه‌کانی خۆره‌لات و هیندستان، کپیاره‌کانی مه‌ست نه‌کا، هه‌رگیز ده‌ست و په‌نجه‌ی به‌تۆزی زه‌رده‌چه‌وه‌ زه‌رد نابێ!

هه‌موو ئه‌و شویتانه‌ ریگه‌مان په‌یده‌ده‌ن که به‌رده‌وام بین له

به‌ئه‌فسانه‌کردنی خۆمان و به‌رده‌وامیش بین له ئاماده‌کردنی پرا‌بردوودا. ئه‌م شویتنه‌ جیا‌وازانه‌ وهک له یه‌که‌م جاردا ده‌رده‌که‌وی دروستکردنی ناسنامه‌یه‌کی نوێ نین، یاخود یارمه‌تیده‌ر نین بۆ پاراستنی ناسنامه‌ کۆنه‌که‌. یارمه‌تیده‌رن بۆ سوورپانه‌وه‌ی وزه‌مان و فرینی خه‌یاڵمان به‌ده‌وری «بازنه‌ی رۆژه‌ خۆشه‌کان» ی پرا‌بردوودا. ناوی هه‌موو چیشته‌خانه‌کان، ناویشه‌ بۆ مه‌لبه‌نده‌کانی کولتور، یاخود نیه‌سه‌تیکه‌ به‌کولتور و ژبیری گه‌لیکه‌وه، مه‌لبه‌نده‌کانی کولتور، قه‌سابخانه‌کان، سه‌وزه‌ فرۆشه‌کان، ئاژانسه‌کانی سه‌فه‌ر، سه‌ماخانه‌کان. هه‌موویان جگه‌ له‌وه‌ی ده‌توانین خواردنی خۆمالی‌یان تیدا بخۆین، ئاهه‌نگه‌کانیان تیدا ساز ده‌ین، ده‌ستووی پیاز و کویه‌ی ترشیاتی خۆمالی‌یان لێ بکړین، ئۆتۆمبیله‌کامان تیایدا چاک بکه‌ینه‌وه. وزه‌یه‌کیش ده‌ده‌نه‌وه‌ به‌وه‌ خه‌یاڵه‌ی که به‌هۆبه‌وه‌ ئه‌فسانه‌کامان ده‌سازینین. هه‌ریه‌کی له‌وه‌ دامه‌زراوانه‌ جگه‌ له‌ وه‌لامدانه‌وه‌ی په‌یوستیه‌یه‌کانی ئیستامان، ئه‌رکی به‌زیندوویی هیشته‌نه‌وه‌ی پرا‌بردووشمانیان له‌سه‌ر شانه‌. ئیمه‌ ده‌مانه‌وی شویتنه‌کان هه‌ی خۆمان بن و شایه‌ت و به‌لگه‌نامه‌ بن له‌سه‌ر په‌گه‌زی په‌سه‌مان. هه‌ر بۆیه‌شه‌ کاتی به‌شه‌قامه‌کانی پایته‌ختی ولاتانی ئه‌وروپیدا ده‌رۆین ئه‌م ناوانه‌مان به‌رچاو ده‌که‌ون: «که‌بابی تورکی» «قه‌سابخانه‌ی سه‌ندیاد» «چیشته‌خانه‌ی ماردین» «کوئال فرۆشی پاکستان» و هتد. که هه‌موو ئه‌مانه‌ له‌ودیه‌و ئاشکراکردنی جۆری که‌لوپه‌له‌کامانه‌وه، په‌گه‌ز و نه‌ته‌وه‌شمان ئاشکرا ده‌که‌ن. له‌ خۆپندنه‌وه‌ی ئه‌و رستانه‌دا هه‌رده‌م به‌شی دووه‌میان شوین گرنگی پیدانی ئیمه‌ن، چونکه‌ له‌ هه‌مان کاتیشدا جیبه‌جیکه‌ری ئومیده‌ به‌ئاکام نه‌گه‌یشه‌تووه‌کانیشمان.

به‌لام چیشته‌خانه‌کان، قه‌سابخانه‌کان، سه‌وزه‌فرۆشی و به‌قالیه‌ی و چایخانه‌کان هه‌ر ته‌نیا شویتین نین بۆ خواردن و کپین و فرۆشتن. به‌لکو ئه‌و پانتایی و شویتانه‌شن که ئیمه‌ به‌دیواره‌کانیاندا، له‌سه‌ر گۆشه‌ و تاقی

په نجه‌ره‌کانیاندا، په رسمی راپهر و پيشه‌وا ميللیبه‌کامان، قاره‌مانه‌کانی گهل و هونه‌رمه‌نده به نيويانگه‌کانيشمان، کاری ميللی کولتوره‌که‌مان و ديمنی رازاوه‌ی نيشتمان‌ه‌که‌مانيش نومایش ده‌که‌ين..

ههر له و شوپنانه‌شدا له‌شمان و رفته‌ارمان نازادی خوځيان وهرده‌گرن، نه و رسته و ده‌سته‌واژانه‌ی له قسه‌کردندا به‌کار ده‌هينين که پتويست به‌وه‌رگيران و مانا ليکدانه‌وه‌يان ناکات. ناوی نه و مه‌لبنه‌ند و قاره‌مان و نه‌ريتانه ده‌به‌ين که به‌لای هه‌موومانوه‌ نه و مانايه‌يان هه‌يه که مه‌به‌ستمانه، مانايه‌ک له چوارچيتوه‌ی رۆشنبيري هاوبه‌شماندا به‌ره‌م هاتوه‌ه. . ته‌نيا کوردی بوی هه‌يه له به‌رده‌م کوردیکی دیکه‌دا بلتی «داستانی مه‌م و زين» به‌بې نه‌وه‌ی پتويستی به‌شیکردنه‌وه‌ی زياتر هه‌بې تا نه‌وه‌ی که نه‌وه‌ی دی له مه‌به‌ستی بگا. ئيرانيبه‌ک به‌بې نه‌وه‌ی مه‌ترسی نه‌وه‌ی هه‌بې ئيرانيبه‌که‌ی به‌رامبه‌ری به‌هه‌له‌ لبي حالي بې، له قسه‌کانيدا شيعری «سه‌عدی» به‌کار دیني. پاکستانیبه‌ک له به‌رده‌م پاکستانيبه‌کی دیکه‌دا پتويستی به‌وه‌ نيبه به‌لگه به‌هينيتته‌وه‌ که بوی خواردنی تيژ ده‌خوات؟ بوی به‌ده‌ست نان ده‌خوات و هتد.. له شوپنه سه‌ربه‌خوکاماندا هه‌مو هه‌لسوکه‌وتیکمان خوځه‌خو ده‌چی به‌رپوه و ياسای ديريته‌ی سه‌رجه‌می رۆشنبيريبه‌که‌مان ناماده‌يه... به‌م پتويه له تاراوگه ناوچه‌کامان، گه‌ره‌که‌کامان، شوپنه گشتیبه‌کان و گوره‌پانه‌کامان دروست ده‌که‌ين و نه و شوپنانه‌ش ده‌بنه نه و پانتايیبه‌ی که بوار ده‌ده‌نه بویچون و ليکدانه‌وه‌کامان تا له ژيان به‌رده‌وام بن. چيژ وهرگرتمان و سه‌لبقه‌مان به‌شپوه‌يه‌کی خوکار (توتوماتیکی) به‌رده‌وام بيت.. ههر له و شوپنانه‌دا موماره‌سه‌ی تورپه‌بون و هه‌لبه‌ز و دابه‌زه‌کامان ده‌که‌ين و ياخی ده‌بين و ده‌روه‌ی خوځمان ده‌خه‌ينه به‌ری سهرنج... له شوپنانه‌دا ده‌بينرين، له و شوپنانه‌دا ده‌بينه بابيه‌تیک بوی ديتن، له و شوپنانه‌دا دیواره نه‌فسانه‌یبه‌کان و قه‌لاکانی فه‌نتازيا به‌ده‌وری خوځماندا دروست ده‌که‌ين.. به‌لام له و دیو هه‌مو نه و قه‌لا و دیوارانه‌وه، له و دیو هه‌مو نه و هيزی فه‌نتازيا يانه‌وه، له و دیو هه‌مو پانتايی مه‌لبنه‌ند و

چيشتخانه و سه‌رتاشخانه‌يه‌که‌وه، نه‌فسانه‌يه‌کی گه‌وره‌تر ده‌وره‌ی داوين و به‌نه‌فسانه‌کانی دی ده‌وره‌مان گيراوه!

هه‌مو نه‌فسانه‌سازيبه‌کی په‌نابه‌ران، له هه‌مان کاتيشدا هه‌ولدانیکی بي‌ناکامه بوی خوځياکردنه‌وه‌يان له يه‌کدی، هه‌ستکردن به‌وه‌ی من له و باشترم، ئيمه له‌وان ناشتيخوازترین، له‌وان پيشکه‌وتوتوتترین، ياخود له‌وان چه‌وساوه‌ترین، نه و هه‌ولدانانه‌ن که په‌نابه‌ران، يان راستر بلتيم نه‌م ده‌سته‌ی په‌نابه‌ران که سه‌ر به و ميلله‌ته‌ن، خوځيانی پی له و ده‌سته‌يه‌ی په‌نابه‌ران جوځی ده‌که‌نه‌وه که سه‌ر به‌ميلله‌ت و خيژانه کولتورپکی ترن. په‌نابه‌ران وه‌ک کوځمه‌له‌ه‌لکيک که له تاراوگه ژيان به‌سه‌ر ده‌بن، ده‌که‌ونه نه و دیوی هه‌مو سنوره‌کانی ولاتی دالده‌ده‌روه، لي‌روه ههر هه‌مويان به‌يه‌ک چا و ته‌ماشايان ده‌کری و مافی هاوشپوه‌يان پتوره‌وا ده‌بينري، بويه ههر هه‌ولدانیکیان بوی خوځياکردنه‌وه‌يان له يه‌که‌تر هه‌ولدانیکی پوچه، چونکه نه و هه‌ولدانه دواچار له زه‌لکاوی ناسيوناليزمکی کوپرانه‌دا، ياخود له زه‌لکاوی سه‌رابی ره‌گه‌زه‌رستيبه‌وه سه‌رده‌رديني.

يه‌که‌مين تايبه‌ته‌ندی له په‌نابه‌ردا نه‌وه‌يه که بوويه‌که وه‌ک هه‌مو دیارده‌کانی دی شوپنی پيناسه‌کردن، دابه‌شکردن و ده‌سته‌ده‌سته بوونه، به‌لام هه‌رگيز په‌نابه‌ران له سه‌ر نه و بنه‌مايه‌وه پيناسه، ده‌سته‌ده‌سته و دابه‌ش ناکرين که، بوی نمونه: نه‌م گروه‌يه‌ی په‌نابه‌ران که خه‌لکی فلانه ولاتن و سه‌ر به‌فيساره ره‌گه‌زن، له و گروه‌يه‌ی دیکه‌يان که له فلانه ولاتنه و هاتون و سه‌ر به‌ره‌گه‌زيکی دیکه‌ن؛ شارسنانيترن! ره‌نگه نه و جوړه جياکردنه‌وه و پيناسه‌کردنانه‌ش بکرتين، به‌لام له ناستی ليکولینه‌وه‌ی کوځمه‌لناسی و توپينه‌وه‌ی ده‌روونيدا و له چوارچيتوه‌ی زانکوکاندا، نه‌ک له و ناسته نه‌فسانه‌یبه‌دا که مه‌به‌ستی منه. ناستی نه‌فسانه‌ی جياکردنه‌وه، پيناسه‌کردن و خانه‌کردنی په‌نابه‌ران، نه و ناسته‌يه که «عامه‌ی

خەلک» کاری پێدەکەن و بۆی دەگەرێنەو. واتە ئەو پلە رۆشنییرییهی که دەشیت ناوی بێنن، ئاستی رۆشنییری سفر، یاخود ئاستی سروشتی و ئاسایی لیکدانەوێ عامە بۆ شتەکان.

ئەم ئاستە رۆشنییرییه خۆی بەووه خەریک ناکا، بۆ نمونە: جیاوازی له نێوان پەنا بەرێکی کورد و پەنا بەرێکی تامبێدا چیه. سەروری سوودان و خوارووی سوودان لای ئەو بەمانای ئەو نییه خوارووی چەوساوه و ژێردەستی سەرۆه. کیشەئەو ئەو نییه بۆچی کورد بەسەر چوار دەولەتدا دابەش بووه و ئەمەش چۆن روویداوه. پرسیار لەو دەکات، بۆچی کورد ناتوانی له ناو ئەو ولاتانەدا تارام دابنیشی؟، ئەو خۆی بەم جیاوازی و کیشانەووه خەریک ناکا، هەرۆک چۆن لایەنگیری خۆی بۆ مندالانی فەلەستین دەر دەپێرێ ئاواش بەرنامەئە سەفەری هاوینە بۆ چوونە ئیسرائیل دادەپێرێ و هتد.

دابەشکردن و جیاکردنەوکانی ئەو لەسەر ئاستیکی میتۆلۆژی و له پێناوی مەبەستیکی میتۆلۆژییدا دێنە ئەنجام. پاکییەتی و بێگەردییە سادەکانی ئەویش هەر لەمەدایە. رۆشنییری سفر، خۆی له خۆیدا بێگوناھ و بێگەردە، چونکە هیچ مەبەستیکی رۆشنییری تێدا نییه!

میتۆلۆژیست لیمان دەپرسێ: تۆ سوننەت یان شیعە؟ گۆشتی بەراز دەخۆیت یان نا؟ ئەگەر وەلامە کەت نەری بیت، ئەو دەپرسی بۆچی؟ دەپرسی شەراب، بېرە و خواردنەوێ تر دەخۆیتەو؟ ئەگەر وەلامی ئەرتی بدەیتەو، ئەو پیت دەلی: ئەم تۆ مسوڵمان نیت؟ پرسیار دەکا: راستە «ئێوه» چوار ژن دێن؟ بەدەست نان دەخۆن؟ بەم جۆرەش ئەو هەرگیز پرسیار له «تۆ» ناکا. «تۆ» لای ئەو نمونەئە وەوانیت و بەکارهێنانی «ئێوه» لای ئەو بەلگەئە جیاانەکردنەو و پەتکردنەوێ «تۆ» یە وەک بوویکی سەر بەخۆ، کاتیکیش «تۆ» بەکار دەهێنێ هەر مەبەستی «ئێوه» یە.

ئەو هەمیشە له نێوان دوو پەيوەندیدا دەخولیتەو، ئەوێ لەسەر تۆ/ ئێوه فیری بووه و دەیزانی که له شیوهی پرسیارە سادەکانیدا دايدەپێرێ، هەرۆه ئامادەبوونیشی بۆ تووردان و وازهێنان لهو زانیارییانە و هەولدانێ بۆ وەدەستەهێنانی زنجیره زانیاریکی دی لەسەر «تۆ، ئێوه»، تا بەو هۆبەو دەرێزە بەبەرەمەهێنانەوێ میتۆلۆژیەکانی بدات!

لەویدا که تۆ وەلامی پرسیارەکانی دەدەیتەو، ئەو هەست بەرۆشنبوونەو و رۆشنگەری دەکا، له پەيوەندی لەگەڵ تۆدا، بەلام له هەموو رووبەرۆبوونەوێهێکی دی لەگەڵ هەر پەنا بەرێکی دیکەدا، ئامادەیه هەمان ئەو پرسیارانە دووبارە کاتەو، بەو جۆرە بەردەوام دەبیت و له پرسیارەکانی ناوەستی، چونکە ئەو هەر له پەچەلەکەو، بۆ یەک وەلام ناگەرێ و یەک وەلام بەلای ئەووه تەنیا وەلامی کەسی پرسیار لیکراوه. راستتر وایە، ئەو له مانا ناگەرێ بۆهەشە ناتوانی دەست لهو پرسیارانە هەلگرێ که هەمیشە بەیەک وەلامی دەگەیهنن و هەموو رووبەرۆبوونەوێهێکی لەگەڵ پەنا بەراندان دەبیتەوێ تازە بەرەمەهێنانەوێ هەمان ئاستی پرسیار کردن.

ئاستی رۆشنییری سفر وەک خۆرە له دەروونی کیشەئە پەنا بەران دەدات. له ئاستی هەموو ئەو بەها و مانایانە دەهێنیتە خوارووه که پەنا بەران له دامەزراوهکانیاندا بەرەمەیان دێن. پرسیارەکان و ئەو فەلسەفەیهی پەنا بەران بەکیشە گەرەکانەو دەبەستیتەو، بیرورای سیاسی - ئایدۆلۆژی و خواستە هزری و ئایدیالییهکانی تاکی پەنا بەر بەلای میتۆلۆژیستەو و شوێن پرسیار نین و ئەوێ که پەنا بەر مەسەلەئە گەرەئە هیه و بۆی تێدەکوشتی، بەلای ئەووه سەرنج راکیش نییه. بۆچی؟ چونکە هەموو مەسەلە و فیکر و ئایدیالیکی گەرە بەزمانیک دەر دەپێرێ که له دەرەوێ زەخیره زمانییەکەئە فسانه سازدان. لێرەو ئەگەر مەسەلەیهکی گەرەمان هەبوو (بۆ نمونە کیشەئە کورد) و نەمانتوانی بەزمانی میتۆلۆژیست باسی بکەین و له چوارچێوهی وشەکانی ئەودا بەکورتی دا پێرێنەو، ئەو ناییتە

مهسه له يه كى گه وړه سهرنج راکيښ له لاي نه وى دى. ههر بويه شه په نابهرى كورد هه مو مهسه له كوردى له دپړي كدا كورت كړو ته وه، كه نه مهش نيشانه ي سهرنه كه وتنه له دوان به زمانى نه وى دى. نه و دپړه ش نه مه يه: «كوردستان ولايتيكي دابه شكراره به سهر چوار ده وله تدا: ئيران، عيراق، توركييا و سوريا».

به و جوړه په نابهر بهره و ناستيكي روضنبيري راپيچ ده بيت كه له ناستى روضنبيري سفره وه نزيكه. نه و ده بي له جياوازيه كاني شيعه و سوننه دا شاره زايي پهيدا بكا. باسى نه وه بكا بوچى گوشتى به راز ده خوا يان ناخو؟ باسى خه تهنه كرده كه ي بيه ستى به لاي نه ي تهنه دروستى و عه قليبوه، پاساو بو باو وونى چند ژنى به نيتيه وه. شهرى نيوخوبى به ده سيسه ي دوزمنانى گه له كه ي له قه له مدا و له كه ي ناشيرين له ره گه زى خو ي پاك بكا ته وه. به كورتييه كه ي نه م ناستانه ي پرسيار وا له په نابهران ده كه ن هردم له بارودوخى بهرگر كردن و پينه كرده اين. بهرگر كردن يش له هروژمى پرسياره كاني ميتولوزيست و روضنبيريه سفره كه ي و تهرخان كرنى وزه بو بهر په رچدانه وه يان، خو ي ده بيته هوى بهر هه مه ينانى روضنبيريه كى سفر! نه مه يش گه و ره ترين و تيكشكپنه ترين ميحنه ته له ژبانى ههر په نابهر ي كدا.. نه و سياسسيه ي (په نابهران زوره يان سياسيكارن) نه توانى به واژه و زار اوه كاني زمانى روضنبيري سفر بدويت، ناي دولوژيا كه ي باس بكا ت و هتد.. ناستوانيت له سهر ناستى نايديال و بيروراكاني له گه ل ميتولوزيستدا نالوگور دروست بكا ت. نه و كه سه له دوخى بيتمانيدا ده ژى.

روضنبيري سفر هيتي كه ميتولوزيستنه كان بو به سفر كرنى هه مو نه و چاوه رواني يانه به كاري دپن كه ده شيت په نابهران له خو يان هه يان بن. به لام له هه مان كاتيشدا ناستيكي ناخوتنه و شيوازي كه بو نالوگور كردن، و اته ناستى سفرى ناخوتن و نالوگورى، هه ولداني كه بو سهره تا كاني په يوه ندى كرنى نه و ودى به تو وه و فرسه تي كه له بهر دم تو دا تا له گه ل نه و تي كه ليه كه

دروست بكه يت. هه م ترس و دوودلى و راپايي نه فسانه ساز له ناو ده چى و هه م زمانى نه فسانه بو ساز كراو يش ده پړي نى. له ژبانى په نابهر دا، زوره ي پي كه وه بو ونه كان، دوستى و خو شه ويستيه كان به هوى ناستى سفرى ناخوتنه وه دپنه نه نجام. نه و په نابهره ي نه توانى له ناستى سفرى روضنبيريدا بدوى ناستوانى له ناستى سفرى روضنبيري بكا ت.

ناستى سفرى ناخوتن، له باسى ناووهه واوه سهره لده دات، «چه نده هه تاويكي خو شه.. نا؟» ياخود «له ميتره باران نه بار يوه..» و ههر له ناووهه واشدا كو تايي پي ديت! نه و كاته ي ميتولوزيست پيمان ده لى: «هه تاويكي خو شه» پيويسته نيمه رسته كه ي نه و بقوزينه وه و دريژه ي پين بده ين، دهنه ناستى سفرى ناخوتن له بار ده چيت. نه گه ر له ناستى گاي پاسي كدا وه ستاوين و ميتولوزيست ده يه وي له گه لماندا چند وشه يه كه بگوړيته وه، نه مه به ماناي نه وه نييه نيتير بومان هه يه هه مو شتى بلين.. هه مو شت وتن، ياخود ده رچوون له چوارچيوه ي نه و ناستى ناخوتنه ي روضنبيري سفر له ويستگه ي پاسي كدا، يان له راره ويكي چاوه ر ي كرندا، ياخود له ههر شويتنيكي تری گشتيدا پيشنيارى ده كا، ده بيته هوى سه لماندن و دوورخستنه وه ي ميتولوزيست. ميتولوزيست له مهرگ نادوى، له نوشستى نادوى و هه رده م واى پيشان ده دا كه دلخوش و ته با و تهنه دروسته. هه ز ده كا باسى رهنگه كان بكا، باسى خوار دنه كان، پوشا كه كان، فوتبول و مه له كردن و بهرنامه كاني سهره گر مكر دنى ته له فزيون و، سهرچاوه ي سهره كى زانينه كانيشى گوftar و روضنامه رهنگا ورهنگه كان و كاناله كاني ته له فزيون، خو ي به هاوړي گيانداران و بالندان ده زاننى و بهر ده و اميش باسى پاراستنى ژينگه سرو شتيه كان ده كا. يه كه م هاوړلى پوليسه و ناماده به هه مو نه نيتيه كاني بو پوليس باس بكا، هه رگيز له ترافيكى سوور ناپه رپته وه. توانايه كى سهر سوور هپنه ريشى هه يه له به سيكسي كرنى ژياندا.

بۆيه مېتولۆژىستى كه له سهر ئاستى رۆشنىرىي سفره وه ده دوئ، پرواى به جيا كردنه وهى ئەم دەسته يه ي په نابه ران له وه دهسته يه ي تريان نىيه، په نابه رى خوينده وار و نه خوينده وار، شارى و لادىيى، مۆدىرن و ته قلىدىي به لاي ئە وه وه ماناى نىيه. ئە و لاي وايه ئە وانى تر هه موو له جهنگى برسيتتى و قهيرانى كۆمه لگاكانى خويانه وه په نايان بۆ كۆمه لگاگه ي ئەم هيناوه. هه موويان به سهر لاشه ي كۆمه لى ئە مه وه ده ئين، هه موويان پياوسالارن ياخود جيهانگه را و فه ندمه نتالېست!

ئە گه رچى به ئاسانى گوئى له ده رده لى و رازى په نابه ران له باره ي و لائى خويانه وه ده گرى و گوئى بۆ ئە وه شل ده كا ئاخو گرووپه جيا وازه كانى په نابه ران چۆن له باره ي يه كه وه دئاخفن، به لام هه رگيز خوئى تېكه لاوى ئەم باسانه ناكا و نايه وئى ببېته به شىك له پىكهاته يان، وهك ده رووناسىكى پشت ته ختى نووستن گوئده گرى، بېدهنگ ده بى و جاروبارىش به هۆى رسته و ده رپىنى سۆزاو بيه وه با به ته كان ده گوئى.

هۆى ئە وهى كه مېتولۆژىست په نابه ران وهك گشت و سه رجه مېك ده بېنى ئە وه يه، كه ئە و په پره وى له سېسته مېكى بېر كردنه وه ده كا، كه پىي ده گوترى به گشتى كردن. واته دىتنى ئە و بۆ په نابه ران دىتنى كه دابه ش نابى به سهر زۆر لىكراو و زۆر لىكه رياندا. به سهر ئايىنزا و باوه رياندا به سهر ئاژاوه گىر و ئاشتى خواز ياندا، به سهر دز و ده ستپاك و ياسا پارىز و ياسا تىكده رياندا. ئە و په نابه رى له ياسا لادا، له برى هه موو په نابه ران له ياسا لايداوه. ئە وهى دزى بكا، ژنه كه ي خوئى بكوئى ياخود به سهر كارمه ندىكدا هه لچى و تووره بى (زۆرىه ي په نابه ران به مافى خوئان ده زانن به سهر كارمه نداندا هه لچن، ياخود له به رپسه كۆمه لايه تىيه كه يان تووره بن) له جياتى هه موو په نابه ران و به ناوى ئە وانه وه هه ستاوه به ئە نجامدانى ئە و شاكارانه.

به لام ئەم ته ماشا كردنه ي «كو» يه له «بهش» دا ئە و به گشتى گىر كردنه ي

كارى تاكه كه سىيه لايه نىكى پۆزه تىقىشى هه يه. بۆ غوونه په نابه ران به گيانى يارمه تىدان به ناويانگن. ئە گه رچى ئە مه له زۆر شوين و بارودوخدا له درۆيك زياتر نىيه. به لام چونكه بۆچونى مېتولۆژىست بنه مايه كى به گشتى گىر كردنى هه يه، ئە وه هه موو په نابه ران ده گرىته وه. په نابه ر به وه به نىويانگه له ژوورى مندالبووندا به ديار هاوسه ره كه يه وه نامىنيتته وه، به لام ئە گه ر هات و په نابه رىك مايه وه، ئە وه بىگومان زه ينى مېتولۆژىستى شىواندووه! چونكه په نابه ر كارىك ده كا و رهفتارىكى لىده وه شىته وه كه بۆچوونه كانى (ئە و) له سه رخۆى قلىپ ده كاته وه.

به م جوژه رۆشنىرىي سفر هه لده ستى به به ره مه هىتان و به ره مه هىتانه وهى ئە فسانه كانى و له سهر ئاستى رۆشنىرىي سفره وه بۆ وه لامه كانى ده گه رى تا بتوانى كاريان له سهر بكا، تازه يان بكا ته وه، توورپان هه لدا و سه رله نوئى به ده ستىيان به نىتته وه و هتد..

به لام رۆشنىرىي سفر له چىيه وه به ره مه هاتووه؟ كورى كام رۆژگاره و ديارده ي چ سه رده مېكه؟ ئايا بوويه كى ساغه يان نه خوئى؟ چالاكه يان خه سىو؟

به كورتىيه كه ي رۆشنىرىي سفر، ئاستى په راوئىزى رۆشنىرىيه. واته ئە و رۆشنىرىيه كه ده كه وىته ئە و دىوى عه قلته وه، قوربانى كۆشكى عه قلاىيه ته و ئە و توانايه يه كه له به رده م ته ماحى عه قلدا خه سىترواه، وزه يه كى چه پاوه.. هه موو ئە و په راوئىزانه يه كه كوتلوورى سه رمايه و بازار به پاسىقى رايگرتوون. عه قلىكه نارهمىيه و هىچ دامه زراوئىكى بپارده رى سه ربه خوئى نىيه! هىچ ئابوورىيه كى نىيه بۆ دروست كردنى دامه زراوه و ناوه نده كانى خوئى.

ئەم ئاسته ي رۆشنىرىي زمانحالى ئە و دهسته و گرووپانه ي كۆمه له، كه ئىمكانىه تى خويندنى به رز و پسپورىاتىيان نىيه، زۆرترين رىژه ي باجيان

له سهر دانراوه. له برباره گرنگه كاني ياسادا هيج نوينه ريكيان نيبه، له ناوچه دواكه وتوه چرهداندا نيشته جي بوون و بهرترين ژماره ي بيكارى له ناو ته ماندان. ده بي بو چاره سهر كردن ناو خويان له ليستى دووردرتيزى نه خوشخانه كاندا بنوسن. سو سيولوزه كان به گروهى پينجه ميان ناو ده بن. ته له فزيون راپورته كاني سه بارهت به زه بروزه ننگ و كيشه كومه لايه تيبه كان له ناو ته گروهه و نه ماده ده كا. سايكولوزيست پيمان ده لى، گروهى پينجه م زه مينه ي سهره لدانى زور نه خوشى دهرونييه و له كاتى روو به روو بوونه و ه ي كيشه كانيدا لاوا ترين دهسته ي كومه لايه تيبه، برواى وايه له په يوه ندى خيژانى و په روه رده كردندا ياساى توتاليتارى و زه بروزه ننگ پيساده ده كا، و، نه مهش وا ده كا نه وه كاني ته م گروهه له قوتابخانه و ژيانى كار كردندا خويان پينه چيت به رپوه. وزه يه كى ته وتوى تيدا نيبه به ره و بزوان و بينا كردن پالى پتوه بنى. ماموستا پيمان ده لى، مندالانى سهر به گروهى پينجه م وه ك مندالنى سهر به گروهه كاني يه ك و دوو و سى گوپرايه ل نين، نه ركه كاني به نيوه چلى به جيتديلى و له زور بارودوخدا ياسا كاني دام و ده زگاكان له بهرچاو ناگرى، تا قوناعى كى خويندن ده خوينتى و نيتتر ده كشيته وه. له رووى زه نيبه وه نه ماده نيبه ناميره پيشكه وتوه كان (كومپيوتهر) به كار بيتنى و نه مهش ههستى خو به كه م زانينى تيدا پته و تر ده كا. پسپوره كاني بازارى كار و خانوبه ره پيمان ده لى: پله ي خويندن و ناسوى زه يينى ته م گروهه له گه ل ناستى به ره مه مدا ناگوچى، ده رامه ته كه ي له گه ل ستانداردى كرتى خانوه كانماندا رپك ناكه ويت. پوليس راي وايه زوربه ي خراپه كاران، نانارشيسسته كان و سهر پيچيكره ان له م گروهه وه سهره لده دن، پزيشك ده لى: راپورت و شيكرده وه كان نه وه ده رده خه ن كه ته م گروهه له هه موو دهسته كومه لايه تيبه كاني دى زياتر په نا بو درمان و حه بى هپوربوونه وه ده با. نه خوشى «نايدز» و «ده ماغ» به زورى ته م دهسته يه ده گرنه وه. مندال له باربردن و مندالنى نووقسان به زورى ليره له داى ك ده بن. ئيدى به م جوژه

هه ر يه ك له به ندئا زاره كان، ماموستا كان، روژنامه نووسه كان ته م دهسته كومه لايه تيبه به نمونه ي لاواى گروهى كومه ل باس ده كن.

به كورتبويه كه ي ته م گروهه ته و مروفانه نين كه ته كنه لوژيايان هيتاوه ته به ره هم، ته وانن كه له سهره لدانى ته كنه لوژياوه بوارى به ره مه ميانيان سنووردار كراوه. ته و زمانه شيان ليسته ندراوه ته وه كه ده شيا غوريه ت و نامو بوونه كانيان پينوسا باوه. ته مه گروهه پيچه ته نيا دئاخفى و هيشتا به قوناعى نووسين نه گه يشتوه. نووسين چييه؟ ته گهر جوړى له نه رگزه ته ي نووسه نه بي بو ته وه ي له داهاتوودا شوپن دهستى جيتديلى؟ ساته وه ختى ئيستى پتويستى به ئاخواتنه و ئاخواتن ته وه هو كاربه كه بنه ماي ئالوگور پيكديتنى.

ته م گروهه هيشتا له و ناسته ي نه رگزه ته يا نيبه كه هه لپه ي داهاتوبه كى دوور بكا، ته و به روژشبيريه سفره كه ي خوى ديه وي ناستيكي ئاخواتن بو ئيستى داين بكا و هه موو خواسته كاني ئاينده شى له ژير زه برى چه پاندا ره وانه ي تاريخيه كاني نه ست ده كا.

من وه ك په نابه رى، كه په نابه ريه كه م تاكه رتيگاهه كه، يان ئيمكانيه تيچه بو ته وه ي بوونى خو م له ئيستى كومه لى ئينسانيدا بسه لمينم، هه رده م ته و پرسيا ره له خو م ده كه م: من ئيستى له گه ل كى ده توانم بدويم؟ ياخود رووى واقيعيترى ته م پرسيا ره ته وه يه كه بلين كى له ئيستادا ويستى ئاخواتنى له گه ل مندا هه يه؟ دياره وه لامه كه وه لامى كى ساده يه: روژشبيرى سفر.

ئاخواتنى من له گه ل روژشبيرى سفر دا، ته نيا رتيگاهه كه بو ته وه ي من له ئاخواتن به رده وام بم و، روژشبيرى سفر تاچه گروهه پيچه له گه لمدا دئاخفى. ته مه چوارچيوه يه كى گشتيه له ژيانى په نابه ردا، واته

بهرامبهرى پهنابهران ههموو ئهوانهن كه خوځيان له ولات و كولتوورى خوځياندا مهوقيعى پهنابهرىيان ههيه، ياخود بهرامبهرىيان نيبه، ئهوى دى پهنابهران ههموو ئهوانهن كه پيشتر له دهرهوى ههموو ئهوانه ئاسته شىكارىيانهن كه دهشيت كولتوورى خوځياناويان لهسهرهوه پيناسه بکهين. بهزمانىكى دى: ههموو ئهوانه دهبنه دۆستمان و دهبنه هاودهردمان، دواچار خوځيان بى دوست و بى هاودهمن و له كۆمهنگاي خوځيان توراوان. بهم پيشهش خوځيتنهوهى ئيمه له بهردهم ئهفسانهكانى رۆشنبىرىى سفردا، خوځيتنهوه نيبه له بهردهم روانىنى خوځياناوا بۆ ئيمه، خوځيتنهوهيه له بهردهم ههموو ئهوانه توانايانهى كه كولتوورى سهرمایه و بازاړى خوځياناوا دهرهواويشتوون، خهساندوونى و له شوپنى له شوپنهكانى كۆمهنگا پهراويزانه نيشتهجىي كردوون. بۆيه من لهناو سهرحه مى خهلك و رۆشنبىرى ئهوانه ولاته دا نيم، بهلكو لهناو رۆشنبىرى ئهوانه دهسته و گرووپانه دام كه لهم ولاته دا وهك من هيچ بريارىك له دهستياندا نيبه، ليرهوه ئاستى ژيانى من و بۆچوونم بۆ دنيا بۆچوونىكه ئاستىكى چالاكىي تايهت و سنووردارى ههيه.

ئهم ئاستهى ژيان و ئهوانه ئاسته رۆشنبىرىيه، بۆچوون و جيهانبىنى و ويناكانى من دادهريژى، ئىدى نهك ههر ههولدهدهم وزهى خوځم بۆ پهرچدانهوهى ئهفسانهكانى ئهوى دى ترخان بکهم، بهلكو بهتپههريوونى كاتيش بهشىكى زۆر لهو ئهفسانانه دهبنه جيگه شاناژيم! ئىدى بهترسهوه له جياوازيهكانم نادويم و ههولى كوشتىيان نادهم تا بهو هۆيهوه خوشهويستى بهرامبهرهكهم بۆ خوځم بهدهست بهيتم، بهلكو جياوازيهكانم ئاشكراتر دهكهم. ئىدى نهك ههر گوشتى بهراز و خواردنهوه تهرك دهكهم، بهلكو بهجىدى ههولدهدهم بهرامبهرهكهم بخهمه سهر ريگاي خوځم. ليرهوه جارىكى دى پهنابهههوه بهر ئايين، بهر نهريت و ترادىسيۆنه دپرينهكانى كولتوورى خوځمالييم. دهبه پيشمهركهيهك و دههوى ليره لهناو

دامهزراوهكاندا، بوونى خوځم بسهلمينم، له نهريتهوه ههموو بهلگهيهك دههينمهوه بۆ ئهوى له ئيستادا، له ههنووكهى خوځم ههلبيم و چاو لهوه پيشم كه له كولتوورىكى كراوهدا دهژيم و كۆمهنگاي ئيمكانيهتى تازهم له بهردهستان بۆ گهشه كردن. ههموو بۆلوانىك رهد دهكهمهوه كه دههنگهينن بهئاستىكى ديكهى ژيان و له كولتوور و نهريتى خوځم قهلايهك دروست دهكهم، له ژيانى خيزانىمدا، رۆلى باوكايهتى خوځم چهند قات زبندوو دهكهمهوه، دهست دهخهمه كاروبارى مندالهكانمهوه و ناچارىان دهكهم لهسهر نهخشهكانى من برون. گوئ بهوه نادهم ئهوان بهشىكى زۆرى ژيانى رۆژانهيان له دهرهوى مال، واته له كۆمهنگايهكى گهورهتر و له ژيهر ههلوهرجى ديكه دا ژيان بهسهر دهبه و بهو پيشهش نهركى ديكهيان دهچيته سهرشان. بهلكو دههوى ملكهچيان بکهم وهك خوځم له ههموو ئهوانه بوارانه دوورهپاريزيان بکهم كه بهههنووكهى ژيانى خوځيانان دهبهستنهوه. وهك ميژدى كۆنترۆلى هاوسهركهم و خواستهكانى دهكهم. پهيوهنديهكانى و چالاكيهكانى دهستنيشان دهكهم. ريگاي چاكي بۆ دهستنيشان دهكهم و له خراپهى دهپاريزم و هتد...! نهگهر كهسيكىش لهم بارهيهوه دهگهنگا بدوئ و بيهويت بهديوارى قهلاكه مدا ههنگهري دهكوتى دهكهم! دهكوتى دهكهم بهوهى كه ئيمه ئهوهين و ئهوه بووين و داب و دهستوورى رهسهنى ئيمه ناوايه و كولتوورى ئيمهش ناوا... رهوشتى باووباپيرانمان و ئايينمان ئهوهيان بۆ دهستنيشان كردووين و ئهوان ريگايهيان بۆ داناوين كه نابيت لىي لابدهين..

ليرهوه تهماشا دهكهمين ژمارهيهكى زۆر نهريتخواز و سووننهتپههريست، نهريتيست و مسولمان سيفهتقان بۆ دروست دهبيت، بهبى ئهوى هيچ نهريت و عهقيدهيهكمان بهرههههيتاييت، ليرهوه تهماشا دهكهمين ژمارهيهكى زۆر خيزان پيگهوه دهنين بهبى ئهوى هيچ ئالوگورپىكى خيزانى تيباندا بهرههه بيت، جارىكى دى ئيمه نهريتهكان و حيكهته دپرينهكان بهئارزووى خوځمان تهفسير دهكهمهوه و ماناي ديكهيان بۆ دروست دهكهمين. ئايين دهكهمينه ئهوانه پشتيوانه گهورهيهى سنورهكانمان

له گه ل ئه وى دى بۆ جيا ده كاته وه. ده ستوره ميللييه كانمان ده كه ينه ئه و قه لايه ي له هه موو ده ورو به رى داپرمان ده كات. لير ه وه بۆ نمونه كورد بوونه كه مان ده بيته كورد بوونى كى ساخته. پرواداريه كه مان ده بيته پرواداريه كى ده مامك له سه ر و نه ريتگه ريشمان ده بيته ئه و هيزه ي تيكه لبوونمان له گه ل جيهاندا بنه بر ده كات. ئه نجامى هه موو ئه مانه ش، واته ئه وى كه ئيمه به سه ليقه ي تايبه تى خو مان نه ريت و سووننه ت ته فسير ده كه ين و مانا ي بۆ داده تاشين، له وه دا خو ي به ديار ده خا، كه ئيمه لير ه وه له خه لكى نا وه وى نيشتمانى خو مان دو اكه و توو ترين، نه ريتخواز ترين، له ئاست بيگانهدا وشكترين و له رووى ئايينيشه وه سه ختگير تر.

به لام له م حاله ته ته نگ و چه له ماويه دا چى ده كه ين؟ چۆن خو مان له م زۆنگاوه رزگار ده كه ين و ويژدانمان رازى ده كه ين؟

شتى كى ئاشكرايه، كاتى مرۆف توانا ي زهيينى هينده بيت كه بتوانى مانا ي نو ي بۆ نه ريت و كولتور و ئايينى خو ي دابناش. ده بى هه مان ئه و توانا زهيينيه ژوو رى كى تايبه تيشى ته رخان كر دى كه بتوانيت وه لامى پرسياره كانمان ليوه رگرين.

چى ده كه ين؟

دبينه وه ماله زهيينيه كه مان و هه موو خاسيه ت و شته ناحه زه كان ده كه ين به به رى ئه و بديكه دا و به و جو ره يش پاكبوونه وه بو خو مان وه ده ست دپنين و ده كه وينه ئه فسانه سازى له خو مان! له ئاستى رو شنبيرييه سفره كه ي خو مانه وه سه رنجى ئه فسانه ئاميزمان ئاراسته ي ئه و و تر ده كه ين و په خنه ي تاكره هه ندانه مانى ليده رگرين. به شى كى زۆرى كانمان، گف تو گو مان له گه ل به كتردا به په خنه گرتن و باس كر دنى ئه و و تر ه وه به سه ر ده به ين.

به هه ر حال به و جو ره ئاستى رو شنبيرى سفر به رده وام ده بيت و خو ي به ره هه م ده هينيتته وه. ئيدى ئاستى ئاخاوتنى ئيمه يش له گه ل ئه و و تر دا، ناتوانى هيج ئالو گو رى به ره هه م بينى. سالانى كى زۆر له نيوه ندى ئه م ئاسته

رو شنبيرييه دا گير ده خو ين به بى ئه وه ي ديدى كمان به ره هه م هينايى! به بى ئه وه ي بووبينه ته هۆى به ره هه مهينانى ديدى ك له سه ر خو مان، لير ه وه په را ويز بوونى ئيمه سه ره له ده دا. فر يده در تينه ئه و ديو هه موو چالا كيه كانى ژيانى هاو چه رخ و، ئه مه ش چاره نو سي كه، چاره نو سي ك هه ر ته نيا ئه و و تر به سه رماندا نه يسه پاندو وه، به لكو خو شمان له به ره هه مهينانى دا رو لى سه ره كيمان گير او ه.

كه واته بوونى من وه ك په نابهرى ك بوونى نييه له نيوه ندى ژيارى هاو چه رخدا، بوونى ك نييه له به رده م پرسياره گه و ره كانى ئه ق ل و لى كدانه وه كاندا. بوونى ك نييه بتوانيت جيهانينى و بيرى چالا ك به ره هه م به يتى. بوونى ك نييه له ناو بواره كانى رو ژانه دا، له ناو ياسا كاندا و له ناو مينبه ره كانى ده نگدان و را ده رپيندا. بوونى ك له ده ره وه ي هه نو كه و هه موو ئه و توانا و ده زگايانه ي كه ده شيت بوارى به شدار بكر دمان له گف تو گو كاندا بو بره خسين. من بوونى كى په را ويزى ده ژيم: له برى ئه وه ي لير ه وه به شدارى له پرۆژه كاندا بكه م، خو م بو داها تووم هه لده گرم. له جياتى ئه وه ي له ئه نجامى گف تو گو و ديالو گه وه به ها كانم، كولتور ه كه م و جيهانينيم له به رده م هروژمى ئه و و تر دا بپاريزم، ديم خو م له گف تو گو كان، له رووبه روو بوونه وه كان و له به شدار بكر دنه كان ده زمه وه و قه لا تايبه تيه كه ي خو م كه ته نيا له زهينى مندا حه قيقه تى هه يه، ده كه مه ئه و په نا گايه ي له هه موو رووبه روو بوونه وه يه كه ده مپاريزى؛ دامه زرا وه كانم ده كه مه ئه و په نايه ي هه ميشه له بور دى ديدى ئه و و تر رزگارم ده كه ن.

«په نابهرى» هۆشيارى منه به رانه ر به شوينى ئيستام له خيزانى مرۆقايه تيدا. هۆشياريه ك ته نيا به هۆى به شدار بكر دنه وه، به هۆى كرانه وه ي و لير ه و نه وه دروست ده بى. ئه زموونى ئه م سه رده مه ي رووبه روو بوونه وه ي ئيمه و ئه وان، يا خود جيهانينى خو ره لات و خو رئا وا

که (په نابهران نوينه رایه تی ئه وهی یه که میان ده کهن، ئاکامیتی ئه وتوی نه داوه به دهسته وه که بشیت ئاسوکانی داهاتوی تیدا بخوتینه وه. . راسته ئیمه زور جار ده بینه قوربانی رفتهاری بزوتنه وه ئایینییه کانی لای خومان (ئه وهی له میسر، جهزائیر و شوتینه کانی دی روو ده دن) و نمونه ی ئهم جوره فنده مه نتالیسته ش له خورئاوا له بهرگی نازییه تی نوی، بزوتنه وه ی پاسیزم و دروشمه کانیاندا درده که وی. . یاخود شه پتیکی وه که ئه وه ی یوگسلاقییا کیشه دیرینه که ی نیوان مه سیحیه ت و ئیسلاام زیندوو ده کاته وه و مه دای توله سه ندنه وه فراوانتر ده کات، به لام بوونی من له هه مان کاتیشدا هه لوتیستی منه به رامبه ر ده وله ته کانی مافیا، کوشتن و برینه ئورگانیزه کراوه کان، زه بروزه نگ و هه موو هه ره شه کانی دی، ره نگه هه له بهر ئه مه ش بیت، واته له بهر ئه وه ی چیدی ئیمه وه که په نابهر مروقی نین سه ه به هه ریم و زونیتیکی تایبسه ت، به لکوله ناوه ندی زونه گه ردوونیه کانداین، بوونی ئیمه سه ختترین و پر ئه رکتترین بوونی هاوچه رخ بیت. بوونی له و دیو ئه فسانه کانه وه، له و دیو روشنبیری سفره وه ده ست پیده کات. .

پۆلیس:

باوکیکی ناحەز لەسەر شەقامی نازادی

دەبی جیاوازی لەنیوان سێ جۆر وینادا بکەین: ھەر مرۆڤێک لە نێوئەندى کولتوروى خۆیدا دەکەوێتە ژێر کاریگەرى ئەو وینایانەى ئەو کولتورە بەرھەمیان دێنێ. ھەر وینایەک لە قوئاغیەکەوہ بۆ قوئاغیکی میژووی-کۆمەلایەتى دیکە بونیادەکانى خۆى دەگۆرێ و مانا و ناوەرۆکی دیکەیان بەبەردا دەکات. ھەر کەسێکیش بەپێى ئەزمونە تایبەتییەکانى خۆى، وینای خۆى لەسەر دیاردە و شتەکان دادەپێژێ و مەرج نییە وینای دوو کەسیتی کە لە یەک کولتورەوہ ھاتبەن بۆ یەک دیاردە چوون یەک بیت.

«پۆلیس» ناویکە گرتن و لێپرسینەوہمان دەخاتەوہ بێر. وشەیکى خاوی نییە تا بتوانین مامەلەیکى نەرمى لەگەڵدا بکەین، لەو کۆمەلگایانەشدا کە ئایدۆلۆژیای باوکسالاری باوبیت، وشەى پۆلیس بەناچاری دەلالەت لە «نێر» دەکا. واتە بەلای ئێمەوہ کە پەرودەى ئەو جۆرە کۆمەلگایانەین، پۆلیسى «مى» پۆلیسى «راستەقینە» نییە! ھەر لەبەر ئەوہیش کە نێر نییە، یاخود ئێمە لە زەینى خۆماندا وینای پۆلیس تەنیا بەنێریەتیئەوہ دەبەستین. ئەگەرچى ئەم یاسایە بۆ بەشیکى زۆرى کۆمەلگاکانى ئەوروپاش ھەر راستە، بەلام ئەو پیناسە رەسمیەى لەم وڵاتانەدا بۆ پۆلیس دەکری رینگەمان پینادات بلتین وشەکە یادھینەرەوہى گرتن و لێپرسینەوہ و کۆنترۆلکردنە. ئەمەش نەک لەبەر ئەوہى پۆلیس ئەو دەورانە ناگێرێ، بەلکو لەبەر ئەوہى ژمارەیکى بەرچاوى پۆلیسەکانى ئەوروپا ئافرەتن (دیارە لێرەدا من بەزۆرى بێر لە وڵاتانى ئەسکەندیناڤى دەکەمەوہ).

بە ھەر حال ھیشتا ئێمە ژمارەیکى زۆر کیشەمان لەگەڵ پۆلیسدا ھەبە

و ئەمەش لە پۆلیسەکان خۆشیاى شاراوہ نییە. چى لەو پۆلیسانە نھیتیى بیت، ئێمە نەتوانیومانە لە پیناسە باوکسالاریەکەى خۆمان بۆ پۆلیس دەستبەردارىین، نە کەوتووشینەتە ژێر کاریگەرى ئەو پیناسە نەرمە رۆمانسیەى کە لەم وڵاتانەدا بۆ پۆلیس دەکری و، نە ژمارە زۆرى پۆلیسى «مى» بۆتە ھۆى گۆرینى ئەو وینە نێرانەى ئێمە لەسەر پۆلیسمان ھەبە!

ئەم کیشەیکە شایانى ئەوہیە بەچەند بارێکدا لیکبدرتتەوہ، ھەم بوارێکە بۆ زیاتر شارەزایی لە خۆمان و ھەم ھەلیکی چاکیشە بۆ ئەوہى مرۆڤ لەگەڵ پۆلیسدا بکەوێتە گفتوگۆوہ.

من نالیم ناسین و پیناسەکردنى حەقیقەتى پۆلیس کارێکى ئاسانە، بەلام پێشیم وانییە ئێمە بەبێ گفتوگۆکردن لە گەڵ لایەنى دووھەمدا، بتوانین بەردەوام بین لە پراھیتان بەو وینەیکە کە لەسەر پۆلیس لە مێشکماندا جینگیر بووہ. لەم بوارەدا من ھەول دەدەم چەند سەرنجیکى تایبەت دەربەبیرم و مەبەستى خۆم لە زاراوہى پۆلیس روونکەمەوہ. ناشمەوئى ئەوہ بشارمەوہ کە سەرھەڵدانى ئەم جۆرە سەرنجانە بەپلەى یەکەم دەگەرێتەوہ بۆ شوینگەى من وەک پەنابەرێک لەم وڵاتەدا.

من پێم وایە ھەر مرۆڤێک ئەزمونى تا خۆى لەگەڵ پۆلیس ھەبە، بۆیە ناکری

ئەزمونى لىم بوارەدا سيفەتى گىشىمەندى پىتدەرى. ھەر ھەلە بەر ئەو ھەش كە كارى پۆلىس، خودى پۆلىس دەخاتە مەوقىيە تىكى نارۆشنگەر ھە، ھەموو پىناسە كىرىش بۆ خۆى كىرىشە كى رۆشنگەر ھە. ئەو جا بۆ ئەو ھە لىم كىرىشە خۆمان بىپىزىن (واتە سيفەتى رۆشنگەر ھە نەدەينە پال لايەنىك كە نارۆشنگەر ھە)، باشتەر ھە رووبەر ھە بىكۆلىنە ھە كە شوتىنى دووبارە بەر ھەمەيتانە ھە پۆلىس. ياخود شوتىنە نەجە پۆلىسىيان پىتە ديارە. مەن دواتر دىمە ھە سەر باسى «نارۆشنگەر ھە» مەبەستى خۆم ھە رووبەر ھە پۆلىس خۆيان لىم سەر بەر ھەم دىنەتە ھە روون دەكە مە ھە. با ئەو ھەش بلىم، ئەگەر چى مەن جاروبار لىم باسە و باسە كانى تى ئەم كىتەبەدا رانائى كۆ بە كار دىنم، بەلام دواجار ئەو ھەر ئەزمون و بىنەنە كانى خۆم كە ھە دىو دىرە كەنە ھە خۆيان ئاشكرا دەكەن. رەنگە لىگەل ئەمەشدا، ھۆى بەكار ھىتەنە رانائى كۆ بىگەر ھەتە ھە بۆ ئەو ھە كە مەن بروام و اىە پەنابەر ھە بە ھەموو جىاوازىبە كەنە ھە ھىشتا كۆمەلە ئەزمون و كىشە و بۆچونى ھابەشىيان ھە ھە كە رىگەمان بۆ خۆش دەكەن تا ھەك سەر جە مەن ھە بارەيانە ھە بدوتىن.

خالىكى گىرنگ كە پىناسە كىرىشە پۆلىسى راستە قىنەمان (بە نىر و مەن) ھە لى ناھەموار دەكا، بىر تىبە ھە ھە كە ئىمە كە مەتر بۆمان دەلوئ بە شىتە ھە كى راستە و خۆ لىگەل پۆلىسدا پەيوەندى دروست بىكەن. چونكە ئەو تەنە دەسەلات بەر ھەم ناھىتە، بەلكو ھە بەر ھەمەيتانە فىلمى قىدىق و تەلەقزىون و دەنگوباسە كەنەشدا رۆلىكى بالاي ھە ھە. واتە ھەردەم ئەو لايەنە ھە كە سىتە خۆمان پىتەندەدات كە سەرنجراكىشەن و دەشەت شايانى چاولىكەردن و لاسايى كىرىشە ھە، واقىيە سەرشە قامەكان و كۆلانە كانى شار بۆ ئەو، ھەر تەنە شوتىنى ئەنجەمدانى ھەزىفە كەى نىن، بەلكو شانۆبە كىشەن كە ئەو دەتوانە ھە بەر ھەمە كامىراكاندا رۆلى پالەوانى فىلم و دەنگوباسە كانى تەلەقزىون بىگىرە. خۆى دەكا بە شوتە

گىشىتە كەندا و بەدەم خەلگە ھە پىتەدە كەنە، لىم پەلە ناو كۆمەلە مندالى باخچە سەواياندا دەبىنەن و بەزىمانىكى رەوان لى گەلەياندا دەكەوتتە پىسىر كىرىشە ھە رىگەشە ھە ئاشكرا كىرىشە ھە سەرىپچەنە لى مەل و لىلەينە دايك و بابى مندالە كەنە ھە دەكەن. مندالە كەنەش ھەموو لى بەك جەستەدا دەتوتىنە ھە و بەيەك دەنگ و ھەلامى دەدەنە ھە! ديارى بەسەر ئەو شوفىرانەدا دابەش دەكا كە لى غىبابى خۆيدا پەچاوى دىسپىلىيان كىرىشە. دەپە ھەمەشە ھەموو كەسە پروا بە ئاكار و كىرەدە كانى بىك، بەلام ئەو خۆى بەدەگمەن نەپىسە كانى خۆى بۆ ئىمە باس دەكا. ئەگەر بەلادەر لى ياسا تاوانبار كىرا، ھەر خىرا دىتە سەر شاشە و جەخت ھە ھە دەكەتە ھە كە ئەو خۆى ئەركى پاراستىنى ياسايە. بەلام ئەگەر بەلگەمان لى سەر ھەلە كانى ھەروو خەست (بۆ ئىمە لى كەتە ھەلە كىرىشە ھە و تەنەمان گىر) ئەو دەپە ھە دادەر و لىزەنە لىپىسىنە ھە لى خۆى بىتە! بەكورتى ئەو كەسەكى نامە ھەمە تەنەت لى جلوبەرگ پۆشەن و ھاموشقۇ كىرىشەدا. بە ھەرحال لى كۆمەلگە كى زانىارەدا كە سەرچاوى زانىارى و لىكەنە ھە كەنە خەلگى، دەزگە كەنە رىگەمان بىن، زەحمەتە بىتوانى پىناسە ھە كى پىراپىرى پۆلىس بىكەن.

ھەك ھەموو بابە تىكى تىر كە شايەنى لىدوان بى و خانە بەندى بىكەن، ھەر خانە ھە تايبەتەندى و خەسەلەتى خۆى لىدەر ھەنەنە و بەپىسى سەردەمەكى مېترووى لى بىكۆلەتە ھە، وشە پۆلىسىش تا رادەبەك بەر ئەم ئاستە شىكارى و جىكارىبە مېترووىبە دەكە ھە. ئىمە دەلەين: پۆلىسى ھاتوچو، پۆلىسى ئاسايش، پۆلىسى نەپىنى، پۆلىسى بەندىخانە، فرۆكە خانە و ھتە. ياخود دەبىزىن: پۆلىسى ئەلمان، پۆلىسى ئىرانى، پۆلىسى دانماركى و بەو جۆرە.

بۆ ئىمە شىتەكى بى مانايە بەر لى دروستبونى ئوتومبىل باسى پۆلىسى ھاتوچو بىكەن، ياخود وا بزانەن كە ھەلەدەكەى «دايدالۆس» كە ھەستە بەدروست كىرىشە پال و دەبوست خۆى و «ئىكاررۆس» كى كورپى لى

به نديخانهی «مينوس» رزگار بکا، يا خود ههوله کانی «عباسی کوری فیرناس» بوونه هۆی سه ره له دانی پۆلیسی فرۆکه خانه (۱)، ههروهها شتیکی بی مانایشه و بزانی له و رۆژهوه که قابیل هابیلی برای کوش تیدی پۆلیسی ئاسایش دروستبوو. که واته خانه خانه کردنی پۆلیس و جیا کردنه وهی خه سلته تی ئه و کۆمه له پۆلیسهی به سه ره ئه و خانانه دا دابهش ده بن له یه کتری، سوود و ئه نجامیکی ئه وتۆی نابی. بو نمونه جیا کردنه وهی پۆلیسی به نديخانه له پۆلیسی دادگا کاریکی بی ئه نجامه. چونکه له هه موو ئه و دهسته دهسته کردن و تاییه تمه ندی ئاشکرا کردنه دا، دوا جار پۆلیس وه کو خۆی ده مینیتته وه، واته هیشتا ده بی پیناسه بکری، خانه به ندی بکری و لیبی بکۆلریتته وه. چه نده بی مانایه گه ر گوتمان پۆلیسی به نديخانه له بواری نازاردانی به نديیه کاندایه شاره زایه و پۆلیسی دادگا له بواری یاسادا لیته اتوه. ئه وه یان جه لاده و ئه میان دادوهر، یه که میان شالا وهینته ره و دووه میان به رگریمان لیده کا و شتی تری له م بابه ته. به لام ئه وه مان له بییر نه چیته که هه ر مرۆچییک ئه زمونیکی تاییه تی له گه ل پۆلیسدا هه یه و وینای خۆی به پیتی بنه مای ئه و ئه زمونه له سه ر پۆلیس دروست ده کا. واته من ناتوانم بلیم من و ئیوه یه ک ئه زمونمان له گه ل پۆلیسه کانا هه یه. له به ره ئه وهی یه که م: له کولتووری مندا خانه کردن و دهسته به نديکردنی پۆلیسه کانا مانای نییه و، دووه میش له به ره ئه وهی ئه زمونه کاتمان جیا وازن. ئیوه به ئاسانی ده توانن له یه کتریان جیا بکه نه وه، سیفه ته کانیان بناسنه وه و رادهی په یوه ندی کردنیشتان پیتانه وه بزائن، واته به ناگان به رامبه ره سنووری نیوان خۆتان و ئه وان.

به لام له نهستی مندا ئه م دابه شبوونه به دوور نییه له و پیناسه یه ی کولتووری من بو پۆلیس کردووه تی. ئیوه به ئاسانی کیشه کانتان، پرسیاره کانتان یا خود نهیینه کانتان بو پۆلیس باس ده کهن، چونکه له ئه زموندا لیکی جیا نابنه وه. به لام وینای من له سه ر پۆلیس، وینایه که ئه زمونی دووردریژی دوباره وه بووی ئه و کولتووره دروستیکردوه که

منی لیوهه اتووم. له و کولتووره شدا پۆلیس نهیینه پارتیز نییه، شوینی پروا پیتوون نییه، له لای هیمن نا به وه و زۆر جاریش ده بی به زمانیک له گه لیدا بدویم که زمانی من نییه. واته بونیادی ته سه وری من بو پۆلیس بونیادیکی زمانییه که ئاستی نا ئاگایی به کۆمه لی و کولتووری ئیمه کۆنترۆلی ده کا.

که واته له دوا ی هه موو پروو او پیک، له دوا ی هه موو بارو دۆخیکی ته نگانه که منی تیده که وم و ده شیت پۆلیس جیتی په نا بو بردن و یارمه تی لیوه رگریتم بیت، من ته نیایی هه لده بزیرم و نامه وی نهیینه که م بگاته لای پۆلیس. واته ناتوانم له سه ر بنه مای خانه به نديکردنه وه، پۆلیسه کانا به پیتی ئه رکه کانیان لیکی جیا بکه مه وه، پۆلیس له لای من، له بنه مادا زیاتر له وهی فه رمانبه ریک بی، وینایه کی گشتیه که راسته وخۆ، له هه ر جلوه رگیکا دا بی سزا، ده سه لات و کۆنترۆلم بییر ده خاته وه!

رهنگه پرسیار بکریته: ده بوو به دوور که وتنه وهی من له و کولتووره ی وینای منی بو پۆلیس دارشتووه و، ئه زمونه تازه کانی من له گه ل پۆلیسدا له ولاتیکی دی، که وینای بو پۆلیس پیچه وانیه ئه وهی ولاتی من، توانم هه بایه کار له سه ر وینا کۆنه که م بکه م. ئه مه بو چوونیکی راسته، به لام به مه رجیک پۆلیس له مه دا هاوکاری بکردمایه، واته هیچ نه بی ری پاکه ره وه بوایه له به رده م ئه م خواسته ی مندا و رۆلی ریپیتشانده ریکی دیتبا که به زمانیکی ره وان پیت ده لئ: **من ئه وه له تو چاوه ری ده که م و ئه وه ییش ئه رکی تۆیه له ئاست چاوه روانیه که ی مندا.** پۆلیس ئه مه نالیته، ئه و به زمانیکی ته مو مژاوی له کاتیکا دا په نجه ت لی به رز ده کاته وه ده لئ: **ئه گه ره ئه وه نه که یته و ئاواتکرد سزات ده ده م!**

ئه وهی که جاروبار پۆلیس دان به هه له یه کی خۆیدا ده نیته و هه له که ی

له بهر دهم رای گشتیدا باس دهکا و نامادهیه بۆ لیتپرسیینه وه، من هاندهدا چاو له بهشیککی ئەو تهسه وردهم بیوشم که له سه ره ئەو هه مه. بهلام لهو ده مه دا پۆلیس جهخت له سه ره ئەو ده کاته وه که بۆ لیتپرسیینه وه و توژیینه وه و هه لسه نگانندی هه له که ی، ده بی هه ره له پۆلیس خۆی لیژنه یه کی پشکنین پیکی بی، ئەو نه ناچار ده بم لهو سازشهی پیتشووم ژیتوان بیه وه... له یه که م باردا ئەو وام لیده کا وه ک شوین پروا ته ماشای بکه م، له کاتی که دا باری دوو هه م پیم ده لئ ئەو پروای به که س نییه جگه له خۆی زیاتر! په لاماری شوین و که سه گومان لیکراوه کان ده دات و، ئەمه ش به ره سمی له ده زگا کانی راگه یانندا را ده گه یه نئ، بهلام کاتی که ده ره که وهی ئەو که سانه ی ئەو په لاماری دا ون و توژه تباری کردوون، هیه ج به لگه یه کی گومان لیکردنیان له سه ره نییه، ئەو ناماده نییه له هه مان ئەو ده زگا یانه ی راگه یانندا گومانه درۆزنه که ی به درۆ بخته وه. له جاری یه که م دا کاتی که گویم له وه ده بی پۆلیس ده یه وهی ولات و ده وره یه رمان له گومان لیکراوان بپاریزی، بیگومان خو ش حال ده بم، بهلام کاتی که ده بینم ئەوانه ی ئەو به نیازی تاوانبار بوون و مه تر سیاوی په لاماری دان؛ هاوسه ی ئەو ره پیاوانه که من رۆژانه به بی هیه ج گومانیک به ناویاندا دیم و ده چم و له راز و ده ردیان شاره زام، ئیدی ناتوانم گفتوگۆی له گه لدا بکه م و به شوین پروای خۆمی بزائم.

له قوتابخانه که ی شیدا ناماده نییه هه موو که س وه رگری، واته مافی خویندی پسی پۆریه که ی ناداته هه ره مرۆقی، ئەو هه لومه رچی به ده نی و ده روونی و ره گه زی وه ک سه ی لایه نی گرنه، یاخود مه رچی گرنه بۆ وه رگری قوتابی ده خاته به رده م. له مه سه له ی له ش و لاردا، ئەو پیتوانه ی خۆی هیه [چوارشانه و پته وهی، ته مه ن له ۲۱ وه بۆ ۲۷ سال، بالا ده بی له ۱۷۷ سم که متر نه بیته و نابج گویی گران بی یاخود چاویلکه ی له چاودا بی] (۲). له رووی ده روونی شه وه، نابج سزا درایت، واته تاوانبار بو بیته. به لام مه رج نییه هه موو چوارشانه و ناتاوانباریک وه رگریته ته گه ره ئەو

که سه سه ره به هه مان نه ژاد نه بی که یاسای ولات به زمانه که ی نوو سراوه، واته مه رچی ها وره گه زی..

سزادان به لای پۆلیسه وه له بنه مادا سزای مرۆقی لاوازه، بۆیه رابردوی که سیک که خوازیاره بیته پۆلیس نابج لاوازی تیدا بیت. بۆ؟ چونکه پۆلیس خۆی به شایانی سزا وه رگری نازانی. ئەو ته نیا و ته نیا سزاده ره. لیره شدا پۆلیس له زمانی خۆیه وه یه کی له پیتاسه کانی خۆی ناشکرا ده کا، چونکه ئەو مه رجانه ی له پیتشدا باسکردن هه موویان خه سه له تن بۆ مرۆی مه زن یاخود گه نده مرۆف.

گه نده مرۆف که سیکه له هه مووان دیارتر.. به ده سه لاتتر و پاکتر، به لام له هه مان کاتدا ئەو پیتاسه یه زوقی ئیستاتیکیانه ی پۆلیسیشمان بۆ ناشکرا ده کا. واته مرۆی بچووک له چیرۆی جوانکاربانه ی خۆی ده خاته ده ری، چونکه قاییلی سزادانه. هه ره ها ئەو که سه ش که سه ره به نه ژادی خۆی نه بی لای ئەو شوینی نییه، چونکه له خۆی ناچیت. ئەم سه خاله بونیادی جوانکاری و زوقی فاشیه تی پۆلیس ده خاته روو.

ئەو مه رجانه من له ده ره وه ی تیگه یشتن یاخود تیگه یشتنیککی تازه بۆ پۆلیس را ده گرن و بوام ناده نی به وینا دیرینه که م دا بچمه وه و به پیتی هه لومه رجه نوپیه کانم گفتوگۆیه که م ئەنجام به دم. هه میشه ش ناچار ده بم ئەو توانا زمانی و جه سه ته ییانه گه شه پیتده م که له پۆلیس دوورم ده خه نه وه.

من سه ره تای ئەم قسانه م به شیکردنه وه ی ئەو په یوه ندییه ده ستپیکردن، که له نیوان کۆمه لگا و وینای کۆمه لگا بۆ «نیر» و له ویتشه وه په یوه ندی ئەمه ی دوابی به وشه ی پۆلیسه وه به دی ده کری. کاریکی باشه ئیستا به یارمه تی ئەم چه مکانه وه به رده وام بم.

له کۆمه لگای پیاوسالاریدا، یاخود نیرسالاریدا. گرتی ئودیپ گرتیه کی ته مه ن دیرته، که ده لیم باوک، مه به ستم باوک نییه وه ک تاکیکی بایۆلۆژی

ياخود وهك كه سئ كه په يوه ندى خوتنيمان له گه ليدا هه يه. به لكو مه به ست لهو بهها و ياسا يانه يه كه باوك پارتيزگاريان ليدده كا. واته مه به ستم لهو شوپن و پله و پايه يه كه باوك له پاراستنى ياسادا هه يه تى، ليره وه وشه كه ره هه ندى كى دهر وونى به خو به وه ده گرى. مه به ستم نه وه يه كه باوك له بونى ادى دهر وونى مرؤفدا پله و پايه يه كى گرنكى داگير كړدوه. باوكانى بايو لوزى دهر من، به لام پله و پايه ي ياسا ييان له كومه لدا ده مينى. نه وان له ژير خاكدا شى ده بنه وه، به لام ئيمه يادگار هه كانيان له مؤزه خانه كاندا ده پارتيزين.

پوليس پراوپر دهر وونى باوكى ده بينى كه دووباره زيندوو بوو پسته وه و داواى مافه كانيمان لى بكا ته وه. باوكى هاوچه رخ، به لام هه مان كارى پيشووى خوى له نه ستويه: پارتيزگاريان له ياسا. من كاتيك له پله يه كى ئاگاييما ده مه وئى خوم له نهر يته ده ستوپن گره كانى كومه لگايى خوم رزگار بكه م و بهها كانى ره تده كه مه وه و گه ره كمه به نرخ و ماناى نوئى شوپنه كه يان پر بكه مه وه، به پله يه يه كه م ده شمه وئى له ده ست نه و ياسا باوكسالار ييانه رزگارم بئى كه به مانه وه م له ژير ده سه لاتياندا، ده بئى خوشم دوا جار وهك باوكى بمه ميراتگري ياسا كانى و له به رده و امبوونيدا چالاك يم.. دياره نه مه چاره نووسى هه موو تاكيكى ياخييه له نيشتمانى مندا، جا نه و كه سه ئينتما يه كى سياسى هه بئى ياخود رووناكبيرى (نه نته كتىوتلى).

ساته وه ختى رووبه روو بوونه وه م له گه ل نه م باوكه تازه يده ا نه و ده مه بوو كه تازه خوم له باز نه ي ماته ميبى په نابه ربوون رزگار كړدوو. باز نه ي ناوبراو قوناغيكى سه خته له ژيانى هه ر په نابه ريكدا. لهو باز نه يده ا، رابردوو تيكه ل به ئيستنا و داهاتوو ده بئى و مرؤف جگه له كومه له پنتى زياتر، هيج هويه كى تر، يان ئيمكانيه تيكى دى نييه بو په يوه ندى و ئالوگور كړدن له تهك دهر ووبه ردا. باز نه ي ماته ميبى په نابه ربوون له «كوم» يه ك ده چى كه تيايدا مرؤفى په نابه ر به ره و خوى، به ره و نه زمونه كانى ژيانى و شوپنى

خوى له ئيستادا ده گه رپسته وه و پرسيار له نرخ و بههاى خوى دهكات و بهو جوړه ش تا دئ ده رگاي جيهان له سه ر خوى پسته ده دا. ده كه وپسته ژير په ستانتيكى دهر وونيه وه و ده يه وپت وه لامى هه موو پرسياره كانى له ئانوساتا بكه ونه ده ست. په نا بو بيده ننگيه كى دريژخايه ن ده با، كه زور جار هاوشانه به په رسن يان خوار دنه وه و جگه ره كيشانى زور. وا بېر دهكات وه كه س لهو تيناگا و ته نيا خوى نرخى نه زمونه سه خته كانى ژيانى خوى ده زانئ. جوړى له رومانسيه ت، به لام له جلويه رگيكي دهر ده دارانه دا، به سه ر ره فتار و پؤشاك و بزوتنه وه كانيدا زال ده بيت. نه گه ر نه م باز نه ماته ميبه دريژه بكيشى، نه وه په نابه ر له په يوه ندى كړدى به جيهانى دهر ووبه ره وه، به كولو توورى ولائى دالده دهر وه، به زمان و هتد... وه دوا ده خات، واته ته من دريژبى باز نه ي نيوراو بوخوى زيانبه خسه، به لام نه گه ر هاتوو ريكه وت (له ژيانى په نابه راندا هه موو شتى به ريكه وت روو ده دا) له كاتى خو بيدا باز نه ي ماته ميبى بېچرى، نه وه مرؤف هه رچى زووتر لهو كوما رو مانسييه دهر ده داره رزگارى ده بئى و ده توانئ له ژير بارودوخى هه لومه رچى تازه دا هه نگا و به ره و ژيانتيكى تر بنيت و بهها و مانا يه ك بو ليره بوونه كه ي بدوژيته وه، واته خوى له ريز و پايه ي هه ر مرؤف تيكدا بېنينيته وه كه له م كومه لگايه دا ده ژى و چيدى ريكه به نه وانى دى نه دا بېكه نه ده ستمايه ي ياسا و حوكمه تاييه تيبه كانيان كه زوره ي جار ان ياسا و حوكمى كوئرانه ن.

هه ر وهك گوتم دهر باز بوون له باز نه ي ماته ميبى په نابه ربوون و رزگار بوون لهو كومايه قوناغيكى گرنكه، به راده يه ك ده كرى له گه ل قوناغى پيگرتنى مندا لدا به راوردى بكه ين.

رزگار بوون له بيده ننگيه دريژخايه نه كان و ته سلېمبوون به ته نيا ييبه دريژخايه نه كان به ره و شه قامه كانيان بردم. به ره و شوپنى كه چاو ه رپبووم هه لومه رچى په يوه ندى كړم به نه وانى تر وه بو بره خسيئى. به لام پراوپر نا لهو

به‌گویتدا. زوو هه‌لده‌چم، نه‌گه‌ر له‌خیتزانه‌ئو وروپیه‌که‌م مندالم‌بیت، نه‌وه ده‌یفرینمه‌وه بو‌ولاتی‌خوم. کریبنالم و شوین‌بروای‌بانک‌نیم. نه‌مه هم‌مو خالی‌ئو یاسا‌نه‌بیراوه‌ن که‌منیان‌پت‌مه‌حکومم. دیاره‌ئو شتانه له‌ژیانی‌رۆژانه‌دا‌شاراوه‌ن، واته‌که‌س‌نایه‌ت‌رووبه‌رووی‌من‌بوه‌ستیته‌وه و بلتیت: تو‌ده‌ستپاک‌نیت. جیتی‌متمانه‌نیت و هند... به‌لام‌هه‌ر که‌پیت خسته‌دوکانه‌که‌یه‌وه، سوپه‌رمارکیته‌که‌یه‌وه به‌توانی‌دوچاو‌ته‌ماشام ده‌کات. پولیس‌نایه‌ت‌له‌سه‌ر‌شه‌قامان‌رامگری و بلت: تو‌له‌یاسا‌لا‌ده‌ده‌یت، به‌لام‌به‌چاو‌ته‌ماشام‌ده‌کا و نیگایه‌کی‌که‌چی‌ئو‌توم‌ئاراسته‌ده‌کا، که‌ئو‌منم‌له‌یاسا‌لا‌ده‌ده‌م، منم‌پتویسته‌چاودیری و کونترۆل‌بکریتم و هه‌له‌م‌راست‌بکریته‌وه.

بۆیه‌رووبه‌رووی‌بوونه‌وه‌م‌له‌گه‌ل‌ئو‌باوکه‌دا، نه‌ویش‌له‌سه‌ر‌ئو‌شه‌قامانه‌ی‌وام‌هه‌ستده‌کرد‌شوین‌ئازادی‌من (ئهمه‌ش‌هه‌ستی‌زۆریه‌ی‌هاورپیکانیشمه‌له‌نیشتمانی‌دا) دووچاری‌گه‌وره‌ترین‌راچله‌کانیان‌کردم. جاریکی‌دی‌ده‌بوو‌خۆم‌بدایه‌ته‌وه‌ده‌ست‌بیره‌وه‌ریه‌تاله‌کان و جاریکی‌دی‌ده‌بوو «باوه‌رم‌به‌وه‌رزی‌سارد‌هینابا».

ئیدی‌ئا‌لیه‌وه‌یه‌که‌گری‌ئۆدیب‌یاخود «گری‌پولیس» ته‌مه‌نیتی‌دی‌بو‌خۆی‌دروست‌ده‌کا، به‌زمانیتی‌دی‌و‌له‌به‌رگیتی‌دیدا. من‌به‌مه‌را‌ده‌چله‌کیم، چونکه‌هه‌موو‌ته‌سه‌ووریکم‌بو‌ئازادی‌له‌خۆرتاوا‌هه‌لده‌وه‌شیتته‌وه. ئیدی‌نه‌که‌شه‌قامه‌کان و شوپنه‌گشتیه‌کان‌نابنه‌رووبه‌ری‌سه‌ریه‌خۆیی و ئازاد‌بوونم، به‌لکو‌ریک و راست‌ده‌شبنه‌ئو‌شوینانه‌ی‌جاریکی‌دی‌رووبه‌رووی‌باوکه‌کانم‌ده‌کاته‌وه و کونترۆل و نیگا‌گومان‌اوییه‌کان، ره‌فتار و راره‌وی‌بزوتنه‌وه‌کانی‌له‌ش و غه‌ریزه‌کانم‌دیاری‌ده‌که‌ن.

ده‌شیت‌من و هاورپیکانم‌له‌باسکردنی‌ژیانی‌را‌بردووماندا، له‌گی‌رانه‌وه‌ی‌ئه‌زمونه‌کاماندا‌بو‌ئو‌روپیه‌که‌هه‌ولی‌سازدانی‌یاخود‌ره‌نگکردنی‌ژیان و ئه‌زمونه‌کامان‌به‌تۆنیتی‌رۆمانسییانه‌بده‌ین و له‌

سه‌ر‌شه‌قامانه‌دا و له‌و‌شوینانه‌دا‌رووبه‌رووی‌باوکه‌تازه‌کانم‌بوومه‌وه! ئیدی‌بیره‌وه‌ریه‌که‌ن‌بواریان‌نه‌دامی‌به‌دوای‌جیاوازی‌له‌نیوان‌باوکه‌دیرینه‌کان و باوکه‌نوییه‌کاندا‌بگه‌ریم، لیکچوونیان‌هرووژمی‌بو‌هینام.. له‌شم‌بووه‌ئو‌شایه‌ته‌ی‌بۆم‌بیده‌نگ‌نه‌ده‌کرا.. یان‌وه‌ک «فرانتس‌فانۆن» ده‌لت: وه‌ک‌ئه‌ندامی‌قه‌بیله‌یه‌کی‌زامدارم‌به‌سه‌ره‌ات‌که‌بیره‌وه‌ریم‌پر‌بیت‌له‌یادگاری‌تال و نه‌توانم‌چاو‌له‌ماته‌مییه‌کانم و زامه‌کانم‌بپۆشم و نه‌شتوانم‌ئو‌روخساران‌له‌یادکه‌م‌که‌له‌ماته‌میدا‌هیشتانمه‌وه.

له‌و‌رووبه‌رووی‌بوونه‌وه‌یه‌دا‌که‌س‌هیچی‌لینه‌کردم، که‌س‌هیچی‌پینه‌گوتم، که‌س‌هه‌له‌ی‌راست‌نه‌کردمه‌وه، که‌س‌په‌یه‌ه‌ندی‌پتوه‌نه‌ده‌کردم، به‌لکو‌ته‌نیا و ته‌نیا‌رووبه‌رووی‌ته‌ماشاکردنیک‌بوومه‌وه. له‌و‌ته‌ماشاکردنه‌دا، یان‌له‌و‌هرووژمه‌نیگایه‌دا‌که‌له‌زمانی‌ئیمه‌دا‌پتیده‌گوتری «نیگای‌که‌چ» و مانایه‌کی‌به‌که‌م‌زانینی‌بریندارکه‌ری‌هه‌یه، توانیم‌چهند‌شتی‌بخوینمه‌وه.

گومان‌له‌و‌هرووژمه‌نیگایه‌دا‌هیتیکی‌کوشنده‌یه. نه‌گه‌ر‌من‌به‌گومانیکی‌ته‌مومژاوییه‌وه‌بروانمه‌که‌سینک، به‌بیت‌ئوه‌ی‌لای‌روون‌بیت‌ته‌مومژی‌ئو‌گومان‌هی‌من‌له‌چییه‌وه‌هاتوو، دوور‌نییه‌ئو‌که‌سه‌ره‌فتاری‌بنوینتی‌که‌ئیسپاتی‌گومان‌ه‌که‌ی‌من‌له‌سه‌ر‌خۆی‌بکات. واته‌به‌گومان‌ته‌ماشاکردن و نیگای‌که‌چ‌ئاراسته‌کردن، رۆلی‌هیتزی‌ده‌بینتی‌که‌له‌توانایدا‌هه‌به‌زۆر‌شت‌به‌سه‌ر‌ته‌ماشاکراودا‌بسه‌پینتی و ئاکاری‌وی‌بخاته‌ژیر‌ده‌سه‌لاتی‌نیگا‌گومان‌اوییه‌که‌وه. نه‌مه‌ش‌شتیکه‌من‌به‌په‌یره‌ویکردن‌له‌بۆردیو‌ناوی‌ده‌نیم: «توندوتیژی‌ره‌مزیی» (Symboliskvold).

ئیمه‌وه‌ک‌بێگانه و په‌نا‌به‌چهند‌شتی‌مه‌حکومین. به‌لام‌مه‌رج‌نییه‌ئو‌مه‌حکوم‌بوونه‌له‌هیچ‌شوینیکدا‌به‌خال‌نوسرا‌بیتته‌وه و به‌ناو‌خه‌لکدا‌بلاو‌کرا‌بیتته‌وه. که‌چی‌هیشتا‌به‌شپوه‌یه‌کی‌نه‌بیراوه‌له‌زه‌ینی‌خه‌لکدا‌خاله‌کانی‌یاخود‌هیتزی‌ئو‌مه‌حکوم‌کردنه‌ئاماده‌یه. من‌پیش‌هه‌موو‌شتی‌بوختانی‌ئو‌مه‌به‌شوینه‌وه‌یه‌له‌یاسا‌لا‌ده‌ده‌م و یاسا‌تیکده‌رم. ده‌ستپاک‌نیم، له‌پرکردنه‌وه‌ی‌گریه‌ندی‌ژووردا‌خاوه‌نمال‌ئاراسته‌وخۆ‌ئه‌مه‌م‌ده‌دا

ئه‌فسانه‌یانه‌وه نزیك بخه‌ینه‌وه. ئه‌وه‌یش به‌تایبه‌تی له‌ سه‌رده‌می بازنه‌ی ماته‌می په‌ناپه‌ریووندا، به‌لام زۆریه‌ی قسه‌کردنی په‌ناپه‌ران و هه‌ندی جار گه‌شت‌که‌رانیش که‌ دین بو‌ئه‌م وڵاته‌، له‌باره‌ی پۆلیسه‌وه، ئه‌گه‌ر به‌ئه‌فسانه‌سازیش دا‌بندری‌ ئه‌وه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ واقیعی ئه‌وه‌ ئه‌فسانه‌یه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ وینانه‌یه‌دا نا‌گونجی‌ که‌ پۆلیس له‌ زه‌ینی گشتدا دروستی‌کردووه‌. ئه‌زموونی ئی‌مه‌ له‌گه‌ڵ پۆلیسدا هه‌میشه‌ ئه‌زموونیکی تال بووه‌. به‌هه‌رحال ئه‌گه‌ر ئه‌زموونه‌کانی ئی‌مه‌ جی‌گه‌ی پروا نه‌بن ئه‌وه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ پۆلیس بودجه‌یه‌کی زۆر ته‌رخان ده‌کا، تا پیناسه‌ ره‌سمییه‌که‌ی به‌هۆی میدیا‌کانه‌وه‌، فیلمه‌کانیه‌وه‌ یان به‌خششه‌کانیه‌وه‌ زیاتر له‌ زه‌ینماندا مه‌حکه‌متر بکا. ئه‌مه‌ش واده‌کات پیناسه‌کردنه‌کانی دی، یاخود ته‌ئوبله‌کانی دی له‌سه‌ر پۆلیس به‌ئاسانی جی‌گه‌ی خو‌یان نه‌که‌نه‌وه‌، به‌تایبه‌تیش کاتیک پۆلیس خۆی دادوهره‌ به‌سه‌ر کرده‌وه‌کانی خو‌یه‌وه‌.

به‌لام، ئایا ئه‌م نی‌گایه‌ی که‌ کارکردیکی زه‌بروزه‌نگاوی سه‌مبولیانه‌ی هه‌یه‌، نی‌گایه‌که‌ راسته‌وخۆ په‌یوه‌ندی به‌ده‌سه‌لاتی پۆلیسه‌وه‌ هه‌یه‌؟ یاخود نی‌گایه‌که‌ له‌ ئاستی جیاوازی کولتووری مۆدیرندا کار ده‌کا؟ ئه‌م پرسیاره‌ ده‌مانخاته‌ به‌رده‌م باسیکی دی که‌ له‌به‌شی داها‌توودا لێی ده‌دو‌یم.

دهقی پۆلیسی

دهقی پۆلیسی له نێوان «یاد» و «لهبیرچوونهوهدا» دهژی. دروست لهسهه سنووری ژیان و مهرگ، مهرگ و زیندوووونوهوهدا، بهلام جارێ مه بهست له دهقی پۆلیسی چیه؟ دهقی پۆلیسی وهک ههر دهقیکی تر، کۆمهڵی پیت و نیشانه و نووسینه که لهسهه پارچه کاغه زێ دهبیرین و ته نیا له دای خۆیندنهوه بیان دهتوانرێ دهستنیسانی نیوهپرۆکیان بکری، لیره وه ههر به لگه نامه یهکی تایبه تی و ههر جوهره پیناسیکی وهک پاسپورت، کارتی خۆ ناساندن، یا ههر جوهره دۆکیۆمه نتیکی تر، پیناسه ی دهقی به سه ردا دهسه پی، مهرج نییه لهو پیناسه یه دا په چاوی تیۆریه کی «دهق» مان کردبی، گرنگ ئه وه یه پشتمان به جوهری خه یالی شاعیرانه و لیوردبوونه وه ی خودی قایم بی!

ئهم یاداشتانه به پله ی یه کهم له سهه شیه دهقیکی مردوون و له ریگه ی چاپکردنیشانه وه، دیسانه وه به مه رگیکی تر، مهرگی چوارچیه ی کتیبی ده سپێردرین، که واته چاکتره له ساتی زیندوووتیبیان وردبینه وه و پرسیار بکه ین:

- دهقی پۆلیسی له کوپه سه ره له ده دا!

تۆ که سیکی له ولانی خۆته وه (ولانی یه کهم) هاتوویت و بوویتته په نابهری ولاتی دووهه م، به لام بۆ ئه وه ی جوهری له ره وایی بۆ هاته نه که ت دهسته بهر کهیت، پیوسته به لگه نامه یه کی ئه وتۆ بخره یته روو که بیسه لمینی تۆ له ولاتی «یهک» وه هاتوویت، ئه گه ره وه ک کوردی خۆت بناسینی، ئه وه به لای که مه وه ده بی به لگه نامه یه کی ئه وتۆ بخره یته بهر دهست که له یه کیکی لهو ولاتانه ده ره اتبی کوردستانیان به سه ردا دابهش بووه، واته ده بی ئه و ناسنامه به کار به یینی که پۆلیسی ولاتی یه کهم بۆی

ده ره یناویت (سه به ره ت به ته زویری ناسنامه، پاشان ده دویم)، ئه گه ره توانیت مافی مانه وه و خۆ گلدانه وه بۆ خۆت وه ده ست بینی، ئه وه پۆلیسی ولاتی دووهه م ناسنامه یه کی نویت بۆ ده ردینی، تازه بی ئه م ناسنامه یه ته نیا له وه دایه که به زمانیکی تره و دیه نیکی تری هه یه، ده نا له رووی سه ره له دانه که یه وه ئه وه ی ناسنامه ی ولاتی یه که مه! من ئه م قسه یه ده که م بیر له هه موو ئه و جیاوازیان هه ش ده که مه وه که له شیاوی ده ره ینانی ناسنامه دا له ولاتی یه که مه وه بۆ ولاتی دووهه م په چا و ده کرین. به لام ئه وه ی که له هه ردوو باره که دا وه ک خۆی ده مینی ناوه رۆکی ناسنامه کان.

پۆلیسی ولاتی دووهه م کاتی ناسنامه یه کی تازه مان بۆ ده ردینی که ناسنامه ی ولاتی یه که مانی له به ره ده ست بی و له به ما و نیوه رۆکی زانیاریه کانی ناوی تیگه یشتی، ئه و ئه نجامه ی لیره دا به ده ستمان ده که وئ بریتیه له وه ی، نه ک ناسنامه کان له زمانیکه وه ته رجه مه ی زمانیکی تر ده کرین، به لکو پۆلیسی ولاتی یه که م و هی دووهه مبه ش له ئاست تۆدا یه ک هه لۆستیان هه یه به لام به دوو زمانی جیاوازا! ره نگه تۆ، که هاتیه ته ولاتی دووهه م هیچ ناسنامه یه کت له گیرفاندا نه بوو بیت، به لام ئه مه ناتوانی به لگه بی بۆ په تکرده وه ی یاسای ولاتی دووهه م: ئه گه رچی ناسنامه یه کی تازه ت بۆ ده ردینی، به لام له نامه ی کردار تدا پۆلیسی ولاتی دووهه م ده نووسی: تۆ به بی ناسنامه هاتوویته ژوو.

جگه له وه ی که گوتم ناسنامه ی ولاتی دووهه م له دایکبووی ناسنامه ی ولاتی یه که مه، پیوسته ئه وه ش بگوتری که پۆلیسی ولاتی دووهه م رۆلی رزگار که ره و فریشته ئاسای نه بینیه، به لکو به بی ره زامه ندی پۆلیسی ولاتی یه که م هیچ بریاریکی سه ره به خۆی ئه وتۆی نه داوه، ئه مه ش به لگه ی ئه و ریکه که وتنه په نهانه ی نێوان پۆلیسی ولاتی یه که م و دووهه مه!

جاریکی تر هه مان پرسیار: ده که کاتمان له کوپه سه ریان هه له داوه؟ له ولاتی یه که مه وه یان دووهه م؟

دەقى پۆلىسىيى دەقىتىكى ھەمىشە رابردوۋە، چونكە ھەرگىز گەشە و گۆرانكارىيە جەستەبىيەكانى ھەلگەرگە تىيادا رەنگ ناداتەو، بۆنمۇنە ئەگەر ئەو دەقى تۆلە ۷/۱ سالىتىك لە سالەكاندا دەرھاتىيى و ویتەكەي سەرى ھى تەمەنى ۱۵ سالى تۆبى، ئەو پۆلىسى ولاتى دووھەم لەسەر ئاستى نىشانەكانى ئەو ویتەيەو، پرسىيارت لىدەكا و لىت دەكەوئیتە گومانەو، ئەمە ئەگەر ساتەوختى پەناپەريوونەكەت لە تەمەنى ۲۵ سالىدا بى و ماوہى ۱۰ سالىش بەس بى بۆگۆرانىتىكى تەواو لە روخسار و سىمادا.

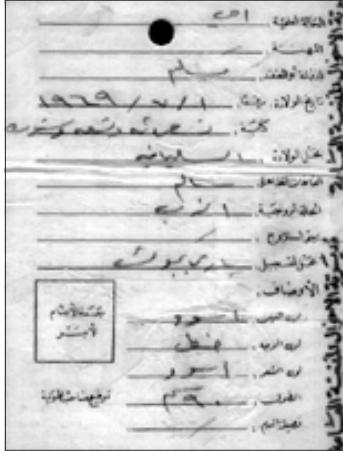
ديارە گومانى پۆلىسىيىكى ئىيرانى لە چاۋ پۆلىسىيىكى فرۆكەخانەي ھەكىك لە پايتەختەكانى ئەوروپا، جىاوازە. بەلام دواجار ئەوان چەندى جىاوازىش بن ھىشتا لەوھدا كە «گومان» دەكەن، تەبان، ئەگەر پۆلىسىيىكى ئىيرانى گومانى لى كرىدېت ئەو دەبى تۆي گومانلىكراۋ لە ساتى

گومانكردنەكەدا لە زەينى ئەودا يەساكن بى بەتۆي ناو دەقەكە. واتە ئەوہى برپارى ھاوشبۆھىيى نىوان جەستەي دەق و جەستەي تۆدەدا، لىكدانەوہىيەكى زەينى پۆلىسە، نەك ئەوہى تۆبەراست يان درۆ وەلامى پرسىيارەكانى دەدەيپتەوہ.

ئەو لىكدانەوہ زەينىيەي پۆلىس؛ بۆي ھەيە لەھەر شوئىنىكدا روو بدا بەبى ئەوہى ئاستى ژيان و شارستانى و

كولتورى شوئىنە جىاوازەكان رۆلىكى ئەوتۆي تىدا بگىرن.. شتىكى بى مانايە بلتېن لەبەر ئەوہى سوئد ولاتىكى پىشكەوتوۋە، ئەوہ گومانى پۆلىسەكانى سوئد يان فەرانسە جىاوازە لە گومانى پۆلىسەكانى ئەفغانستان و ئىيران، چونكە ئەمان پىشكەوتوۋە نىن، بۆچى؟ چونكە

گومانى پۆلىس ئەوكاتە سەرھەلدەدا كە جەستەي تۆنەتوانى وەك جەستەي دەق وابى، لەبەر ئەوہى تۆلە رووى بايولۇژىيەوہ گەشەت كىردوۋە و، جەستەي دەقىش وەك خۆي ماوہتەوہ، ئەو لىكدانەوہ زەينىيە ميژوويەك لە ياد دەكا كە برىتىيە لەو مەودايەي كەوتۆتە نىوان تەمەنى تۆلە ساتى دەرھاتنى دەقەكە و تەمەنت لە ساتى ئىستادا كە گومانەت لەسەرە، ھەر كاتى

گومانەت كەوتە سەر لەبەر ئەوہى روخسارت لە ویتەي سەردەقەكە ناچى، ئەو ماناي وايە پۆلىس تۆي جەستە و زىندوۋى خستۆتە پەراۋىزەوہ و تۆي سەردەقەكەي كىردۆتە پارسەنگ. ماناي وايە لە رووبەرىكى وشك كراۋدا كە بۆئورگانىزمىكى زىندوۋ دەگەرئى.

زەينىيەتى پۆلىسى، يادەوہرى ميژوويى نىيە. رەنگە ھەر لەبەر ئەوہش بى ھىندە شەيداي بەلگەنامە و سەنەد كۆكردنەوہى، سەنەد و بەلگەنامەكان لەلای زەينىيەتى پۆلىسى ھىچ بەھايەكى ميژوويى نىيە. واتە بۆ ئەو سەنەد و بەلگەنامەكان بەكار ناھىتىن راسىيەكى ميژوويى روونكاتەوہ، بەلكو وەك ھۆكارىكى دەسەلات و زەپروزەنگ سووديان لىوہردەگرئى.

تەئىلى پۆلىسى:

دەقى پۆلىسى قەبوۋلى يەك جۆر تەئىل و لىكدانەوہ دەكا: تەئىلى پۆلىس.

ئايا ئەو زانىيارىيانەي شاھىتى لەسەر رابردوۋى من و تۆدەدەن، تا چ

دهشيت له ولاتيتكى ترهوه هاتين و ئيراني نهبن، بهلام هيشتا ناتوان له بهردهمى پوليسدا نه بوونى نهو په يوه ندييه بسه لميتن! نهوان هه رچه نده له سهه ئاستى واقيع و تاكه كه سيدا جياواز بن، هيشتا له نيتوان دهقه كانياندا په يوه ندييه كه هه يه كه ته ئوبلى پوليس به ره همى ديتن. بويه هه دهق تيك كه گومان له سهه هه لگره كهى دروستكا، ده شبته هوى خولقاندنى گوماني پوليسى له ئاست دهقه كانى تردا.

بهلام نهو په يوه ندييه هاوبه شهى نيتوان دهقه كان كه نه نجامى ته ئوبلى پوليسىيه، ده بته هوى به ستنى په يوه ندييه كى هاوبه شيش له نيتوان پوليسه كاندا، بونموونه نه گهر پوليسى ولاتى سيته هم له ئاست دهقه كانى B، و هه سى كه سه كهى تردا گوماني دروستكر، نهوا نهو گومانه بوى هه يه له ئاست هه مان نهو دهقانه دا له ولاتى چواره م و پيئنجهم و يازده هه ميش دووباره بيتته وه، نه مهش نهو هه يه كه ميكانيزمى ته ئوبلى پوليسى دهبا به رتبه، نهو ته ئوبلهى مهودا ميژوو بيه كان له بير دهكا.

فهزا و روخسارى دهقى پوليسى رهنگدانهوى سه ليقه و روشنيريى دهسه لاتي پوليسه. بونموونه، نه گهر ته ماشاى روويه رى دهق تيك و هك «البطاقة الشخصية = هوية الاحوال المدنية» بكهين، ده بينن كه به شتى زور ته رخانكراوه بوناساندنى دهسه لات: له بهشى سه ره وهى ديوى يه كه مدا، به دوورودر تيزى و خه تى گهوره تايبه تمه ندييه ئيدراييه كانى نووسراون، له بهشى خواره ويدا زوربهى نه م تايبه تمه ندييه له سهه مور تيكى زيوبنى و پوله مالى (طابع المالى) يه كه دا دووباره بوونه ته وه و، له لاي راستيشه وه ناو و ناوونيشان و ئيمزاي نهو كارمه نده هاتوه كه بهر پرسياره له ده ره پنانى ناسنامه كه، جيگه تايبه تمه ندييه كانى خاوه ن ناسنامه له نيتوان بهشى سه ره وه و خواره وهى سولته دا به ند كراوه: «الاسم، اسم الاب والجد، اللقب، اسم الام والجد، الجنس» له گه ل و يته به كى رهش و سپى دا (ته ماشاى و يتهى كو يي كراوه كه بكه).

له ديوى دووه همى نه م ناسنامه به دا، به لاي كه مه وه دووجار نه م رسته به «مديرية الاحوال المدنية العامة» به خه تيكى سوورى گهوره دووباره

ئاستى ده بنه به لگه بو ئيستامان؟ ئايا كاراكته رى وشك كراوى سهه پيئاسيكا تا چه نده بوونى خاوه نه كهى يان هه لگره كهى له بهردهمى پوليس دهسه لميتن و وهلامى خواسته كانى پوليس ده دا ته وه؟

به ره له هه موو شتى، هه موو ليكدانه وه يه كى پوليسى بو دهق به نده به بارودوخى دهروونى پوليسه كه وه، يا خود به دهقه تيكى تره وه. . واته په يوه ندى نه پنى دهقه كان له ناو خو ياندا؛ ده ستنيشاني ئاستى توندوتيزى ته ئوبلى پوليس بو دهق ده كه ن. با له ريگه ي نووسينه وهى بارودوخيكه وه نهو قسانه ي سه رى كه مى روونتر بكه ينه وه.

به ره وهى ئيمه ناسنامه كانمان پيشاني پوليسى نهو ديوزوره ته خته ييه كهى كونترول به دين، چه دين دهقى تر به ويدا تيپه رپوون. نه وهى ده ستنيشاني چونيتى مامه له ي پوليسه كه له گه ل دهقه كانى ئيمه دا دهكا، بريتييه له نه نجامى ته ماشا كردنى نهو پوليسه له هه ر يه كى له وه دهقانه ي پيئستر. نه گهر نهو دهقانه وه لامد ره وهى ته واوى خواسته ي پوليس نه بوون، نهوا خواسته ي نيوراو له دهقه كهى من وتودا بو وهلامى خو ي ده گه رى، له ميتودى كارى پوليسدا گومان تيك سه رجه مى هوشى نهو پوليسه چر ده كا ته وه و ليتره يشه وه نهو گومانه له به رامبه ر هه موو دهقه كانى تردا ده ره كه وى.

نموونه:

B په نابهر تيكه ئيراني و ئيستا له سويد ده ئى. B له شه مه نده فه ريكدايه و له ريگه ي دانماركه وه به ره نه لمانيا سه فه ر دهكا، له هه مان نهو فارگو نه دا، سى كه سى تر يش هه ن كه هيج په يوه ندييه كيان به B يه وه نييه، نه گهر گوتمان كه سى B گومان ليكراوه كه يه، نه وه خواسته ي پوليسى سنوورى نه لمانيا - دانمارك له دهقه كانى هه ر سى كه سه كهى تر يش زياد دهكا، چونكه نهو گومانه ده بته هوى نه وهى ته ئوبلى پوليسى جو رى له په يوه ندى له نيتوان نهو سى كه سه و B دا ده ستنيشان بكا. راسته له واقيعدا هيج جو ره په يوه ندييه ك له تارا دا نييه، چونكه سى كه سه كهى تر هه ر كامه يان

بۆتەو، ھەمان ئەو رېستەش لە تەختى ھەردوو دېودا، بەخەتتېكى سەوزى كآل و ورد دەيان جار دووبارە بۆتەو، بەجۆرى لە نېگای يەكەمدا مەژۆت و دەزانى، سەرچەمى ناسنامەكە سەوزتېكى كآلە.

ھەر لە ديوى دووھەمدا، بەشى لای خوارەو مۆرتېكى خرى گەورە ديسانەو بەرەنگى سەوز، دەفن كراو، بېنېنى ئەم مۆرە لەبەر رووناكيدا نەبى، ئاسان نېيە. لەسەر ئەو مۆرە ئەم دوو دېرە نووسراو (الجمهورية العراقية) (وزارة الداخلية) و، بەزمانى ئىنگلىزىش دووبارە بوونەتەو كە لە ناو راستىدا دالەكەى عىراق دەبېنرېت. لە راستىدا ھەمان دېمەن لەلای سەرەوئى ديوى يەكەميشدا دەبېنرې.

دوای ئەم تەماشاكردنە خىرايە دەلېين: روونى و ئاشكرابى دەسەلات لەسەر رووبەرى دەقى ناوبرا، جىگای بۆ نىشانە و كۆد و رەمز نەھىشتۆتەو، لە كاتتېكدا خاوەنى ھەمان ناسنامە لە ولاتتېكى بۆ نمونە: وەك دانمارك دا دەبېتە خاوەنى ناسنامە يەك پر بېت لە كۆد و رەمز و نىشانەى نەبىنى، كە تەنيا زەينتېكى پۆلىسانە لېيان حالى دەبى، بەم ناسنامە يە دەگوتى: «پېرسۆن نۆمەر= ژمارەى شەخسى» لەسەرەوئى ئەم دەقەدا بەبجووكى تاجېك دەبېنى وەك رەمزى پاشايەتى لە دانماركدا. وئىنەى خاوەن ناسنامە لابراو و كۆدېك جىگەى گرتۆتەو (تەماشای وئىنە كۆپىكراو بكە).

ئەگەر بمانەوئى بەراوردېكى سەرپېتېى ھەردوو ناسنامەكە بكەين ئەم ئاكامانەمان دەست دەكەوئ:

لە دەقى عىراقدا: شوتېنى بەتال نېيە و زۆرەى رووبەرى دەقەكە تەرخانكراو بۆ پېنناسەكردنى دەسەلات، بەلام لە دەقى دانماركدا بۆشايى و شوتېنى بەتال زياترە، ئامادەبى دەسەلات رەمزىيە و زياترە زانباربى تەكئىكى و ياسابى رووبەرى دەقەكەيان گرتۆتەو.

لە يەكەمدا ناوھېتانی دەزگاكان، فەرمانگەكان، ناوچەكان بۆ سەلماندىنى رەسەمىيەتى پەيوەندى ئەم شوتېنانە بەدەسەلاتەو بەكار ھېنراون. واتە خاوەن دەق خاوەنى ناوونىشانى تايبەت بەخۆى نېيە و دەزگا و

فەرمانگەكانى دەولەت ناوونىشانى خەلكن. بەپېچەوانەو لە دەقى دووھەمدا ھەموو ئەم ناوانە شوتېنى خويان بۆ كۆدېكى نەبىنى چۆل كەردو. جگە لە وەزارەتى ناوخواھىچ دەزگايەكى تر نەھاتووە و ناوونىشانى خاوەن دەق بەتەواوى نووسراو.

ھەندى جىاوازى و لىكچوونى تىرش بەدى دەكرېن، بۆ نمونە لەسەر ئاستى ئەندازەى دەقەكان، گرافىكيان، مەسەلەى خالبەندى و دەلالەتمەندى رەنگ و شىوئى خەتى نووسىنەكان و ھتد... بەلام ھەموو ئەم نىشانانە لە خزمەتى ئەبستراكت (تەجرىد) كەردنى دەقەكاندان و پېتەخشىنى ھەيەتتېكى جىدى پېيان. رەنگە ھەر لەبەر جىدى بوونى ئەم دەقانە بېت، كە مەژۆت ناتوانى لەبەردەمى پۆلىسدا ناجىدى بى، چونكە كۆمىدىا مردووە!

ئايا تەزويى دەقى پۆلىسى ماناى ھەبە؟

ھەموو دەستكارى كەردنېكى دەقى پۆلىسى لە بازاری رەش و بواری كرىن و فرۆشتندا، بەر لە ھەموو شتتېك ھەولدانە بۆ وەلامدانەوئى خواستى پۆلىس، ياخود كەمكەردنەوئى گومانى پۆلىسە لە ئاست خاوەنى دەقدا. نەك ئەو كەسەى دەقەكەى بۆ تەزويى دەكرى.

بۆ نمونە ئەگەر A بۆ دەرچوون لە ولاتى (۱) شوناسنامەى كەسى B ى تەزويى كەردبى، تا بەھۆيەو دەرباز بى، بۆ ولاتى (۲)، ئەو بەم كارەى گومانى پۆلىسى لەئاست كەسى A دا كەم كەردۆتەو. نەك خۆى. چونكە ئەگەر A ى لە ئەنجامى ئاشكرابوونى تەزويىكەيەو گىرا. كەسى B گومانى لىنكرى، لەبەر ئەوئى لە كاتى گىرانى A دا ئەو غايە!

ھەرچەندە لەسەر دەقى پۆلىسى بكوئىنەو، جۆرەكانى و تايبەتمەندىيەكانى و مەودا سولتەوييەكانى ئاشكرا بكرېن، ھەرچەندە لەبەر

پوښنایی تیوړی ئه ده بی و زاروه ئه ده بیسه کان و پیناسه ی تیکستی
ئه ده پیدا قسه ی له سر بکری، هیشتا ده قتیکی مردووه. مردوو به و مانایه ی
ته نیا له ساته وختی پرسپاری «کوا ناسنامه کهت» و دستبردنی ئیمه بو
ده رهینانی ناسنامه کانمان و پیشاندانی به پولیس و خاوه ن پرسپار، ئه و
ده قانه زیندوون، کاتی خستمانه وه تاریکایی گیرفانه کانمان، مانای وایه
ده یانمرینینه وه و په یوه ندی خومان به پولیسسه وه ده پچرتین. ئه م ده قانه چین،
جگه له جاسووسیکی کاغه زی که بو ماوه یه کی دیاریکراو له به رده می
پولیسدا خه به رمان لیده ده؟ قالتهر بنیامین ده لی: نرخی خه به راندن و
پاگه یاندن، هینده درپنخایه ن نیسه، ته نیا له ئانو ساتدا زیندووه، خه به ر
ده بی یه کسه ر بیته ئان و سات و ماوه له دست نه دا بو به یانکردنی خو ی.
ئه م چاره نووسه کورته، چاره نووسی ده قه پولیسسیه کانیشه، ئه و ده قانه ی
به لگه ن بو داننای ده سه لات به بوونی ئیمه دا. ئه و ده قانه ی ئیمه خاوه نیان
نین، به لکو ناچارین به ه لگرتنیان. ئیمه ی کاغه زی، ئیمه ی کو د و ژماره
و نهینیی..

روخسار و سیمما: وهك هوڤهكي نالوگۆرکردن

ئېممه هه موومان كه م تا زۆر دهستكاري ده موچاوى خۆمان ده كه ين و گرنگي به پروالته تى دهره وه مان، جلو به رگمان و به كورتبېه كه ي هه موو پرو به رتيكي ديكه ي له شمان ده ده ين. به للام كاتتې په نابهر گرنگي به خۆى ددها، نه وه كۆمه لتي هۆى ديكه خۆيان هه شارداوه، كه جياوازن له وه هۆيانه ي له ژيانى ئاساييدا ههر مرۆقتى ناچار به ده دستكاربېي كردن و گرنگي پيدان به خۆى ده كه ن!

يه كه مېن كيشه ي په نابهر له ناوه ند و چوارچيويه كولتورتيكي تازه دا (لېردها مه به ست كولتورى نه وروپېيه)، ههر ته نيا كيشه ي زمان و قه يرانى ناسنامه و نامۆبوونى نه و نېيه له به رامبه ر ياسا و به هاكانى نه م كولتوره تازه يه دا، به لكو ههر له سه ره تاوه په نابهر له گه ل خۆى و به كورتى له گه ل سيمماى ديارى خۆيدا (رووى دهره وه ي له ش) ده كه ويته كيشه وه. نيوه ندى كولتورى تازه و نه و ته زووانه ي ليوه ي دهره دچن و نه و خواستانه ي له تاكه كه سيمان داوا ده كا، په نابهر ناچار ده كه ن بكه ويته دستكاربېردنى خۆى. دياره كاتتې ده لېم په نابهر (ناچار) ده بې مه به ستم نه وه نېيه كه هيتزى له دهره وه نه و ناچاربېيه ده سه پېننى، چونكه تو نازاديت له وه ي چۆن خۆت پيشانى نه وانېستر ده ده يت، به لكو مه به ستم نه وه يه، په نابهر خۆى له نه نجامى پرو به پرو بوونه وه ي له گه ل نه وانېديدا و وردبوونه وه ي له سه ر و سيمما و جلو به رگيان؛ ده گاته نه و نه نجامه ي بكه ويته ده ستكاربېردنى سيمماى، گۆرانكارى له جلو به رگ و په ننگه كانياندا، گۆرانكارى له رازاندنه وه ي مال و، هه روه ها كه ناللى تازه بو كات به سه ربردن ده دۆزيتته وه، بو نمونه خۆى فيرى مه له ده كات، فيرى پايسكيل سواري ده بېت و هتد. . واته نه و هيتزه ي له م گۆرانكاربېيانه دا به شداره، ههر هه مان لېكدانه وه و ته ئوبلى په نابهره بو خۆى له به رامبه ر نه و بتردا.

خالى ههره گرنگ لېره دا نه وه يه كه نه م گۆرانه له بنه مادا گۆرانتيكه له نه نجامى پرو به پرو بوونه وه يه كي ديداربېيه وه دېته ده ست، واته گۆرانه كه له سه ر ئاستى نه و پانتايييه وه روو ددها كه چاو-ديتن تواناي كونترۆلكردنيانى هه يه و ده يانبېننى، ههر بو به شه سه رجه مى گۆرانكاربېيه كان له رووى دهره وه ي له شدا روو ددهن. نه مه ش به پله ي به كه م ئاشكراكه رى نه و قۆناغى پييكه وه بوونه، ياخود پرو به پرو بوونه وه يه كه په نابهر له گه ل نه و بتردا پييكه يشتووه. له وه قۆناغه شدا حوكمى ديتن به سه ر قسه كردندا زاله و تيله ي چاو نه و دهرېچه يه يه كه په نابهر ليوه ي دهره وانتيته نه و بتر و بوچوونه كانى ديكه ي نه و بتريان ليوه ده خوتنيته وه، نه ك حوكمى زمان كه ده بېتته هۆى پرو به پرو بوونه وه يه كي يه كسان به ناماده بوونى هه ردوولا و به كارهيئانى وشه، بيرورا گۆرينه وه به دووى خۆيدا ده هيتنى.

كاتتې من له گه ل كه سيكي ديكه دا كه وتمه قسه كردن ئيدى خۆم له به رامبه ر نه و كاته و نه و كه سه ي ديكه ش له به رامبه ر خۆم و نه و كاته دا كه پييكه وه تيايدا قسه مان كردووه به رپرسيار ده كه م. واته قسه كردن ياخود له فز هه لپه ئانه وه ده بېتته نه و چاوگه ي كه ده شيت پرو به پرو بوونه وه كانى له وه و دوامان ليوه ي سه رچاوه بگرن. به للام هه موو ته ماشاكرديتېك نه گه ر به قۆناغى دهرېپىنى زمانيدا تېپه رنه بېت، نه وه ناشتوانى بېتته هۆى پرو به پرو بوونه وه يه كي به رپرسكر، نه وه ته نيا له عه شقدا روو ددها كه نيگاي يه كه م، ته زوويه كي هينده مه حكه م به ره م دېننى، ده كه ويته نه و ديو هه موو قودره تى زمانه وه. ههر له به ر نه وه يشه له پاشاندا زمان تواناي دهرېپىنى نه و ته زووه ي نېيه و له ئاستيا دۆش داده ميئنى و نه مه يشه هۆى بېزمانى عاشقه كان!

ئېمه كاتتيك له گه ل يه كتردا قسه مان كرد، ئېتر بواري نه وه مان بو نامېننى له ديدارى ئاينده ماندا خو له يه كتر هه ل به كين. نه گه ر نه م كاره شمان كرد و بو مان لوا خو له يه كترى هه ل به كين، نه وه هه رگيز به ماناي نه وه نېيه كه نه و خو له يه كترى تېنه گه ياننده مان له يادكردووه؛ چونكه به بى هېچ

گومانیک له دیداری سیتههم و دیدارهکانی دواییدا ته گهر به تاقه وشه یه کیش بیت بوی ده گه پینه وه، که چی به پیچه وانه وه، پروبه پروبوونه وهی «دیداری-مرئی» من و تو، بوی هه یه به هه مان شیوه له دیداری دووههم و سیتههم و نه وانیتربشدا خوئی دووباره بکاته وه به بیت نه وهی تاقه وشه یه کیش به رههم به پینتی. من هه مو کات بوم هه یه بکه ومه بوردی نیگای نه ویتروهه و نه ویتربش بوی هه یه له هه مو وه ختیکدا بابه تیک بیت بو ته ماشاگردنی من.

قسه له سه ره نه وه بو که یه که مین ده ستکار بگردنی په نابهر بو سیما و روخساری خوئی، له سه ره ئاستی «پروبه پروبوونه وهی دیداری» یه وه ده ستپیده کا و نه مهش قوناغی به ره له دیالوگه له گه ل نه ویتردا، هه ره گورانیکیش له سه ره نه ئاسته دیداری به وه پروو بدا، به مانای به شدار بگردنی سه ره کیی عه قل نیسه له دروستگردنی بوچوون و وینای په نابهر له سه ره نه ویترب. بویه نه وه گورانه ی له سه ره ئاستی دیداری به وه پروو بدات ئاستیکی رواله تیشی هه یه، هوئی نه وهی که په نابهر خوئی تیکه ل به په یوه ندیسه ک له گه ل نه ویتردا ده کا نه وه یه، که نه ویترب بو خوئی به پله ی یه که م ده رگای نه م بواره ده خاته سه ره پشت، واته چوارچیه وهی په یوه ندیسه که دیاری ده کات. هه موومان ده زانین که قوناغی گه نجییتی و خو هیتنه وه له ته مه نی لاویتیدا، له کولتوری هاوچه رخی نه وروپیدا، به تایبه تی ده وله تانی ناسراو به خو شگوزهران قوناغیکه دریت و دریتتر ده بیته وه، واته نه وهی که من گه نج بنوینم و روخسارم و جلو به رگه کانم و ئاکارم گه نجانه بن، دیارده به کی سه را پاگیره و بواره کانی راگه یان دنیس له م بواره دا رۆلی نمونه یی ده گپرن. تو هه میشه داوای نه وهت لیده کرئی که گه نج بیت، نه وه که لوپهل و پیوستیسه تایبه تیانه ت ده خریته به رده ست که گه نجانه ن، قاره مان و ئایدیالی ریکلام و موده کان و ئایدیاله کان هه موویان گه نجانه ن و لیره وه بوازی نه وهت بو ده ره خسی که ته مه نی خو ت له ودیو به گه نج

مانه وهی خو ته وه بشاریته وه. هه ریوه شه مرۆقی نه وروپی به گشتی چه ز ناکات پرساری ته مه نی لی بکه یت و نه م پرسیاره به پیخته ستنه ژبانی تایبه تی خوئی لیکده داته وه.

من وه ک په نابهری، له ساتیکدا ده که ومه نیو نه م په یوه ندیسه وه که هه موو نه وه ته مه نه ی ده بوو گه نجییتی من بیت له ده ستم داوه به بی نه وهی نیستا بتوانم هه یچ بنه مایه کی گه نجانه ی تیدا بدوزمه وه. لیره وه گه وره ترین تراژیدی په نابهران له م په یوه ندیسه دا نه وه یه، که له رۆژگاریکدا له ته مه ن و ژبانی خوئیان به ئاگا دینه وه، که چیدی بوازی گه رانه وهی نیسه، نه م ساته وه خته په نابهر ده خاته به رده م دوو باری جیاواز: یان قه بوولگردنی نه وه زیانه گه وره یه ی ته مه ن، یا خود بکه ویتته ده ستکار بگردنی خوئی.

هه لبراردنی یه که م سه خته، چونکه هه ره کو گوتم قوناغی به گه نجی مانه وه لیره دریتراوه ته وه. کاتی نه شتوانین له نیوان دوو باردا یه کیکیان هه لبرترین، نه وه نه وهی دیکه یان خوئی ده سه پینتی، واته دروستگردنی ئیماژتیک دی، روخسار و دیمه نیکی تر بو خو مان. به لام نابی جیاوازیسه کی گرنگمان له بیر بچی «نه وی دی» له کاتیکدا گه نجییتی خوئی دریت ده کاته وه، که به قوناغی گه نجیته یسه سروشتیسه که دا تیپه ر بووه و که سایه تیبه نه وه له م رووه وه خاوه نی یه کسانی و هاوسه نگیی خو ته تی. به لام من له کاتیکدا ده مه وی خو م به گه نجی بنوینم که نه ده زانم گه نجیته یسه سروشتیسه که م چون رابواردووه و نه هه یچ بیریکیشم له باره ی دریتگردنه وهی گه نجیته یسه هه یه. واته له رووی جهسته و نه زمونونه وه، هه مان ته بابی و هاوسه نگی و ئاماده ییم نیسه که ده شیت یارمه تیده ربن بو دریتگردنه وهی گه نجیته یسه که م!

کیشه ی په نابهر له گه ل دیمه نی خویدا، کیشه یه ک نیسه هه ره ته نیا بیسه ستین به لایه نی لاواز، یا خود زبانی که له ته مه نی په نابهراندا پروویداوه

نیرانه یان تیدا پته وه، ئەوه ده بی مافی ئەوه به هەر پیاوی بده یان له کاتی خۆدیتنه و هیدا له ناو ئەو کولتورده دا، که بۆچوونی بۆ رهنگه کان پیتچه وانه ی بۆچوونی کولتوری ئیمه یه، ئەو رهنگه هه لێژیری که خۆی په سه ندی ده کا.

لێره وه به شپوه یه کی گشتی رهنگه کان پۆلی ئەو ده مامکانه ده گپرن که ئیمه ده مانه ویت به هۆبانه وه لاقرتی له و یاسا کولتوریه مان بکه یان، که چیدی وه لامده ره وه ی چیتزی جواناسیی ئیمه نین و ناتوانن ئەو وزه یه مان تیدا بکوژن که هانمان ده دات بۆ پشکووتنی چه زه کاتمان و مامه له کردن له گه ل تازادیماندا. له هه مان کاتیشدا گه ره کمانه به هۆبانه وه هه موو ئەو پارچه ناحه زانه ی له شمان له بیهر به رینه وه که به ئاسانی یاسا به زه به رکهانی فه رهنگی خۆمالیمان له سه ره سه ته وه بیهر ده خه نه وه. ئەو جا ریک و راست ئا لێره دا بنه مایه کی گرنگمان له ژبانی په نابهردا بۆ ئاشکرا ده بیته که من ناوی ده نیم به نامای «خۆداپۆشین» و «خۆرووتکرده وه».

له و کاته دا که من له بۆچوونه کانی کولتوروری خۆم بۆ رهنگه کان و جلوه به رگ و چیتزه خۆمالییه کان یاخی ده بم، هه م خۆم داده پۆشم و هه م خۆبشم رووت ده که مه وه.. خۆداپۆشینه که م له وه دایه که من ناتوانم وه ک ئەویدی مامه له به رهنگه کان بکه م، به هۆبانه وه جوانی و هه یبه تیککی دی به جه سه ته م بده م، چونکه جه سه ته ی من هه مان مروونه ت و هاوسه نگیی نییه که جه سه ته ی ئەوی دی خاوه نیه تی و یاخیبوونه که ی من هاوشان نییه به تیکه یشتنی من بۆ گونجانی رهنگه کان له گه ل یه کدیدا، به لکو هاوشانه به نرخه که یان!

به لامه وه گرنگه قاپووتیککی گران و له چه رم دروستکراوم هه بی و جووتن پیتلاو ده کرم که له گه ل رهنگی جلوه به رگه کانی ترمد شتی کۆیان ناکاته وه... بۆینباخی گه نجه سۆمالییه که ی هاوسیم له گه ل هه یچکامی له رهنگه کانی دیکه ی به ریدا ناگوئجی، سووراو و سپیاوی که م له و ئافه ره ته کوردانه ی ده یانینم له گه ل رهنگ و تۆنی قژ و پیتستاندا ده گوئجی... به م جوړه ئیمه ده بیینه کۆمه لتی نه گونجاو که ته نیا شتی ئەو نه گونجاوانه له گه ل یه کدا کۆ

، ئەوه یش بریتییبه له نه بوون و نادیااری قۆناغی گه ئجیتی. به لکو کیشه که ده کری له به ر رۆشناویی دیدیکی ئیستاتیکیه شه دا ته ماشای بکریته. لێره وه یه که په نابهر ئەو پارچه و رووبه ره جوانانه ی له شی خۆی لی ئاشکرا ده بن و ده یاندۆزیته وه، که له کاتی خۆیدا گرنگیمان پیتنه دراوه یاخود هه ر لێیمان بی ئاگا بووه، که رهنگه هۆی سه ره کی ئەو گرنگی پیتنه دان و فه رامۆشیی به گه ریته وه بۆ ده سه لاتتی ئەو کولتوروری په نابهره که ی لێوه ها تووه.

ئه گه ر ئەو کولتوروری منی تیا په روهرده بووم، چاوی خۆی له ئاست چیتز و زه وقی تاییه تی مندا بۆ هه لێژاردنی رهنگی نووقاند و گرنگی به هه لێژاردنه که ی من نه دا. ئیدی ئەو وزه یه ی پالی به منه وه ده نا بۆ هه لێژاردنی ئەو رهنگه ده مریت و چیدی من ناتوانم ئەو چیتزه له خۆمدا په روهرده بکه م، یاخود ئەگه ر له و کولتوروره دا که منی لێوه ها تووم هیشته نه وه ی ریش و سمیل ته فسیری ره وشتامیز و ئایینی و نیشتمانپه ره روری بۆ بکریته، دیا ره «سمیل تاشیو» به ر له عه نه تی ئایین و نه ریت و نه ته وه ده که ویت و، خه ونی هه ر گه ئجی ده بیته ئەوه ی هه رچی زووتر «موو» ده رکا!

که واته خۆدیتنه وه له به رامبه ر ئەو ویترا و هه ولدانی په نابهر بۆ ئەوه ی له ویتر بچیت، هه ر ته نیا لاسایی کردنه وه یه کی رووت نییه، بانه وی به هۆبه وه دیمه نه هه نووکه ییبه که ی خۆمان ره ت بکه ینه وه. به لکو بواریکیشه بۆ په ره پیدانی ئەو چیتز و چه ز و توانایانه ی که له کاتی خۆیاندا و له ژیر زه بری یاسا کولتوروره کانی کولتوروری خۆمالیدا بواری گه شه کردن و پشکووتنیان بۆ نه ره خساوه. بۆ نمونه ئەگه ر له ولاتی ئیمه دا رهنگه رۆشنه کان: سه وز، سوور، پرته قالی و زه رد بۆ جلوه به رگی پیاوان، له پال ئەمه یشه دا بۆ هه موو نیرینه یه ک نه شیاون و، له به رامبه ر ئەمه دا ده سه لاتتی کولتوروری ئیمه هه موو نیرینه یه کی ناچار کردوه بۆ هه لێژاردنی رهنگه تاریکه کان (چونکه رهنگه تاریکه کان له هه مان کاتیشدا هه یبه تی

بکاتهوه، تیچوونی نرخهکانیانه، نهگونجاو بهتاییهتی له مالهکاماندا خۆی دهنوئینی، ههر له ههلبژاردنی مۆیلهکانهوه تا تابلۆکانی دیوار، مۆدیلی تهلهفزیۆن و تۆمارکهر و گهسکی کارهبا و تهناهت یاریی منداڵان و پهردهی پهنجهرهکانیش... بهکورتییبهکهی هارمۆنیته و گونجانی رهنگهکان، دهکهینه قوربانی نرخهکانیان و جارێکی دی چێژی ههز کردن له رهنگی له ژیر زهبری گرانییبهکهیاندا دهپهستتوم و دهیشارمهوه. پیموایه ههر ئەم پرۆسهیهی پهستاوتنه خودییبهش بیت که وا دهکا من له یهک کاتا چهندن قات جلویهرگ و کهوش و کلاشم ههبن، بهبج ئەوهی دلم هیچیان بگری، که ئەمه زیاتر دیاردهیهکه له لای ژنانی تاراوگه بهزۆری دهبینی.

به پێچهوانهیشهوه چهندی پهنابهڕ بیهوی بههۆی ههلبژاردنی رهنگهکانهوه، له بۆچوونهکانی کولتووری خۆی یاخی بی، ئەوهندهیش لهبهردهم کولتووری تازهدا خۆی رووت دهکاتهوه، بۆیه ئەگه رهنمای ههلبژاردنی پهنابهڕ بۆ جلویهرگی تازه لهسهر ئەو بیرهوه بیت که بیهوی لهووتر بچ، ئەوه ئەنجامیکی نائومیدهکهری دهست دهکەوی. زۆریه ئەو چهپاندانهی کولتووری خۆمالی سهپاندوونی بهزهی له پهیکهری لهشماندا رهنگیان داوهتهوه، ههموو ئەو خواست و پیتووستییانهی که دهبوو له قوناغهکانی ژبانی مندالیماندا وهلامیان درابیتتهوه، کهچی لهبیرکراون و سهرکوئکراون، وهک نهخشی رۆژگار بهفۆرمی لهشمانهوه دیارن. لهشی ئیمه له کویدا وهلامی پیتووستی و خواستهکانی وهگرتهبتهوه، گهشهی کردووه و له کویشدا پشتگوێ خرابیت ئەوه پوکاوتتهوه، ئەو مندالهی دهستی بهمهبهستی وهگرتنی خۆراک و پهیهوهندی دروستکردن درێژ دهکا و داوای وهدیهاستی خواستتیکمان لیدهکا، ئەگه هات وهلامیکی ناچاوهروانکراوی بۆ پیتش هات، یاخود ههر وهلامی نهدرایهوه، ئەوه له رووی دهروونیشهوه ئەوه فییر دهبی که ئەو مافی دهستدرێژکردنی بۆ لای ئیمه بهمهبهستی یارمهتی وهگرتن نییه و بۆی نییه بهدووی خواستهکانیدا بپوا. ئەنجامی ئەم بهناکامی گهیشتنه بهروونی له لهشدا دهردهکەوی: دوو

شانی تهپیو، دوو دهست که له لهش جوێ نابنهوه و هیچ خواستتیکیان نییه و بهردهوام بهمالا و ئەولاوه وشک بوون (تهماشاکردنیکی پهسمه فۆتۆگرافییهکان و شیوهی وهستانی پهسمه گیراوهکان، ئەم بۆچوونه زیاتر روون دهکاتهوه). بهپێچهوانهیشهوه، ئەو دهسته بچووکانهی وهلامی خواست و ئارهزوویان دهدریتتهوه و خۆشهویستی بهدهست دین، فییری ئەوهیش دهبن جارێکی دی بهنیازی خۆشهویستی و خواستی گهورهتر خۆیان درێژ بکهنهوه، چونکه دهزانن خواستهکانیان دیتتهدی، بهم پیتیه ئاستی جهسته و ئاستی دهروون هاوشانی یهکتر گهشه دهکن و چالاک دهبن. گهشه لهش له مروونهت و خاوی و پشوونامیتری ماسوولکهکان و ئەندامهکانی جهستهدا دهردهکەویت. گرژی و چوونهوهیهکی ماسوولکهکانیش نیشانهی ئەو ناکامیانهیه که لهش له قوناغهکانی پیتشتردا تووشیان هاتوه.

من کاتی بهرووتی خۆم لهبهردهمی ئاوینهدا دهبینم و دهکهمه خوتندهوه تهماشاکردنی بهشهکانی لهشی خۆم، پیتشنیار دهکهم ههر کهس بۆی دهلوئ ئەم کاره بکا، ئیدی چ پیتووست بهشیکردنهوه میژووی و ئەنتروپۆلۆژییهکان و سۆسیۆلۆژییهکان نییه، که دهکری بههۆبانهوه لهو رهههنده کولتووری و پهروهدهییانه بگهه که کۆمه‌لگای ئیمه بۆ پهروهدهکردنی منداڵان بهکاریان دین، چونکه بهخوتندهوهی لهشی خۆم یان بهوهی خۆم بکهمه بابهتی بۆ خوتندهوه، تا ئەندازهیهکی باش لهوه تیدهگهه که چ یاسایهکی پهروهدهیی و چ نه‌ریتیکی ئالوگۆر له کۆمه‌لگای ئیمه‌دا زالبووه و دیسپلینهکانی لهسهر جهسته‌مان پراکتیک کراون.

لیروهیه که بهههر جوێ له یاساکانی کولتووری خۆم و بۆچوونهکانی یاخی بيم، هیشتا ناتوانم ماسوولکه گرژهکان، دابه‌شبوونه نایه‌کسانه‌کان و پارچه نه‌گونجاوه‌کانی لهشم خا و بکه‌مه‌وه و سه‌رله‌نوێ له‌بهر زه‌بری یاسا و بۆچوونی ئەم کولتووره تازه‌یه‌دا رتیکیان بخه‌مه‌وه. ههر بۆیه‌شه کچ و کوره

تايدیالته کانی لای ئیمه کاتیک دینه خوژاوا و خوژیان له گه ل لاوه کانی ئیره بهراورد دهکهن، یهک ریگیان له بهر ده مدا ده مینئ، دهستکاری کردنی سیما و روخساری خوژیان یاخود خوژاردنه و هیان له ناو ده مامکی رهنگ و نرخي گرانی که لویه له کاندای.

ئیدی زنجیره ی مه کیاجه نه گونجاوه کان، قژپینه نه گونجاوه کان و جلو به رگه نه گونجاوه کان دهستپیده کا. کوران ده بیج به دوای ده رمانی سهر پرووتانه و هدا راکهن، یاخود قژ دیرتزر کردن، که پاشماوه ی شهسته کانی بزوتنه و هدی «هیپی» یه کان لایان ده بیته باو. به هه مان شتیه ویش گرنگی دان به وه درزش و جوولته ی رۆژانه، مؤدیلته کانی سهر تاشین و هه لئبژاردنی ئه و جلو به رگانه له کولتووری خوژیدا بۆی نه بوو، ده بنه ئه و هۆکارانه ی که بۆچوونی ئه م کولتووره بۆ به گه نجی مانه وه ده یانسه پینئ.

جاریکی دی ده گه ریینه وه سه ره تای قسه کامان، ئیمه گوتمان که دهستکاری کردنی په نابهر بۆ سیما ی خوژی بۆ هه لئبژاردنی رهنگی تر و بۆ گرنگیدان به له ش... هتد، له ئاستیکی دیداریدا، واته له و ئاسته وه که په نابهر له گوشه ی نیگا کردنه وه ده روانیته ئه وی دی، دپته دی. ئه مه ش ئه وه مان بۆ ئاشکرا ده کا که خودی ته ماشا کردن و نیگا یه کیک له و هه لقه ی په یوه ندی و ئالوگۆرانه پیکدینئ که بوار ده داته په نابهر بۆ ئه وه ی له ریگه یه وه تیکه ل به په یوه ندی یه ک بیت له گه ل ئه ویتردا.

راسته کیشه ی په نابهر له و کاته وه له گه ل سیما و شکلی خوژی دروست ده بیت که ئه و له ئاستی دیدارییه وه ته ئویل بۆ جوانیی خوژی له به رامبه ر ئه ویتردا ده کا، به لām خودی ئه و کیشه یه به ردی یه که میشه له راره وی ئه و یاخیبوونه دا که په نابهر له دژی کولتووری خوژی پپی هه لده ستئ، له لایه کی دیکه وه کاتئ په نابهر ده ست به هه لئبژاردن ده کا و ده که وپته کار کردن به چپژ و ئیراده ی خوژی بۆ وه دهسته بنان و ده سننیشان کردنی پتویستیه کانی خوژی، چیدی ناشیت بلئین ئه و له کیشه دایه، یاخود هه موو هه لئبژاردنیکی

ئه نجامی ئه و خو به راورد کردنه ی ئه ون له گه ل ئه ویتردا، چونکه قهیرانی سیما و دپهن له و ده مه وه کوژایی پپدی که په نابهر نه ک ته نیا بۆ یاخیبوون له بۆچوونه دیرینه کان، به لکو بۆ به کارهینانی ئیراده ی خوژی ده که وپته هه لئبژاردنی نوئ، هه لئبژاردنی که بواری په یوه ندی کردن و ئالوگۆرکردنی له کولتووری تازه دا بۆ سانا ده کهن و ترسی له ده ره وه بوون و په راویزنشیني له سه ردا ده رده کهن.

ئه و کاته مرۆف کار به ئیراده ی خوژی ده کا بۆ هه لئبژاردن و چپژوه رگرتن له ئیمکانییه ته کان، مانای وایه ئاستیکی تری په یوه ندی به ستن سه ره لده دات که بریتیه له په ره پیدان به و ناسنامه یه ی ته نیا له کولتووری مؤدیرندا بواری دروستبوون و گه شه سه ندنی پیدراوه. ناسنامه یه ک که بوار به که سیتمان ده دا له سه ر پرنسیپه کانی ئازادی تاکه که سی پینش بکه وی.

«مۆد» وه ک دیارده یه ک له پرۆسه ی به ده سه تهینانی ئه و ناسنامه تازه یه دا رۆلئیکی گرنگی هه یه: من له وه ده ترسیم له ناو ئه م حه شاماتی خه لکه دا که س لām لئ نه کاته وه، که س گرنگیم پینه دا و نرخ و به هام بۆ دانه نئ، ئه و هتا جیهانی ده ور به رم شته کانی کردوون به دوو به شه وه، جوانه کان و دزیوه کان، ئاوپ ته نیا له شته جوانه کان ده دریتته وه و دزیوه کان له بییر ده کرین. ترسی ئه وه ی له ریزی دزیوه کاندای حسیبیم بۆ نه کری، فیری ئه وه م ده کا تا یاسای یارییه که به دروستی به کار بهینم و له شوینی خوژیدا بجوولئیمه وه، ده نا دوودلئی له ئاست ئه و پرسیاره دا، که: ئایا من ئه و که سه م خوژم هه ست به بوونی خوژم ده که م؟ سه رم ده خوا و دواجاریش زۆنگاوه کانی دزیوی و له بییر کردن باوه شم بۆ ده گر نه وه، کئ ده یه ویت له بییر بکری؟

ئه م هاواره ناوه کیییه، ئه م لیکدانه وه ده روونیانن و ام لئیده کهن به پپی «مۆد» برۆم به رپوه، مؤد وزه یه کم ده داتئ تا به شتیه یه کی دی له شی خوژم به کار بینم و ئاسوی جوانناسیم به رفراوان بکه م. لیره وه مؤد دپته به رنامه ی ژبانمه وه، شتی نییه من هه لئبژیرم، به لکو بزوتنه وه یه کی کولتووریه من

له گه لّ شه پۆله کانیدا راده مالتیم، ده مکاته دیاردهگه را و ملکه چی یاسا کانی خویم دهکا. ئە گەر که مته رخه می له ئاستیدا بنوینم ئەوه یان لیم ده پرسریتته وه؛ یا خود ده که ومه ئەوه دیو سنووری «هاوچه رخیسوون» و مۆدیرنیه تیه وه. «مۆد» ده مکاته خاوهن شیواز (ستایل) یکی سه ره خۆ و شیوازیش له وه م پرزگار ده کات که لاسایی ئەوانی تر بکه مه وه و چاولیکه ریتی بکه م به پیشه م، ئە مه ش بو ارم ده داتێ له هه موو گو رپانیکدا ستایلی خۆم به کار بینم و سوود له ئیمکانیه ته نو ییه کان وه رگرم، و ینه و دیه نیکی سه ره خۆ دروست بکه م و، به و جو ره ش خۆم له ئەوانی تر جیا بکه مه وه. من ته نیا به م شیوه یه ده توانم سه رنجی ئەوانیتر به لای خۆمدا راکیشم و ناچار یان بکه م دانم پیتدا بنین و ئینتیمای خۆم بۆ سه رده م پیتشان بده م.

به لّام ئایا کاتێ په نابه ریک یان هه ر غه یه ره ئە ورو پیه کی تر، که به سیفه تی په نابه ر لیسه یه دیارده یه کی کولتووری وه ک «مۆد» که دیارده یه کی ئە ورو پیه، وه ک هۆیه کی ئالو گو ژکردن به ئە ویتروه به کار دین، تووشی چ کیشه یه ک ده بی؟ به زمانیکی تر، ئایا ئیمه بۆمان هه یه دیارده یه ک له دیارده کولتووریه کانی خۆرئاوا به کار به یین بۆ په یوه ندی کردنه وه مان به خۆرئاوا وه، بی ئە وهی دوو چاری کیشه ببین؟ بیگومان نه خیر...

راسته (مۆد) بو ارم بۆ ده ره خستینی سه ره له نوێ نو مایه کی تر بۆ خۆم دروست بکه م، راسته توانای پرزگار بوونم له ته قلیدییه تی خۆ رازاندنه وه و جلوه رگ پۆشین پیتده دا و بو ارم ده داتێ که له یاسا کولتووریه کانی خۆمائی یاخی بسم و هه ولّ بده م له گه لّ ئە ویتر بکه ومه وه رو به رو بوونه وه، به لّام هه ر لیسه شدا یه که «مۆد» له به ر نیگای ئە ویتردا به رجه سته م ده کاته وه، دیارترم ده کا و منیش ده توانم مانای ته ماشا کردنی ئە ویتر له ئاست خۆمدا بخوینمه وه. نیگای ئەوی تر بۆ چوونه کانی ئە ویشم پیترا ده گه یه نی، پرسیا ره

به گومانه کانی و ئیره یی بردنه کانی ئە ویتر له و بنه مایه وه ناروانیته ره نگ و ستایل و شیوازی من، که ده شیت منیش «مۆد یست» بم و له به رامبه ر ئە و دیارده یه دا هه مان ئاستی هۆشیاری ئە وم هه بی! به لّکو نیگای ئە ویتر پرسیا ری ئە وه ده کا: من چۆن ده توانم به ده سته بینم، بیکریم و سه ودای بکه م؟ چۆن منی په نابه ر ده توانم جلوه رگ سیکی ئە وتۆم له به ردا بیته؟ ئە و سه رمایه یه م له کو یه هینا وه و هتد. ئە ویتر به ر له وهی هه لّبژاردن و سه لیه ی جواناسیی من ببینی، پرسیا ر له چۆنیته وه ده سته تیان ده کا. هه روه ها له جیا تی گرنگیدان به و ده رگا کولتووریه ی من ده یکه مه وه، ئە و ده رگا یه کی ئابووری ده خاته سه رپشت و نو یگه راییه که ی من ده به سته به راده ی ئە و باجه ی ئە و دهیدا به ده ولّته!

به کور تیه که ی، ده کرێ بگو ترێ، راسته مۆد له کولتووری خۆرئاوا دا هۆیه که بۆ په یوه ندی به سته نیکی تر به له ش و سازدانی ناسنامه یه کی تازه و خۆ نو مایشدان له پیناوی ون نه بووندا، به لّام وا پیتده چێ هه ر مۆد خۆی ده سته نیسانی ئە و له شان به شی کرد بێ که نابێ ون بن: بیگومان له شی مرۆقی خۆرئاوایی خۆی. به لّگه به کی ساده یه، له گه لّ هه بوونی هه زاران نا ئە وروپی له ولاتانی جو ریه جو ری ئە ورو پا دا، هیشته قاره مانی ریکلام و کاتۆ لۆکی فرۆشگا گه وره کان، یا خود بیژه ری کانا له کانی ته له قزیۆن به ده گمه ن غه یه ره ئە ورو پیه که به کار ده هین و له ریکه ی ئە وانه وه که لویه له کانیان پیتشان ده دن!

به و جو ره په نابه ر ده بیته قوربانیی کولتووری گه نجگه راییی خۆرئاوا! ئە و کولتووری له گه لّ بزوتنه وهی قوتابیان و بزوتنه وهی فیمینیزمدا سه ری هه لّدا. له نیوه ندی ئە م کولتووره دا له ش خوا وه ندیکه بۆ مانه وه و چه ندێ ئە و له شه جوان و رازا وه و به رجه سته بی هینده ش بواری پیتده درێ له سه ر سه کو ی سه ماخانه کان، شه قامه کان و شو یته گشتیه کاندای خۆی بنوین، هه موو ده یانه وێ له و جوانیه بچن که ریکلامه کان و کانا له کانی ته له قزیۆن

پيشنيزى دهكهن، لهشى ئايدىيالى «رامبو» روخسارى «مادونا» و جهستهى «تينه تونا».

په نابهر دهبيى دلى خۆى به ته ماشاكردى تابلو رومانسييه كان خوش بكا،
 ئهو تابلويانهى «ئايدىيال» تىيائندا لهشى بى گوشت و قهدى باريك و
 ماسوولكه ده رپه رپوه كان نيه، بهلكو تاماده بوونه له سرووشتدا،
 تاماده بوونىكى سهراپايى به جوان و ناشيرينه وه، بهلاواز و گوشتنه وه...

خواردن: له ئالوگۆرۈپ ھەم بۆ گۆشەگىرى

كاتى باسى خواردن دەكەين چىمان بەبىردا دېت؟ من له سكى خۆمدا ھەست بەبۆشايىبەك دەكەم پىتۈستى بەپىرۈنە ھەبە، ئەو بۆشايىبە «برسىتى» يە و ئەو ھەش كە برسىتۈبەكەم تىر دەكا خواردنە؛ كە واتە نرخی سەرەكى خواردن لە ھەدايە كە ناوەرۈككە بۆ تىرۈون. تىرۈونىش ئەو ساتە ھەختەبە كە چىتر من بىر لە خواردن ناكە مە ھە... بەپىتى ئەم تىگە ىشتنە، خواردن پىتۈستۈبەكە جەستەبىبە و برىتۈبە لە و زەبەبى بوار دەداتە لەشمان تا لە ژبان و گەشە كەردندا بەردەوام بى... لەو شۆتەدا كە خواردن دەگمەنە، برسىتى لەودىو دەرگاۋە چاۋەرۈوانە. ئەگەر دەتەوئ گەشە بکەيت، لاواز نەبىت، لەر و كەنەفت نەبىت لە ھەموو گرنگتر: ئەگەر دەتەوئ نەمرىت، بخۆ و خۆت تىرکە، ئەمە ئەو ئامۆزگارۈبە دىرۈنەبە كە تىگە ىشتنى جەستەبىبە بەدرىژاىبى مېترووى خۆى دووبارە كەردۆتە ھە و دەيكاتە ھە.

بەلام ئەگەر ھات و لە «رۆلان بارت» مان پرسى: خواردن چىبە؟ بەبىن دوودلى و لە كاتىكدا دوا پارووى ناودەمى قوت دەدا و قومى شەرابى دەكا بەسەردا، دەلېت: خواردن «نېشانە» يە! ئەوجا دواى كەمى پشودان و دواى ئەو ھەي لە روخسارماندا ئەو دەخوئىتە ھە كە ھىچ شتېك لە ھەلامەكە تېنەگە ىشتوۈبەن بەردەوام دەبى لە تاخاوتن.

خواردن ھەر تەنبا كۆى چەند شتېكى بەرھەم ھاتوۈ نىبە كە دەخورى، بەلكو لە ھەمان كاتىشدا سىستەمىكى پەيوەندىبە، زنجىرەبەكە لە نىگار، لىستەبەكە لە دابونەرىت و ھەلومەرج و رېتم و نەغمە...

بەلاى (بارت) ھە، كاتى ئېمە خۆراكىك دەكپىن و بەكارى دېنېن ياخود داوا لە كەسانىكى تر دەكەين تا بەكارى بېنېن، ئەو ھەر تەنبا ھەرزىش

بەدەستە كاتمان ناكەين بەھۆى گواستەنە ھەي خۆراكە بەرھەم ھاتوۈ كە ھە، بەلكو ئەو خۆراكە گواستەنە ھەي ھەلومەرج و بارىكى مانادارىشە. واتە خواردن ھەر ماددەبەكە كۆنكرىتى نىبە، ھەموو ئەو ياسا و رەفتار و نەرىتانەشە كە بەئامادەبوۈنى خواردن خۆيان قوت دەكەنە ھە، ئەو كاتەي ژەمە خواردنېك لەسەر سفرە و مېزى نانخواردن كۆمان دەكاتە ھە، ئەو ھە خواردن مانا كۆنكرىتىبەكەي خۆى (واتە ھەك ماددەبەك بۆ تىرۈون) لە دەست دەدا و دەبىتە نىشانەي كۆبوۈنە ھەمان ھەك گروۈپە خەلكىك. بەو جۆرە «دامەزراۈىك» دروست دەبى كە ياسا و ئەركى تايبەت بەخۆى ھەبە.

بارت ئەم دەستنىشانەكەردنە گرنگە بەتەنبا نەبەستى بەشېۋە ژبانى مرۆقى ھاۋچەرخە ھە، بەلكو دەستنىشانى ئەو ھەش دەكا، كە ئەركى خواردن ھەك بەدېھىنەرى دامەزراۈىكى سەرەبەخۆ (ياخود دەشى بەكوردى بلىن: ئادابى سەر سفرە) لەو كاتە ھە ھاتە گۆرې كە بۆ پەيدا كەردنى بژىۋى ژبان، دەستى لە شېۋە درندەبىبەكەي خۆى بەردا و بونىادەكانى خۆراكى دامەزراۈند. واتە خۆراكى «ستراكتالېزە» كەرد. ئىتر لەو كاتە ھە خواردنەكان، شېۋازى ئامادە كەردنېان و دابونەرىتى خواردن، ھەموو پىكە ھە بوۈنە ھۆى دروستبوۈنى سىستەمىكى مانادارى جىباۋاز، كە دەكرى ناۋى بىنېن: سىستەمى ئالوگۆر بەھۆى خواردنە ھە.

ئەگەر بەمە قايىل نەبوۈبەن بۆمان ھەبە پېرسىن: «رۆلان بارت» ي بەرېز بونىادەكانى خۆراك ماناى چىبە؟ بارت بزەبەك دەبىگرېت و دەكەۋىتە ھە دوان: «من وشەي بونىاد واتە سترۆكتور بەمانا زمانناسىبەكەي بەكار دېنم. بۆ ئەمەش پەنا دەبەمە بەر زمانناسى داناركى «بىلمسلىف» كە دەلېت: سترۆكتور برىتۈبە لەو دانە سەرەبەخۆبەي كاتى دەچىتە نىۋانېكە ھە پەيوەندىبەكەي سەرەبەخۆ پىكەدېن»^(۱).

ئىستا با نمونەبەك بىنېنە ھە: مەبەستمان لە خۆراك ھەموو دانەبەكەي خاۋە كە بەھۆى بەكارھىتانى لەگەل دانەكانى تردا ئاكامىكمان دەست دەكەۋى كە خواردنەكەبە. ئېمە مېتور، گۆپز و كشمىشمان ھەبە، ھەموو

ئەمانە دانەى سەرىخۆن و ھەرىكەيشيان بەتەنيا خۆراكىكن، واتە خاوەنى مانا و جەوھەرى كۆنكرىتتىبى خۆيانن، بەلام كاتى ھەرسىكىيانمان لە قاپىكدا تىكەل كەرد و لە شەوئىكى زستاندا بۆ ميانەكانمان دانا؛ ئەو ھەر يەكەيان دەبىتتە ئەو دانە سەرىخۆبەى كە بەھۆى پەيوەندىبە تازەكەبەو ئەكامىكى گەورەترمان دەداتە دەست، واتە دەبىتتە خواردىكى كە بەپىيى برىارى زمانى كوردى پىيى دەگوتى «شەوچەرە».

بەتتىگەبىشتە (بەرت) يەكە، شەوچەرە ھەر تەنيا تىكەلنىك نىبە لە خۆراك بۆ پىيونەوھى بەتالايى زگ، بەلكو ئەو دامەزراوېشە نۆرم و نەرىتى تايبەت بەخۆى ھەبە: لە كوردەوارىدا شەوانى زستان بەر لە خەوتن پىشكەش دەكرى، واتە بەو جۆرەى كورد برىارى داوھ بۆ خواردىنى شەوچەرە شەوى زستان و بەر لە خەوتن ئەو مەرجانەن كە بونىادى ئەو ئالوگۆر و نەرىت و ياسايانە دروست دەكەن كە پىيونە بۆ شەوچەرە خواردىن نامادە بن و، ئىمەش لەكاتى شەوچەرە خواردىندا بەشپەيوەبەكى خۆبەخۆ (ئۆتۆماتىكى) پەچاويان دەكەين. لەبەر ئەو، شەوچەرە وەك خواردىكى لەكاتوساتى ديارىكرەوى خۆيدا دەبىتتە ھۆى كۆيونەوھەمان؛ ئىمەش لەكاتى خواردىنيا پەچاوى كۆمەلنى ياسا و نەرىت دەكەين و بەو جۆرەش دامەزراوىك و سىستەمىك دروست دەبى كە بەھۆى ئەو ياسا و نەرىتانەوھەچى بەرپۆھ.

ئەگەر خواردىن سىستەمى ھەبە، بەرت پىسيارى ئەوھە دەكا، ئايا زنجىر و ھەلقە تىكەللاوھەكانى ئەو سىستەمە كامانەن؟ ياخود ئەوھە چىبە يەكگرتووبى ئەو سىستەمە دابىن دەكا؟ بۆ وەلامى ئەم پىسيارە، ھەر بەرت خۆى پىشنىار دەكا، ھەموو ئەو ئەنجامانە ياداشت بەكەين كە لەگەل دروستبوونى خواردىندا دىتتە دەستمان، واتە سەرنجى بەرھەمھاتن، شپۆزى دروستكردن و نەرىتى نامادەكردنى خواردىن بەدەين و پاشانىش كە ھەموو ئەو شتانەمان گەلەكەردن بەكەوينە تىبىنى دەرىپىن لەبارەيانەوھە. تەنيا بەم

جۆرە لەو ئالوگۆرە تىدەگەين كە «خۆراك» لە قۆناغى بەرھەمھاتنىبەوھە تا «خواردىن» و پىشكەشكردنى بەپىيى ئادابى سەر سەرفە، پىيدا تىبەر دەبى. ياخود راستترە بلىين: دەبىتتە ھۆى بەرھەمھاتنى و بەم پىبە دەتوانىن سەرنج بەدەين، كە چۆن گۆرانى دياردەبەك بۆ دياردەبەكى دى، «خۆراك» بۆ جۆرى لە «خواردىن» ماناى جىياوازىش بەرھەم دەھىتى. . . نمونە:

لە «گەنم» نان و ساوار دروست دەكەين، بەلام لىنانى ساوار بەچەند شپۆبەك دىتتە ئەنجام و دانانى ساوارىش لەسەر سەرفە شپۆزى جۆرەجۆرى ھەبە، ھى وا ھەبە لەگەل گۆشتى سووركرەو و سەوزە و ترشىياتدا پىشكەشى دەكا و، ھەمىشە لەگەل تەماتەى سووركرەوھە ياخود ھەر شتىكى تر كە مرۆف بىھوت. ئەگەر ساوارمان لىنا و گۆشتمان بۆ نامادە كرد، ئايا گۆشتەكە لە قاپىكى جىادا، دادەنپىن ياخود لە ژىر ساوارەكەدا دەبىشارىنەوھە؟ لە چ وەرژىكدا ساوھەر لىدەنپىن و لە كام ژەمدا ھەز لە خواردىن دەكەين؟ بەكورتىبەكەى جارنىكى تر گەنم خۆراكە و كاتى ساوارمان لى دروستكرد تىكەل بەپەيوەندىبەكى ترىش دەبى كە ئەو پەيوەندىبە مانا كۆنكرىتتىبەكەى لە كۆلدەكاتەوھە و دەبىكاتە خواردىن.

ھەرھە كاتى لە گەنم نان دروست دەكەين، دەبىن جۆرەھا نامان دىتتە دەست: (نانى ساج، تەنور، كولىرە، سەموون، سەموونى كارەبا، پەنجەكىش و ھتد) پىسيارەكە ئەوھەبە، بۆ دروستكردنى ھەر يەكەى لەو جۆرانەى «نان» چى دەكەين و سوود لە چ ھۆكارىك و ھەردەگرىن، كام يەكەى لەم جۆرانە لە كام ژەمدا و لەگەل چ خواردىنىكدا بەباش دەزانىن؟ ئەگەر نانى «تەنور» و «سەموون» و ھەرىگرىن، لە دروستكردنى ھەر يەكەكىياندا شپۆزى جىياواز، مادەى سەرتايى جىياواز، تواناى جىياواز، وزەى جىياواز، كاتى جىياواز و ھتد. بەكار دىنپىن، واتە بەقۆناغى جىياوازى ئالوگۆردا رەت دەبىن، كە ئەو ئالوگۆرە وەك جىياوازى ھەردوو جۆرى نانەكەيش (واتە سەموون و نانى تەنور) ماناى جىياوازان ھەبە.

لە ژەمى مالىھە نانى تەنور، بەلام لەھەمبەرگەرخانە سەموونى فىرن، لە

یه که میاندا نهریتی خواردنی بنه ماله، واته «تاییهت» زاله و، له دووه میاندا نهریتی خواردنی بازار «گشت». یه که میان خومالییه و له دروستکردنیدا، حهز و چیتزی هه موو ئه ندامانی خیتزان له بهرچاو گیراوه، به لام له هی دووه مدا پراکتیکبون، زوو بهر پیکردن و کپاره کانی بازار حسیتیان بو کراوه. به جووره نانی تهنوور و سه موونی فرن دوو نیشانان که له سهر دوو ئاستی ئالوگورکردنی سیسته می خواردنه وه بهرهم دین.

ستراتیژی بارت له دوای گه لاله کردن و سهر نجدان، ئه وه یه که «نیشانه» له «نا نیشانه» جوئی بکاته وه و پاشانیش نیشانه کان به شیوه بهک ته فسیر بکا تا کو ئه و ئه نجامه ی بیته دهست که خوئی ناوی دهنی: «خواردنه راسته قینه که»! ئه م خالهش له میتودی بارت دا گرنگی خوئی هه یه، ئه و به لایه وه گرنگه سیسته می ژه مه کانی خواردن و شیوازی دانان و پیشکه شکردن یان له سهر بناخه یه کی سیمبولوژییه وه دابرتیته وه نه که له سهر بناخه ی تیگه یشتنی پراکتیک یانه بو خواردن، واته وهک وزه یه ک بو مانه وه ی له ش. واته بارت چاوی خوئی له خواردنه کونکریتییه که ده پووشی و ئاور له وه ده داته وه که مانا بهرهم دین، بوچی؟ چونکه ئه وه ی لای بارت گرنگه ئالوگوری سهر سفره و میتزی نان خواردنی خه لکه له گه ل یه کتردا، ئه مهش له بهر ئه وه ی «هه موو ئالوگورپیک سیسته می کی فره مانایه و پره له نیشانه ی جیاوان».

بارت باس له خواردن ناکا وهک ماده یه کی کونکریتی، واته خواردن له پیتناوی خواردندا، به لکو ده یه ویت ئه و سیسته مه ده لالییه بدوژیته وه که ژه مه خوراکییه کان بهرهم می دین، واته ئه و سیسته می «ئالوگور» (کومپونیکه یشن) ه ی که ئیمه له کاتی نان خواردندا په پره وی لیده که یین. ههر بو به شه لای بارت «ئالوگور» گرنگییه کی تاییه تی خوئی هه یه. بو ئه وه ی ههر ئالوگورپیک پروو بدات پیتوستمان به یه ک کهس زیاتر هه یه. بوونی دهسته یه ک یان گروو پیتیک له خه لک یه که مین مه رجه بو ئه وه ی

خواردن له وزه یه کی کونکریتییه وه بو له ش بگورئ به سیسته می کی ئالوگور له نیوان ئه ندامانی بخوردا. ئه مه مه رجیکی بارتییه و ره نگدانه وه ی نهریتی خواردنه له کولتووری ئه و روپیدا یان وه کو بارت خوئی ده لئ: له فره نساه. بو به هه تا له سهر بوچوونی نهریتی ئه و روپیه وه بو «خواردن» قسه بکه یین ئه وه له باره ی سیسته می کی ئالوگورکردنیشه وه ده دویتین.

بیتگومان ده کری ئه م تیزه ی بارت له بهر رو شنایی بوچوونی تردا بخویندریتته وه، واته پرسیارئ ئه وه بکری ئه ی ئه گهر خواردن هه موو سیسته می کی ئالوگوری هه لوه شانده وه، چی؟ به مانایه کی تر ده توانین بلتین: ئه گهر هاتوو بو هاتنه دی سیسته می خواردن پیتوستمان به گروو پین له خه لک هه بی تا خواردن له ژه می کی تیرکه ره وه بیته بونیادیکی کولتووری و ئیستاتیکی، ئه وا جو رتیکی تری سیسته می خواردنیشمان هه یه، که نه دامه زراو، به مانا بارتییه که ی بهرهم دین و؛ نه مانا. واته چالاکییه که، یاخود بزاقییکه له کو بو ونه وه به ره و گوشه گیری ده روا و له جیاتی ئه وه ی ئالوگور (کومپونیکه شن) بهرهم بیتنی ده بیتته هوی بهرهمه هاتنی گوشه گیری (ئیسوله یشن).

ئه م جو ره سیسته مه ش، سیسته می خواردنی په نابه رانه! په نابه ر چون خواردن ده خوا؟ بو چیتز یان بو تیربوون؟ گوشه گیرانه یاخود ئالوگورانه؟ و هتد..

په نابه ران گرنگییه کی تاییه تی به خواردنی خومالی ده دهن، چ له ئاستی خیتزانه کان و چ وهک تاکه په نابه ر، یاخود وهک ده گوترئ «زگوردی» ئه زمونویکی باشیان له باره ی دروستکردن و ئاماده کردنی خواردنی خومالی، واته گه ران به شوین که رهسته خاوه کان و به کاره یینانیان بو خواردنی خومالی، به دهست هیناوه. گه رانی په نابه ر به دوای ئه و که ره ستانه دا که خواردنی خومالی و میللییان لی دروست ده کریت،

پەنگدانە وەبەشی ھەبوو لەسەر ئاستی بازار. ئەمەڕۆ ژمارەیهکی زۆر دوکانی جوړبه جوړی خوږه لاتی ھەن که پرن لەو که لوپەل و خوږاکانە ی پەنا بەران کړیاری ھەرە سەرەکیان، لێرەدا بېر لە دوکانەکانی بەقالتی و قەسایخانە و سەوزەفروژ و ھتد... دەرکەمەو، که ھەر لە سەرەتای ھەشتاکانەوہ لە ئەوروپا پەرەیان سەندوو. خواردنی خوڤمالتی لە جەژن و کوپونەوہ کانیشتدا شوین و گرنگی تایبەتی خوڤی ھەبە، بۆیە سووربوونی پەنا بەر لەسەر دروستکردنی ئەو خواردنە شونیی سەرنجدانیکی وردە بەدوو ئاراستەدا: ئاراستە ی بەکەم، بەو نیازە ی لەوہ تیبگە ی بۆجی خواردنی خوڤمالتی لە لای پەنا بەر ئەو گرنگییە ھەبە و، ئاراستە ی دوو ھەمیش، بەو نیازە ی لە بزافی ئەو سیستەمە بگە ین که لە خواردنی پەنا بەراندا دروست دەبێ.

ئەگەر لایەنی جەستە یی وەر بگرن ئەوہ ئەرکی سەرەکیی خواردنی خوڤمالتی لە بواری وزە بەخشیندا یە: من ئەو خواردنەم لە لا خوڤە که ھەر لە مندالیمرا چیتزی زمانی لەسەر راھاتوو، ئەو خواردنە ی ئیشتیھام دەکاتو، ھەر ئەو خواردنە شە زۆری لە بارەوہ دەزانم و زۆرم لە بارەوہ گوڤ لیبوو و زۆر جاریش خواردوو مە و تیری کردوو م. ئەو خواردنە لەو خوڤاک و کەرەستە خاوانە دروست دەکری که لە ژینگە ی سروشتی و دەورە یی پەرور دەبوونم بەرھەم دین. ئەو سـروشت و ژینگە یە دەناسم و ھیچ گومانیکم لە ئاستیدا نییە. لە رووی تەندروستی شەوہ خاوین، دەزانم لە کاتی لێنان و ئامادە کردنیاندا چەندە و چ تام و خوڤیە ک بە کار بینم بۆ ئەوہ ی ئەو چیتزەم بیتە دەست که من لە خواردنی خوڤمالتی چاوەریتی دەکەم. بە بەر دەوامبوون لە خواردن و ئامادە کردنی خوڤاکی میلیلی، بەر دەوامی بە گەشە کردنی خوڤ دەدەم و، بەر دەوامیش دەبم لە بیدار کردنەوہ و بە چالاکی ھیشتنەوہ ی زۆنەکانی چیتز بینیم.

کەواتە خواردنە خوڤمالتیەکان ئەو وزە یەن که لەشی من لەو مەترسییە چاوەروان نە کراوانە دەپاریژن، که دەشیت لە خواردنی بیانیدا ھەبن. لێرەوہ مەرۆف دەکەوین بەراوردیکی تەندروستانە ی خواردنی خوڤمالتی و خواردنی

بیانی. خواردنی که دەیناس و گومان ی لیتی نییە و خواردنی کیش که نایناس و لیتی بە گومانە، دروستکردنی خواردنی که ئەم خوڤی تیا شارەزایە و ئامادە کردنی خواردنی که ئەم شیتواری دروستکردنە کە ی نازانی. خواردنی ئەم تایبەتە و لە بازار نافرۆش ریت و ھ ی بیانی خواردنیکی «گشتی» و بازارییە. کەواتە لە دروستکردنی خواردنی بیانیدا فرۆشتن و ساخکردنەوہ لە بەرچا و گێراوہ نە ک سەلیقە و چاوەروانیی من لە تام و چیتز و ئاستی تەندروستی خواردن. بە کورتیە کە ی خواردنی نا ئاشنا لە لای پەنا بەر دەبیتە خواردنیکی پیس و نە شارەزایی لە دروستکردنیدا، ھانی دەدا خاسیەتی دزیویشی بداتە پال.

بەلام لە ھەمان کاتیشدا پەنا بەر دەبیتە پسپۆر لە ناسینەوہ ی تام و بۆن و چیتزی خواردنەکاندا، گرنگی دەدا بە جوړی ئەو خواردنە و ئەو کەرەستانە ی بە لاوہ مەبەستن که گومانەکانی ئەم کەم دەکەنەوہ، لێرەوہ ھەر وەکو بارتیش دەلی: «خواردن بواری ئەوہ ی دەداتی بەر دەوام خوڤی لە گەل رابردوو ی میلیلی و نەتەوہ یی خوڤیدا بگونجینی» (۲). نە ک ھەر ئەوہ بە لکو و پیرای خوڤونجاندن و ئینتیما پیتو کردن پەنا بەر ھەولی دروستکردنەوہ ی ئەو رابردوو ھیش دەدات. جەختکردنەوہ ی ئەو لەسەر لێنانی بەر دەوامی خواردنی خوڤمالتی، لە ھەمان کاتیشدا بە پیرۆزکردن و بە ئایدیال کردنی ئەو خواردنە شە، ھەوڵدانیکی رۆژانە یە بۆ ئەوہ ی مەرۆف لە گەل خواردنی ھەر ژەمیکیدا ھەلقە ی گریدان ی خوڤی بە کولتور و زەمینیە کولتور ی میلیلی خوڤەوہ بدۆزیتەوہ، ئەمەیش ئەو بارودۆخە یە که من ناوی دەنیم «دۆخی بەناسنامە کردنی خواردن» ئەو خواردنە ناسنامە ئاسایە ی وزە ی مانەوہ مان بۆ دابین دەکا، ھەم وەلامە بۆ برسیتی ورگ و ھەم پشتیوانیکی کولتوریشە!

بەلام چۆن خواردن دەبیتە ناسنامە؟

کاتی وە ک بەشیک لە ناسنامە دەروانییە خواردن، یاخود ئەو بیرەمان دیت بەسەردا که خواردنی بەشیک لە ناسنامە مان، ئەوہ ھەموو

هەنگاویک بۆ بەرجەستەکردنی ئەو ناسنامەییە، هەنگاویک بەرەو دواوە، بەرەو رابردوو، بەرەو نۆستالیژیەتی کولتوور. فەنتازیا و داڕشتنەوێی خەیاڵ و ئاخواونی دەروونی، دەمانگێرتەوێی بۆ ئەو رووبەرانی هەرگیز گرنگیمان پێنەداون، ئەو خواردنەکانی هەرگیز لە ولاتی خۆماندا دروستمان نەکردوون، تەنیا خواردوومان و چێژەکانیان دەناسین، ئیستاش دەبێ بەیارمەتی خەیاڵ و مەزەندە باسیان بکەین، لەبارەو چۆنیەتی دروستکردنیان بدوین، هەندێ شتیان لێ سانسۆر بکەین. (بۆ نمونە سەرروپێ) و لەشیوەییەکی مۆدێرن و بەزمانی مەتبەخ و زاراوەکانی چێشتخانەیی هاوچەرخ بۆ «ئەوی دی» یان روون بکەینەو. . لەسەر رەچەلەکی ئەو خواردنە مێژووییەکی دروست دەکەین و دەبێستین بەبۆنە و لایەنی دیکەو کولتووری میلیلی خۆمانەو. . دەمانەوێ سەلیقە و ستایل و چێژی مەتبەخی میلیلیمان بناسین و لە هەمان کاتدا، شیوازی دروستکردنی ئەم خواردنە میلیلیانە بابەتیکن بۆ قسەکردن و ئالوگۆرکردن لەگەڵ ئەویتی بیگانەدا و هەولدانێکی بەراوردکارییە بۆ بەراوردکردنی خواردنە خۆمالییەکانمان لەگەڵ خواردنی خۆمالی گەلانی تر. . بەکورتییەکی: باسکردنی خواردنی خۆمالی لەوهدا کاربەری هەییە که من سۆزی ئەویتی و سەرنجی ئەویتی بەلای میلیلەت و زمان و کولتووری خۆمدا رابکێشم و بیکەمە دۆستی خۆم، هیما بۆ ئەو بکەم، که خواردنەکانم دزاون و کراونەتە خواردنی گەلانی تر، وەک چۆن ئاواز و میلیدییەکانیشم شیوتراون و براون. .

بەم پێیە لێنان و دروستکردنی خواردنە میلیلییەکان، نەک هەر هەولدانێ ئیمەن بۆ تیربوون بەو خواردنە و تازەکردنەوێ تام و چێژیان لەسەر زمانمان، بەلکو پەناگایەکیشن بۆ خۆ دوورخستنەوێمان لە خواردنە بیگانەکان و لەو خواردنەکانی نازانین چۆن دروست دەکرتین، رابردوویان لە چییەو هاتوو و لە تەکنیکی ئامادەکردنیان بەگومانین. بەردەوام

دروستکردنی خواردنە خۆمالییەکان بەلگەییەکیشە بۆ ئەوێ که ئیمە هیشتا پابەندین بەبازنەو کولتووری میلیلییەو، هیشتا لەسەر چێژی مەتبەخی بیگانە رانەهاتوین، ئەگەر لە بواریکانی تری ژبانی رۆژانەدا (بواری کار، خۆندن) و لەکاتی دەسبەتالیماندا (وەرز، کلۆپ و هتد...) نەتوانین خۆمان لە ئەوانیتر داڕ بکەین، ئەو لە ژمەکانی نانخواردنە دەگەرپێنەوێ ناو چێشتخانەکانی خۆمان، بەتەنیا و بەبێ ئالوگۆر و رەچاوکردنی هیچ مەرجیکی پێکەو بوون، دوور لە گروپ و کۆمەڵ، بەبێ بەرەمھێنانی سیستەم و نیشانە خۆمان تێدەکەین.

دەبا هەرکات برسی بوومایە بچووبام بۆ چێشتخانە، بەلام خواردن لە دەروە (بازار)، واتە ئامادەبوونمان بەرەچاوکردنی یاسای چێشتخانە، کەچی هیشتا خۆم لە چوونە چێشتخانە و رستورانەکان بەدوور دەگرم؛ بۆچی؟

کاتی دەچمە رستورانێک بەر لە هەموو شتیکی خۆم تێکەڵ بەپەییەندییەکی دەکەم، دەبە بەشیکی لە سیستەمیکی ئالوگۆرکردن و بەو پێیەش لە دووبارە کردنەوێ هەموو ئەو نەریتانەوێ لەکاتی ئامادەبوونی خواردنەوێی لەبەرچاویان بگرم، بەشدار دەبم، بەلام رێک و راست، نەنگیی رستورانەکان ئا لێرەدایە. لەوێ هیندەوێ گرنگی بەشیوازی پێشکەشکردنی خواردنەکان دەدریت، هیندە گرنگی بەخواردن و رادەوێ خواردنەکی خۆی نادریت، ئەمەش بەمانای ئەوێیە من بەخواردنی چێشتخانە تیر نابم، چونکە لەو کاتەدا کە چوونە رستوران هەلەبێتیم، پەیریەوێ لە دامرکاندەوێ برسیتیم دەکەم، نەک بەجێهێنانی خواستی ئیستاتیکی. . ئەو دەسەلاتی برسیتیییە کە دەپەوێت بەهۆی تیربوونەوێ ئارام بیستەو، نەک چێژی جوانناسیم کە لە بارودۆخیکی هاوسەنگدا حەزی لە تاقیکردنەوێ تامەکانە.

رستورانی ئەوروپی و شیوە ئەوروپی لە رووی ئیستاتیکییەو، بۆ

نموونه: رازاندنه وهی مییز، ریچکهی به دوا داهاتنی خواردنه کان، شیوهی میوانداریتی و هتد... بیگومان ده بنه هژی خولقاندنی باریکی دهروونی هاوسه نگیش؛ که تیایدا بۆم ده لوی به جوریکی تر سوود له وکاته وهر بگرم که ژمه خواردنه که پیوستی پییه تی، به لام ریژهی خواردنه سه ره کییه که نه وه نییه که وه لامی برسیتییه کهی من بداته وه! که واته من ناتوانم ره چاری چیژی ئیستاتیکیم له خواردنه کان بکه م، نه گهر نه متوانی پی خواردن وه ک هۆیه کیش بۆ ئالوگۆرکردن ته ماشا نه که م، بۆشایی سک، سنور بۆ هه موو جوړه ته ماشا کردنیکی من بۆ خواردن دادهنی. ئیتر له بهر نه وه هۆیه من نه و شوینه به جیدیلیم که سیسته می لی به ره هم دی و نه و سیسته مهش به مانا بارتیییه کهی نیشانهی جیاواز به ره هم دیتی! راسته به ئاماده بوونی من له رستوراندا جوړه ئالوگۆرکی به ره هم دی، به لام نه و ئالوگۆر له سه ر بنه مای کولتوری منه وه نییه و کوډه به ره مهاتوه کانی نه و کوډ و هیمایانه نین که من ناچار ده که ن ره چاری نه و دابونه ریتانه بکه م، که پیوسته له کاتی نانخواردندا ره چاو بکرتین... من ته نیسا له سه ر نه و سفره و میزی نانخواردنانه به شداری له به ره مهاتنی سیسته می مانا و ئالوگۆر ده که م، نه گهر نه و خواردنه ی داندراوه نیسه تیکی کولتوری به منه وه هه بیته. له بهر نه و تیزی بارت له سه ره لدانی گفتوگۆ و قسه کردن له مه ر خواردنه وه یارمه تیمان دده، به لام نه ک له به ره مهاتنی بیروکهی سیسته مده. له ئاگایی به رامبه ر به خواردن ریگه مان بۆ روشن ده کاته وه، به لام نه ک له نه ریتی نه و خواردنه دا.

که واته، وه ک نه نجامیک ده شیت بلین: گرنگی خواردنی میلی (بۆ نمونه خواردنی کوردی) له و ساته وه دیته ئاراهه که من چیدی رازی نابم خواردنی بیگانه (نه و خواردنه ی بازاری خوی هه یه و کپاری خوی) بکه مه خواردنی هه موو ژمه کانم. لیتره شه وه ناچار ده بم خۆم تیکه له به بواریکی تری ئالوگۆر بکه م، واته به شوین که ره سه ته ی خوی خواردنی خۆمالیدا بگه ریم، له گه له دۆست و ئاشناکاندا نه زمون و زانیاری بگۆرمه وه، نه و

دوکان و فرۆشیاران به دۆزمه وه که (گه لامیو، سه روپی، گوشتی جه لال، خواردنی وشکه، جاتره، شویت و هتد...) یان لا ده ستده که وی، دوا جار فیر بیم نه م که ره ستانه به شه یه کهی راست بۆ دروستکردنی خواردنیکی خۆمالی به کار به ییم. ته نیسا نه و کاته ی ده توانم خواردنیکی خۆمالی لیبنیم، که له بازنه ی ئالوگۆرکی تردام، خواردنیکی نه و تو که رزگارم ده کا له سیسته می رستورانکان، خواردنی که تیرم ده کا.

له پشت ده رچوونمان له و سیسته مه ئالوگۆرییه جیهانگیره وه یه ی باسمان کرد و له و دیو نه و نۆستالیژیایه ی له گه له هه موو باسکردنیکی خواردنه خۆمالیییه کاندایه خه مان ده گری، شتیکی گرنگتر خوی مه لاس داوه: «هۆشیاری به رامبه ر به خواردن».

بیرکردنه وه له خواردن له و کاته وه ده ستپیده کا که خۆمان، که من بۆخۆم له وه ده سه ته یانی که ره سه ته خاوه کانیدا و له دروستکردنیدا به شداری ده که م، واته خۆراک ده که م به خواردن... شاره زایی له راده ی به کاره یانی نه و پیوستییانه دا په یدا ده که م که بۆ ئاماده کردنی خواردن پیوستیم پییانه، ئاگر و پله ی گه رمی، ماوه ی کولاندن، سوورکردنه وه بی و خۆشاندنی خواردنه کان، ده فری تاییه ت به خواردنه کان، هه روه ها راده ی به کاره یانی رۆن، شه کر، شیرینی سویری، مزری و رهنگ و بۆ... نه مانه هه موو ئاستی نه و هۆشیاریه پیکدیتن که له بواری پراکتیکیانه ی دروستکردنی خواردنی خۆمالیدا پیوسته شاره زیان بم و ره چاویان بکه م. دوا جار نه م هۆشیاریه به رامبه ر به خواردن عه قلانی ده که م: خواردنی چه ور قه له وم ده کا، خواردنی قورس پیوستی به وه یه کی زۆری هه رسکردن هه یه و ته پۆ و ته مه له م ده کا؛ ته ندروستیم به خواردنی شیرینی زۆر، چه وری زۆر تیکده چن، فۆرمی له شم ده گۆرئ و به و جوړه...

ئیدی لیتره وه وینامان بۆ خواردن ده گۆرئ، واته به جوریکی تر له خواردنه که ده نۆرین. هۆشیاریان به رامبه ر به و لایه نانه فیرمان ده کا چیژ له

چۆنیستی ئاماده‌کردنی خواردنه‌کانیش وه‌ریگرین، سه‌لیقه‌مان له دروستکردنی و کاتمان له متبه‌خدا به‌شێوه‌یه‌کی تر بیه‌ینه‌سه‌ر، له‌هه‌مووی گرنه‌گر: له‌مه‌ودوا خواردنه‌خۆمالیه‌کان به‌بۆنه‌ی تاییه‌ته‌وه‌دروست ده‌که‌ین، پیشتر به‌نامه‌و پۆژی دروستکردنه‌که‌یان ده‌ستنیشان ده‌که‌ین و به‌کورتیه‌که‌ی ورده‌وره‌و به‌ره‌مه‌یه‌تانی سیسته‌میکی تاییه‌ت به‌خۆمان هه‌نگاو ده‌نیین.

له ناکه وه بو جوت

(چهند سه رنجی له باره ی هه زانیکردن و ژنه یانیه وه)

ئه گهر ویستمان سوود له زمانی سووسانا بغۆبگه (Susana Brøgger) وه ربرگرن، ئه وه له یهک کاتا هه م پچ ده خه ینه ناو هه ریمی چه مکه فیمینیسیتییه کانه وه و هه م به شپوه یه کی تریش ده دو پین. ده قی بغۆبگه که یارمه تیده ری ئیمه به بوچونه ناو ئه م باسه وه، له سه رده می کدا نووسراوه، هیشتا بزوتنه وه ی فیمینیسیتی له دانمارکدا ساوا بوو (سالی ۱۹۷۵)، بو به پتویسته له سه ره تاوه ئه م خاله مان له یاد بچ. (۱)

بغۆبگه به شیکردنه وه ی زاراوه ی خوشه ویستی ده ستپیده کا، ئه و لای وایه خوشه ویستی ته نیا له نیوان دوو که سدا دیته ئاراوه که بیر له ره گه ز و نیر و میتی یه کتر نه که نه وه: هیه چ خوشه ویستییه که له نیوان دوو مرۆقدا سه رناگری ئه گهر توانا و ئیمکانی یه کتیک له و دوو مرۆقه له پیتشه وه به وه سنووردار کرابی که: «ئه وه ئافره ته».

به زمانیکی تر، ئه و خوشه ویستییه ته نی ئه و کاته سه رده گری که پیاوه که ئافره ته که ی به رامبه ری وه ک که سیکی سه ره خۆ، خاوه ن پتویستی و تاییه تمه ندی و خاوه ن شیوازه ژیا نی تاییه ت به خۆی قبو ل بکا. خۆ ئه گهر هات و خوشه ویستی له سه ره به قوربانیکردنی خواسته کانی ئافره ته که وه هاته دی بو ئه وه ی مه رجه کانی پیاو پر بکرینه وه، ئه وه پتویسته ئه و ئافره ته به خیرایی ئه و خوشه ویستییه ره ت بکاته وه و هه موو ئه و ریشوه و حه قده ستانه ش توور هه لدا که ده شی کابرا واده ی پیدابیی!

نووسه ر ئافره تان له م سه رده مه نوپیه ناگادار ده کاته وه که سه ره له نو ی بواری بو پیاو ره خساندۆته وه تا رۆله دپینه که ی خۆی و بالاده ستییه بریارده رانه که ی له بواری پیکه وه ژیا ن و جوت مال ه تیدا بخاته وه کار و گیانیکی تری بکاته وه به به ردا. لپه ره وه بغۆبگه لای وایه که ئه رکی گرنگی

ئافره تان، وه ستانه وه یه دژی هه موو ئه و باری سه رنجدانانه که نوپنه رایه تی بی ری پیاو ده که ن، یاخود له پیکه یانیدا ده ستیا ن هه یه .

به لام له هه مان کاتدا که سووسانا بغۆبگه داواکارییه کی له و با به ته به ره و رووی ئافره تان ده کاته وه، هه لده ستی به ره خه گرتیش لپیا ن، ئه و لای وایه ئافره تان هه می شه «له و ئه زمونانه ی هیشتا پپیاندا تینه په رپون ده ترسین» و، ده لیت: «به شپوه یه کی گشتی ئافره ت ده یه ویت پیاو یکی له ژیا ندا هه بی» و، ئه مه ش به م جو ره رو ونده کاته وه: «.. چونکه ئافره ت له وه زنده قی چوه که سه راپای عومری ژیا نیکی خالی ی له خوشه ویستیدا بژی.»

ئه م سه رنج له دیدیکی مۆدیرنیستانه وه ئاراسته ی شوینی ئافره ت کراوه له رابردو ودا. واته پرسیا ر له چۆنیستی بوونی ئافره ت ده کا له ژیا نی جووته کیدا. ئه و ژنان به وه تا وانبار ده کا، که بو خویان به ده ستی خویان ده بنه کو یله ی ژیا نیکی پیکه وه یی و ئه مه ش ناو ده نی ن: خوشه ویستی که له ناوه رۆکدا شیوازیکی کۆنه خوازانیه هه یه و له سه ره مه رجه کانی کۆمه لگای ته قلیدییه وه دروستبووه. واته رۆلی ئافره ت تیایدا رۆلیکی په راویزی و پاشکۆیییه. له و ژیا نه پیکه وه یییه دا، وا چاوه ری ده کری ئافره ت «رۆمانتیک و نه رم و نیا ن» بی و هه می شه ناگاداری ئه وه بی که «ئه ویتر» واته پیاوه که، خاوه نیه تی و ئه م ده بی پتویستییه کانی ئه و ئارام بکاته وه و ئا و بکا به ناگری حه زه کانی دا.

ئه وسا ده پرسی: «باشه چ ده بی گه ر ئافره تان جگه له خۆ خه ریک کردنیا ن به می رده کانیانه وه، خوشیا ن له کاروباری تری ده ورو به ر و جیهانه وه هه لقوقوتین؟» وه لامه که ش ئاماده یه: «ئه وان شتی وا ناکه ن، چونکه ئه و هه نگا وه به مانای ئه وه یه که چیدی پیاو نه توانی پشوو بدا و بیرو خه یاله کانی تیکده چن.. چیدی نه توانی پلان ه کانی به رپوه بیا، چیدی نه توانیت به خته وه ر بی». لپه ره وه، ده رگای ره خه گرتن له سه ره مه رجه کانی پیاو ده کرتیه وه: «ئه گه ر پیاو ته نیا له دوای، یاخود به هو ی به قوربانیکردنی

تازادی و بواره کانی گه شهی ئافره ته وه بتوانی پشوو بدا، ئارام بیتته وه و پلاننه کانی خوئی جیبه جی بکا، ئه وه هه له که ته نیا هه هی بیته دهنگی ئافره تان نییه، به لکو لاوازی و مشه خوئی پیاویش ده خاته بهرچا و ..

به لای نووسه ره وه خالی هاوبه ش هه یه له نیوان خودا وه ندی نیو ئه فسانه کان و که سایه تی پیاوی ئه مرؤدا، با بزانی چۆن؟

خودا وه نده کان به هۆی به قسور بانیکردنی زینده وه رانی تره وه ئارام ده بوونه وه، له کاتی کدا پیاوان به هۆی کۆنترۆلکردن و ده ستگرتن به سه ر ژیان و چالاکی و حه زی ئافره تاندا پشوو ده دن. ئه مه ش له سه ر ده میتکدا، که نه سه ر ده می خوا وه ندانی درنده یه و نه هی پیاوانی خودا سیفه ت. لاوازی هه ر دوو کیشیان له مشه خوئی به که یاندا یه .

بونیادی شیکردنه وه ی نووسه ر بۆ زاراوه ی «خۆشه و یستی» ئه و بیره ئایینی- ته قلیدییه ی نه کردۆته پاشخان که پیمان ده لیت: «ژن و پیاو دوو جه مسه ری دژ به یه کن»، چونکه له بنه مادا خۆشه و یستی، دژه کان ده کا به یه ک و تاکه کان ده کا به جوت، که واته «ئو که سه ی ده چیته ناو په یوه ندییه کی خۆشه و یستییه وه، ئه وه به لای که مه وه بهر پرسیار به شه له ئاست گه شه کردنی به رامبه ره که یدا» .

له لای بغۆبگه، خۆشه و یستی «ریزگرتن» نییه، که ئه مه به ردی بناغه ی تیروانیی چه په بۆ خۆشه و یستی، به تایبه تی له و ئه فسانه یه دا که چه پی لای ئیمه کاری پیده کا. چونکه: «ریزگرتن مه رجی کی ئه و تۆریتیه کۆمه لایه تییه بۆ بره ودان به بی موبالاتی» به زمانیکی تر: «ریزگرتن» له په یوه ندی خۆشه و یستییدا، وا ده کا که ریزلیگی راو له به رامبه ر ریزگرا ده سه ته پاچه بکا و نه هیلتی زمان بکاته وه، چونکه پیوسته مه رجی کی کۆمه لایه تی ره چاو بکا، نه ک مه رجی تاکه که سه ی. ئه گه ر به زمانی «میشیل فوکۆ» قسه بکه ین، ئه وه ده کری بلیین: ریزگرتن له و کاته دا که ده بیتته هۆکارێک بۆ

بیده نگ کردنی ریزلیگی راو، ئه وه له هه مان کاتیشدا ده بیتته جوئی له ده سه لات و رۆلی کۆنترۆلکردن ده گێری. که ئه مه ش له دوا شیکردنه وه دا دژی پرهنسیپی خۆشه و یستییه .

مه رجی بنه مایی له لای بغۆبگه بۆ بره ودان به خۆشه و یستی ئه وه یه که «پیاو و ژن یه کتر راچله کین و ته کان به یه کتر به دن. پروایان پته و بیت به وه ی که، «ئیمه» ده توانین «خۆمان» بگۆرین و فیر بین زیاتر گوئی بۆ یه کتری بگرین و له یه کتری تیبه گه ین. به لای نووسه ره وه، هاوکاری له نیوان هه ر دوو لایه ندا، ئه و ریگا چاره سه رسازییه که پایه داری «خۆشه و یستییه کی بهر پرسیاران» دابین ده کا، خۆشه و یستییه ک، که بواری به پیاو و ژن ده دا گه شه بکه ن و پرۆژه کانیان به ئینه دی.

به کورتی، له لای بغۆبگه، ژیان یه پیکه وه بی و ژن و میردایه تی هاوچه رخ، پره له مملانی و کیشه. سه باره ت به ئافره ت، گه وره ترین کیشه ئه وه یه که ده ترسی بلتی «ئا» و ژیان یه بژی که پیاوی تیدا نه بی، ئه مه له کاتی کدا ئه و خۆشه و یستییه ی هه ولتی بۆ ده دا بونیادی کی کۆنه خوازانه و دیرینه ی هه یه که پیاو تبا یدا بریار ده ره و مافی خوا وه نداریتی به ده سه ته وه یه . کیشه ی گه وره ی پیاویش ئه وه یه که به ناوی «خۆشه و یستی» یه وه مافی ئه وه ده دا به خوئی مه رج بۆ به رامبه ره که ی دابین. ئه گه رجی له بنه مادا ئه و مه رجان له خزمه تی ئه و وینا یه دان که پیاو له سه ر ئافره ت هه به تی، نه ک له خزمه تی خۆشه و یستییدا. پرسیاری گرنه که ده بی هه ر پیاوی له خوئی بکا ئه وه یه، چۆن بتوانم له و بۆچوونه ته قلیدییه له سه ر ئافره ت رزگار بيم، که مافی خۆشه و یستیم لیده ستینیته وه؟

له گه لیک رووه وه باسه که ی «سۆسانا بغۆبگه» له و تیزدی (فرهنسیسکو ئه لبیرۆنی) نووسه ری ئیتالی ده چی که له سالی ۱۹۸۱ دا به ناوی

«خۆشەویستی و حەزلیکردن» ەو ە بلاوی کردۆتەو (۲)

لە کاتی کدا بغۆبگە تۆنیککی یاخیگەرانه و ڕەخنەگرانهی ەهیه، ئەلبیرۆنی خەتیککی شیکاری و سۆسیۆلۆژیانە ەلدەبژیرێ و بەگەرانهو ەو بۆ سەرچاوەی ەمەجۆر، بنەما سۆسیۆلۆژییەکانی خۆشەویستی دادەپژێرێ. دیارە ەمان وردببینی بغۆبگە بەشیۆهیهکی زۆر شاعیرانهتر لەلای ئەلبیرۆنیش بەدی دەکرێ، بەلام نابێ ئەوەمان لەیاد بچێ کە «من» ی ئەودیو ەەر یەکی لەو دەقانه، «من» یکی جیاوازه.

ەروەک بغۆبگە، «ئەلبیرۆنی» ش بەشیکردنەو ەو زاراوەکان و خانەبەدی کردنیان دەستپێدەکا. ئەو خۆشەویستی و حەزلیکردن بەدوو قوئاعی جیاوازی پڕۆسەیی جووتەکی دادەنێ. لەلای ئەو «حەزلیکردن ەنگاوی سەرەتایە»، یاخود یەکەمین ەنگاوه، کە بەم جۆرە پێناسەیی دەکا: حەزلیکردن رووداویکە (حادثة) خۆسەپێن (ل ۴۱). باریک نییە مڕۆف خۆی بەشیۆهیهکی نازاد لە ئاگایییەو ەلدەبژیرێ، بەلکو تەنیا رووداویکە و روودەدا (ەروا روو دەدا) و بەمەش ژبانی تاک لە ژبانی روژانه دابڕ دەکا.

کاتی ک بەخۆمان دەزانین حەزمان لە یەکی ک کردوو ە ئەمەش زۆر شتی لەلا گۆریوین، لێرە بەدواو ەست بەو شتانه دەکەین کە ەرگیز موپالاتمان پێنەکردوون، ەلقەیی ئەو پەیوهندییانە دەبینین کە پێشتر بەلامانەو نادیار بوون، تامی ئەو شتانه دەکەین پێشتر بەلامانەو بیتام بوون و ئەو پریارانە دەدەین کە پێشتر نەماندەدان و بەوجۆرە... (ل ۴۱).

ئەو بارودۆخەیی لێر و لەناکاوەی کە ساتی حەزلیکردن فریمان دەداتە ناوی، ەمان بارودۆخمان بەبیر دەخاتەو کە «شۆرش» دروستی دەکا، ئەلبیرۆنی پێناسەیی سەرەکی خۆی بۆ ئەم بارودۆخە ئاوا دادەپژێرێ: «حەزلیکردن دوا ساتە، دوا ەنگاوه بۆ بەدیھیتانی ئەو شۆرشەیی، یاخود

ئەو بزوتنەو ە بەکۆمەلێیەیی کە ژمارەیی بەشداربووکانی لە دوو کەس پێکھاتیبێ.» (ل: ۹)

ئەو ەو و لە ئەلبیرۆنی دەکا، ئەم پێناسەییە بۆ دیاردەیی حەزلیکردن بکا، ئەو نییە کە دەقوادەق شۆرشیی فەرەنسی و راپەرین و بزوتنەو ەو ەەرەو ەزی و بەکۆمەلیمان بەبیر بیتەو ە، بەلکو بۆ ئەو ەیه کە بزانی لە رووی خانەکردنەو ە، حەزلیکردن لە کوئدا شوئینی بۆ دیاری کراو ە. بەلام لە ەمان کاتیشدا ناکرێ چاومان لە ئاست ئەو تاییەتمەندییە ھاو بەشانەدا داخەین، کە لە نێوان حەزلیکردن و ەەر بزوتنەو ەیهکی تری ەەرەو ەزیدا دەبینرێن: بەشداربووانی ەموو بزوتنەو ەیهکی بەکۆمەلێ، «بەتەنگ یەکەو ە چن»، «ھاوکاری» یەکتر دەکەن «گیانفیدایی» بۆ یەکتر دەکەن و لە یەکتر «دەبوورن» بۆ ئەو ەو لە ئەنجامدا «بەختەو ەر بن»!

لەلایەکی ترەو ە: ەموو لادان و پەیمان شکاندنیک و خۆدزینەو ەیهک لەلایەن ئەندامانی بەشداربوو ەو ە، بە«خیانەت» «پێوادە» و «پەیمان شکین» ی لیکدەدرێتەو ە. کە ەموو ئەم چەمکانە لە بواری خۆشەویستی و حەزلیکردنیشدا بە ەمان تێگەیشتن بەکار دەبرێن. دەشتی بلێین «خۆشەویستی - حەزلیکردن» و «شۆرش - بزوتنەو ەو ە ەەرەو ەزی» بەیەک زمان دەدوین، یاخود زمانیککی ھاو بەشیان ەهیه.

و ەک ەموو بزوتنەو ەیهکی ەەرەو ەزی تر، حەزلیکردنیش گشت ئەو شت و کەسانە لە یەکتری جیا دەکاتەو کە پێشتر یەکیان گرتبوو، ەموو ئەو شت و کەسانەش جووت دەکا، کە پێشتر لە یەکتری جوئی بوون! تاکان دەکا بەجووت و جووتانیش لێک ەلدەو یرێ. چۆن؟

چونکە وزی ئەم جووتکردنە بەتاک و تاک بەجووتە لەو ەدایە کە؛ حەزلیکردنیش و ەک بزوتنەو ە ەەرەو ەزییەکان، دژی نۆرم و نەریتە سەقامگرتوو ەکان دەو ەستیتەو ە و کار دەکا، ەلومەرجە ئارامەکان

دهه‌ژینتی و هه‌لومه‌رجی تازه‌یان ده‌خاته جی. ژیانی ناسایی هه‌ر ژن و میردی تیکده‌چی، نه‌گه‌ر هات و یه‌کیک له‌و دووانه‌ه‌زی له‌ که‌سیکی تر کرد، واته‌ وزه‌ی حه‌زلیکردن به‌پله‌ی یه‌که‌م وزه‌یه‌کی یاخه‌گه‌رانه‌ی، سه‌ره‌رۆی خۆسه‌پیتنه‌ره و، نیگای یه‌که‌م ده‌سه‌لاتیکی کۆنترۆل نه‌کراوی نه‌وتۆ به‌ره‌م دینی که‌ دواجار زمانیش توانای دهرپینی نییه.

به‌لام هه‌روه‌ک چۆن سنوور بۆ که‌فوکۆلی ساته‌وه‌ختی ته‌قینه‌وه‌ی شو‌پشه‌کان داده‌نری و له‌ یاسا و دامه‌زراوه‌کانی کۆمه‌لدا سه‌قامیگر ده‌کرین، ئاواش سنوور بۆ وزه‌ یاخه‌گه‌ره سه‌ره‌رۆکه‌ی حه‌زلیکردنیش داده‌نری و له‌ دامه‌زراویکدا ده‌سته‌مۆ ده‌کرئ. لیره‌شه‌وه‌ پچ ده‌خه‌ینه قۆناغی خۆشه‌ویسته‌یه‌وه. «رووداوی نیگای یه‌که‌م و سه‌ره‌له‌دانای وزه‌یه‌کی خۆسه‌پینی وه‌ک حه‌زلیکردن، ته‌مه‌نیکی دیاریکراوی هه‌یه.» (ل: ۴۹) که‌ به‌هاتنی قۆناغی خۆشه‌ویستی دواپی دی: خۆشه‌ویستی به‌دامه‌زراوکردنی حه‌زلیکردنه. له‌ قۆناغی خۆشه‌ویستیدا ژیانی پیکه‌وه‌پی ده‌ستپیده‌کا، که‌ نه‌مه‌ش به‌مانای گه‌رانه‌وه‌ی رۆژانه و نۆرمه‌کانیتی. واته‌ ژیانی ژن و میرداپه‌تی. له‌م قۆناغه‌دا خۆشه‌ویستی ده‌بیته‌ پیوسته‌یه‌ک له‌ ناو پیوسته‌یه‌کانی تردا، نه‌ک زیاتر.. ده‌بیته یه‌کیک له‌ مه‌رجه‌کانی ژیانی پیکه‌وه‌پی و له‌ سیسته‌می‌کدا کاری خۆی ده‌کا.

هه‌موو به‌دامه‌زراوکردنیکی حه‌زلیکردن (ماره‌برینه‌وه، هه‌لقه‌ له‌ په‌نجه‌ کردن و هتد..) ده‌بیته‌ هۆی که‌مکردنه‌وه و کپکردنه‌وه‌ی نه‌و وزه‌ کۆنترۆل نه‌کراوه‌یش که‌ پیتشر ناماژه‌م پیتدا، به‌لام نه‌لبیرۆنی ده‌پرسیت: نایا هه‌موو حه‌زلیکردنیکی ده‌بیته‌ هۆی سه‌ره‌له‌دانای دامه‌زراوه‌یه‌ک؟ یاخود له‌ دامه‌زراویکدا سه‌قامیگر ده‌کرئ؟ وه‌لامی نه‌م پرسیاره‌ له‌لای نووسه‌ر، وه‌لامه‌ به‌نه‌خیر. «حه‌زلیکردن بۆی هه‌یه‌ بچرئ، یاخود یه‌کیک له‌ دوو که‌سه‌که‌ بکشیته‌وه‌ دواوه، یان به‌رله‌وه‌ی بکرئ به‌دامه‌زراوه، بمرئ.» (ل: ۱۰۰) به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا حه‌زلیکردن توانای هه‌یه‌ ژیانیتیکی

ته‌به‌دی بی بژی، به‌مه‌رجی ریتگریان دیوارتیکی بکه‌ویته‌ نیوان هه‌ردوو لاره‌ واته‌ نه‌گه‌ر ریتگریکی نه‌یه‌پشت دوو دلدار بۆ یه‌که‌تر بن! «نه‌وه حه‌زلیکردن به‌هه‌مان وزه‌ی جنون نامیزی خۆیه‌وه‌ ده‌مینیتنه‌وه»، (ل: ۱۰۶).

ریتگریکی تریش هه‌یه‌ که‌ حه‌زلیکردن له‌ به‌دامه‌زراو بوون رزگار ده‌کا. نه‌لبیرۆنی ده‌لپت: «نه‌گه‌ر مروف بتوانیت به‌رده‌وام حه‌ز له‌ هه‌مان که‌س بکاته‌وه، (یاخود ژن و میردی به‌رده‌وام به‌هه‌مان وزه‌وه حه‌ز له‌ یه‌که‌تر بکه‌نه‌وه) نه‌وه مانای وایه حه‌زلیکردنه‌که‌یان له‌ بوون به‌دامه‌زراوه‌کردن ده‌پاریزن» نه‌مه‌ش بریتیه‌یه له‌ حه‌زلیکردنیکی که‌ نووسه‌ر پیتده‌لی: «حه‌زی ته‌به‌دی ئایدیال».

مه‌به‌ستی نه‌لبیرۆنی له‌ «به‌دامه‌زراوکردن» چیه‌؟

قۆناغی چوونه‌ ناو ژیانی خیزانی، هه‌مان نه‌و قۆناغه‌یه‌ که‌ «خۆشه‌ویستی» ملکه‌چی یاساکی نه‌ریت و رۆتینه‌کانی رۆژانه‌ ده‌کرئ. به‌لام نه‌مه‌ به‌مانای نه‌وه نییه‌ که‌ نه‌و پرۆسه‌یه‌ کۆتایی پیتدی. به‌لکو به‌مانای نه‌وه‌یه‌ که‌ حه‌زلیکردنی سه‌ره‌رۆ له‌ چوارچیه‌وه‌ی هه‌لومه‌رجی کۆمه‌لایه‌تیدا نیشه‌جی ده‌کرئ و وزه‌ شو‌پشگپیرانه‌که‌ی لیده‌دۆشرئ.

نه‌گه‌ر به‌وردی له‌م بۆچوونه‌ی نه‌لبیرۆنیمان روانی: نه‌وا ده‌بینین، که‌ باسی هه‌مان قۆناغ ده‌کا، که‌ «بغۆیگه‌» مه‌ترسی نه‌وه‌ی لیده‌کرد، بالاده‌ستی پیاو بیته‌وه‌ هیزی پیرادر و به‌و قۆناغه‌ی داده‌نی، که‌ بونیاده‌کانی نه‌و بونیاده‌ کۆنه‌خوازانه‌ن که‌ ئافره‌ت ده‌که‌نه‌ پاشکۆی مه‌رجه‌کانی پیاو.

نه‌وه‌ی له‌لای نه‌لبیرۆنی به‌حەزلیکردن و نیگای یه‌که‌م ناو ده‌بری و ته‌مه‌نیکی دیاریکراوی هه‌یه، له‌لای بغۆیگه‌ ده‌بیته‌ وزه‌یه‌کی نه‌مر، به‌مه‌رجی هه‌چ کام له‌ دوو که‌سه‌که‌ ره‌گه‌زی یه‌که‌تر نه‌که‌نه‌ مه‌رج و سنوور بۆ یه‌که‌تر دانه‌نین، راسته‌ نه‌مه‌ قۆناغیتیکی پر مملانییه، به‌لام مملانی

له‌پیناوی ملک‌ه‌چ بوونی یه‌ک بۆ‌ئوی تر نا.. به‌لکو بۆ‌به‌رده‌وام به‌رهمه‌په‌ینانه‌وی خوشه‌ویستییه‌کی «به‌رپرسیارانه» خوشه‌ویستییه‌ک بواری بۆ‌هه‌ردوولا بپه‌خسینی به‌نازادی خۆی بگا و ئەم ئازادییه‌ش له‌سه‌ر بنه‌مای هه‌لبێژاردنیکی «سه‌ربه‌خۆ» وه‌ بێ، نه‌ک خاترگرتنی یه‌کتر. «خوشه‌ویستی کاتییک به‌رپرسکه‌ره، که هه‌ردوولا بتوانن یه‌کتر توپه‌ر بکه‌ن و یه‌کتر پاره‌شێن» به‌بێ ئه‌وی دواجار به‌پیتی په‌یمانیک یه‌کتر ناشتکه‌نه‌وه.

به‌پیتی ئه‌و چه‌مکانه‌ی سه‌ره‌وه‌یه که ئیمه ده‌توانین باری سه‌رنج ئاراسته‌ی ئه‌و شه‌پۆلی ژنه‌په‌ینانه بکه‌ین که ئیتر وه‌ک دیارده‌یه‌کی سه‌راپاگیر له‌ ژبانی په‌نابه‌راندا کار ده‌کا، زمانه‌ی خۆی هه‌یه و هتد.. ئیمه ده‌زانین له‌ ماوه‌ی سێ چوار سالی رابردوودا جوړی له‌ ژبانی پیکه‌وه‌یی نوێ، جوړی له‌ خه‌زان دروستکردن له‌ناو کۆمه‌له‌ی ئیمه‌دا سه‌ری هه‌لداوه، به‌لام نازانین له‌سه‌ر چ بنه‌مایه‌که‌وه، ئایا ئه‌مه نیشه‌یه‌ی گۆرانیکه له‌ بونیادی کۆمه‌لگای ئیمه‌دا، یاخود خۆبه‌رهمه‌په‌ینانه‌وی شیوازه ته‌قلیدییه‌که‌ی جارانه؟ ئایا نیگای یه‌که‌م چ رۆلێکی له‌ دروستبوونی هه‌زلێکردندا بینه‌یوه؟ ئایا ئه‌و هه‌زلێکردنه له‌ هه‌ردوو سه‌ره‌وه بووه یان نا؟ ئایا ئه‌و هه‌زلێکردنه وه‌ک (رووداوێک) خۆی سه‌پاندووه، یاخود که‌سانیک هه‌بوون رۆلی جیا‌وازیان بینه‌یوه له‌ نزیک‌خستنه‌وه‌ی هه‌ردوولا..؟

به‌هه‌ر حال یه‌ک خال ئاشکرا دیاره: ئه‌گه‌ر هه‌م‌وو یه‌کێ له‌ هه‌زلێکردنانه‌ش کۆریه‌ی نیگا ئاگراوی و کۆنترۆل نه‌کراوه‌که‌ی یه‌که‌م بێ، ئه‌وه کۆمه‌له‌ هه‌ر زوو ئه‌و وزه‌یه‌ی به‌دامه‌زراو کردووه و لێره‌شه‌وه به‌پیتی ئه‌لبیرونی پرۆسه‌ی هه‌زلێکردنه‌که‌ توانای خۆی له‌ به‌رامبه‌ر زالبوونی نۆرم و یاسا کۆمه‌له‌یه‌تییه‌کاندا له‌ده‌ست داوه و ژبانی هه‌ردوولا هه‌ر زوو بۆته‌وه به‌شیک له‌ رۆتینه‌ کۆمه‌له‌یه‌تییه‌کان. زیاتر لێدوانیش له‌م لایه‌نه دووچاره‌ی گه‌رانه‌وه‌یه‌کی دووردرێژمان ده‌کا به‌ره‌و گه‌لیک که‌لینی کۆمه‌لگای کوردی. بۆیه من هه‌ول ده‌ده‌م له‌ چوارچێوه‌ی پرسسیاریکدا باسه‌که‌م سه‌قامیگر بکه‌م. پرسسیاره‌که‌ش ئه‌مه‌یه: چ هه‌یزی یاخود خواستییک له‌و دیو

به‌شه‌پۆلچوونه‌وه‌ی په‌نابه‌رانه‌وه هه‌یه که هانیان ده‌دا بۆ هه‌لبێژاردنی ژبانی هاوبه‌ش؟ یاخود: ئه‌و خواسته چیه‌ که که‌سی په‌نابه‌ر ملک‌ه‌چ به‌گه‌رانه‌وه بۆ نیشه‌مانی خۆی ده‌کا، تا بکه‌وتته‌ ژبانیکی هاوبه‌ش له‌گه‌ڵ مرۆفیکێی تردا، که ئه‌و مرۆفه‌ تا ئه‌و ده‌مه له‌ ژبانی په‌نابه‌ره‌که‌دا نادیار بووه؟

دیاره پرسسیاره‌که، پرسسیاریکی فزوولیانه‌یه، به‌لام له‌ هه‌مان کاتیشدا ئامانجیکێ هه‌یه که بریتیه‌یه له‌ ئاشکرا کردنی ئه‌فسانه‌یه‌ک. ئه‌فسانه‌یه‌ک وه‌ک هه‌ر یه‌کێ له‌ ئه‌فسانه‌کانی تری ناو ژبانی په‌نابه‌ران، ته‌نیا به‌هۆی خۆتێندنه‌وه‌ی سیسته‌می ئه‌و ئه‌فسانه‌وه. ده‌توانین له‌ دیارده‌گه‌رایه‌ی تاراوگه‌ی په‌نابه‌ر بگه‌ین.. بۆ ئه‌مه‌ش پتوبه‌ستمان به‌پرسیاری فزوولی هه‌یه.

ئه‌گه‌ر به‌مه‌به‌ستی وه‌ده‌سته‌په‌ینانی وه‌لامی پرسسیاره‌که‌ی سه‌ره‌وه، روومانکرده په‌نابه‌ران خۆیان، ئه‌وه وه‌لامی جوړجوړمان ده‌ستده‌که‌وتی، رهنه‌گه به‌لای زۆریه‌ی زۆریشه‌وه ئه‌م دیارده‌یه هه‌ر له‌ بنچینه‌وه، جیگه‌ی پرسسیار نه‌بێ، شتی نه‌بێ پرسسیاری ئاراسته بکه‌ین، چونکه هاوسه‌ر دۆزینه‌وه «سروشتیترین مافی تاکه و ئیتر چ پتوبه‌ست ده‌کا وه‌ک کیشه‌یه‌ک ته‌ماشای بکه‌ین؟» به‌لام ئه‌م روونکردنه‌وه‌یه جیتی پروا نییه. چونکه هه‌م‌وو پرسسیاریکی نه‌شیاو بۆی هه‌یه له‌ ره‌وتی لیکۆلینه‌وه‌دا ببیته پرسسیاریکی شیاو. یاخود ده‌سه‌لاتیکێ سه‌ربه‌خۆ به‌یتینه به‌ره‌م و به‌دوای جیبه‌جێ کردنی ئاو‌تۆریته‌ی خۆیدا بگه‌ڕێ. نووسینیش له‌سه‌ر «سروشتیترین مافی تاک» جوړیکه له‌ ده‌سه‌لاتمه‌ندی و لێپرسیینه‌وه. به‌لام نه‌ک له‌ چیه‌تی ئه‌و مافه، به‌لکو له‌ چۆنیته‌ی کار بۆ کردن و به‌ده‌سته‌په‌ینانه‌که‌ی. که‌واته بنه‌مای سه‌رنجه‌کامان به‌مه‌به‌ستی ره‌تکردنه‌وه‌ی ئه‌و مافه نییه، یاخود نامانه‌وی سیفه‌تی چاکه و خراپه‌ بدینه‌ پال دیارده‌که.. مه‌به‌ستمان ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌یه که له‌ میکانیزمی ئه‌و وزه‌یه‌ تیبگه‌ین که ناچارمان ده‌کا، به‌و جوړه‌ هاوسه‌ر بدۆزینه‌وه.

هه‌روهک له پیتشدا گوتم، ته‌گه‌ر به‌مه‌به‌ستی وه‌ده‌سته‌هینانی پرسیاره‌که‌ی سه‌رئ په‌نامان بۆ خودی په‌نابه‌ران برد: ته‌وه وه‌لامی جیاوازمان ده‌ست ده‌که‌وی. ئیستا باشتره به‌شیتوه‌یه‌کی کاتی وه‌لامه‌کان خانه‌به‌ندی بکه‌ین و به‌ش به‌شیان بکه‌ین. دیاره ته‌مه‌ش کاریکی سوپژه‌کتیقانه‌یه و مه‌رج نییه له‌سه‌ر ته‌م شیتوازه ریزکردنه ریکه‌وتنیک هه‌بی:

۱- **وه‌لامی باو:** وه‌لامی باو ته‌وه وه‌لامه‌یه که پیمان ده‌لی: بواری ته‌وه‌م هه‌یه بگه‌ریمه‌وه بۆ ولاتی خۆم. ئیمکانم هه‌یه ئیستا بیر له‌ دواروژی خۆم بکه‌مه‌وه و ته‌م ده‌رفه‌ته به‌کار بینم بۆ پیکه‌وه‌نانی ژبانێ خێزانیم.

۲- **وه‌لامی ناسیونالیستانه:** تیکه‌یشتن له‌م وه‌لامه‌ ئاسان نییه، چونکه به‌زمانیکی پاراو نادوی: به‌لام کاکله‌ی مه‌به‌سته‌که‌ی ده‌شیت به‌م جوژه داپرژرتیه‌وه: «ژبان له‌گه‌ل که‌سی خۆشه‌ سه‌ر به‌ره‌گه‌ز و نه‌ته‌وه‌ی خۆت بی، له‌ یه‌ک خاکه‌وه (مه‌به‌ست شار و گه‌ره‌ک و ناوچه‌ش ده‌گرته‌وه) هاتین و به‌یه‌ک زمان بدوین». به‌لگه‌ی بۆ ته‌مه‌ش بریتیه‌یه له‌وه‌ی که ده‌لی چونکه ته‌مه‌ و ده‌کا لیبوردن و لیکه‌یشتن له‌ نیوانیدا هه‌بی.

۳- **وه‌لامی سیاسی رۆژانه:** بارودۆخی کوردستان له‌ مه‌ترسیدایه، له‌سه‌ر هه‌مووان پیوسته‌ هه‌سته‌ین به‌جیبه‌جی کردنی ته‌رکی سه‌رشانمان له‌ ئاست ته‌وه بارودۆخه‌دا. رزگارکردنی که‌سیک (مه‌به‌ستی ئافره‌تیکه وه‌ک هاوسه‌ر) هه‌ستانه به‌وه ته‌رکه‌ پیرۆزه.

۴- **وه‌لامی نه‌فساناوی:** مه‌به‌ست له‌ وه‌لامی «نه‌فساناوی» وه‌لامیکه‌ ئیمه ناتوانین راستی و ناراستیه‌که‌ی به‌سه‌لمتین له‌به‌ر ته‌وه‌ی میثرووی سه‌ره‌لدا نه‌که‌ی نازانین، ته‌م وه‌لامه‌ ده‌شی به‌م جوژه بی: «ته‌وه که‌سه‌ی بۆته‌ هاوسه‌رم، که‌سیکه‌ سالانیکی زۆر په‌یوه‌ندیان هه‌بووه و له‌م ده‌رفه‌ته‌شدا خه‌ونی دیرینه‌مان هینایه‌دی...» له‌م وه‌لامه‌دا هیتما بۆ رابردوویه‌کی دوور ده‌کرئ که‌ ئیمه‌ ئاگادار نین و نازانین قوناغه‌کانی کامانه‌ن.

۵- **وه‌لامی ریالیستانه:** ته‌م وه‌لامه، به‌پیتچه‌وانه‌ی وه‌لامی ۲ و ۴ وه‌لامیکه‌ ساده‌یه و، هه‌ر ته‌مه‌ش وا ده‌کا به‌ئاسانی لیتی تیبیکه‌ین: «پاش سالانیکی زۆر مانه‌وه له‌ هه‌نده‌ران و ته‌زمونی جوژه‌جوژه، له‌وه تیکه‌یشتن دۆزینه‌وه‌ی هاوسه‌ریک کاریکی ئاسان نییه. بۆیه‌ چونه‌وه بۆ ناوه‌وه، هه‌ر هیتج نه‌بی قوناغیکی تره... سه‌ره‌تایه‌کی تره».

۶- **وه‌لامی داپه‌رون:** ته‌مه وه‌لامیکه‌ بیر له‌ گرنگی سنوره‌ کولتوریه‌کان ده‌کاته‌وه و گرنگی زۆر به‌ «ئیمه» و «ئه‌وان» ده‌دا: «له‌گه‌ل بیتگانه‌دا ژبان داها‌تووی نییه. ناتوانین شتی ته‌وتوی له‌سه‌ره‌وه بینا بکه‌ین. راسته ته‌وه ژبان ه‌گه‌لیک خالی گرنگی تیدایه، به‌لام ناتوانین به‌دلنیا بییه‌وه کاری بۆ بکه‌ین.»

ئیتیر به‌وه جوژه و به‌پیتی که‌سه‌کان وه‌لامی جیاوازی‌شان دیته به‌رگوتی. به‌لام ریزکردنی ته‌وه وه‌لامانه به‌پیتی ره‌وتی ته‌وه میتۆده‌ی بۆ شیکردنه‌وه‌یان به‌کار دینین، گۆزانیان به‌سه‌ردا دی. واته گرنگی ریزکردنه‌که‌یان له‌وه کاته‌وه سه‌ره‌لده‌دا که‌ ئیمه‌ ریمانگه‌یاند چ میتۆدی بۆ لیکۆلینه‌وه‌یان به‌کار دینین. ته‌مه‌ش کاریکه‌ به‌لای ئیمه‌وه هیتنه گرنگی نییه. چونکه ناوه‌ینانی هه‌ر میتۆدی له‌ هه‌مان کاتیشدا کارکردنه بۆ گه‌یشتن به‌وه ته‌نجامه‌ی که‌ هه‌مان میتۆد ده‌یخاته به‌رده‌ستمان. ته‌وه‌ی ئیمه‌ کاری بۆ ده‌که‌ین دووباره‌کردنه‌وه‌ی پرسیاره‌که‌یه و یاداشتکردنی ته‌وه بنه‌مایانه‌ی که له‌گه‌ل هه‌موو دووباره‌کردنه‌وه‌یه‌که‌دا ئاشکرا ده‌بن. که‌واته ده‌توانین بلین: ته‌وه وه‌لامه‌ کامه‌یه که له‌وه‌ی وه‌لامه‌کانی تره‌وه خۆمان لیده‌شاریتته‌وه؟

به‌لای منه‌وه وه‌لامه‌کانی سه‌ره‌وه جوړیکن له‌ نیشانه. جوړیکن له‌ ده‌رپین که له‌وه‌ی شیتوازی ده‌رپینه‌که‌یانه‌وه ناوه‌رۆکیک خۆی شارده‌ته‌وه و، ته‌وه ناوه‌رۆکه‌ش رۆلی گرنگی هه‌یه له‌ به‌نیشانه‌کردنی وه‌لامه‌کاندا. نیشانه‌کانیش پیوستیان به‌خویندنه‌وه و دامالین هه‌یه، بۆ ته‌وه‌ی له‌ دواجاردا له‌وه ئه‌فسانه (Myt) یه‌ بگه‌ین که وه‌لامه‌کان هه‌ولی دروستکردنی

دهدهن. كه واته: ئه و مانايه كامهيه و چيبه كه له شيتوازي دهربريني ههريهكي له وهلامهكاندا خوئي شاردهوه؟

يه كه مين گرنكي وهلامهكان له وهدايه كه شتتيمان له سهر دياردهيه كي هاوچه رخ له لاي مرؤقي كورد پييده لئين، به لام به بي ئه وهي ئه و دياردهيه له لامان روون بي. هه ولدهدهن ديارده كه مان له لا بكه نه دياردهيه كي «ناسايي» و «سروشتي» تا وهك حه قيقه تتيك په سه ندي بكه ين. ئه مهش تاييه تمه ندي هه ئايدؤلؤزيبه كه، بيه ويت ره وايه تي بداته خوئي، دهسه لات بگريته دهست و وهك راستيبه كي گشت په سه ندي خوئي بناسيني. كه واته ده بي بېرسين: ئه و ئايدؤلؤزيبه ي له و ديو وهلامهكانه وه خوئي به بيان ده كا چ جوړتيكي ئايدؤلؤزيبه؟

ئهم ئايدؤلؤزيبه به پله ي يه كه م ئايدؤلؤزيبه كي «نييرانه» يه. ئايدؤلؤزيبه كه، ميراتگري هه موو ئه و به هايانه يه كه باوكسالاربيته له سهريانوه وه ستاوه. واته ئيمه له بهردهم جيهانبيني و مه رجه كاني ئايدؤلؤزئي «نيير» داين له بهرامبه ر «مي» دا، پياو له بهرامبه ر ئافره تدا.

به پله ي دووه م، ئايدؤلؤزيبه كه رابردوو خوازه، واته ناتواني خوئي له رابردو و له پرهنسيبه كاني له ميژينه ي كوومه لگاي ئيمه رزگار بكا. واته ئه وه ي له و ديو وهلامهكانه وه خوئي حه شار داوه. هه مان بوچونه كه بهردهوام له كوومه لي ئيمه دا بييري پياوي له بهرامبه ر ئافره تدا چه كدار كردوه. واته ههردهم له سهر ئه و چوارچيوانه كاري كردوه كه بو هه لسه نگاندي ئافره ت و دهستنيشان كردني شويني كوومه لايه تيبانه ي ئه و به كاري هيناون. له ناو ئه و چوارچيوانه شدا ئافره ت كائينيكي گوپرايه له و له بوونيكي په راويتي زياتر شويني ئه و توئي پيروه ا نه بينراوه.

ئايدؤلؤزيباي نيير، ههردهم به پتي هه لومه رجه كاني خوئي، يان وهك له سووسانا بغويگه وه فير بووين: به هوئي به قوربانتي كردني مه رجه كاني «ئافره ت» هوه، كاري كردوه. به پتي ئه و مه رجه ناهه ش ئافره ت بوويكي به شداربوو نييه له جه رگه ي چالاكييه كوومه لايه تيبه كاندا، به لكو بوويكه،

يان ئيستگايه كه، پياو خوئي له دواي ماندووبوون، له دواي كار و چالاكي و سه فهر دهگه رپته وه بو لاي، دهگه رپته وه بو لاي تا پشوو بدا، نارام بيته وه و غه ريزه كاني دامركيتنيته وه.

ئه گه ر پسيارمان كرد: ئه و جوړه ئافره ته له چ كوومه لگايه كدا هه يه؟ به بي دوولتي ده توانين بلين: له هه ر كوومه لگايه كدا، له چوارچيويه هه ر كولتورتيكا كه بزوتنه وه ي ئافره تان تيايدا سه ركوتكرابي. به لام چو ن دلنيابين له وه ي كه پرؤسه ي سه ركوتكردي جيبه جي ده كرتي؟ به وه ي كه پروانين و تيبيني بكه ين، ئاخو وينه ي زال له باره ي ئافره ته وه چو نه؟ ئافره تي ئايدايالي له و كوومه لگايه دا كيبه؟ چ زمانتيك و كام جوړه وشانه له وه سفكردي ئافره تدا به كار دينرين. ئه مانه هه موويان ئه و هو يانه ن كه ده شيت ئايدؤلؤزيباي نيير به هو يانه وه بزوتنه وه ي ژنان سه ركوت بكا و ويناكاني خوئي بكاته پارسه نكي ئه و چوارچيوانه ي به هو يانه وه ته ماشاي ئافره ت ده كا.

گه رانه وه كاني ئيمه پابه ندي ئه و مه رجه ن، له راستيدا ئيمه به عه شقي مه رجه ئايدؤلؤزيبه كان و ويناكامانه وه، دهگه رپينه وه. ئه و گه رانه وان هه م دانانن به مه رجه كاني ئايدؤلؤزئي نيير له بهرامبه ر مي دا، هه م هيشتنه وه ي ئافره تيشه له و چوارچيويه دا كه ده يكاته به شيك له داراييمان و رؤلي پاشكويه تي ئه و ديارى ده كا. ئيمه دهگه رپينه وه تا به پتي مه رجه كاتمان ئه و ئافره ته گوپرايه له، بيده نكه به هه موو شت رازي بووه بدؤزينه وه، كه له بارودؤخي ئيره دا نييه! ئافره تتيك كه ئازادي و مافه كاني له دهست ئيمه دان. له ئيمه كه متر ده زاني، (زمان نازاني، به لام خواردني باش ليده ني، پاك و خاوين رامانده گري و له گه لماندا نكه ويته گفتوگووه).

ئه گه ر وهلامي جياوا زمان هه يه سه باره ت به ديارده ي هاوسه ر دؤزينه وه له ناوه وه (ئهمه ش وهك دياردهيه كي سه راپاگيره و خوئي به بيان ده كا): ئه وه له به ر ئه وه يه ئه م دياردهيه زمانتيكي دهربريني سه ربه خووشي بوخوئي دروستكردوه، كه يارمه تيمان ده دا وهلامه كاتمان عه قلاني بكه ين. شته كان

بخهینه قالبیکی سروشتیییه وه. سروشتیکی ئاسایییان پیتدهین. . به جوړی بیانرازیئینه وه که ئیتر ری نه بریتته وه سهر حه قیقته ته که یان. به و جوړهش «ئه فسانه یهک» دروست ده بی بۆ ره وایی دان به و ئایدۆلۆژییه ی که خو ی له چاره نووسی ئافره تانی کۆمه لگای ئیمه بهر پرسیاره، ئه گهر کارمان له و بۆچوونه ئایدۆلۆژییه ماندا کردبا، هه نده ران هه لیکی باش بوو، بۆ ئه وه ی حه زلیکردن و خو شه ویستیمان به ختیاری بۆ دابین کردباین.

- ئایا به ختیارین؟!

من بۆ وه لامی ئه م پرسیاره گوئی بۆ هیچ پیاویک راناگرم. ته نیا چاوی به سه ره ژمیرییه کانی ته لاق و جود ابو نه وه کاندا ده گتیرمه وه. . یا خود به ره و مه لبه ندی خانه ی ئافره تان ده رۆم تا لیم مه علوم بی چهنه ئافره تی په نابهری تر بوونه ته میتوانیان!

بههشت له ئانابیل نییه

(بیرهوهری و لهش)

له سهدهکانی ناوهراستدا ئایینناسان بهگهرمی عهودالی ئهوه بوون ساخی بکه نهوه، ئاخۆ ئادهم و حهوا ماوهی چهند له بهههشتا مابوونهوه؟ دهیانویست کاتی له بهههشتا مانهوهی ئادهم و حهوا بهپێوانه کاتی دنیایی بپێون، ئهوه بوو ئهنجامی ئه و توێژینه وانه گه یاندنیانه ئه و پروایه بلین ماوهی مانه و هکه یان به دهگهمن گه بشتوته حهوت کاتژمیر... بهلام له پرۆگرامی یه کێک له گه وهرهترین سه ماخانه کانی کۆپنهانگن دا، که بالاخانه یهکی پێنج نهزمه و پێشانگا، قاوه خانه و تپپی مۆسیقای خۆی ههیه، نووسراوه: «لێره بۆت ههیه ماوهی کاتژمیر له بهههشتا بهیته سه!»

یه کهم جار به شه قامه کاندای ده رۆیشتم، سه رنجم ده دا و بیرم ده کردهوه، بهلام هه رگیز نه مده توانی له کاتی سه رنجداندا پڕ له بیر کردنه و هم بگرم و ئه ویش که بیرم لیده کردهوه ئه وه نه بوو که سه رنجم ده دا بێ. هه رگیز به پروونیش نه مده زانی بیر له چی ده که مه وه. ئیستگای پاسه کانم جیده هیشتن، هیتدهی نه ده برد پاسی به لامدا روت ده بوو! گورم ده دا به وه بهر ههنگاوه کانم تا ده گه بشتمه ئیستگای پاسیکی تر. ئاههنگی ئه و دیو په نجه ره یه ک له مالتیکدا و دهنگی مۆسیقایه کی بهرز، یان غه لبه غه لیبی دوکه لاوی بهردهم ده رگای مه یخانه یه ک، دیسانه وه هاتنی پاسه کانیان له بیر ده برده مه وه. ئیدی ده رۆیشتم. به قاچه کانم له رۆیشتن بهردهوام ده بووم و، خه یاله کانیش کزی سه رمای له تاریکییه وه ئالاوی شه قامیان بیر ده برده مه وه. بهردهوام بووم له رۆیشتن به ره و هه یج شوین و هه موو شوین.

ئێوارانی ههینی و شهوانی شه مهي کۆپنهانگن، سه ماگه و مه یخانه کان جمه یان دی. هه موویان نا، ته نیا ئه وانه ی واده ی له بهههشتا مانه وه ی زیاتر به میوانه کانیان ده دن. له وه ده چوو من به ره و بهههشت ههنگا و بنیم!

هه رزه کارانی وه رزش کردوو، به توپی بلووسیکی نیوقۆله وه و کچانی پشتین له قه ده که مه مکه وانه کانیان به پرووی ده ره وه ی کراسه کانیاندا دووربون، هه موو روو ده که نه ئیره بۆ ئه وه ی هیوایان بێته دی. ئه و هیوایه ی چیدی له ژبانی رۆژانه ی شاره گه وه کاندای نه ته دی، هیوای خۆشبه ختی یاخود کاتژمیر له بهههشتا مانه وه!

له سه ر سه کۆی سه ماکردن، ئه و شوینه ی کهس له گه ل که سدا سه ما نا کا، به لکو هه ر یه ک به ده وه ی خۆیدا ده سوو رپته وه، جوړی له جوړه کانی «پیکه وه بوون» نابینیت، کهس گه یرو ده ی ئه و بتر نییه، دهنگی به رزی مۆسیقای رۆک هه ر یه ک له سه ما که رانی به خۆدی خۆیه وه و به جوړه ی له شی خۆیه وه گه یرو ده و سه رقاله کردوو. له وئ له ش ئامرازی یان هۆیه ک نییه بۆ په یوه ندی کردن به ده و رو به ره وه، به لکو وه ک سه ره خۆی بیه ک وه ک پانتایی بیه ک وایه که «خود» ی مرۆی خۆرئاوایی وه ئاگایه له ئاستیدا و به و جوړه ی ده کار دینێ که خۆی چێژی لێوه رده گری.

خۆمان له جیهانی پۆست مۆدێرندا ده بینینه وه، له م جیهانه شدا له ش با شترین هۆیه بۆ ته عبیر کردن له که سیتی. تازه نه ئه و پێناسه ره و شتامیزه (اخلاقی) یه ی بۆ ده گونجێ که مه سیحییته وه ک نه ریتی سه پاند بووی، چونکه چیدی له ش هه ر ته نیا گوشت نییه و نه ئه و پێناسه یه ش که ئابووری سیاسی ده یکرد، چونکه چیدی له ش «هیزی کار» نییه.

له جیهانی ناویراودا، له ش نیشانه یه که بۆ سه رمایه که له که کردن، بۆ گه یشتن به ناوبانگ، بۆ بوونه ئه سستی ره ی سینه مایی و، له هه مان کاتیشدا هۆکارێکه بۆ سه رسو و پماندن و سه پاندنی که سایه تی. جوړه کان و خۆراوه شانده کانی ئه و له شه، زۆریه ی جار له زرینگی تۆنه کانی مۆسیقا

پاده‌پسکیتن. موسیقا هه‌رچیبه‌ک بئ کاربگه‌ریبه‌که له دهره‌وه بۆ سهر له‌ش و ناتوانئ هه‌تا سهر جوولئه‌کانی کۆنترۆل بکا، چونکه له‌ش ملکه‌چ و پاشکۆی بریاره‌کانی خوده و کاتیک خود بریار بدا. «سه‌ریه‌خۆ» بئ و له چوارچێوه‌کان دهرچئ، ئیدی له‌ش ته‌نیا جیبه‌جئ کردنی له‌سه‌ره، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر جیبه‌جئ کردنی نه‌و بریارانه یاخیبوونیش بئ له‌ تۆنه‌کانی موسیقا!

گه‌لئ جار بزاقه‌کان نه‌گونجواو دینه پئش چاو: روخساری ئاسایی گه‌نجیکی نه‌وروپی به‌هه‌وای نامیره نه‌له‌کترۆنییه‌کانی موسیقا، به‌جۆرئ گرژ ده‌بیته‌وه و ده‌ماره‌کانی به‌جۆرئ هه‌لده‌ستن که زه‌حمه‌ته بۆ من له‌و چێژه بگه‌م که نه‌وان له‌م گرژبوون و خاوبوونه‌وه‌یه وه‌ریده‌گرن. ئه‌م شێواز به‌خشینه به‌له‌ش، دووباره و چه‌ند باره ده‌بیته‌وه. به‌رده‌وام ده‌بئ له‌ ده‌ق به‌ستن و له‌خاوبوونه‌وه. دواجار شێوه‌یه‌ک بیان قالدیکی نه‌وتۆ وه‌رده‌گرئ که به‌چاومان ئاشنایه. په‌سه‌ندی ده‌که‌ین و په‌نگه‌ چه‌ز به‌لا‌سایبکرده‌وه‌شی بکه‌ین، نه‌مه‌ش نه‌و قالدیه‌یه که خودی ناوه‌وه‌ی سه‌ماکه‌ر بریاری له‌سه‌ر داوه.

له‌سه‌ر سه‌کۆی سه‌ماگه، هونه‌ر نه‌وه نییه تۆ وه‌ک سه‌ماکه‌رئ شته‌کان و که‌سه‌کانی ده‌ورو به‌رت ببینی، به‌لکو نه‌وه‌یه که خۆت «ببئیرتیت» سه‌رنج‌راکیش بیت و دانت پیا‌بئیرئ. هونه‌ر نه‌وه‌یه خودی خۆت له‌و پێودانگانه‌ پرگار بکه‌یت، که له‌شت له‌ شوینه گشتیه‌یه‌کاندا ملکه‌چپانه و ده‌قت پێده‌به‌ستان! ده‌بئ به‌گه‌نجی ببئیرتیت و، سه‌رنج‌راکیش بیت تا نه‌فره‌ت له‌ پیری بکه‌یت. ئاواتخواسته‌ به‌و شادییه‌ی له‌ساته‌وه‌ختی «ببین» دا سه‌ره‌له‌ده‌دا، که شه‌وانی شه‌مه‌ هه‌زاران گه‌نج به‌ره‌و ئانا‌بیل به‌ره‌و به‌هه‌شتی سه‌کۆی سه‌ماخانه‌کان راپێچده‌کا.

چ ته‌نیا‌بییه‌کی کوشنده‌ن شاره‌ گه‌وره‌کان؟

سه‌ما و هه‌لپه‌رینه‌کانی ئیسه سه‌رنج راده‌کیشن و په‌یره‌وی هارمۆنییه‌تیکي تایبه‌ت ده‌که‌ن، به‌لام له‌ش (تاکه له‌ش) تیا‌یاندان وه. سه‌ریه‌خۆیی لئ زه‌وتکراره، چونکه «خود» ناتوانئ له‌ تۆنه‌کانی موسیقا

یاخی ببئ و که‌سی سه‌ماکه‌ر بۆی نییه له‌ ریز و ده‌سته‌ی سه‌ماکه‌ران بچیتته دهر. سه‌مای چۆیی، شێخانی، سئ پییی و هتد.. له‌سه‌ر بنه‌مای هه‌ره‌وه‌زی و پیکه‌وه‌یی سه‌ماکه‌ران به‌ندن.. له‌ش و بزاقه‌کانی تاکه که‌س، پاشکۆ و دووباره‌کردنه‌وه‌ی بزاقی له‌شه‌کانی ترن. نه‌گه‌ر جارنا‌جاری، «سه‌رچۆیی گر» جۆریک له‌ یاخیبوون، جۆرئ له‌ ریزپه‌ری و هه‌لفکین پێشان بدا، هه‌رگیز نیازی به‌جیه‌تشتن و خۆجیا‌کردنه‌وه‌ی له‌ ده‌ست نییه، ده‌سته پاشکۆی بریاره‌کانی سه‌رچۆییگره و، سه‌رچۆییکی‌شیش، ده‌سته‌سپه‌کی ده‌ستی وه‌ک هۆکاریکی کۆنترۆل‌کهر به‌کار دینئ!

له سه‌مای کوردیدا، خۆشی و هونه‌ر له‌وه‌دا نییه سه‌ماکه‌ران به‌ن به‌چه‌ندین ده‌سته‌وه، به‌لکو له‌وه‌دایه، به‌درێژکردنه‌وه‌ی ریزی هه‌لپه‌رین ململانئ له‌گه‌ل نه‌و سنوره‌دا بکری که شوینی هه‌لپه‌رینه‌که ده‌یسه‌پینئ. درێژبوونه‌وه‌ی ریزی هه‌لپه‌رین رۆلی سه‌رچۆییگر گه‌وره ده‌کا و لێره‌شه‌وه بیرکردنه‌وه له‌وه‌ی «سه‌رچۆییگر» ده‌ست به‌ردات که‌متر و که‌متر ده‌بیته‌وه. ده‌ست به‌ردان جۆریکه له‌ به‌زین و دۆراندن.. تا سه‌رچۆییگری به‌رده‌وام بئ. به‌ده‌گمه‌ن که‌سانیکي دی هه‌ولئ ئه‌ستاندنئ شوینی سه‌رچۆییگر ده‌ده‌ن: ئه‌مه جۆریکه له‌ سنورشکاندن، له‌ هه‌لگه‌رانه‌وه و یاخیگه‌ری!

لێره‌دایه، بواری یاخیبوونی له‌ش له‌ موسیقا و، سه‌ریه‌خۆیی سه‌ماکه‌ری تاک له‌ کۆمه‌لی سه‌ماکه‌ران و، سه‌ماکه‌ران له‌ سه‌رچۆییگر؛ مانای نامینئ. کاتیکیش ده‌چینه ئانا‌بیل، ده‌توانب له‌سه‌ر ئاوازی تۆنه‌کانی موسیقایی رۆک، جاز و موسیقایی به‌ری دیسکۆکان سه‌ما بکه‌ین، به‌لام که‌متر رێده‌که‌وی له‌شمان ئازاد و سه‌ریه‌ست بجوولئ. که‌م رێده‌که‌وی به‌په‌لی نه‌و له‌خۆجونه‌ بگه‌ین که مرۆقی نه‌وروپی له‌گه‌ل گوینگرتنا پێیده‌گا و چێژی لێه‌رده‌گرئ و به‌هۆی ئازادی پێدانی ره‌ها به‌له‌شی خۆی، له‌ تۆنه‌کانی موسیقا یاخی ده‌بئ.

مخابن.. له‌ جیاتی نه‌وه، بزاقی له‌شمان کۆنترۆل ده‌که‌ین، ته‌ماشای ده‌ورو به‌رمان ده‌که‌ین.. به‌لامانه‌وه گرنگه ئه‌وانی دی چۆن سه‌ما ده‌که‌ن، له‌ هه‌مووی سه‌رنج‌راکیشتر نه‌وه‌یه: دوا‌ی سه‌ماکردن به‌وردی له‌ یادمان چوه‌وه

له‌گه‌ل کۆی سه‌مامان‌کردووه. که ئەمەش بەلگه‌یه‌ بۆ ئەو‌ی ئیمه‌ له‌کاتی سه‌ماکردندا ئاگابووین و ناوه‌وه‌مان وه‌ک کۆنترۆلی به‌سه‌ر له‌شمانه‌وه‌ کاریکردووه. ئیدی له‌بری ئەو‌ی سه‌ماکردن بیه‌تته‌ جوۆی له‌ چیژ و ئارام بوونه‌وه‌مان، ده‌بیته‌ هۆیه‌ک بۆ ماندووبوومان، له‌ بری ئەو‌ی ئاماده‌بوومان له‌سه‌ر سه‌کۆی سه‌ماگه‌، ئاماده‌بوونیکی راست‌گۆیانه‌ بووی، سه‌یر ده‌که‌ین له‌ «خۆپیشاندانیک» ی ساخته‌ زیاتر نه‌بووه‌...

کاتی «خود» یک له‌و دیو‌چینه‌کانی له‌شه‌وه‌ نه‌بێ و له‌ش به‌ره‌و یاخیبوون راپێچ نه‌کا، ئەوه‌ له‌ش نابیه‌تته‌ به‌شیک له‌ میژوو، نه‌ رابردووی خۆی ده‌ناسی نه‌ هیچ له‌سه‌ر داهاتووی ده‌زانێ. نه‌ به‌هۆی گه‌رانه‌وه‌ بۆ ئەزمونه‌کانی رابردووی ده‌توانی شوینی ئیستای پیناسه‌ بکا، نه‌ به‌هۆی بازدانیش به‌ره‌و داهاتوو توانای ئاخوتنی هه‌یه‌ له‌باره‌ی ئیستای شوینی خۆیه‌وه‌. ئەو له‌شه‌ خۆی نانسێ. ته‌نیا خاوه‌نی ئەو بیره‌وه‌ریانه‌یه‌ که‌ له‌سه‌ر توێخه‌ ده‌ره‌کییه‌کانی خۆی یاداشتبوون و، ئەو بیره‌وه‌ریانه‌ش هه‌رگیز ناگه‌ن به‌ناستیکی ده‌رپینی زمانی و له‌ شێوه‌ی «پانتۆمیم» دا ده‌مینه‌وه‌. پانتۆمیمی که‌ به‌رده‌وام خۆی دووباره‌ ده‌کاته‌وه‌، نمونه‌:

که‌سیکی ئازیزمان لێ ده‌مری، رۆژگارێکی زۆر پاش مردنه‌که‌ی (رۆژگارێ که‌ ئیدی ئیمه‌ گه‌راوینه‌ته‌وه‌ دۆخی ئاساییمان)، له‌په‌ر بۆمان ده‌رده‌که‌وی که‌ هه‌ر ئیستا خه‌ریکبووین بانگی مردووه‌که‌مان بکه‌ین و داوای لێبکه‌ین نا‌مان له‌گه‌ل بخوا، ده‌ستمان بۆ ته‌له‌فۆن درێژ بووه‌، به‌مه‌به‌ستی ئەو‌ی ته‌له‌فۆنی بۆ بکه‌ین، یاخود له‌ بازار چاومان گیراوه‌ بۆ دیارییه‌ک تا بۆی بکری. نا؛ ئەوانه‌ هه‌یجیان نا.. به‌لام رێده‌که‌وی به‌دلتیاییه‌وه‌ به‌هاوړی و که‌سیکمان بلێین: «تۆ بۆنی فلانت لیدی. دلێم بیه‌ت ده‌کرته‌وه‌!»

ده‌شیه‌ت ئەو بیره‌وه‌ریانه‌ی له‌گه‌ل مردووه‌کاماندا هه‌مانن و ده‌توانین به‌هۆی زمان و ئاخاوتنه‌وه‌ ده‌ریانبهرین، زوو ئارام بینه‌وه‌، به‌لام بیره‌وه‌رییه‌کانی له‌ش ماوه‌یه‌کی دوور و درێژ خۆیان دووباره‌ ده‌که‌نه‌وه‌. وه‌ک

ئەو‌ی ده‌یان‌ه‌وێ حوکی مه‌رگ په‌سه‌ند بکه‌ن، زمان مه‌رگی بیره‌وه‌رییه‌کان نزیک ده‌خاته‌وه‌. به‌لام له‌ش یادیان ده‌کاته‌وه‌!

مۆسیقا وه‌ک بۆنی خۆش، سه‌رله‌نوێ بانگی بیره‌وه‌رییه‌کان ده‌کاته‌وه‌، هه‌ر بۆیه‌شه‌ زه‌حمه‌ته‌ بتوانین به‌ر له‌ به‌رزی و نزمی تۆنه‌ مۆسیقییه‌کان و جیاوازییه‌ ده‌نگیه‌کانیان بکه‌ینه‌وه‌، به‌بێ ئەو‌ی خه‌یاڵ به‌ره‌و هه‌ریمی بیره‌وه‌ری نه‌بردین، به‌لام چه‌نده‌ مۆسیقا له‌ سروشته‌وه‌ نزیک بێ و سروشت له‌ مۆسیقادا ئاماده‌بێ، بیره‌وه‌رییه‌کانیش ئەو‌نده‌ له‌ پانتاییه‌ قووله‌کانی له‌شه‌وه‌ سه‌ر ده‌ردین و زیندوو ده‌ینه‌وه‌. مۆسیقا کلیلیکه‌ ده‌رگا داخراوه‌کانی له‌شمان ده‌کاته‌وه‌، مۆسیقا چه‌نده‌ هاژتیه‌ر بیه‌ت، له‌شیش هه‌ینه‌ ئاسان خۆی به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌دا. بۆ ئەو‌ی له‌ش بیه‌تته‌ گۆ، پیتۆستمان به‌گۆتگرتن له‌ مۆسیقایه‌ک هه‌یه‌ که‌ بتوانی له‌ش به‌یه‌تته‌ دواندن.

سه‌رگه‌رمی ئەنجامدانی کارێکم و له‌په‌ر هه‌یزی به‌ره‌و گۆتگرتن له‌ گۆرانیه‌یه‌ک راپێچم ده‌کا. له‌ ناو کۆمه‌لێ کاسیتی جوړاو جوړدا که‌ به‌ناوی گۆرانیه‌یه‌کانیاندا ده‌یاناسمه‌وه‌، ده‌ستم دانه‌یه‌کیان هه‌لده‌بژێری، وه‌ک ئەو‌ی هه‌مان هه‌یز پیم بلێ: «ئه‌مه‌یان» سه‌ید عه‌لی ئەسغه‌ر، کاوئیس‌اغا، محه‌مه‌د عارف، سێوه‌، ماملێ، شارۆخی، دیلان، یاخود له‌ناو گۆرانیه‌یه‌یه‌ تازه‌کاندا گۆرانیه‌یه‌ک بۆ نمونه‌ گۆرانی «کۆری ئەمشه‌و ناله‌ی ده‌ف و..» به‌ده‌نگی به‌هجه‌ت یه‌حیا. بۆ ئەو‌ی له‌گه‌ل ئەم گۆرانیه‌یه‌دا په‌یوه‌ندی دروستیکه‌م، پیتۆستیم به‌وه‌ نییه‌ له‌ جه‌نجالی شارێکدا به‌م یان له‌ناو شایێ و زه‌ماوه‌ندێکدا. چونکه‌ ئەم به‌ره‌مه‌ له‌ ته‌نیا پیدا ده‌وی. به‌ره‌مه‌میکه‌ له‌ دووری ریزه‌کانی هه‌له‌په‌رکی، له‌ دووری کۆنترۆلی سه‌رچۆپیگر و له‌ ده‌ره‌وه‌ی هه‌ره‌ جۆره‌ جه‌نجالییه‌کی کۆمه‌لیدا له‌دایک بووه‌.

به‌گۆتگرتم له‌م ئاوازه‌، یه‌که‌م جار هه‌ندی کرده‌ی بێ ئیراده‌ (وه‌ک تیۆری ساییکۆلۆژیای ره‌فتار پیمان ده‌لێ) سه‌ره‌له‌ده‌ن: سه‌رم ده‌که‌ویته‌ جووله‌، نیسۆچه‌وانم دیته‌وه‌ یه‌ک و لێوه‌کانم ده‌که‌ونه‌ بزوتن. ئاوازه‌که‌

دەبىتتە بەشىك لە من و، لەشى من دەبىتتە پانتايىيەك بۆ دووبارە بەرھەمھىنانە دەي تۆنەكان، وردەوردە لە چىنەكانى سەرە دەي پىستەو بەرھەم قولىيىيەكانى جەستە ھەستىك دامدەگرى، لەو پىدايە بىرەو بەرھەم بەرھەم ھەروژم بۆ دىن، ئىدى خەو و بىدارى، لە خۆچوون و ئارامبوونەو بەسەر ھەستى ئاگامدا زال دەبن و پاشانىش دەحەو پىمەو، ئارام و لەسەر خۆ، بەردەوام دەيم لە ئەنجامدانى كارەكەمدا.

ئەو رەگەزە ھونەرىيەى لەم بەرھەمدا بوام بۆ دەرەخسىتى كە پەيوەندى بە لەشى خۆمەو بەكەم و سەر بەخۆبى خۆم بە دەست بىنم، ھەرگىز دەقى گۆرانىيە كە نىيە: دەق لە گۆرانىدا بەھەمان شىو نىيە كە لەسەر پارچە كاغەزى دەبىنرى و دەخوئىرتىتەو. لە گۆرانىدا دەق رىزبوونى وشەكان نىيە بەدوای يەكدا، بەلكو خۆتە دەستەو دەدانى وشەكانە بۆ فەرمانەكانى گەرووى ھونەرمەند لە ساتەو ختى كورتبوونەو و درىژبوونەو ياندا. ھەر ھەھە كە دەقى تىوانى ھەبوو بى بەگۆرانى، ئىدى پەيوەندىيە دىدارىيە كەى خۆى بەئىمەو لە دەست دەدا: ئەو شىعەرەى دوئىنى لەسەر لاپەرەكانى گۆقارنى، ياخود لە نىو دىوانى شاعىرە كەيدا دەماندى، ئەمىرۆ بەھەوادا بلاو بۆتەو. ئەو دەقى لەسەر كاغەزە ملكەچى خالبەندى و نىشانەكانى نووسىنە، لە گۆرانىدا ناچارە بەپى زىنگانەو دەي تۆنەكانى مۆسىقا و سىستەمى ھەناسەى ھونەرمەند ھەلسوكەوت بكا. دەقى كە تا دوئىنى بەھۆى «خوئىندەواری» مانەو پەيوەندى لەگەل دەبەستىن، ئەمىرۆ بەتەنبا «گوئىگرتنمان» بۆى، دەتوانىن لەگەلدا بەكەوینە پەيوەندىيەو. ئەو دەقى جارەن دەبوو بۆ تاقىكرەندەو كۆتايى سال لە بەرى بەكەين و بەخوئىندەو بەكەى مىكانىكىيانەى لە بەردەمى مامۆستادا خۆمانى لى رىزگار كەين، ئەمىرۆ لەگەل دەنگى ھونەرمەندىكدا ئاسان دىتە گوئىمانەو. لە ھەمووى گىرنگىر: ئەو دەقى پىشتىر بەيارىدە نىشانەناسى بەرھەمى نووسراو ھە لىمان دەكۆلىيەو، دەبى ئىستا بەيارىدە نىشانەناسى دەنگ و مۆسىقاو لى بىكۆلىيەو و ھتد. دەقى گۆرانىيە كەى «بەھجەت» بەپلەى يەكەم دەقىكە لە كەش و ھەوايەكى نۆستالوژىدا. دەقىكە بەرھەم شۆئىنىكەم دەبا كە تەنبايى «من» تىبايدا ونە و، جۆرىكە يان خۆزگەيەكە بۆ

بەستەنەو دەي «من» بەئەوانى ترەو. بەلام ئەو دەي سەرنجى من بۆ ئەم بەرھەمە رادەكشى دەنگە. تىكەلبوونى دەنگى مەوژف لەگەل دەنگى مۆسىقا و ئاوازی گەروو لەگەل ئاوازی ئامپىرە مۆسىقىيەكان، رۆخىكى رىنسىسانسى لەم بەرھەمدا نامادەيە، بەو مانايەى ھونەرمەندانى مۆسىقاى سەردەمى رىنسىسانس ھەموو ھەولتىكىان بۆ ئەو بوو ئاوازی ئادەمى و دەنگى مۆسىقا لىك نىك بەخەنەو و دەنگى ئامپىرە مۆسىقىيەكان تا سنورى بۆ لىوان لە دەنگى مەوژفەو نىك بى.

لەم بەرھەمدا، دەنگى گەرووى ھونەرمەند لە ھەمان شۆئىنەو دىتە بەرگوى كە دەنگى مۆسىقاى لىو ئاوا دەبى و، ئامپىرەكانى مۆسىقا لە كاتىكدا بەھاناي دەنگى ھونەرمەندەو دەي كە ئىدى مەودايەك بۆ جىبابوونەو نەماو: مەودايى كە بتوانىن لىو دەي بىيە دەرى و خۆمان لە جىھانى تۆن و ورتەى ئاوازەكان جىبا بەكەينەو، ھەرىقەشە كاتىك گۆرانىيە كە لە كاسىتەكەدا تەواو دەي، لە زەين و بىرەو دەرى ئىمەدا بەردەوامى وەردەگرى و دەبىتتە بەشىك لە بىرەو بەرھەمەكانى لەش و دەبىتتە راپەوئى بۆ لىو رىزگار بوونى يادەكانى ناو ھەو. ژىر قوولتىر توىخى لەش! ئىدى لىرەو بەئاواز بوونى لەش لە لايەن ئاگايى و ئاگايىمان لە لايەن نەرىتەكانى كۆمەلەو ھىچ مانايەكى نامىتنى. من لەو ساتانەدا نىبىم، بەلام دەبىنرىم، لەشى من درىژكراو دەي لەشەكانى تر و جوولەى ئەوان نىيە، بەلكو پەپىرەو ئەو فەرمانانە دەكا كە ناو ھەم لە دژى بەقالبوونى لەش لەسەر ئەم كورسىيەى لەسەرى دانىشتوم ولە دژى ئەو شىوازەى كە شۆئىنە گشتىيەكان. شەقامەكان و سەركورسى كار و خوئىندە بەلەشمى رەوا دەبىن! دەريان دەكا. ئىدى «خود» دەكەوئىتە سەماكرەن، لە ئاھەنگى سەربەخۆبى خۆيدا سەرچۆبى دەگرى، لەش دەبىتتە مىوانى پايتەختى خۆى، خۆى دەبىتتە پايتەخت.

لە ئانابىل و لە ھەر دىسكو و سەماگەيەكى تردا، گەورەترىن كىشەم ئەو ھەو. چۆن پەيوەندى لەگەل لەشى خۆمدا بىستەم؟ پىم و ايشە ئەمە

کیشهی هممو له شیکه که درتژکراوهی له شیکه گه وره تر، یاخود له شه کانی تر بی: راسته من ده توانم له هممو ئەم شوینانه دا ئامادهیی دهرپرم که پانتایی خویشکەش کردن و په یوهندی بهستنی ئەوانی ترن له گه له یه کتردا و، پانتایی په یوهندی کردنی ئەوانی ترن به له شیکه خوینانه وه، به لام هه رگیز مه رج نییه ئاماده بوونی من له هه مان پانتایییدا یه کسان بی به خویشکەشکردن و په یوهندی گرتنی من به خووم و ئەوانی تره وه. پرواشم وا نییه بۆ په یوهندی به ستان ده بی له شه کان هه مان قه باره و هه مان هیتیان تیدابن، ده شی له شیکه بچووک له گه له شیکه گه وره دا په یوهندی بهستنی و، له شیکه به هیتز بیته هاوددهمی له شیکه لاواز.. به لام به مه رجی هه ردوو ئەو له شان هه ره خو بی خو یان له یه کتری و له له شه کانی دی وه دهسته هیتنا بی و هه ره که یان له دوا بریاردا پابه ند و گو تیرایه لی ئەو «خود» ه بن که له و دیو هه ره یه کتیکیان ه وه ئاماده یه.

ده کری له ئاستی ئاگاییه کی دیار بکراو دابم، به لام له شم پاشکو ی بیره وه ره یه کانی خو به تی و لیره شه وه ئاگایی من به رام به ره به ده وه ره یه رم، به رام به ره به وه ی ئازیز تیکم له ده ست چوه، کار بگه ره یه کی ئەو تو ی نییه، له ش بیره وه ره یه کانی خو ی به زمانی پانتومیم دوو باره ده کاته وه.. ژوو ریکی سه ره خو م هه یه، به لام دهسته کانم بریار ده دن؛ چ نیگاری به دیواره کانی هه لئواسم. دهسته کانم بریار ده دن چ کاسیتیک بۆ گو تیرتن هه لبر ترم و چۆن که لو په لی نیو ماله که م ریک به خه م. زمانم بریار ده دا چیژی ئەو خوار د نه ی له ته نیاییدا دروستم کردوه به ته نیاییش ده یخوم، تا چ راده یه که له چیژی ئەو خوار دانه وه نزیکه که چیژیان وه ک بیره وه ری له سه ر زمانم ئاماده ن.

به لای تیۆلۆگی ئەلمانیه وه «مارتین بۆیه» (۱۸۷۸-۱۹۶۵) به رزترین پله که مرۆڤ ده کاته مرۆڤ، بریتیه له پیکه وه بوونی ئەو مرۆڤه له گه له مرۆیه کی تر دا. بۆیه ر جیاوازی له نیوان دوو جوړ پیکه وه بووندا ده کا: پیکه وه بوونی «من- ئەو» پیکه وه بوونی «من- تو» (ل: ۳۷)*

ئیمه له بواری پیکه وه بوونی یه که م دا واته «من- ئەو» ته نیا په یوهندی له گه له «به شیک» له و مرۆڤه ی دی ده به ستین و به پیتی ئەو حساباته ی له به رچاویان ده گرین، ئەو حوکمانه ی له پیشه وه ده یان ده یین و لیکدان ه وه ی زۆر جار هه له کانمان، دین که سیستی ئەوی دیکه هه لده سه نگی تین. بۆیه ته نیا یه کی له ئیمه چیژ له و یه کتر بینین و پیکه وه بوونه وه رده گرین، به لام له باری پیکه وه بوونی «من- تو» دا، هه ردوولا ئەو ویترو وه که ئەو قه بوول ده که ن که خو ی هه یه و ئاماده یی هه ر کامیک، ئاماده بوونیکی ئینسانی ئەو که سه یه، «من» ی هه ر یه کی له ئیمه له و پیکه وه بوونه دا ئاماده یه و رۆلی خو ی ده بینن. هیچ حوکم و دادوه ریسه کی له وه و پیش له م پیکه وه بوونه ی ئیستای من- تو دا رۆلی نامیتن، بۆیه هه ردوو کمان وه که یه ک چیژ له به ری پیکه وه بوونه که مان وه رده گرین، وه ک دوو خودی سه ره به خو.

کاتی من له سه ر سه کو ی سه ماگه یه کی شاری کو پنهانگن، شه قامیکه ی پاریس یان له قاوه خانه یه کی ئۆسلۆدا نه توانم هه مان چیژ له موسیقای رۆک و پۆپ و هند.. وه ریگرم و هه مان پله ی سه رسوورمانی له ئاستا پیشان نه ده م که گه نجیکه ی خه لکی کو پنهانگن، یان پاریس و ئۆسلۆ پیشانی ده دا: ئەوه بیگومان ئاستی پیکه وه بوونه که مان له پله ی «من- ئەو» زیاتر تینه په ریوه. هه ر یه که مان له روانگه ی «من» ی خو یه وه «ئهو» ی یه کترین و له کات و شویتیکه ی تاییه تا به بی هیچ ئەمۆسفیتریکه ی پته و ئاماده یین.

به لام کاتیک به هو ی ریکه و تیکه وه هه مان گه نج له ژوو ره که ی مندا گو ی له موسیقای من ده گری: به داخه وه هه مان ئاستی پیکه وه بوون: «من- ئەو» وه ک خو ی ده میتیته وه، چونکه ئەویش هه مان کیشه ی به ده ست موسیقای منه وه هه یه که من به ده ست هی ئەوه وه! دوو «ئهو» له یه ک کات و شویندا و مه ودای نیوانیشیان به تال و هه تال.

لیره وه ده شیت چوونی من بۆ سه ر سه کو ی سه ماگاکانی ئەو، جووله و خو یادانی من له سه ر ئاوازه کانی ئەو، جووله و خو یادانیکی ساخته بی، هه ر وه کو چۆن ده شیت په رچه کرداره کانی ئەویش بۆ ئاوازه کانی من

دهستکرد بن. ئیدی ئەم بنه ما ساخته یه ی پیکه وه بوونه که هه مووی چیتژی ده کوژی و مانای هه موو پیکه وه بوونی به تال ده کاته وه.

به پراستی کچیتکی دانمارکی، سویدی، فه پهنسی یان ئەلمانی، توانای فیربوونی هه موو یاساکانی سه مای عه ره بییان هه یه و، حالی حازر له م ولاته دا میه ره جانی سالانه بو هه لئێژاردنی باشتترین سه ماکه ره ده کری. به لام چی له وه مان دلنیا ده کاته وه که فیربوونی هه موو یاساکان نیشانه ی فیربوونی سه مای عه ره بییه؟ یان په نگه ژماره یه کی زۆری بیتگانه وه ک هه ره کوردی بتوانن فیری هه لپه رکیتکانی ئیمه بن، به لام چون له وه دلنیا بین ئەو بیتگانه یه وه ک کورد هه لده په ری؟ به پیتچه وانه یشه وه، ده شیت ئاوازه بیتگانه کان و چه زی خو مان هانمان بدات بو فیربوونی دانس و جو ره کان ی سه مای خو ژاوا یی، به لام ئەگه ره له وه سه ما کردنه دا «خود» رۆلی خو ی نه بینن، ئەوه ته نیا هه نگا و پکمان به ره و تیرۆری له شمان هه لئینا وه و هه یچی دی! کوشتنی له ش به ئاوازیکی نامۆ، وه ک کوشتنی له ش وایه به گولله یه کی وێل. له هه ردوو حاله ته که دا ئازادی «خود» زه وت ده کری.

ئەو ئاوازه کامه یه که ده شیت هه ردوولا بخاته سه ما و هه مان چیتژی به هه ردوو لا بدا، که هه ره یه ک له ته نیایی خویدا له ئاوازی خو ی وه ریده گری؟ ته نیا ئەو ئاوازه سنوور بو پیکه وه بوونه ساخته کان داده نی و ده یانگۆری بو پیکه وه بوونی راسته قینه!

ده شیت ئیدی نه چم بو ئانابیل، دهستی هه یچ سه ره چۆپیگری نه گرم و له سه ره سه کو ی هه یچ سه ماگه یه ک سه مای ساخته نه که م. لیده گه ریم ئاوازی له م غوره ته م بشواته وه و، هه ولده ده م نه خشه ی رازاندنه وه ی ژووره که م بگۆرم. دهسته کانم ده یانه وی ئاوازی بو گویتگرتن هه لئێژین، بیره وه ریه کان ی له ش به یینیتته گو. ده شیت ئیدی نه چم بو ئانابیل. نا، به هه شت له ئانابیل نییه، به هه شتی من.

بهشی دووهههههه

خویندنهوهگان..

هه‌ندی خه‌تی پێچاوپێچی ره‌ش و سپی

(گه‌شتیک به‌جیهانی مانای تابلۆکانی ولیم هاینه‌سن ده‌)

خوێندنه‌وه‌ی به‌گه‌م

ولیم هاینه‌سن له‌ تۆرس هاون، پایته‌ختی کۆمه‌له‌ دوورگه‌ی «فیوئۆرا» (دوورگه‌ی په‌ز) له‌ شوپنه‌ی ده‌ریا نه‌ینییه‌ نه‌به‌دییه‌کانی خۆی ده‌پارێزی، له‌ دایکبووه‌. له‌ باوه‌شی تهم و تاڤگه‌ و ده‌ریادا گه‌وره‌ بووه‌ و گوێچکه‌شی به‌نالێی که‌شتییه‌ ماندووه‌ له‌ دوور را‌ هاتووه‌کانی هه‌نده‌ران، که‌ ماوه‌ ماوه‌ له‌ ئاسۆوه‌ به‌ره‌و به‌نده‌ری خانه‌ ره‌نگینی تۆرس هاون ده‌هاژۆن و ده‌سته‌ ده‌سته‌ بێگانه‌ی نامۆی هه‌مه‌ره‌نگ و ره‌گه‌ز ده‌که‌نه‌ میوانی ولات، گوێش کراوه‌.

بۆ ئه‌وه‌ی مرۆڤ ئهم دوورگانه‌ بناسێ، نه‌خشه‌ چاپکراوه‌کانی جیهان هیچ یارمه‌تییه‌کی ناده‌ن. ئهم ولاته‌ له‌ نه‌خشه‌دا هه‌ینده‌ بچووکه‌، هه‌یند دووره‌ ده‌سته‌، که‌ گه‌رانه‌وه‌ بۆ نه‌خشه‌کان بیری سه‌فه‌رمان له‌سه‌ردا ده‌مریتن. به‌لام نابێ هه‌موو کاتێ پروا به‌نه‌خشه‌کان بکری، نه‌خشه‌کان ته‌نیا کۆمه‌لێ خه‌تی پێچاوپێچن، نه‌ نوێنه‌ری ناسنامه‌ی ولاتیک ده‌که‌ن، نه‌ هی سروشتی مه‌لبه‌ندی.

سه‌فه‌ر خوێندنه‌وه‌ی کتیبیکه‌ تۆی خوێنه‌ر، به‌رپێواریک ده‌چی هه‌ر جاره‌ی تێپه‌رینت به‌شار و مه‌لبه‌ندیکا، شتی تازه‌ و رازی نویت بۆ ئاشکرا ده‌بێ، هه‌ر گوزه‌رکردنیکت له‌ حوکمی ئاماده‌بوونیکي زیندووه‌ له‌ ماهیه‌یه‌تی جوانی ئه‌و دیمه‌نانه‌دا که‌ ناشیی به‌جاریک و دووجار، به‌خوێندنه‌وه‌یه‌ک و دووباره‌ خوێندنه‌وه‌یه‌کی تر ده‌رک به‌پازبان بکری.

سه‌فه‌ر خوێندنه‌وه‌یه‌که‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی جه‌نجالی، هه‌ر وه‌کو چۆن خوێندنه‌وه‌ش

سه‌فه‌ریکه‌ له‌ ته‌نیااییدا، رۆلان بارت ئامۆژگاریان ده‌کا، له‌ پیناوی خوێندنه‌وه‌دا پێویسته‌ لاپه‌ر و گوێشه‌گیر بین و مارسیتیل پرۆست، ئه‌و سوێلتانی خه‌یاله‌، ئهم ساته‌ وه‌خته‌ی ناو نا‌ خوێنه‌ندکردنی ناو که‌شتی و نووسی: «وه‌ختی منال بووم، چاره‌نووسی هیچ کامی له‌ پینغه‌مبه‌ران به‌لامه‌وه‌ له‌ چاره‌نووسی (نوح) ده‌رده‌دارتر نه‌بوو که‌ گه‌رداو ماوه‌ی چل رۆژان له‌ که‌شتیدا ده‌سته‌سه‌ری کرد، منیش له‌وه‌و دوا زۆریه‌ی کات

نه‌خۆش و بیمار بووم و رۆژگاریکی زۆر له‌ «که‌شتی» به‌که‌مدا مامه‌وه‌. ئه‌و ده‌مه‌ تێگه‌یشتم که‌ نوح نه‌یتوانیوو هیچ کاتێ جیهان به‌و باشییه‌ بیه‌نی که‌ له‌ که‌شتیدا دیتبووی. هه‌رچه‌نده‌ «که‌شتییه‌که‌ی ته‌نگ و داخراو، زه‌ویش تاریکه‌ سه‌لات بوو».

بارت و پرۆست، جه‌خت له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌یه‌ک ده‌که‌ن: بیه‌نی جیهان و ده‌روبه‌ر به‌شپوه‌یه‌کی تر به‌مه‌رجی بتوانین له‌ «که‌شتییه‌» که‌ماندا خۆمان ته‌نیا یی چیژ وه‌رگرتن له‌ شته‌کان و دیمه‌ن و دیارده‌کان بکه‌ین. که‌شتی په‌نجه‌ره‌یه‌کی تره‌ به‌ره‌و جیهانی بێپه‌رانه‌وه‌ی هه‌نده‌ران و خه‌یال، ئه‌و

هه‌نده‌رانه‌ی ته‌نیا نه‌هه‌نگه‌کان بۆیان هه‌یه‌ تیایدا له‌ خۆیان بایی ببن. له‌ ناوه‌راستی ده‌ریادا، مرۆڤ بوویه‌کی هه‌ینده‌ بیده‌سه‌لاته‌ له‌ خه‌یالکردنه‌وه‌ی گه‌یشتن به‌که‌ناره‌کان زیاتر هه‌یچی تری له‌ ده‌ست نایه‌ت. به‌لام ئه‌ی خه‌یالکردنه‌وه‌ بۆخۆی دروستکردنی جیهانیکی تر نییه‌؟ یاخود دوا ده‌سه‌لات نییه‌ بۆ ده‌ست به‌سه‌راگرته‌ی جیهان؟

له‌ که‌شتیدام و گوێیه‌کانم ئاخنیون تا چیدی له‌ غه‌لبه‌غه‌لبی گه‌شتکه‌ره‌

سەرخۆشەكاندا خۆم لى ون نەبى. دەمەوى جەستەم بۆ نىگاي خەنجەرىنى دەوروبەر جىبەيىلم و نىگام ئاراستەى ئەو دىمانانە بىكەم كە دەشى لە چوارچىۋەى نىگادا بۆ ساتەوختىكىش بى، سەقامىگر بىرپىن: دەقى نىگا، دەمەوى بەخەيالكردەنەو لەم سەفەرە كە بۆ من لە حوكمى گەران بەشوپىن ئازىزان و نىشتمانىكدا بو، لەزەتتىك بىيىنمەو تا بتوانم بەھۆيەو لە تەماشاي بى نىشانە لە جەستە و رۆحم ھەلچەقىوى تۆرىستەكان داپرىم و لە خەونىكدا نغرو بىم، بىتداربوونەوئەى نەبى، مەگەر ئەو كاتەى ئالەى كەشتى ماندووى گەيشتەو كەنار، بىتدارم كاتەو..

تابلۇكانى شاعىر و ھونەرمنەند و رۆماننوس ولىم ھايىنەسن دىنمە پىش چاوى خۆم و بەبى ئەوئەى بىوگرافى سالەكانى ژيانى ئەم مىتافىزىستە بىكەمە پەيژەى سەرکەوتن، نۆمايەكى گشتى و ھەندى جار گەورەكراوى ئەم تابلۇيانە يادداشت دەكەم، تا لەم رىگايەو ھەم تىوانىيىتم لە سالژمىرى مىكانىيانەى ژيانى ھونەرمنەند رىزگار بىم و زىاتر پەل بۆ رۆحى ھونەرى بەرھەمەكان بەھاوتىم، ھەم لە جوانترىن و بەچىزترىن حالەتەش بدوئىم كە دەشى سەفەر «نەك رىوانىنە نەخشەكانى دونيا» پىمان بىخىت.

لەبەرچاومدا سى تابلۇى رەنگىي لە قەبارەى كارتىپۆستال چاپكراودا رىز دەكەم كە لە يەكئەى لە بىكە تۆرىستىيەكاندا كرىومن. دەمەوى لەسەر كاغەزە خەتدارەكەى بەردەستەم ھەندى بىرۆكە بنوسمەو ھەم دەلالەتى ماناي تابلۇكان بەخۆيانەو بگرن و ھەم ئەو دەلالەتەش كە ئەگەر من ئەو تابلۇيانەم كىشاپان، چۆنم دەكىشان، ھەولئەى ئەوئەى نىيە لە رىگەى ئەم نىگاكردن و نووسىنەو واقىعى بەرھەمەكان زىندو بىكەمەو، چۈنكە ئەو بەكارىكى بىھوودەى رەش و سىپى دەزانم.. رەنگىي زىاتر بەھوى جىاوازى لە نىوان ئەو جۆرەى رىوانىندا پىشان بەدەم كە مرۆف وەك گەشتكەر (تۆرىست) لە ماوئەى گەشتەكەيدا دەبىتە خاۋەنى و ئەو رىوانىنەش كە ھەيەتى. رىوانىنى گەشتكەران ھەمان رىوانىن نىيە كە مرۆف لە واقىعدا

ھەيەتى، رىوانىنى تۆرىستانە رىوانىنىكى سارد و كاتىيە و ناكرى لەسەر ئەو ئاستەى رىوانىنەو لە جىھاننىيى و رادەى چىژوەرگرتنى ئەو مرۆفە تىبگەين، لە كاتىكدا رىوانىنى مرۆف لە دەروەى خواستى تۆرىستانە، ئاكامى شىلگىرتر لەسەر بىر و ئەندىشەى ھەمان مرۆف دەدا بەدەستەو، گوتوويانە: تۆرىست ھۆى ئالوودەبوونى كۆلتور و شارستانىيەتە. ھەرۋەكۆ چۆن دوكلەى كارگەكانىش دەبنە ھۆى پىسبوونى ژىنگەى دەوروبەر.

ئەم نووسىنە لەسەر سنوورى دوو رىوانىندا ھاتتە بەرھەم: نە وەك تۆرىستى بەلەى جىھانى رەنگەكانا تىپەر دەبى و دەبىتە ھۆى ئالوودەبوونى كۆلتور، نە بانگەشەى خولقاندنى دىدگايەكى ئازادىش لەسەر واقىعىيەتى بەرھەمەكانەو دەكا. بەكورتى ھەولدانىكە بۆ رىوانىنى سىبەم، پىسارىكە بەرەو روى خۆمى دەكەمەو: ئايا من تىوانىم بىمە تۆرىست؟ ئايا پەنا بەرىكى خۆرھەلانى دەتوانى بىتە ھۆى ئالوودەبوونى كۆلتور و شارستانىيەت؟ پىم وايە راکردن لە وەلامى ئەم پىسارانە بو، كە ئەم نووسىنەى ھىنايە بەرھەم. ھەرچەند خودى نووسىنەكەش ھەرگىز نەبو بەوئەلام.

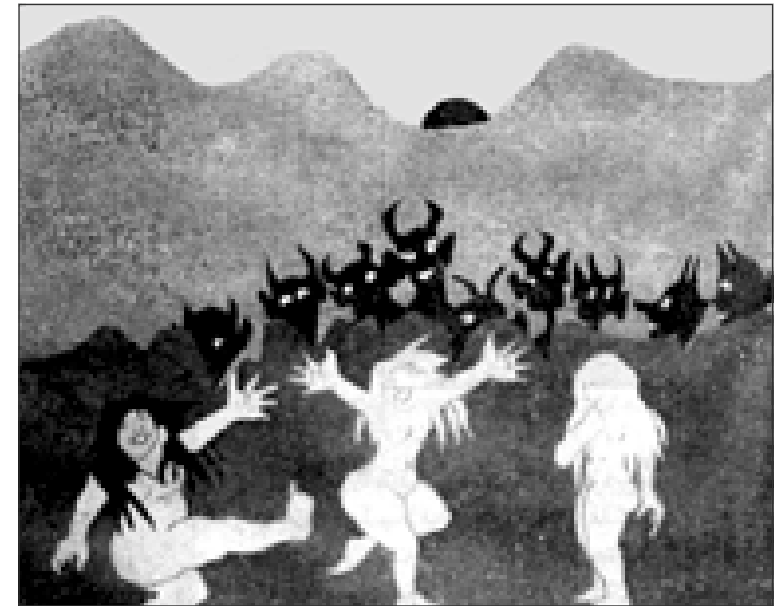
تابلۇى يەكەم

سەرەتا دەلىم، ئەوى پىشتر بۆ ناسىنى ولاتىك رەتم كەدەو رىوانىنە نەخشەكان ()، چۈنكە نەخشەكان «كۆمەلى خەتى پىچاوپىچن»، ھەمان شتە كە ئەوئەى بۆ ناسىنى تابلۇكان پەناى بۆ دەبەم. تابلۇكانىش ولاتىكن ناكرى لە رىگەى خوتىندەوئەى ھەندى يادداشتەو پەى بەرازى مانايان بىرى. ھەرچەندە ئەو يادداشتانە بەمەبەستى پەى بردن بەنەيىيەكى ئەو رازەش نووسرابن، چۈنكە ھىشتا جىاوازىيەكى ئەوتۆيان لەگەل خەتە پىچاوپىچەكانى نەخشەدا نىيە. بۆ بىننى نىشتمانە دوورە دەستەكان چەندەمان پىبىستى بەخۆ تەنيا كەردنى نىو كەشتىيەكان ھەيە، بۆ پەى بردن بەرازى ولاتى تابلۇكانىش ئەوئەندە.. بەلام ئاھ.. تابلۇكان ولاتى كەنار و

دالدهن، ئایا ده کړی پهنایان بۆ نه بهین، نه گهرچی ته نیا هۆکاریکى نه و په نابردنه ش «خه ته پینچاوپینچه کانی نووسین» بى؟

هتى پینچاوپینچى یه کهم:

له ئاسوى چیا دووره دهسته کانه وه: خور ئاوا ده بى. له بهر دوا تیشکى خورا: مرۆف. رووتى ناسنامه ی مرۆفه. مرۆف له م جیهانه دا نه به هوى جیاوازی په ننگى پیست و موویه وه نه به هوى پله ی کومه لایه تیبیه کانه وه ده ناسریتیه وه. ساده بى و سه ما، پامان و هه لویسته ی مرۆفى نه م تابلوانه له جهرگه ی سرووشتى کراوه دا، ده مانگيرنه وه بۆ سه ره تاکانى ژبانى ئینسان، تقووسى نه و خیلانه مان بىر ده خه نه وه که هیتشا له نیوان خویان و سرووشندا هه ستیان به جیاوازی نه ده کرد. نه م نه ندیشه یه له سه رجه مى کاره کانی هاینه سن دا ئاماده یه و هه ر نه مه ش وای کردوه له نیوان رۆمان و تابلوکانیدا هه ست به داپرانیکى نه و تو نه کړی، جیاوازی به ک که ده کړی له

تابلوی یه کهم

نیوان شیعر و تابلوکانى نه م هونه رمه نده دا هیمای بۆ بکړی، په گه زى «خاک» ه و خاک له شیعره کانیدا ئاماده یه و هه موو جوانیبه کى سرووشت دواجار جوانیى خاکه. به لام له تابلوکانیدا چاره نووسى خاک دراوده ته ده ست ساته وه خسته کان، که نه م بى چاره نووسیبه ش له ده روونى خاک خۆیدایه، چونکه قابیلی توانه وه و که مپوونه وه یه: توانه وه ی خاک له ئاودا.

نیشتمانى هونه رمه ند له شیوه ی کومه له دوورگه یه کى بچووکى لیکداپراودا، هه میسه نه و پرسیاره ی هیناوه به میتشکیدا، ئایا چ هیتیک زامنى نغرو نه بوونى نه م نیشتمانه لیک داپراوه ده کا؟ نه مه ش پرسیاریکى ماقووله و جگه له بونیا ده میتولۆژیبه که ی بونیا دیکى میتووبیشى هه یه: له جهنگى یه که مدا، هه ر ته قینه وه یه کى تۆپه کانى ئینگلیز، هاوشان بوو به له ناوچوونى پارچه یه ک له نیشتیمانى شاعیر.. له رۆژگارى نه مرۆشدا بورجى کۆنترۆلى هیتى سه ربازی نه مه ریکا له سه ر به رزترین لوتکه ی نه م مه لبه نده جهخت له سه ر زیندویتی هه مان پرسیار ده کاته وه. که واته نه بوونى ده لاله تی خاک له ناو تابلوکاندا بۆته هوى به هیتز کردنى ده لاله تی ئاو. ئاو له م دوورگه بى چاره نووسانه دا، دوا سه رچاوه یه، هه م ژبان ده به خشى و هه م ترسى مه رگ ده خاته دلته وه. دوالیزمى ژبان و مه رگیش به مانای فراوانى نه م وشانه له جیهانبینى هونه رمه نده دا هه ستى پییده کړی. «ئوله یاکوسن» له م باره یه وه ده لى: «مه رگ نه م هونه رمه نده ی ناچار کردوه بڅی» (۱)؛ ژبانیش «ئاو» ه له هه موو حاله ته کانیدا؛ چ نه و ده مه ی مه ند و که نارگیره و، چ نه و کاته ش به درندانه ترین شیوه قه دى ته خسته بى که شتیبیه کان له نیوه ندی شه پولا ده هاری و ده یانکاته خوراکى نه هه ننگ و ماسیبه کان!

خورئاوا بوون، هه روه کو چۆن ئاهى حه سانه وه و تیبهرینى رۆژیکى ژبان به مرۆف ده به خشى، ئاوه ایش ترسى شه ویک، یان نه و ساته وه خسته یش ده خاته دلته وه که نه ناسه کان دینه سه رپه رده ی بوون و خویان له ژبانى ئینسان هه لده قورتیتن. مرۆف گه ر ناچاریش بى به ژبان، هیتشا نابى له مه رگ بېخه م بى، بۆیه له نیوان ئاوا بوونى زه مه نیک و ئاماده بى مرۆف بۆ

چوونه ناو زهمه‌نیکی تره‌وه، مهرگ وه‌کو کۆمه‌لّی روخساری ددانگر به‌چاوه زه‌قه‌کانی ده‌روانی. ئەم ئاماده‌بیبییه‌ی مهرگ له روخساری مرۆقی نیو تابلۆکاندا دیار نییه. به‌لام پامانی ئەم مرۆقه له گهرمه‌ی سه‌ما و گوڤه‌ندی ئیواراندا. به‌لگه‌ی ئاگاداربوونی ئەو مرۆقه‌مان له ئاست هه‌بوونی بیگانه و نه‌ناسدا بۆ ده‌خاته روو.

له گهرمه‌ی سه‌مای ئیواراندا، یه‌کیک له سه‌ماکه‌ران روو وه‌رده‌گیرێ و له سه‌ماکردن ده‌وه‌ستی، ده‌بی به‌دوو به‌ش: به‌شیکیان روو ده‌کاته مهرگ و «به‌مه‌ش ئاگایی ئینسان له مهرگ ئاشکرا ده‌کا». به‌شه‌که‌ی تریش له هه‌رمی ژیاندا ده‌مینیتته‌وه. ئەو به‌شه‌ی رووی له مهرگه وه‌کو روخساره ددانگر و شاخداره‌کانی مهرگ. قابیلی ته‌ئویل نییه، به‌لام رزگارکردنی ده‌ستی راست و دانانی له‌سه‌ر سنگ، نیشانه‌ی بروا به‌خۆبوونه. ده‌ستی چه‌پیش به‌هیتماکردنی بۆ زهمینه‌ی تابلۆکه، (ئاو) یان بۆ قوولاییترین شینی ئەم بروا به‌خۆبوونه زیاتر ده‌چه‌سپینێ: من هه‌م، چونکه له ناوم.

ئاماده‌بوونی مهرگ، ئاماده‌بوونه له ده‌ره‌وه‌ی سنووری ژبان. سه‌رحه‌می تابلۆکه پیمان ده‌لّی: هه‌تا ژبان ئاوا به‌جیدی ئاماده‌بی، مهرگ له ده‌ره‌وه‌یه. به‌بی ئەوه‌ی ئەو له ده‌ره‌وه‌ بوونه، ده‌ره‌وه‌یه‌کی شوپنه‌یی (مه‌کانی) بی، چونکه له سه‌رحه‌می ئەم سێ تابلۆبانه‌دا، بوونی مهرگ پابه‌ندی شوپن نییه. واته‌ ره‌سه‌نایه‌تی شوپنی لّی سه‌ندراوه‌ته‌وه. ئەمه‌ش به‌پێچه‌وانه‌ی «تابلۆکانی هونه‌رمه‌ندانی سه‌ده‌کانی ناوه‌نده‌وه، که تیاپاندا به‌ستهری مهرگ له شیوه‌ی ته‌ختیکێ خه‌وتندا پێشاندراره، که هه‌شاماتیکی زۆر له ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌ی والا‌ی ماته‌مسه‌راوه تیده‌روان. (۲) هه‌ربۆیه‌شه‌ له‌م به‌ره‌مه‌دا مهرگ له‌و دیو سنووره‌کانه‌وه، یان له بۆشاییه‌کدا، چاوه‌ چاوی وه‌ده‌سته‌هیتانی ده‌رفه‌تیکه بۆ په‌لاماردان. به‌راستی مهرگ له ده‌رگا نادا، به‌لکو ده‌رگای هه‌ل و ده‌رفه‌ت ده‌کاته‌وه: ره‌نگه هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ش بی، که له جیهانی ئەم تابلۆبانه‌دا، ئاماده‌یی مهرگ، یه‌کسانه به‌غیابی رووناکایی، چونکه مهرگ تاریکه!

له پشته‌وه‌ی تابلۆکه به‌رده‌ستم نووسراوه: «پربنی ره‌نگه‌کان»، ئەمه‌ش

ناوی کاره‌که نییه، به‌لکو شیوه‌ی کارکردنی له ته‌کنیکی تابلۆکه‌دا، هونه‌رمه‌ند له ریزکردن و پربن و هارمۆنیکردنی هه‌ندی ره‌نگ و شیوه و مانا پێبه‌خشینیاندا ئەم به‌ره‌مه‌ی خولقاندوو، ئەو ره‌نگانه‌ی لێره‌دا به‌شدارن، بریتین له: شین و ئاسته‌کانی (شین کال، کالتر و شینی ئاسمانی)، پاشان ره‌نگی سوور (خۆره‌که)، ره‌نگی زه‌رد (پرچی ئافره‌ته وه‌ستاوه‌که)، ره‌نگی گه‌می (سه‌ماکه‌ره‌کان)، ره‌نگی پرته‌قالی (پرچی ئافره‌تی ناوه‌راست) و، دواجار ره‌ش (پرچی کچی سیهه‌م) و، ره‌ش و سپی که سه‌رحه‌می سیمای شه‌یتانه‌کانی مهرگی داپۆشیوه. ره‌نگی شین، سه‌رحه‌می فه‌زای تابلۆکه‌ی داگیرکردوو (ده‌ریا، چیا و ئاسمان) ئەمه‌ش بۆته هۆی ئەوه‌ی که ئاسۆی جیهانی کاره‌که‌یش هه‌ر له ژێر ده‌سه‌لاتی شیندا بی، شینیش خه‌ونی جیهانیکی بێبهرانه‌وه‌ی خه‌یاله، بۆیه ئیمه پابه‌ند نین ئەم تابلۆیه ته‌نیا له چوارچۆیه قیاسییه‌که‌یدا (۱۱ x ۱۶ سم، ئۆرگیناله‌که‌ی: ۵۰ x ۹۰ سم) ته‌ماشای بکه‌ین، به‌لکو تا چاوه‌ پر ده‌کا و تا خه‌یال توانای هه‌یه بۆمان هه‌یه بروانین. تا دوورترین مه‌ودای ئاسمان و قوولترین مه‌ودای ده‌ریا. ئایا ئەمه ته‌یکشکاندنی فه‌زای باوی کاری هونه‌ری نییه که ته‌نیا له پێشاندانی ئاسمانا خۆی سه‌قامگیر کردوو؟

تابلۆی دووه‌م

هه‌تی پێچاوپێچی دووه‌م

ده‌ریا، سه‌روینی هه‌یه، له سه‌ره‌وه‌ی ده‌ریادا پێده‌چێ گه‌لّی نه‌ناس شوپنی خۆیان بکه‌نه‌وه. نه‌ناسه‌کان له‌م تابلۆیه‌شدا هه‌مان ئەو دژیه ددانگره شاخدارانه‌ن که ئاماده‌بوونی مهرگ له جیهانی مانای کاره هونه‌رییه‌کانی هاینه‌سن دا به‌رحه‌سته ده‌که‌ن، به‌لام له ره‌نگ و به‌رگ و شیوه‌ی تر (ئه‌گه‌رچی لێره‌شدا ئەو مه‌وجودانه بی شوپن و ناسنامه‌ن).

سه‌ره‌وه‌ی ده‌ریا، مه‌نزله‌گی رێبوارانی هه‌مه‌ جۆره: چ ئەوانه‌ی له قوولاییه‌کانه‌وه به‌ره‌و ته‌نکاوه‌کان سه‌رکه‌وتوون و، چ ئەوانه‌ی هه‌ر له ته‌نکاوا ده‌ژین و چ ئەوانه‌ش که که‌س نازانی خه‌لکی کوپن؟ تۆ تا له

تابلوی دووهم

ته‌نکاو نزیکت‌ر بیت، زیاتر دیاری و سپی ده‌چیه‌وه، که‌متر بواری خو‌یاراستنت له هیرشی پرتاوی نه‌ناس بو‌ه‌لده‌که‌وئ. به‌لام تا له نزیکیشه‌وه بیت زیاتر گومان و پرس و ترس له‌سەر و روخسارتا به‌دی ده‌کرت. به‌تایبه‌تی ئە‌گەر نه‌ناس سیمایه‌کی مه‌کراویشی هه‌بێ.

کاتی‌ک له‌گۆشه‌ی سه‌ره‌وه‌ی تابلۆکه‌ ورد ده‌مه‌وه، به‌یارمه‌تی ئە‌و پرووناکاییه‌ی له‌م به‌شه‌ی کاره‌که‌دا ئاماده‌یه، ده‌توانم گۆل و گیا ئاوییه‌کان و روخساری ئاسایی ماسییه‌کان لێک هه‌لاوێرم، هه‌ر یه‌کێ له‌مانه بوویکی سه‌ره‌خۆبه‌ له‌ باوه‌شی ته‌نکاوی ئاوا. له‌م به‌شه‌ی تابلۆکه‌دا، شیوه‌ی نیگاکردنی ماسییه‌کان له‌ سیمای ئە‌و که‌سانه‌ ده‌کا که‌ له‌ دووره‌وه به‌پیر شتی‌که‌وه هاتوون به‌بێ ئە‌وه‌ی بزانی چیه‌! له‌لای ئە‌م ده‌سته‌یه ئاگایی له‌ ئاست نه‌ناسدا، نه‌بۆته‌ په‌رچه‌کرداریکی گوماندارانه‌ی قیژه‌وه‌ر. به‌لام هه‌ر که‌ نیگام له‌سه‌ر ئە‌و به‌شه‌ ده‌گۆزمه‌وه و هیواش هیواش دیمه خوارتر، پرووناکییه‌که‌ش کز ده‌بێ، گۆله‌ ده‌ریاییه‌کان له‌به‌رچاومدا ده‌بن به‌په‌له‌ی تاریک و بۆری وه‌ها که‌ ناتوانم به‌شیکی ئە‌وتویان بچوینم، روخساره‌کان تا دین مۆن و تووره‌ و گوماناویت‌ر ده‌بن، ترس و سه‌له‌مینه‌وه ده‌بیتته‌ حاله‌تیکی هاوبه‌شی ماسییه‌کان.

ئە‌وجا له‌ داویننی تابلۆکه‌وه‌ ده‌روانم: زیاتر ئە‌م ساته‌وه‌خته‌م بۆ ئاشکرا و به‌رجه‌سته‌ ده‌بێ ده‌بینم پرووناکاییه‌که‌ کز نه‌بووه، به‌لکو تاریکی هرووژمی هیناوه. ئاماده‌یی هه‌میشه‌یی مه‌رگه‌ له‌ په‌راوێزی ژياندا، ئاماده‌بوونیکی حیل‌ه‌گرانه‌ی فیلاوی و ددانگر؛ ده‌بم به‌به‌شیتک له‌ دیمه‌نه‌که‌ و ددانم چیر ده‌که‌مه‌وه، قیژم له‌ هه‌موو نه‌ناسیتک ده‌بیتته‌وه، به‌لام ناتوانم ده‌نگی خۆم به‌ماسی و گیانه‌وه‌ره‌ ده‌ریاییه‌کانی تر بگه‌یه‌نم، من له‌ قه‌له‌مه‌روی مه‌رگدام، نیوهم بۆته‌ تاریکی.

له‌م تابلۆبه‌شدا ناکه‌سی مه‌رگ و هه‌له‌په‌رستییه‌که‌ی ئاماده‌یه: له‌

سه‌ره‌وه‌ی کاره‌که‌دا دا‌به‌شبوونی ره‌گ دا‌به‌شبوونیکی یه‌کسانه، رو‌شنایی به‌یه‌ک ئاست بلاو بۆته‌وه، به‌لام له‌ به‌شی خواره‌وه‌دا تاریکی به‌شیوه‌یه‌کی یه‌کسان دا‌به‌ش نه‌بووه، له‌لای راستی داویننه‌وه ئە‌م تاریکیه‌ ده‌سه‌لاتیکی ره‌های هه‌یه و، له‌لای چه‌پیشدا ئە‌م ده‌سه‌لاته‌ ئاستیکی پێژه‌یی وه‌رگرته‌وه، له‌لای راسته‌وه‌ ته‌نیا ره‌شی و سپیایی دیاره. له‌ کاتی‌که‌دا ره‌نگی شین له‌لای چه‌په‌وه‌ ئاماده‌یه، ئاماده‌ وه‌کو قوولایی و نه‌ینییه‌کانی.. هاتنه‌ ناوه‌وه‌ی تاریکی و داگیرکردنی نیوه‌ی رووبه‌ری تابلۆکه‌ له‌ گۆشه‌ی لای راسته‌وه‌ (شوینی قرژاله‌که‌) یان له‌ درزیکی بۆشایییه‌وه‌ زیاتر به‌رجه‌سته بووه. دوژمنیش هه‌میشه‌ له‌ پێگای نه‌ناس و درز و پێگه‌ی چه‌په‌ک و ته‌ریوه‌وه‌ زه‌فه‌ر ده‌با. ئە‌م حوزووره‌ی تاریکی له‌ جیهانی ناو تابلۆکه‌ماندا، حوزووریکی ناشه‌رعییه‌، هه‌ریۆبه‌شه‌ گومان و تووره‌بوونی کردۆته‌ تایبه‌تمندی ماسییه‌کان.

که‌واته‌ مه‌رگ ئاماده‌یه و شیوه‌یه‌کی نه‌ناسی گالته‌جارانه‌ی به‌خۆ به‌خشیه‌وه، شیوه‌ی جادووگه‌ریکی هونه‌رمه‌ند که‌ ده‌توانی له‌ ساته‌وه‌ختی یه‌که‌می ئاماده‌بوونه‌که‌یدا، کۆمه‌لانیکی له‌ خۆی کۆ بکاته‌وه، به‌بێ ئە‌وه‌ی خۆی ناساندبێ. قبوولکردنی ئە‌م ئاماده‌بوونه‌ی مه‌رگیش، مه‌رگی خه‌ندان و گه‌شاهه‌، بۆخۆی مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌یه. مه‌ترسییه‌کی وه‌ها پێویسته‌ هه‌رچی زووتر په‌یوه‌ندی ناسنامه‌که‌ی به‌بوونی ئیمه‌وه‌ ئاشکرا بکری.

من یه‌که‌م جار له‌لایه‌ن روخساری گه‌شاهه‌ی مه‌رگه‌وه‌ سه‌رنجم راده‌کیشری، هیچ په‌رچه‌کرداریکی ناره‌زانه‌ندانم لا دروست نابێ، پاشان له‌ یه‌که‌م پۆلی ماسییه‌کانی پێشه‌وه‌ ده‌روانم: ده‌بینم ماسییه‌کان به‌پێچه‌وانه‌ی منه‌وه، ته‌ماشای روخساری نه‌ناس ناکه‌ن، به‌لکو هه‌موویان له‌ ده‌سته‌کانی ورد بوونه‌وه، لێم ئاشکرا ده‌بێ، هیشتاکو نیگای من و ماسییه‌کان یه‌ک نیگا نییه، من هیشتا له‌ ده‌روه‌ی تابلۆکه‌دام و نه‌بووم به‌به‌شیتک لێی! چ سه‌رگه‌ردانم؟ به‌په‌له‌ وه‌خۆ ده‌که‌وم و له‌ ته‌نکاوی لای سه‌ره‌وه‌ی تابلۆکه‌وه، به‌ناو پۆلی ماسییه‌کاندا در به‌ته‌نیاییم ده‌ده‌م، گوێم

له تاکه تاکه گیانه وهرانه، به چرپه وه له گه ل یه کدی ده ناخن - «له تنکاوا ده بچ هپواش بدویی، نه ناسیک ناماده به» د پروانم له ههر چوار لاهه ماسی و قرژال و گیا ناوییه کان و گولای دهریا له ته ختی شانۆ نزیک دینه وه، ترسی شوینم له دل د نیشی، گورپ ددهمه وه بهر خوم. به شان سوئی له ریزی یه که م نزیک دهمه وه، به شیکم دینه ژیر دسه لاتنی تاریکاییه وه و به شه که ی دیم له پروناکییدا، به هوئی ئەم به شه یانه وه په یوه ندی خوم به بوونی ناوه و دی تابلۆکه دهبه ستم و منیش وه کو ماسییه کان نیگام دهرپمه دهسته کانی مهرگ ..

نازانم که ی دیمه وه دهر، له په نجه رهی که شتییه که وه د پروانم دهریا، ههست ده که م سهرمای خورئاو ابوون له قاچه سپییه تووکنه کانم ئالاهه .. ئاور ددهمه وه بولای توریسته کانی هاوسه فهرم که ئیدی زوربه یان خهوتوون. یان له گه ل شه هوه تدا چونه جیگاوه. دیمه وه سهر تابلۆکه، یان ئەو بانگم ده کاته وه؟ ئەم جار دهریا نرنگه کان، ماسی سپی و خۆله میشی و سهوز، گیاندارانی تری جیهانی رهنگ سهرنجم راده کیشن، ناوی هونه رهنه ند و میژووی ته و ابوونی به رهنگی سهوز نووسراوی لای راستی تابلۆکه له خوم ددهز نه وه.

چون له مه ترسی و نه ناس د پروانم؟ له م تابلۆبه دا، پروانین ته نیا روانینه، ته نیا واق وړمان و تووربه یی و تیرامانی بچ کرده وه یه، تیرامانی ماسییه سپییه ساده کان که زیاتر گه لوری و چه په ساوی پیوه دیاره، جیاوازییه کی نه وئوی له گه ل تیرامانی ترساوی ئەو ماسییه خۆله میشییه په نجه درانه نییه که له ریزی پیتشه وه ی هه موو ناماده بوونیک کی دوژمنه واقیان و پرماوه و دینه یه که م قوربانی .. واق وړمانی ئەمانیش له گه ل هه بییه تی ماقولانه ی ئەو نه هه نگانهدا جیاوازی نییه که چه ز ده که ن له ریزی پیتشه وه دا ورگی گه وره یان بنوین به بچ ئەوه ی له ساته وختی کاره ساته کانا شتیکیان له دهست بچ.

پاشان له ماسییه دانا سهوز پیوشه کان د پروانم، ئەمان رازاوه ترن: تیکه لپوونیک کی نه گونجاوی رهنه گه کانن (سووری کال، سهوز، خالی رهش و خه تی سپی، که جوژی دیسپلین به هه بییه تیان دده) پهست دهم، له سهوزه روژش بیریانی دهریا پهست دهم، چونکه نهک ته نیا له شویتینیک کی میانه رهوان: نیوان پولی خۆله میشی و نه هه نکه ماقولانه کاند، به لکو نیگاشیان، له هه موو نیگاکانی تر گه لورانه تر خوی دهنوینتی. ئیدی رهشایی بهری چاوانم دهگری، توانای خو گه یاندم به ته نکاوه کان نییه، خهریکم له تاریکییدا وه کو گولنه کانی دهریا شتیه ی خوم ون ده که م، دهمه خالیک کی رهش.

لیره دا گیانداره بهر ژه وه ندیخوازه کان دهبینم، چنگه کانیا ن قژ کردوون و روژگار له گه ل کچ بی ئەمانیش له دوایه وهن .. زیاتر پهست دهم، نامه وی خوم بدهم به دهست مهرگه وه، ریگام لی ون دهبچ، بیناییم تاریک دادیت .. هاوار ده که م .. هاوار.

دهستی، ئاه! ویزدانیک کی سهوزی موتله ق (ولیم هاینه سن 76 W.H) له گوشه ی راستی تابلۆکه وه دهستی ددهاته دهستم. رزگارم دهکا، جاریک کی تر دهبینم، له رههایی تاریکی له فرسه تگه راوی مهرگدا، هویشارییه ک بوونی هه یه، مهرگ هیشتا له دهره وه یه، چونکه هونه رهنه ند لییره یه. دهبینم هیشتا سهوزی موتله ق: «خودی ناگای هونه رهنه ند دوا سهرچاوه ی دسه لاتنه. که شتییه که د پروا و بحر به ریلاهه ..

تابلوی سیه م

خه تی پیچاوی پیچی سیه م:

له ناخی دهریادا هه موو بوویک جه وه ره، چونکه دوا قولایی له بنه مادا جه وه ره ی هه موو شتییکه .. به پیچه وانه ی ئەو وینانه ی ههر روژ له کاناله کانی ته له فزیوندا ده یان بینه ی، قولایی دهریا به بینینی چاری هونه رهنه ند، تاریک نییه، روژنه. له قولایی دهریادا رهنه گه کان به شتیه کی جه وه ره ی ناماده ن: رهگی گیایه کانی دهریا له ئەبه دییه تی

تابلوی سیبم

خویاندا نغرو بوون، هه موو شتییک جه وهه ری خو به تی، چونکه له قوولایی و ناخدا شوتینی نهیینی نابیتته وه. له قوولایییدا خودا و درهختی مه عریفهت ئاماده و، هه موو ئاماده بوونیتکیش خوئی له خویدا ئاماده بییه له قهله مپه وی مه عریفهت و پیروزی ناخدا.

هونه رمه ند له م تابلۆیه دا، ده مانباته ناخ و قوولایی ده ریاوه تا له وی ئاماده بوونی ره های هه موو هیزه کان بیینین، لیره وه ئیدی به ئاسانی له جیهانی مانای ئه م تابلۆیه رزگارمان نابئی.. چونکه ئاماده بوونمان، ئاماده بوونیتکی ساده ی گه شتکه رانه ی به رده می تابلۆیه ک نییه. ئاماده بوونیتکی جه وهه رییه له ناخی دژه کاندایا. کوششی هونه رمه ند سه رنجراکتیشانی ئیمه یه؛ بو ئه وه ی له چاره نووسی دیارده کاندایا بریار بده یین و ملکه چی ژیر ده سه لاتنی گفتوگو یان بکه یین، راشکاوتر بلیم: هونه رمه ند دیالۆگیکمان له گه لدا دروست ده کا بو ئه وه ی دواجار ئیمه ش بریاریتکی تراژیدیانه بده یین.

له چوونه ناوه وه ی تابلۆکه ناترسم، به دوا ی ده رگایه کی کراوه، گۆشه یه کی به تال و فه زایه کی ته نکی رووندا، ویل نیم، ده بینم له هه ر چوار لاوه ره نگه کان و گیانداران له شیوه ی باز نه یه کدا به ره و چه قی تابلۆکه خو یان تا و ده دن. ئه م بزوتنه وه یه ش به ره و چه ق، ماندالا (باز نه ی که مان) م بیر ده هیننه وه. یان رووبه ری هورقلیایی ره نگ به تیگه یشته سوه ره وه ردییه که ی.

له ناوه راستی ئه م باز نه یه دا، خوا وه ندی رو شنایی که وتۆته به ر هیرشی درندانه ی تاریکی، توخمی نه ناس که مایه ی مه رگی پییه توانیوه تی زه فه ر به عه رشی رو شنایی به ری، ئه و رو شنایییه ی چاوی کامیرا کانی ته له فزیۆن ناییین. لیره دا هه موو بووی له مه تر سیدایه: قورسایی ئه م ساته وه خته تراژیدییه له سه رانه سه ری قه له مپه وه ی ئاوا ده نگی داوه ته وه. ده بینم له هه ر لاوه، گیاندار و بوونه وه ره کان خو یان به ره و ناوه ند تا و

ده دن. به ره و ئه و شویتنه ی خوا وه ندی روونایی له با وه شی درندانه ی نه ناسیتکدا، بیده سه لات و چاره تیمان ده روانی.

له بنه وه ی تابلۆکه (له قوولایییه وه) ده روانم: گیا ئه به دییه کانی ده ریا په شوکا ون. له لای چه په وه نه ناسیتکی شه یتان سیما، ده یه وی هرووژمی نه هه نگه کان له دژی خوئی ئارام کاته وه. ته مه ننا و پارانه وه له رو خساریدا ده بییری، به درتیزکردنی ده سته چنگالییه کانی و له ش و لاری نیوه چه ماوه ی هینده ی نه ماوه بر وای پاکیتی خویم لا دروست بکا! هینده ی نه ماوه منیش بو ی بپار تیمه وه.. به لام خیرا چاوم له سه ر ئه م دیه نه به زه یی ئامیزه هه لده گرم، به ده سته کانم لاسک و گه لای چری گیا ئه به دییه کان لاده دم و ده لاقه یه ک ده که مه وه تا لیوه ی پروانمه هرووژمی رقاوی پۆله نه هه نگه کان. جاریکی دی بو م ده رده که وی، من به هه لده دا چووم، هینده ی نه ماوو بچه وه ژیر کاریگه ری جادووگه رانه ی مه رگ ده بوو بو تیگه یشتن له م جه نگه رقی ماسی و نه هه نگه یاخییه کان بخوینمه وه، ده بوو نیگای پر نه فره تی په ربیانی ئاوی بمخاته ژیر کاریگه ری خو به وه که له شیوه ی باز نه یه کدا شوورایه کی ماندالایییان به ده وری خوا وه ندی رو شنایییدا دروست کردوه و مه ترسییه کی مه زن له نیگا و پرچی دریتی په شوکاویاندا ده بییری..

دیمه وه ده ر. شه رمه زار دیمه وه ده ر. له په نجه ره ی که شتییه که وه ده روانم. نیگام بری ئه و دیوی شووشه ی په نجه ره کانی ناکا.. چ نایییم، کارتپۆستاله که به په نجه ره که وه ده نووسیتم تا دوا رو شنایی له په نجه ره وه میوانی نیو ئیواره ی که شتییه که م نه فه سه بر که م. تا چیدی روونایی درۆزنه ی ده ره وه نه بیته ریگری گه یشتنم به بلتیه ی ناخ.. جه سته م ده سپیترمه وه به نیگای توریسته لال و پالکه وتوو ده کان، ده چمه وه ناو جیهانی ره نگ.

له چوونه وه ناوه وه ی ناو تابلۆکه باکم نییه، رو شناییش نه بی، ریگای

جیهانیتکی تر ده‌بینم، چونکه هونه‌رمه‌ند هه‌موو ریگاکانی به‌کراوه‌یی بۆ جیه‌یشتووین: سه‌ره‌تایه‌کی بۆ لیوه‌هاتنه ناوه‌وی تابلۆکه‌ی ده‌ستنیشان نه‌کردوه. بینه‌ر ده‌توانی هه‌روه‌کو ماسی و په‌ریه‌کان، که له هه‌ر چوارلاوه دینه ناوه‌وه، بیته ناوه‌وه. ناو ده‌ریا، له و شوینه‌ی نومایشی دزرانی خواوه‌ندی رووناکایی تیدا پیشان ده‌دری. ئەم بۆ سنوورییه، ئەم نازادی به‌خشینه به‌کاری هونه‌ری و رووبه‌ری په‌نگه‌کان، بینه‌ر ناچار ده‌کا له ته‌ماشاکردنی تابلۆکه‌دا هیچ سنووریتیک بۆ خووی دانه‌نی، له خه‌یاڵکردنه‌وه‌دا نازاد بۆ..

ئە‌ی بوودای مه‌زن، نامۆژگاریمان بکه، له‌گه‌یشته‌نه‌که‌نارا؛ که‌شتیه‌کامان ته‌نیا توورده‌ین، یاخود چراهه‌کیان تیا داگیرسینین و به‌ره‌و ده‌ریا و وێلی چاره‌نووسی خۆبانیان بکه‌ین؟

له‌گه‌ل ئەوه‌دا ژبانی خوی روشنایی له‌مه‌ترسیدایه و قیزه‌ی نه‌هه‌نگه‌کان و خوورپه‌ و راچله‌کانی ئای دواي خۆتاودانی گیانه‌وه‌ران به‌ناشکرا ده‌بیسری. که‌چی ده‌بینم خوی جوانی و ته‌بایی له‌شپوه‌ی په‌ریه‌کی پرچ خاودا. بوودا ئاسا وه‌ک جله‌وه‌ له‌ ده‌ستی هه‌موو بووتیک، ئارام و له‌سه‌رخۆ ده‌پروانیه‌ ناوه‌راستی بازنه‌ی که‌مال. ئەو بازنه‌یه‌ی له‌ ترس و خۆشه‌ویستی و مه‌رگ خالی نییه‌ و باشتترین ریگاش بۆ تیگه‌یشتن له‌م هاوسه‌نگیه‌، ریگای ئارامی و ته‌بایییه‌. رۆحی دابه‌شبووی ئەم چاودیریکه‌ره ئارامگرتوه‌ به‌سه‌رجه‌می تابلۆکه‌دا بلاو بوته‌وه، به‌لام شپوه‌ی دانیشته‌نه‌که، هه‌مان دانیشته‌نی پارسه‌نگ گرتووی بوودایییه‌. بوودایه‌ک که له‌ پال ده‌ختی ئارامی و مه‌عرفه‌ته‌وه‌ ده‌پروانی.

پرسیار له‌ خۆم ده‌که‌م: ئایا په‌یوه‌ندی هونه‌رمه‌ند به‌م پله‌ی مانایه‌وه‌ چیه‌ که به‌ناشکرا له‌ کاره‌ هونه‌ریه‌که‌یدا دیاره؟ ئایا رۆحی سه‌رگه‌شته‌ وێلی هونه‌رمه‌ند دوا سه‌رچاوه‌ی ئەم به‌ره‌مه‌ نییه‌؟

هاینه‌سن ته‌نیای نیو که‌شتی په‌نگ، ده‌سه‌لاتیکی سه‌راپاگیری وامان پیشان ده‌دا که ده‌لاه‌ت له‌ بینینیک بکا له‌ ناخه‌وه بۆ ته‌نکایی و له‌هه‌ر چوار لاوه بۆ مه‌رکه‌ز، بۆ ئەوه‌ی رۆحی چاودیریکه‌رانه‌یمان به‌هۆی په‌مزی په‌نگه‌کانه‌وه‌ پیناسین و له‌م ریگه‌یه‌شه‌وه‌ ئارامی و ته‌بایی بکه‌ریتته‌وه‌ بۆ رۆحی په‌شیتومان. هونه‌رمه‌ند نایه‌وی داگیرمان بکا. به‌لکو ناچار به‌بیرکردنه‌وه‌مان ده‌کا. نایه‌وی خۆیمان لێ بشاریتته‌وه، به‌لکو هه‌میشه‌ وه‌ک خودیکی ئاگا ئاماده‌یه‌ و له‌ دواي هه‌موو ته‌ئویلیکی کاره‌کانیه‌وه‌ وێستاوه، ئە‌گه‌رچی ئەم ئاماده‌بوونه‌ش ته‌نیا به‌هۆی نووسینی هه‌ردوو پیتی سه‌ره‌تای ناوی خۆیه‌وه‌ بۆ که له‌لای راسته‌وه، له‌ نیوان ده‌ختی مه‌عرفه‌ت و هه‌یه‌تی بوودایا له‌ شپوه‌ی «W.H» سه‌وز ده‌چیتته‌وه.

ئە‌م هه‌یه‌جانه‌ رۆهیه‌ چۆن لیکه‌ده‌ینه‌وه‌؟

هونه‌رمه‌نده‌که‌مان په‌روه‌رده‌بووی پاشکۆی فه‌لسه‌فی کیه‌که‌گوردی (کتیرکگارد) و سه‌رجه‌می نه‌ریتی فه‌لسه‌فه‌ی خۆئاوای له‌پشته. بێگومان ئە‌مه‌ ده‌کری سه‌ره‌تایه‌ک بۆ هه‌لینجانی جینیا‌لوجیای بی‌ری فه‌لسه‌فیه‌یه‌ی ئەم خاوه‌ن‌بیره‌ مه‌زنه‌ی باکوور، به‌تایبه‌تیش کاتێ ده‌بینین دیارترین خه‌سله‌تی کیشه‌ سووننه‌تییه‌کانی بی‌ری فه‌لسه‌فی خۆئاوا واته: دوالیزمی؛ فه‌لسه‌فی سه‌ر به‌ئایینی مه‌سیحی له‌ جیهانی مانای هونه‌رمه‌نددا به‌ناشکرا دیاره. سه‌ره‌تایه‌کی تر بۆ تیگه‌یشتن له‌م جیهانه به‌رفراوانه، پێده‌چی گه‌رانه‌وه‌ بۆ توخمه‌کانی رۆحی نه‌ته‌وه‌یی فیوئوری، که‌ سه‌له‌های ساڵ له‌ ژیر ده‌سه‌لاتی بێگانه‌دا: فیکینگه‌کان، پاشانیش ده‌سه‌لاتی سیاسی- ئایینی له‌لایه‌ن دانمارکی و نه‌رویجی و فینله‌ندیه‌کانه‌وه‌ به‌بێ ناسنامه‌ مایه‌وه. ئەم ده‌سه‌لاته‌ داگیرکارانه‌یه‌ له‌م سه‌ده‌یه‌شدا درێژه‌ی پێدراو دواي ئەوه‌ی له‌ جه‌نگی یه‌که‌مدا ئینگلیز که‌وته‌ داگیرکردنی، ئەوه‌ بوو تا ساڵی ۱۹۴۸ هه‌ر سه‌ر به‌ده‌وله‌تی دانمارک حسیتی بۆ ده‌کرا. به‌لام له‌م سه‌له‌دا به‌پیتی هه‌لبژاردنیکی گشتی توانرا نیمچه‌ سه‌ره‌خۆیییه‌کی ئیداری به‌ده‌ست به‌ینری، ئە‌گه‌رچی ئەم نیمچه‌

سه‌ریه‌خۆبیه له‌ناوه‌رۆکدا پلانییک بوو ئەم دوورگانە‌ی له‌ رینگە‌ی دەولەتی دانمارکە‌وه به‌بازاری ئە‌و‌روپیی و ناتۆ‌وه گ‌ری‌ده‌دا. له‌ سالانی‌ ه‌فتاش به‌دوا‌وه دوورگە‌کانی فیوئورا بازاریکی تازه‌ دۆزرا‌وه بوو بۆ‌کارگه‌ گه‌وره‌کانی ئە‌لمانیا، به‌ریتانیا، فه‌رانسا و دانمارک. لی‌ت‌روه‌یه‌ که نامۆ‌وونی ئینسانی فیوئوری ر‌ه‌ه‌ندیکی تراژیدیانه‌ی ها‌وچه‌رخ به‌خۆ‌یه‌وه ده‌گرئ: قه‌رزی به‌سه‌را که‌له‌که‌بووی زۆر و یاسای له‌ ده‌روه‌ ر‌اهاتووی که‌شتیه‌وانی، مالداری و کشتوکال، که‌ هه‌موویان له‌ پایته‌خته‌کانی ئە‌و‌روپادا دارپ‌ژرا‌ون، رۆژ به‌رۆژ مرۆ‌قی ئە‌م مه‌لبه‌نده‌یان له‌ ون‌بوون و نغ‌رۆ‌بوونیکی له‌سه‌رخۆی هه‌میشه‌یی نزی‌ک خستۆ‌ته‌وه.

رۆ‌حی هونه‌رمه‌ند له‌ سه‌راپای ئە‌م گۆ‌زانکارییه‌ سه‌پا‌وانه‌ ها‌تۆ‌ته‌ ده‌نگ، به‌هۆی رۆ‌مان و شیع‌ر و تابلۆ‌کانییه‌وه گوزارش له‌ قوولایییه‌کانی ئە‌م غوربه‌ت و نا‌ئارامییه‌ ده‌دا. لی‌ت‌ره‌ به‌دوا‌وه به‌کورتی چا‌ویک به‌گ‌رنگ‌ترین کاره‌ ئە‌ده‌بییه‌کانی نو‌سه‌ردا ده‌گ‌یرین، تا له‌م رینگه‌یه‌وه گۆ‌شه‌یه‌کی تری جیهانبینی ولیم‌ه‌اینه‌سنمان بۆ‌ده‌رکه‌وی.

له‌نیوان جیهانی مانای کاره‌ ئە‌ده‌بییه‌کانی ه‌اینه‌سن و کاره‌ هونه‌رییه‌کانیدا، چاک‌تره‌ به‌شوین جیا‌وازییه‌کاندا بگه‌ر‌تین نه‌ک لی‌ک‌چوونه‌کان، چونکه‌ ئە‌م مرۆ‌قه‌ دا‌هینه‌ره‌ به‌دریژی ژبانی فیکری له‌سه‌ر یه‌ک بی‌رو‌را مایه‌وه و گه‌شه‌ی پ‌یدا. به‌ش‌یه‌یه‌کی گشتی ده‌توانین بل‌یین ئە‌گه‌ر کاره‌ هونه‌رییه‌کانی: «جیهانی ر‌ه‌نگ» هه‌رده‌م له‌ قه‌له‌مه‌روی هه‌ستی و میتافیزیقای ئایینی مه‌سیحیدا (کاتۆلیکی) ر‌ه‌گیان دا‌کو‌تا‌وه، که لی‌ت‌ره‌دا مه‌ودای ئە‌ندیشه‌ی هونه‌رمه‌ند بریتیه‌ له‌ «هه‌موو جیهان+ فیوئوری نیشتمانی» ئە‌وا مه‌ودای کاره‌ ئە‌ده‌بییه‌کانی «جیهانی نو‌وسین» به‌تایبه‌تیش رۆ‌مانه‌کانی - زیاتر زه‌وی نشین‌تر و با‌به‌ت‌ترن. واته‌: ئە‌و مه‌ودایه‌ی پ‌یش‌تر هه‌ل‌ده‌گر‌تیه‌وه و جیهانبینی هونه‌رمه‌ند ده‌گۆ‌رئ بۆ (فیوئوری نیشتمان+ هه‌موو جیهان).

ئە‌گه‌ر مه‌وی ئە‌و نوما‌یه‌ی سه‌روه‌وه زیاتر له‌ رۆ‌شن‌بیری کوردی سه‌رده‌می

«نالی» و «مه‌حوی» نزی‌ک به‌خه‌مه‌وه، ده‌ب‌ی بل‌یم: ئە‌گه‌ر له‌ جیهانبینی مه‌حویدا هه‌موو ئە‌ندیشه‌یه‌ک بریتیه‌ له‌ جیهانی ته‌سه‌ووف به‌کۆی ژبانی کورده‌واری (له‌ رینگه‌ی زمانی کوردییه‌وه)، ئە‌وا جیهانبینی نالی بریتیه‌ له‌ به‌کوردی ب‌ینی جیهان به‌کۆی جیهانی ته‌سه‌ووف. واته‌ هه‌موو ب‌ینیکی دونه‌یا به‌زه‌ینی سو‌فیان و له‌ بۆ‌ته‌ی ته‌سه‌ووفدا، پاشان ته‌عب‌یر کردنی له‌و جیهانه‌ به‌هۆی زمانی کوردییه‌وه. به‌لام له‌لای نالی هه‌موو ب‌ینیکی (ته‌نانه‌ت ئایینیترین قه‌سیده‌یشی) دواجار د‌یت‌ه‌وه با‌وه‌شی ر‌و‌وحیه‌تیکی خۆ‌مالییه‌وه که له‌لایه‌ن ئایینی ئیسلامه‌وه سه‌رکوت‌کرا‌وه.

بۆ‌تی‌گه‌یشتن له‌ «جیهانی ر‌ه‌نگ» ی ولیم‌ه‌اینه‌سن، پ‌ی‌وستمان هه‌یه‌ به‌تی‌گه‌یشتن له‌ هه‌موو جیهان وه‌ک یه‌که‌یه‌کی یه‌ک‌گرتوو، له‌ جیهانبیک که رۆ‌حی مرۆ‌ف تیا‌یدا مه‌رکه‌زه‌تیکی هه‌یه، به‌لام بۆ‌تی‌گه‌یشتن له‌ کاره‌ ئە‌ده‌بییه‌کانی پ‌ی‌وستمان به‌وه‌یه‌ له‌ سرووشتی ژبانی ولا‌ته‌که‌ی و، به‌تایبه‌تیش «تۆ‌رس ها‌ون»‌ی پایته‌خت تی‌گه‌ین، ئە‌مه‌ سه‌ره‌تایه‌کی چ‌ر بوو بۆ‌به‌کورتی چا‌وپ‌یدا‌گ‌یرانیکی رۆ‌مانه‌ هه‌ره‌ دیاره‌کانی هونه‌رمه‌ند.

به‌ش‌یه‌کی ئە‌و لی‌کۆ‌لینه‌وانه‌ی بۆ‌به‌ر‌ه‌مه‌ ئە‌ده‌بییه‌کانی ه‌اینه‌سن ته‌رخان‌کرا‌ون له‌یه‌ک پ‌نته‌وه‌ ده‌ست پ‌یده‌که‌ن. ئە‌ویش به‌دانمارکی نو‌وسینی نو‌وسه‌ره‌، ئە‌مه‌ش ه‌یچ نه‌ی‌یه‌کی ئە‌وتۆی ت‌یدا نی‌یه. چونکه‌ ئە‌و لی‌کۆ‌له‌ره‌وانه‌ بۆ‌خۆیان دانمارکین⁽³⁾، به‌لام به‌بروای ئیمه‌ ئە‌م سه‌ره‌تایه‌ ده‌ب‌ی ر‌ه‌ت ب‌ک‌رت‌ه‌وه: ه‌اینه‌سن، زمانی زگماکی خۆی هه‌یه، به‌لام ئە‌و زمانه‌ به‌دریژی سه‌ده‌کان له‌ ژیر ده‌سه‌لاتی زمانانی تردا (نه‌رو‌یجی دانمارکی و فنله‌ندی) سه‌رکوت‌کرا‌وه. سه‌ره‌تای ئە‌م سه‌ده‌یه‌ش بۆ‌ فیو‌رییه‌کان، سه‌ره‌تای زنجیره‌ به‌ر‌به‌ره‌کانی‌کردنی تۆ‌رگانی کرا‌وه که رۆ‌شن‌بیران رۆ‌لیکی گ‌رنگی تیا‌ ده‌گ‌یرن و کۆ‌پ‌ن‌هاگنی سالانی بیست سه‌باره‌ت به‌رۆ‌شن‌بیری فیو‌رییه‌وه، له‌ ئە‌سته‌م‌بو‌لی سه‌ده‌ی نۆ‌زه‌به‌م ده‌کات به‌نیسه‌ت رۆ‌شن‌بیرانی کورده‌وه. ئاماده‌یی رۆ‌شن‌بیرانی فیو‌ری له

دوای جه‌نگی یه‌که‌م، له پایته‌ختی دانمارکدا، ئەم رۆشنبیرانه‌ی به‌ره‌و خه‌باتی‌کی گشتی هاندا. به‌لای هاینه‌سنه‌وه نووسین، به‌دانمارکی هه‌م سه‌ره‌تا بوو بۆ چونه‌سه‌فهری عیشقی‌کی دووردیتر: (نووسین)، هه‌م له حوکمی وه‌لامی‌کی ناراسته‌وخۆشدا بوو بۆ ده‌سه‌لاتداران. که مرۆفی دوورگه دوورده‌سته‌کان پاشکۆیه‌تی رته‌دکاته‌وه و گه‌ره‌کیه‌تی له‌خۆی و نیشتمان و تازاره‌کانی بدوێ. به‌لام بۆ گه‌یاندنی ئەم په‌یامه‌ ده‌بوو نزیکترین پێگا هه‌لبێژدری، واته‌ زمانی دانمارکی.

بێگومان ئەو ده‌مه‌ی هاینه‌سن ده‌ستی به‌نووسینی یه‌که‌م رۆمانی خۆی کرد، شاعیری‌کی ناسراو و خاوه‌نی چوار کۆمه‌له‌ شیعری چاپکراو بوو. بابه‌تی سه‌ره‌کی ئەم کۆمه‌له‌ شیعرا، کیشه‌کانی تاکه‌سه‌س و خه‌ون و ئاواته‌کانی مرۆف، سرووش، گوزه‌ری ساڵ و رۆژان، چاوه‌روانی خۆری هاوین و له‌م بابه‌تانه‌ بوون.. هاینه‌سن، به‌پێچه‌وانه‌ی گه‌لی شاعیرانی تره‌وه که له‌ پاشاندا یه‌که‌م کۆمه‌له‌ شیعریان له‌ مه‌مله‌که‌تی ئەزموونی خۆیان ده‌که‌نه‌ ده‌ری. هه‌نگاوی یه‌که‌می شیعری خۆی وه‌ک ئەزموونی‌کی بونیادی حسیب ده‌کا، ئەگه‌رچی ئەم ئەزموونه‌ له‌ ته‌مه‌نی‌کی گه‌نجیتیشدا له‌ دایک بوو (یه‌که‌م کۆمه‌له‌ شیعری له‌ ته‌مه‌نی ۲۱ ساڵیدا بلاوکرده‌وه).

سالی ۱۹۳۴ یه‌که‌م رۆمانی نووسه‌ر له‌ ژیر ناوی «سپیده‌ی به‌باو‌بۆران» به‌شپۆیه‌کی ئەستور چاپکرا و له‌ سالی ۱۹۶۱ دا جاری‌کی تر ده‌ستکاری کرد و به‌شپۆیه‌کی کورتکراوه‌ له‌ چاپی دایه‌وه. له‌ هه‌ردوو چاپه‌که‌دا سه‌ره‌تاکانی ژبانی فینۆئۆری یان سپیده‌کانی نیشتمانی شاعیر رهنگیان داوه‌ته‌وه. مه‌به‌ست له‌م سپیدانه، ئەو سه‌رده‌مه‌یه‌ که‌ وازه‌تیرا له‌ شپۆیه‌ی کۆنی راوه‌ماسی و که‌شتییه‌کان ماتۆریزه‌ کراون. پرۆسه‌ی ماتۆریزه‌ کردن، سپیده‌یه‌ک بوو مرۆفی فینۆئۆرایی رووبه‌رووی باو‌بۆرانی‌کی نوێ کرده‌وه که‌ قوربانی خۆی ده‌ویست. رۆمانی دووه‌می هاینه‌سن به‌نیوی «ناوتۆن: ۱۹۳۸» بلاوکرایه‌وه. ئەم رۆمانه‌ به‌زمانی‌کی تۆکمه‌ و له‌ چینی‌کی سفت و پته‌ودا خۆی ده‌نوێنی. باسی هاوکاری کۆمه‌له‌ خیزانی‌کی

هه‌زار ده‌کا که‌ ده‌یانه‌وێ له‌ ریگه‌یه‌کی راسته‌وه‌ بژیوی خۆیان دابین بکه‌ن. بۆ ئەوه‌ی ناوه‌رۆکی کاره‌که‌ و ئەنجامه‌کانی له‌ چوارچۆیه‌یه‌کی رپالیستیانه‌دا مینیتیه‌وه، هاینه‌سن سوودی‌کی زۆری له‌و زانیاریانه‌ وه‌رگرت که‌ نووسه‌ر و پسرۆری کشتوکال «هایزن بریو» هاو‌پتی پێیبه‌خشی. ئەمه‌ش ئەرکی قوئای رپالیزم بوو له‌ ئەده‌بی فینۆئۆریدا. له‌ کۆتایی رۆمانه‌که‌دا ئەو کۆمه‌له‌ خیزانه‌ بریار ده‌ده‌ن ده‌ست به‌دروستکردنی بورجی‌کی چاودیری کردن بکه‌ن بۆ ئەو که‌شتییه‌ نه‌شاره‌زایانه‌ی نه‌با به‌هۆی ته‌م و مژه‌وه‌ له‌ لوتکه‌ چیا هه‌لته‌قیوه‌کانی ناوه‌راستی ده‌ریا نزیک بینه‌وه‌ و تووشی کاره‌سات ببن.

ئەم ئەنجامه‌، ئەنجامی‌کی شه‌رافه‌تمه‌ندانه‌ی ئینسانی فینۆئۆرای سالانی سی بوو، ئەو سالانه‌ی پاره‌ په‌رستی و چه‌وساندنه‌وه‌ شوئینیان به‌میبه‌ری ئینسانیانه‌ و رۆحی یارمه‌تیدان لێژ کردبوو.

له‌ سه‌رده‌می جه‌نگی دووه‌مدا، فینۆئۆرا مه‌یدانی بگه‌وه‌ به‌رده‌ی نامرۆقانه‌ بوو. خاوه‌ن که‌شتی و پشتیوانه‌ سه‌رمایه‌داره‌کانیان، به‌زۆری له‌سه‌ر رهنجی شانی خه‌لکه‌ ره‌شوکه‌که‌ ده‌ژیان و به‌و جۆره‌ش بازاری کرپن و فرۆشتنی ماسی له‌ نیوان ئیسله‌نده‌ و سکوتله‌نده‌دا گۆره‌ی ده‌هات. ئەم دیمه‌نه‌ بووه‌ بابه‌تی رۆمانی‌کی ته‌کانده‌ری وه‌ک: «قابله‌مه‌ ره‌ش، ۱۹۴۴» که‌سایه‌تییه‌کانی ئەم رۆمانه‌ هینده‌ له‌ که‌سایه‌تییه‌ واقعییه‌کانی ئەو ده‌مه‌ی فینۆئۆراوه‌ نزیک بوون، هه‌رکه‌سی‌کی له‌خۆی به‌شک ده‌خست، بۆیه‌ له‌کاتی بلاو‌بوونه‌وه‌دا نووسه‌ر به‌زمانی فینۆئۆری روونی کرده‌وه‌ که‌سایه‌تی ناو رۆمانه‌که‌ی نۆمای راسته‌وخۆی هیچ خاوه‌ن که‌شتی و که‌سی‌کی تری مه‌لبه‌ند نییه‌. رووداوه‌کانی ئەم کاره‌ ئەده‌بییه‌ سین واقعی تراژیدیانه‌ به‌رجه‌سته‌ ده‌که‌ن: **ده‌ریا** که‌ ده‌بوو پاوه‌نی هه‌مووان بێ، له‌لایه‌ن **پاره‌دارانه‌وه** به‌ش به‌ش کراوه‌ و هه‌ر به‌شه‌ی بۆته‌ قه‌یه‌غه‌ی که‌سی، **مرۆفی برۆا به‌خۆبۆی فینۆئۆریش**، ئەگه‌ر بیه‌وێ بژی ده‌بی خۆی بداته‌ ده‌ست هه‌موو مه‌ترسییه‌کانی ده‌ریا و به‌و جۆره‌ی رازی بێ به‌و مووچه‌یه‌ی

که‌شتیداران‌ی له مائی خزاو بۆی ده‌پرنه‌وه، ئەو که‌شتیداران‌ه‌ی هاینه‌سن ناویان دهنی: «کپاری مه‌رگ».

هەر وه‌کو له کاره هونه‌رییه‌کانیشدا بینیمان، نووسه‌ر هه‌میشه له ریگه‌ی هینانه‌کایه‌ی دو‌الیزمه‌وه گه‌ره‌کپه‌تی ساته‌وه‌خته تراژیدییه‌کان زه‌ق کاته‌وه. ئەمه‌ش بابه‌تی رۆمانی «مۆسیقاره‌ دۆراوه‌کان ۱۹۵۰» بوو. نووسه‌ر له‌م کاره‌یدا ده‌یه‌وئ سهرده‌می پینش جه‌نگی یه‌که‌م به‌پینیتته‌وه یاد که‌ تۆرس هاو‌ن شارێک بوو پر له‌ ئارامی و رۆحی دلپاک، مۆسیقاره‌کان (مورتیز، خره‌ کونیلپوز) و هاوده‌مه‌ هه‌ژاره‌کانیان ده‌یان‌ه‌وئ به‌هۆی پینشان‌دانی ژبانێکی ساده و پر خۆشه‌ویسته‌یه‌وه شپۆازێکی تری ژبان بۆ که‌سانی چرووک و پاره‌په‌رست پینشیار بکه‌ن. خیتابی ئەم رۆمانه‌ زیاتر به‌گژ خاوه‌ن بانک و مه‌سیحیه‌ «شه‌راب نه‌خۆره‌کان» دا ده‌چێ، به‌لام چونکه‌ ئەم ده‌سته‌یه‌ ئاماده‌ییان تیدا نییه‌ هه‌چ گۆرانیک به‌سه‌ر ژبان و بیرباندای، ئەوا ده‌سه‌لاتی ئەم شپۆازه‌ی ژبان، به‌سه‌ر شپۆازه‌کانی تری ژباندا زال ده‌بن و به‌و جو‌ره‌ش مۆسیقاره‌کان ده‌بنه‌ قوربانی جیهانیکی په‌ست و پۆخ.

هەر چوار نۆفیلی «رووناکی سحرای ۱۹۵۷» «داگیرکاری گامیالیل ۱۹۶۰» «له‌ دژی رۆحه‌ شه‌رانییه‌کان ۱۹۶۷» و «دۆنژوانی مائی پتوبین ۱۹۷۰» بریتین له‌ بابه‌تی هه‌مه‌ره‌نگی جیاواز و سه‌رچاوه‌یان بریتیه‌ له‌ سه‌رده‌می مندالی و ئەو حیکایه‌ت و ئەفسانه‌ی له‌ (تۆرس هاو‌ن)ی کۆندا باو بوون. نووسه‌ر توانیوه‌تی بابه‌تی گرنه‌گ له‌م که‌ره‌ستانه‌ هه‌له‌پنجی و له‌ ژبانی هاوچه‌رخدا شوتینان بۆ بدۆزیتته‌وه.

گرنگی ئەزمون‌کردنی سه‌رده‌می هاوچه‌رخ و تیگه‌یشتن و چپژ لیبینی، یه‌کیکه‌ له‌و لایه‌نانه‌ی رۆمانووسی هاینه‌سن، که‌ ده‌کرێ دوو ئەنجامیان لیه‌وه‌یه‌تین، یه‌که‌میان بریتیه‌ له‌ په‌خه‌گرتن له‌و باله‌ی مه‌سیحیه‌ت که‌ هه‌موو هه‌پتێکی خۆی بۆ ترساندنێ مرۆف ته‌رخان ده‌کا و به‌واده‌ی خۆشی و له‌زه‌تی ئەو دنیا، جیهانی واقیعی لیل ده‌کا. هاینه‌سن لیه‌ره‌دا نیشانه‌یه‌کی پرسیار له‌ ئاست ئەم باله‌ی مه‌سیحیه‌ت داده‌نی و خۆی له‌

جیهانیکی کپاکه‌ گوردی (کپیتر کگاردا) یه‌ جوئ ده‌کاته‌وه که‌ ئینسان تیایدا کائینیکی گونا‌هه‌بار. ده‌توانم بلیم، ئەگه‌ر ستراتیژی کپاکه‌ گورد وه‌کو نووسه‌رێکی سه‌خت ئایینی (۴)، وه‌ک ده‌لی: «تاریک‌کردن و سه‌خت‌کردنی ریگه‌ی ژبان» بی، ئەوا هاینه‌سن سه‌سه‌ختانه‌ ده‌کۆشی گری کۆپه‌ره‌کانی ژبان بکاته‌وه و دژه‌کان له‌ ئاستی سروشتی خویاندا راگری. یان ئەگه‌ر لۆژیکی ئاخواتنی کپاکه‌ گورد، به‌ تیگه‌یشتنه‌ باختینییه‌که‌، لۆژیکی ئاخواتنی فه‌لسه‌فییانه‌ی تاک بی له‌گه‌ل خۆیدا بۆ گه‌یشتن به‌هه‌ل‌بژاردنیکی راست، ئەوا له‌لای هاینه‌سن ئەم لۆژیکه‌ بواریکی چهند مه‌ودایی وه‌رده‌گری و دواجار دیالۆگ ده‌بیته‌ شپۆازی ئاخواتنی گشتی.

ئه‌نجامی دووه‌م: به‌لای هاینه‌سنه‌وه. ساته‌وه‌ختی ئیستا، پتوبسته‌ له‌ ئیستادا ئەزمون بکری، له‌ ئیستادا چپژی لی ببینری، نه‌ک له‌ کاتی تردا. ئەم ته‌رزه‌ بیرکردنه‌وه‌یه‌ له‌ مپژووی ئەده‌بیاتی خۆره‌له‌ئا‌تدا تازه‌ نییه‌. عومه‌ر خه‌ییامی نیشابووری له‌ مپژه‌ هه‌ستی به‌وه‌ کردوه‌ که‌ گرنگی ژبان له‌ وه‌دایه‌ مرۆف ده‌می ئیستا له‌ یاد نه‌کا و به‌هۆی خه‌ون و خۆشی ئاسمانیه‌وه‌ ده‌سته‌بهرداری ساته‌وه‌خته‌ که‌م خاینه‌کانی ئەم دنیا به‌ نه‌بی، رپی تپده‌چپ هاینه‌سن کاربگه‌ری راسته‌وخۆی خه‌ییامی به‌سه‌ره‌وه‌ نه‌بی، به‌لام پتوبسته‌ ئاگاداری ئەوه‌ش بین که‌ له‌ مپژه‌ چوارینه‌کانی نیویراو بۆ زمانانی ئەوروپا وه‌رگپه‌رداون. دووله‌تکردنی باوه‌ری مه‌سیحی، له‌ هزری ئەم رۆمانووسه‌دا شتیکی ئاساییه‌، مه‌سیحیه‌ت وه‌ک ئایینیکی، گۆره‌پانی زۆر لیه‌وه‌بوونه‌وه‌یه. ئەو مه‌سیحیه‌ته‌ی به‌ره‌و موته‌له‌قیه‌تی ئاسمانیان ده‌با، مه‌سیحیه‌تیکه‌ له‌ جیهانی ئەمرۆدا له‌ کار که‌وتوه‌وه. جیهانی ئەمرۆ ره‌تی ئەو عیسا‌یه‌ ده‌کاته‌وه‌ کوری خودایه‌ و پتوبستی به‌مه‌سیحیکه‌ له‌سه‌ر زه‌وی و له‌ ناو خه‌لکی سه‌رزه‌ویدا بی. ئەمه‌یه‌ ئەو بیره‌ی بۆته‌ بابه‌تی رۆمانی خۆزگه‌ باشه‌کان ۱۹۶۰. پاله‌وانی ئەم رۆمانه‌ قه‌شه‌یه‌کی هه‌ژاره‌ که‌ له‌ دژی کرده‌ی نامرۆفانه‌ و مافی ئینسانه‌کاندا به‌گژ قوماندانی ولاتا ده‌چیتته‌وه. ئەلبه‌ته‌ ئەم کاره‌ ئەده‌بییه‌ له‌سه‌ر بنه‌مای نامه‌یه‌کی

دوورودریژده نووسراوه که قه‌شه‌یه‌کی دانمارکی له سالی ۱۶۶۹-۱۶۷۰د بۆ به‌رگریکردنی له مافی فیوئوراییه‌کان بۆ پاشای دانمارکی نووسیوه و دواتر بۆته هۆی چهند ریفورمیکی ئیداری له فیوئورا، با ئه‌وه‌ش بلتیم که هاینه‌سن لیته‌دا زۆر گرنگی به‌هیومانیزم ده‌دا و گه‌ره‌کیه‌تی روخساریکی فیوئورایی پێیدا. که پیشتر ئه‌مه‌مان له رۆمانی «ناوتۆن ۱۹۳۸» بینی.

له‌گه‌ڵ به‌سالآچووندا، بیرکردنه‌وه‌ی نووسهر له مرۆف و خودا و جوانی، زیاتر ده‌چه‌سپی و، وردبوونه‌وه له قوولایییه دووره‌کان زیاتر له جیهانبینی هونه‌رمه‌نددا شوتینی خۆی قایم ده‌کا. هاینه‌سن له ته‌مه‌نی «۷۶» سالیدا رۆمانی «قه‌لای لیواری کلکه‌ی جیهان» ی بلاوکرده‌وه. به‌ر له‌وه‌ی بیتمه سه‌ر ناواخنی ئه‌م کاره با ئه‌و پرسیاره دووباره بکه‌ینه‌وه. که مه‌به‌ست له‌م ناوینشانه چییه؟ تو بلتی مه‌به‌ستی له‌وه بچ، مرۆف له پیریدا خۆی له کلکه‌ی کۆتایی جیهاندا ده‌بینیتته‌وه و «قه‌لای ته‌زمون» له هیرشی یه‌کجاره که‌وتنه خواره‌وه‌ی به‌دیوی مه‌رگدا رزگاری ده‌کا؟ ناوینشانه‌که تا بلتی شاعیرانه‌یه و ده‌کرئ به‌زۆر باردا ته‌ئویل بکری، به‌لام له هه‌موو حاله‌تیکدا دوالیزمی بیر هاینه‌سن ئاماده‌یه، ئه‌گه‌ر جیهان له کلکه‌دا بچ، مه‌ودای ئینسان به‌پیتوبست له مه‌رگه‌وه نزیک ده‌بیتته‌وه. به‌لام هه‌ر له‌و کلکه‌یه‌دا هاینه‌سن قه‌لایه‌ک بینا ده‌کا بۆ پارێزگار بکردن له توخمی ژبان و پروناکی، ئه‌م به‌ره‌مه‌ به‌رۆمانیکی «که‌رنه‌قالیانه‌ی موزاییکی» ناوده‌برئ و له‌باره‌ی سه‌رده‌می هه‌ره‌ گه‌نجیتییه‌وه‌یه، هه‌روه‌کو چۆن تابلۆی یه‌که‌م ژبانی سه‌ره‌تایی مرۆقی بیر ده‌هیناینه‌وه.

سالانی هه‌فتای ته‌مه‌نی مرۆف، کاتی چاو پێداگه‌رانه‌وه‌یه‌کی ورده به‌رآبردوودا. که ئه‌و رابردووه‌ش سه‌رده‌می گه‌نجیتییه‌که‌یه، ژبانی گه‌نجیتیی هه‌ر ساته‌ی که‌رنه‌قالیکه له شای لۆغانی مه‌زنی ژبانا. رۆمانه‌که به‌شیتوه‌ی پارچه پارچه نووسراوه و زمانیکی شاعیرانه‌ی تیا به‌کار هینراوه، ئه‌مه‌ش هه‌مان شتوازه که رۆلان بارت له کۆتایی ژبانیدا هه‌ندی به‌ره‌می خۆی پچ نووسی. هاینه‌سن به‌ریز کردن و هارمۆنیکردنی ئه‌و پارچه «موزاییکانه»

له‌گه‌ڵ یه‌کتهدا، که هه‌ر یه‌که‌یان نه‌قشی ساتیکی سه‌رحه‌می که‌رنه‌قالی ژبانی له‌سه‌ر کیشراوه. به‌هه‌مان پرۆسه‌دا تپه‌ر ده‌بی که «پرۆست» له رۆمانی «گه‌ران به‌دوای زه‌مانی له ده‌ست ده‌رچوودا» پێیدا تپه‌رپوه. رۆمانه‌که‌ی هاینه‌سن، باسی گه‌نجیتیی ئافره‌تیکمان بۆ ده‌کا که ئه‌م گه‌نجیتییه‌ی خۆی له خۆیدا ده‌لاله‌تمه‌ندی گه‌نجیتیی که‌ون و گه‌ردوونی له‌گه‌ڵ خۆی هه‌لگرته‌وه. به‌م پێیه‌ دایک لیته‌دا پله‌ی داکی گه‌ردوونی و پیرۆزی ئه‌زله‌ی پیدراوه، و، ئه‌مه‌ش له تابلۆکانی هاینه‌سندا به‌روونی دیاره: زالبوونی ده‌لاله‌تی ئاو له شیتوه‌ی ده‌ریا و ره‌نگی شین دا به‌لگه‌ی ئه‌م بۆچوونه‌ن.

له رۆمانی «موسیقاره‌ دۆراوه‌کان» یشدا که پیشتر له‌باره‌یه‌وه دواین، ئه‌م به‌ئافره‌ت پێشاندانی سه‌نته‌ری گه‌ردوونه دووباره بۆته‌وه. هاوسه‌ری «مۆرتیز» که ناوی «ئیلینیا» یه، یه‌کیکه له‌و ئافره‌تانه‌ی خاوه‌نی مانایه‌که بۆ ژبان و بوون. هه‌روه‌ها له نۆقتیلی «حه‌وته‌وانه‌ی دایک ۱۹۵۲»، «ئه‌نتۆنیا»، بریتییه له داکی هه‌موو گه‌ردوون و پروناکی به‌و رۆحانه ده‌به‌خشێ که هیشتا نه‌هاتوونه‌ته جیهانه‌وه. راسته ئه‌م «دایکه» له شیتوه‌ی ئه‌ستیره‌ی حه‌وته‌وانه‌دا ئاو ده‌بچ، به‌لام به‌هۆی له‌دایکبوونی «یاقوبی کوری سرووشته‌وه» بۆمان ده‌رده‌که‌وئ که تیشکی حه‌وته‌وانه و رۆحی یاقوب له هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیرۆزی گه‌ردوونیه‌وه وزه وه‌رده‌گرن.

بۆ تپه‌گه‌یشتن له هیتما زۆر ورده‌کانی هاینه‌سن هیشتا ریتگایه‌کی گه‌لی دووردریژ له‌به‌رده‌مدایه، به‌لام له‌هه‌ر شوتینیکه‌وه ده‌ست پتیکری هه‌واری دوالیستانه‌ی هونه‌رمه‌ند له‌به‌رده‌مدایه و هاوسه‌نگی دژه‌کان نارام ده‌کاته‌وه.

«تۆ ته‌نیا نیتا!»

(چیرۆکی نیلس سکۆ ۱۹۷۸)

سپیتده‌یه‌کیان کابرایه‌ک به‌هه‌وره‌بانی شاره‌وانیدا هه‌لگه‌را سه‌رئ، تا له‌و به‌رزبیه‌وه خۆی هه‌لدا ته‌ خوارئ. به‌رله‌وه‌ی فریای خۆ فریادانه‌ خواروه‌ بکه‌وئ، له‌ داوتینه‌وه‌ بینرا و خه‌لکی بیتچرپه‌ له‌ گۆره‌پانیدا خرپوونه‌وه‌ و به‌په‌نجه‌ هه‌مایان بۆ هه‌وره‌بانکه‌ ده‌کرد. تا ده‌هات هه‌شامات زیاتر کۆ ده‌بوونه‌وه‌ و ئیدی سه‌کۆیان پرکردبوو به‌جۆرئ که‌ کابرا بواری نه‌بوو باز هه‌لدا ته‌ خوارئ و به‌که‌سدا نه‌درئ.

پۆلیسیه‌ک به‌دیواره‌که‌یدا هه‌لگه‌را تا کابرای به‌پیتیتته‌ خوارئ. کابرا گوتی: ئه‌گه‌ر ئه‌و پۆلیسه‌ زیاتر سه‌رکه‌وئ یه‌که‌سه‌ر ئه‌م خۆی هه‌لده‌داته‌ خوارئ.

ئیتستا گۆره‌پانی شاره‌وانی پر بپوو له‌ ئه‌هلی شار و هه‌موویان له‌ به‌رزایی هه‌وره‌بانکه‌یان ده‌روانی. هاتوچۆی ترۆمبیلان ویستا بوو، به‌لام ده‌نگه‌ ده‌نگی خه‌لکه‌که‌ وه‌ک گبزه‌ی پوره‌ هه‌نگئ ده‌هاته‌ گوئ. ئه‌وه‌ی هه‌مووان ده‌یانگوت و ده‌یانگوتته‌وه‌ پرسیارئ بوو: ئه‌و پیاوه‌ کیتیه‌؟ بۆچی ده‌یه‌وئ خۆی هه‌لدا ته‌ خوارئ؟

وتنه‌گری رۆژنامه‌کان هاتن و ره‌سمی کابرایان گرت. رۆژنامه‌کان دووباره‌ چاپکرانه‌وه‌ و له‌ رووپه‌ری یه‌که‌میاندا به‌گه‌وره‌یی نووسرابوو، ئه‌م پیاوه‌ کیتیه‌؟ ته‌له‌فزیۆن راسته‌وخۆ ئه‌م رووداوه‌ی ده‌گواسته‌وه‌ و به‌و جۆره‌ش سه‌رتاپای خه‌لکی ولات ده‌گه‌ل به‌سه‌ره‌هاتی سه‌ر هه‌وره‌بانکه‌ ده‌رۆشیتن. که‌س ئه‌وه‌ی پیتوه‌ دیار نه‌بوو که‌ پیاوه‌ی ده‌ناسن، بۆیه‌ توێژینه‌وه‌یه‌ک خرایه‌ کار و پۆلیس وه‌خۆ که‌وت. سالانیکی زۆر بوو خه‌لکی به‌رقه‌وه‌ ته‌ماشای پۆلیسانیان ده‌کرد، وه‌لئ ئیتستاکی بوونه‌وه‌ خۆشه‌ویستی میلیه‌ت، چونکه‌ هه‌رچۆنیک بی، توانیان ناشکرای بکه‌ن ئه‌و کابرایه‌ کیتیه‌.

پیتیان ده‌گوت «قیلی ئه‌نده‌رسن» ته‌مه‌نی په‌نجاو هه‌وت ساڵ و کۆنه‌ ئه‌فه‌ندی دایه‌ره‌ی بوو، ژن و مندال، خه‌یزان و هاوه‌ل و ناسیاری چ نه‌بوون. له‌و ده‌ساله‌ی دواییدا سه‌راپا بیتکار بووه‌ و بۆ خۆی ده‌نیو مه‌یدانی خۆله‌ عه‌مه‌له‌ی شاردا، له‌ ته‌نه‌که‌ شکاوه‌کان قونجرتیکی پیتکه‌وه‌ نابوو، به‌خواردنی پشیلان ده‌ژیا. چوار ده‌وره‌ی ئه‌و قونجری پر بوون له‌و قوتووه‌ شکاوانه‌ی پیتستر خواردنی پشیلانی تیدا بوو.

زیگه‌ی هاموشۆ له‌ زۆری ناوچه‌کانی شاردا به‌سترابوو. خه‌لکی ناوچه‌که‌ش به‌دیار ته‌له‌فزیۆنه‌کانیان وه‌ دانیشتیبوون. به‌لام ده‌ گۆره‌پانی شاره‌وانیدا ئه‌و هه‌موو هه‌شاماته‌ له‌سه‌ر نووکی پیتیان ویستا بوون و هۆسه‌ و پال به‌یه‌کتره‌وه‌ نان و پیت به‌یه‌کدادانیتیک بوو هه‌ر مه‌پرسه‌. وه‌لئ هه‌رگیز قسه‌ و گله‌بی ناچه‌زیان له‌ ئاست یه‌که‌دا له‌ ده‌م نه‌ده‌هاته‌ ده‌رئ. خه‌لکانیکی زۆر هه‌بوون قه‌تیان له‌وه‌پیتش یه‌کتر نه‌دیوو. که‌چی ئیتستا ده‌گه‌ل یه‌ک که‌وتبوونه‌ ناخواتن و له‌ مه‌ر کابرای سه‌ر هه‌وره‌بانیتوه‌ ده‌دان.

په‌یژه‌یه‌کیان به‌دیواریدا هه‌لئا. ده‌رووناسیک به‌په‌یژه‌که‌دا چوه‌ سه‌رئ و له‌ پشت بلنگۆتیا رووبه‌رووی هه‌وره‌بانکه‌ گوتی: «قیلی وه‌ره‌ خوارئ» وه‌ک ده‌رووناسه‌که‌ ده‌یگوت، کیتشه‌ی قیلی ته‌نیایی بوو. به‌لام خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌و به‌هاتبا خوارئ، ئه‌وا ئه‌م کیتشه‌یه‌ له‌ ژیر چاودێری ده‌رووناسیکدا کۆتایی پیتده‌هات و چاره‌سه‌ر ده‌کرا.

سه‌رده‌مانیکی زوو بوو ده‌رووناسه‌کان له‌لایه‌ن خه‌لکه‌وه‌ تۆزقالتیکیش نرخیان بۆ دانه‌درا، که‌چی ئه‌وه‌ بوو ئه‌لخان پله‌ و مه‌قامی خۆشه‌ویستییان هه‌لده‌چوه‌ سه‌رئ، ئه‌وانیش ده‌ رادیۆ و ته‌له‌فزیۆن و رۆژنامه‌ندا ده‌ناخواتن و جه‌ختیان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ده‌کرده‌وه‌ که‌ «ته‌نیایی کیتشه‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌».

به‌لام قیلی له‌ هه‌وره‌بانئ نه‌هاته‌ خوارئ.

ژنیتیک به‌ریتبوازی به‌مه‌یدانی به‌رده‌م شاره‌وانیدا رابرد. له‌ جانتا ده‌ستییه‌که‌یدا ده‌مانچه‌یه‌کی شاردیۆوه‌وه‌ و به‌ریتوه‌ بوو تا بچن ده‌نکی میترده‌که‌ی پیت بکوژن، له‌ به‌رده‌می شاره‌وانی ویستا و

دەگەل ژىتېك لە قىسانەو ە گىلا. پۇژگارېتىكى زۆر بوو دەگەل ھېچ كەسىن نەئاخافتبوو، بەلام ئەو تە ئىستا لەبارەى قىلى ئەندەرسن و تەنيايىسەو دەدوا، ژنە پرى بەلادا چەمبەو ە دەمانجەى بەرداوه خواری تا لە ئاوه پۇژى شەقامەكەو بەرىتتەو نىبو ئاوى زىرەبەكانەو ە.

كارگەبەكى بەرگدروون لە ماو ەى سەعاتىكدا جۆزى جلوبەرگى تازە بابەتى ەوالئەى بازارى كرد. كە لەسەر سنگى جەلكان نووسرا بوو: «قىلى تۆ تەنيا نیت». پۇژىك لەو پىتشتەر پىرپار درابوو دەرگای ئەو كارگەبە داخرىت و چەند سەد كرىكار پەوانەى مەيدانى بىكاران كرابوون. بەلام ئەو جلوبەرگە ەەر زوو فرۆشان و پارە ەلپژا. بەو جۆرە كارگەكە رزگارى بوو.

قەشەبەك بەپەبژەپرا چووه سەر سەكۆزى ئاخافتن و لە بىلنگۆتپرا دەستى بەقىسان كرد: خودا قىلى خۆش دەوى و دىنى عىسا باشتىن ەوئە لە دژى تەنيايى، گەر كاپرا ھاتبا خوار و ئىرادەى خۆى بەدایە دەستى خودى، ئىدى ەەرگىز تەنيا نەدەبوو.

سال و ەبىيامىكى زۆر بوو خەلكى موپالانىيان بەدىنى عىسا نەدەكرد. بەلام لە ماو ەى ئەو سەعاتەبەدا چەندىن ەزار كەس خۆيان لە كەنىسەبەدا ئا نووسكر دەو ە.

كەچى قىلى ئەندەرسن لە ەو ەبەنى، نەھاتە خوار.

ژن و مېردى بەرپۆبەوون بچنە لای قازى تا ژنە تەلاقان ەرگى، بەلام كاپرا تەنباكە ەست و ەوشى لەبەر برىن و سەرنجى ئەوانى بۆ لای خۆى راکىشا، پاش چەندىن سالان، بۆبەكەمىن جار دەگەل بەكدى كەوتنە قەسەكردن بىن ئەو ەى بىكەنە شەپ و ئاژاوه، پاش ئەو ەى كاتژمىرى لە گۆرەپانىدا وىستان، بىبارياندا شانسىكى دى بەدەنە ژن و مېردا بەتەبەبەكەيان و جارى لىك دانەپرىن.

كارگەبەكى قەوانساز بەخىرايىبەكى بىن ئەندازە ەموو رىكۆردىكى شكاند. مالتانى، لە ماو ەى تا قە پاش نىو ەرپەكيدا قەوانىكىيان تۆمار كرد كە گۆرانىبىژى بەنىوانگى مېللى «ئوتۆ گۆستاوسن» گۆرانى بەكاپرا تەنيايەكەى سەر ەو ەبەنى

ەلدەگوت، بەندىكى گۆرانىبەكە ئاوا بوو: «و ەره خواری، تۆ تەنيا نیت» خەلكان لە رىژىدا ەستابوون تا قەوانەكەى بكن. تەنانەت پىش دوكان و بازار داخستن ئەو قەوانە لە ەموو قەوانى ئەو سالە زىترى لىفرۆشان.

و ەزىرى دەولەت چووه سەر سەكۆزى و دەستى بەقىسان كرد و گوتى: «ئىستا ەختى ئەو ەى ھاتووه كە ەموو ئەندامانى دەولەت مەجلىسى بگرن تا كارىك بۆ خەلكانىكى ەك قىلى ئەندەرسن بكرى» لە كاتىكىشدا دەپروانىبە بەرزايى ەو ەبەنەكە، گوتى: «ئىمە بىرمان لای تۆبە قىلى، تۆ تەنيا نیت».

زۆر لەمىژ بوو دەولەت چ پشتمانىبەكى ئەوتۆى دەنىو مېللەتدا نەما بوو، ەلنى وا ئىستا خەرىكبوو ئەو كەلپنە پىر دەبۆو ە.

قىلى ئەندەرسن نەھاتە خوار.

ئەمجا ئەو كارگەبەى خواردنى پشیلانى دوست دەكرد و سالانىكى زۆرىش كاپراى تەنيا بەو خواردنەى ژبا بوو، بە ەەر چوار كەنارى شاردا كەوتە ەلئاسىنى لافىتان: «قىلى شىتى خۆراكى كسمنىبە! تۆ تەنيا نیت قىلى...» ئىدى خۆراكى پشیلان پۇژى ھاتى و لە رادەبەدەر ھاتووه فرۆش.

ئىوارە داھات. ەشتا گۆرەپانى بەردەمى شارەوانى لە خەلك جمەى داھات، گىرفانپرىك بەویدا ھات و بىن ئەو ەى ھېچ كەسىن بەخۆزى بزانتى پارەو پوولتى خەلكەكەى ماشىبەو، ەلنى كاتى بەسەرھاتى كاپرا تەنباكەى سەر ەو ەبەنى بىست، ەئىدى گەراو ەواو ە بىن ئەو ەى كەس چاوى لىك، دراوى مەردمى لەگىرفانەكانىان ھاویشتەو ە.

ئىواری درەنگانى مالىەپاشاى تىگرامىكىيان نارد كە گورج لە بىلنگۆتپرا خوتندرابەو ە: «جەنابى كا ئاندەرسن، ئىمە ەموومان دە فىكرى بەرپىرتانداين».

لەمىژ بوو دەولەت پلانى ئەو ەى دانابوو مالىەپاشاى لە دەسەلات ەرگىپرى، ەلنى ئىدى زوو وازى لەو پلانەى ھىنرا و خراپە لاو ە.

شەو داھات، مەردم لە سەرپاى ولاتدا تەلەفزىنەكانىان

کوژاندهوه و چوونه جیگاوه. گۆره پانی شارهوانی تا دههات ساردتر دهبوو.

رۆژنامه نووس و هه والتیری ته له فزیۆنه کان چوونهوه ماله خۆیان تا وهحه سێن. به ههمان شێوه وهزیری دهولت و دهرووناس و کابرای قهشه و پۆلیس و سه رجه می نهوانی دیکه گۆره پانه که یان چۆلکرد.

شهوی درهنگانی باران دایکرد و ئیدی تاق و تهرای نهوانی تا نهوده مەمی لهوی مابوون، رۆبشتنهوه مالتی. له کاتژمیری پینجی سه رله به یانی، گۆره پانی بهردهم شارهوانی چۆل و هۆل بوو، که سیش نهو تارمایییه رهشه ی نهدی که له عاسمانی پرا بهریزه خواری و، پمب کهوته سه ر زهوی.

چیرۆکه که ی «نیلس سکۆ» تو ته نیا نیت - ۱۹۷۸: به سه رهاتیکه به هه وینیکه گالت ه جارانه خو شکراوه، باسی خو کوشتنی «قیلی نه نده رسن» ی په نجاو ههوت ساله مان بو ده کا. به خویندنه وه یه کی وردی دهقه که، بو مان درده که وی که نووسه ر جگه له وهی هیچ له خویننه ر ناشاریته وه، به لکو چه نده ییش به سه رهاتی قیلی نه نده رسنه ی به لاوه گرنگه، هینده ش دنه مان ده دا بو چاودیکردنی په رچه کردار (عکس العمل) ی کۆمه لانی خه لک! رهنگه بیه وی له وه مان ناگادار کاته وه، که له و دیو ته ماشا کردنی هه ولدانی خو کوشتنی «قیلی» یه وه به وردیش پروانینه رهفتار و ناکاری خه لکه که، تا دوا جار شتی کمان له سه ر «ئه م شاره» و له بهاری دونیای مۆدیرنه وه لی حالی بی، من ئه م قسه یه م وه ک سه ره تایه ک به کار دینم تا لپوهی بچمه ناو جیهانی دهقه که ی «نیلس سکۆ» وه.

چیرۆکه که له سه ره تا دا نمونه ی دهسته وێژی جوړا و جوړی کۆمه لگامان پین

ناشنا ده کا، یا خود چاکتره بگوتری، که سانیکی جوړبه جوړمان پینده ناسینن که نمونه و نوینه ری گرووپه کانی کۆمه لگان: سه ره تا عامه ی خه لک، خه لکی ساده و پۆلیسه کان و دواتریش رۆژنامه نووس و وینه گر و پیاوانی ده زگای ته له فزیۆن، ئه وسا دهرووناس و سیاسی و هونه رمه ند و قه شه و ..

هه موو شار له به رده می شاره وانیدا کۆ ده بیته وه بو ئه وه ی بزائن «ئه و کابرایه کییه؟»، «بوچی ده یه وی خو ی فری داته خواره وه؟»، ئیتر به و جوړی دهسته دهسته ی خه لکه که و نوینه ری گرووپه کانی کۆمه لگا، هه موویان به خو یان و پینشنیاره کانیانه وه «ئاماده یی ره سمی» خو یان درده برن بو ئه وه ی «قیلی» به یینه خواره وه، لیره ی شه وه، وه ک «هابرماس» ده لی: به رده می شاره وانی ده بیته با شترین مه یدان ی ئاماده بوونی ره سمی، به بی ئه وه ی قیلی نه نده رسن به گو یی که س بکا و ره سمییه ت به و ئاماده بوونه ی خه لک بدا!

له شوینه گشتییه کان و گۆره پانه کاند، خه لک پیتویستییه کی زوریان به «سه رگه رمبوون» و سه رقالی هه یه. به سه رهاتی قیلی نه نده رسنیش هه ر زوو تاییه تمه ندی رووداویک و به سه رهاتیکه سه رقاله کهر به خویه وه ده گری. دیارده ی سه رگه رمیکردن له کۆمه لی مۆدیرندا به رفراوانترین دیارده یه، ئه مه ش نه ک به و مانایه ی ئه م دیارده یه هه ر ته نیا له لایه ن قۆشمه جار و کۆمیکاره کانه وه به رپوه ده چی، به لکو سیاسییه تمه دارانییش به شتیکی زوری دهنگه تاییه تییه کانیان به هو ی توانای به پیکه نین خستنی خه لکه وه دیننه ده ست. که واته شتیکی ئاسایییه، گه ر له هه موو چرکه ساتیکدا قیلی نه نده رسنیک یان رووداویکی هاوشیوه ی تر روودا، تاکو ئاماده بوونه ره سمییه که ی خه لک له گرژییه کی مه تر سیداره وه بگۆری بو ئاماده بوونیکه ی خاوی سه رگه رمکه ر.

سه رگه رمیکردن ده بیته ئه و بواره ی که هه لومه رج ده داته بواره کانی راگه یاندن، سیاسییه داران، پیاوه ئاییینییه کان و دهرووناسه کان و نهوانی تر، تا له کاره کانیاندا به رده وامین و هه ر کامه یان پارووی خو ی بپچری... ئه مه ش نه ک له به ر ئه وه ی نه وان چاره به کی ئابستراکتیان هه یه بو ته نیایییه

کوشنده که ی قبیلی، بیکاریه که ی و... به لکو بو ته وهی «که لویه له کانی» زانین ساخ بکه نه وه. ههروه کو چون کارگه ی قه وانساز و بهرگدروویش بارو دؤخی قبیلی به ههل ده زانن تا بهرهمه کانیانی تیا بفرۆشن!

سه ره له دانی که سیتی قبیلی، ساته وه ختی سه ره له دانی هه موو په رچه کرداره کانه، له راستیدا قبیلی په سمیه ت به کرده وه به کی «سه رکوتکراو» یان په ستیوراو ده دا. خو کوشتنی ته وه بهرهمه کی کردن و په رده هه له دانه وه به له سه ره هه موو ته وه وزه هانده رانه ی، که له ده روون و گیانی خه لکدا به ره و خو کوشتن ده یان نه تینن و که چی ته وان ده یان په ستیون.. که واته ده توانین بلتین، قبیلی خوی ده کاته سیمبولیک بو خو کوشتنیکی به کومه لی، ته گه رچی بیجگه له خوی هیچ که سیتی تر ناویری پی هه ستی.. ته م کیشنه نانه وه به بواری ته وه ده خاته به رده می هه موو داموده زگا و لایه نه «ره سمی» به کان، تا بین و له پشت بلندگۆی ناخاوتنه وه، توخمی باوه ر له ده روونی خه لکدا بجیننه وه، بو ته وهی ته وه هیتزی که وا خه ربه که به هوی «سه رچلی» قبیلی ته نده رسنه وه ده بیته هوی هیتزیکی نارهبازی دهرپر، یاخود چاره پیری لیده کری بیته وزه به کی گرژ، خا و بکه نه وه.

«سالانیکی زور بوو خه لکی به رقه وه ته ماشای پولیسانیان ده کرد، وه لی ئیستاک بیوونه وه خوشه ویستی میلله ت»، «سال و عه ییامیکی زور بوو خه لکی موبالاتیان به دینی عیسای نه ده کرد، به لام له ماوه ی ته وه سه عاته یدا چه ندین هه زار که س خویان له که نیسه یدا ناوونوسکرده وه..»

ئیدی به و جوړه هه ر ده زگایه ک دیت و کومه لی خه لک ده کاته پابه ندی خوی و به م جوړه ش له وه وزه به کومه لیه که م ده کاته وه، که ده شبیت دوا جار بیته بزوتنه وه به کی نارهبازی دهرپر.

چیرۆکه که پرسیاره له ئاستی هه موو ته وه پیشنیار و شیوازه جوړبه جوړانه ی که کولتوری «موڈیرن» بو له ناو بردن و چاره سه رکردنی کیشنه کان ده یخاته به رده ستیمان. به لام هیشتا دوا پرسیار بی وه لام

ده مینیتته وه: تا چ کاتی ته وه پیشنیاران ده بنه هوی سه رگه رمبوونمان؟!

ئیمه ده زانین که هه موو لایه ک ده بنه پشتیوان و لایه نگری قبیلی ته نده رسن، به لام ته م لایه نگری به تهنی له ئاستی هه ست و سوژدا سه قامگیر ده بی: «قبیلی، ته نیا نیت»، ته مه ش له بهر ته وهی له کومه لی خه سینراودا که س ناتوانی چاره سه ربی به کرده وه (عملی) یاخود چاره ساز پیشنیار بکا. یاخود ده کری بلتین: هه موو پشتگیرکردنه سوژگه راییه کانی خه لکی، توانای بهرهمه تینانی چاره به کی به ناوه ز (عقلی) یان نییه. له هه مان کاتیشدا هیچ روونکردنه وه به کی ژیرانه له ئارادا نییه، که وه لامی ته م پرسیاره مان بداته وه: بوچی ده تانه وی قبیلی ته نده رسن خوی نه کوژی و له سه ره وه ربه بانه که بیته خواره وه؟ تیا مه بدان و شه قامه کانی ولات ئاسایشیکی زیتریان بوژیانی وی تیدایه؟

له گه لیک رووه وه پیشنیاره کانی به رده م شاره وانی له و پیشنیار و رتگا چارانه ده چن، که رتکخراوه جیهانییه کان له به رده م خه لکانی جیهانی سیه مدا (بو نمونه له ولاتیکی وه ک سوژمان، کوردستان یاخود هه رجییه کی تر) ریزبان ده که ن! له راستیدا تاماده بوونی ته و رتکخراوانه له و ولاتانه دا، هه مان تاماده بوونی لایه نه په سمیه کانه له به رده م شاره وانیدا و پیشنیاره سوژگه راکانیشیان هه مان دووباره کردنه وهی رسته ی «قبیلی، تو ته نیا نیت!» ه. ته و تاماده بوونه بریتییه له ته نجامدانی ئه رکیک «وه زیفه یه ک»، له ده ره وهی شوینی کاری په سمی. هه ر وه ک چون له به رده م شاره وانیدا بازاری ساخ کرده وهی بیرورا و که ل و په له کان ده خریتته گه ر: ئاواش له و ولاتانه دا بازاری فرۆشتنی «سیاسه ت و پلانه کان» دروست ده کری. له لایه کی تره وه، کیشنه ی قبیلی ده بیته هوی ته وهی، که خه لکه که به پاکبوونه وه به کی رۆخی و ده روونیدا تپه ر بن، هه ر وه ک چون شه ره نیوخوبیه کانی لای ئیمه و کاره ساته مه رگه پینه ره کان بواری ته وه بو مرۆقی ته م ده قه ره دهره خسین، که له رتگه ی کومه که مرۆقدوستییه کانه وه خویان پاک بکه نه وه. پاک کرده وه و پالاوتن به هه مان تیگه یشتنه (ته رستو) بییه که .

تاریکی پرده‌یه‌کی سروشتییه به‌سەرماندا ده‌کشی: هەر ئیواره دادی، شوتنه گشتیییه‌کانیش به‌های خوڤان له ده‌ست ده‌دهن و خه‌لکی به‌ره و ماله‌کانیان ده‌رۆنه‌وه، له‌م که‌ین و به‌ینه‌دا قیلی جاریکی تر به‌ته‌نێ ده‌میتیتیه‌وه، یاخود راستتره بگوتری درێژه به‌ته‌نیایی خوی ده‌دا! ئیتر لیره‌وه کایه‌ی سه‌رگه‌رمبوونه‌که‌ش نرخ‌ی خوی له‌ تاریکی‌دا ون ده‌کا. سیاسی و پیاوی خودی و پیاوانی بازار و، هه‌موو ئه‌وانی تر چییان پیتبکری ده‌لێن و خیتابه‌ی ده‌که‌ن، بۆ ئه‌وه‌ی پروای خه‌لک له‌ حاندی خوڤاندا پته‌وتر بکه‌ن، به‌لام به‌بێ ئه‌وه‌ی قیلی به‌یتنه‌ خوار!

ئه‌و شته‌ی که‌ قیلی له‌ لای خه‌لک ده‌بیتته‌ هۆی ترووکاندنی بریتیییه‌ له‌ هه‌ستکردن به‌به‌تالی و پوچگه‌راییی ژبانی رۆژانه‌یان، دووباره‌ بوونه‌وه و بێزاری به‌رده‌وام، بێ پروایی و بێ ئومیدی.. لیره‌دا بیر له‌ و ژن و مێرده‌ ده‌که‌مه‌وه، که‌ به‌رپۆه‌ بوون بچن له‌ یه‌کتری جیا بنه‌وه و «شانسیکی تر به‌ژن و مێرده‌یه‌ تیییه‌ که‌یان» بدن. یاخود ئه‌و ئافره‌ته‌ی به‌رپۆه‌ بوو بۆ کوشتنی دۆستی مێرده‌که‌ی، که‌چی له‌ پاش رۆژگارێ، له‌ قسانه‌وه‌ گلا و ژبوان بۆه‌.. که‌واته‌ له‌ دیو ناته‌باییه‌کانی ژینی خیزانی و له‌و دیو بێ پروایی و له‌و دیو هه‌موو جوهره‌ په‌ستییه‌که‌وه، پوچگه‌راییی و په‌ستییه‌کی تر خوی شارده‌وته‌وه. له‌و نیوان په‌رچه‌کرداری گشت خه‌لکه‌که‌ و ته‌نیایی و پوچگه‌رایییه‌که‌ی قیلی دا خالیکی هاوبه‌ش هه‌یه، که‌ ره‌نگه‌ تیری په‌خنه‌ی نووسه‌ریش ئا لیره‌وه‌ ئاراسته‌ی کۆمه‌لی هاوچه‌رخ کرابێ: خه‌لک بۆ خوڤان ده‌زانن کو‌تییان دیشی، به‌لام که‌س رێگه‌ی به‌خوی نادا، یاخود توانای نییه‌ له‌باره‌ی ئازاره‌کانیییه‌وه‌ بدوێ، بۆچی؟ چونکه‌ له‌ کۆمه‌لگای هاوچه‌رخدا ئاشکرا کردن و گفتوگو کردن له‌مه‌ر ده‌رد و ئازار و کیشه‌ تاییه‌ تیییه‌کانی مرۆف رێگه‌ی پینه‌دراوه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌مه «لاوازی» مرۆف پیشان ده‌دا! مرۆف ده‌بێ هه‌میشه‌ لوتبه‌رزتر و پته‌وتر بێ له‌وه‌ی که‌ ده‌رد و ئازاره‌کانی رێگه‌ی ده‌ده‌نی. به‌لام هه‌رکات قیلی ئه‌نده‌رسنیک په‌یدا ده‌بێ و به‌راشکاو‌ی بریاری خوی ده‌دا، ئیتر هه‌موو ئه‌وانیتر وه‌ک پیغه‌مبه‌ر

ته‌ماشای ده‌که‌ن و ده‌بنه‌ په‌یره‌وکار: «تۆ ته‌نیا نیت!» ئا لیره‌وه، ئیتر قیلی هه‌ر ته‌نیا سه‌رکه‌شیکی گه‌وجی سه‌ر هه‌وره‌بانه‌که‌ نییه، به‌لکو ئاو‌تینه‌یه‌که‌ بۆ پیشاندا نه‌وه‌ی هه‌موو گه‌وجی و توانایه‌کی چه‌پاو.

له‌لایه‌کی تروه‌وه، به‌سه‌رهاتی قیلی نه‌ک هه‌ر بۆ ئه‌و خه‌لکانه‌ ماده‌یه‌کی باشه‌ که‌ له‌به‌رده‌م شاره‌وانیدا کو‌بوونه‌وه، به‌لکو بۆ ئه‌وانه‌یش که‌ له‌ مالی خوڤاندا به‌دیار ته‌له‌فزیۆنه‌کانیان هه‌و دانیشتون.

ئه‌رکی ده‌زگاکانی راگه‌یاندن و وینه‌گره‌کان ئه‌وه‌یه‌ که‌ چۆن له‌ واقیعی کیشه‌ی قیلی، واقیعیکی نه‌مایشی دروست بکه‌ن و رووداوه‌که‌ بکه‌نه‌ به‌لگه‌نامه‌ و دۆکیومه‌نت، هه‌روه‌ک چۆن کابرای گۆرانییێ قه‌وانیکی ده‌رکرد و مالی پاشا مێژوویان نووسیییه‌وه! هه‌وره‌بانه‌که‌ هێواش هێواش له‌بیر ده‌کری، ئه‌وه‌ی له‌ بیر و خه‌یالی بینه‌راندا ده‌میتنی ئه‌و قیلییه‌یه‌ که‌ ته‌له‌فزیۆن پيشانی ده‌دا و ئه‌وه‌ی که‌ رۆلی قاره‌مانی فیلمیکی سینه‌ماییی ده‌گپێی و فیلمی کارتۆنی لیدرۆست ده‌کری!

له‌ جیهانی مۆدێرن دا، لۆژیکی بازار و خواسته‌کانی کربار کاکله‌ و به‌های رووداوه‌کان ده‌ستینیشان ده‌کا. له‌م جیهانه‌دا هه‌موو شتی بۆ هه‌یه‌ بکرتیه‌ که‌لوپه‌ل، له‌ راستیدا واقیعی خۆی وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌ هه‌یه‌ چ خوشیییه‌کی تیدا نییه‌ و سه‌رنج‌راکیش نییه‌ Not Attractive، بۆیه‌ ده‌بێ رووداوی سه‌ر هه‌وره‌بانه‌که‌ش مانا واقیعییه‌که‌ی له‌ ده‌ست بدا بۆ ئه‌وه‌ی به‌واقیعیکی سه‌رنج‌راکیش زاخا بدریتته‌وه. لیره‌دا که‌می له‌ باسه‌که‌ دوور ده‌که‌ومه‌وه‌ تا به‌ئومونه‌یه‌کی تر له‌ ژبانی خو‌مانه‌وه‌ نزیکتر ئه‌م دیارده‌یه‌ روون بکه‌مه‌وه:

که‌سی په‌نا به‌ر له‌ باسکردنی کیشه‌ گه‌وره‌کانیدا بۆ ئه‌روپیییه‌ک که‌ سه‌رچاوه‌ی زانیارییه‌کانی، سه‌رچاوه‌یه‌کی «دیداری» یه‌ و له‌ ریتی کاناله‌کانی ته‌له‌فزیۆنه‌وه‌ پیدده‌گا: هه‌رده‌م تووشی نامۆبوونیکی ده‌بێ، په‌نا به‌ر نازانی بۆچی ئه‌و کیشه‌ و قه‌یرانه‌ی به‌لای خو‌یه‌وه‌ گه‌وره‌ و به‌نرخه‌،

له لای «ئه‌ویتر» هه‌مان نرخ‌ی نییبه و به‌هه‌مان شتیوه شوتین سه‌رنج نییبه، ئیتر لیتره‌وه بیزارییبه‌کی هاوکات به‌نامۆیون سه‌ره‌له‌ده‌دا، ئیمه نازانین که جه‌نگی سه‌ره‌کی له‌م بواره‌دا بریتییه له‌ جه‌نگی نیوان قسه‌کردن و ته‌ماشا کردن له‌ نیوان وشه و دیمه‌نه‌کاندا. له‌ نیوان رووداوه واقیعییه‌کانی ژییانی خۆمان و ئه‌و فیلم و راپۆرتانه‌ی له‌سه‌ر ئه‌و رووداوانه به‌ئه‌ویتر گه‌یشتوون! ئیمه وا ده‌زانین توانا و هیزی وشه‌کان له‌ توانا و هیزی دیمه‌نه زنجیره‌یییه‌کان پته‌وترن و نازانین وشه‌کان به‌ده‌گه‌من ده‌توانن ئه‌و چیتره‌ بده‌نه گوێگره‌کانمان که نه‌مایشه‌کان ده‌یده‌نه بینه‌ره‌کانیان.

قیلی دیتته خوار. به‌لام نه‌ک له‌ شتیوه‌ی مرۆیه‌کدا، ئه‌و ده‌بیتته تارمایی و رمب، ده‌که‌و پتته سه‌ر زه‌وی، ده‌بی ئه‌وه‌شمان له‌بیر نه‌چی ده‌شی بۆ سه‌به‌ی تۆمه‌تی ئه‌وه‌ی بچیتته پال که به‌رده‌می شاره‌وانی پیسکردووه و له‌وانه‌یه کریتی پاککردنه‌وه و گواستنه‌وه‌ی لاشه‌که‌ی له‌و میراته جوی بکه‌نه‌وه، که ده‌شیت له‌ قونج‌ره ته‌نه‌که‌یییه‌که‌یدا به‌جیی هیشتتی!

راسته به‌سه‌ره‌اتی قیلی و چاره‌نووسه‌که‌ی رووداویکی تراژیدییه، به‌لام هه‌رگیز لایه‌نه تراژیدییه‌که‌ی ئه‌م به‌سه‌ره‌اته نییبه که له‌ بیر ده‌مینی.

ئه‌م ده‌قه هینده ده‌قیکی ئاسانه که خوتنه‌ر له‌ خۆی، واته له ئاسانییه‌که‌ی خۆی به‌گومان ده‌کا، به‌لام ئاسانی به‌مانا ساده‌یی نییبه و هه‌ر ئه‌مه‌شه وا ده‌کا بلتین، له‌ ئاسانی ئه‌م ده‌قه‌دا نه‌تییه‌که‌ی خۆی شارۆتته‌وه، نه‌تییه‌ گه‌وره‌ش لیتره‌دا بریتییه له‌ هه‌بوونی ناوکداری و مانای ژیره‌وه‌ی دیره‌کان. هه‌بوونی ئه‌و وزه و چیتره‌یه که له‌ژیر تۆنی ژیره‌وه‌ی مانای ساده‌ی دیره‌کاندا چاوه‌ریمان ده‌کا.

که‌واته ده‌شیت ئه‌م ده‌قه به‌چه‌ند باردا مانا‌که‌ی لیک بده‌ینه‌وه و سه‌لیقه‌ی خۆمان له‌ شیکردنه‌وه‌یدا بخه‌ینه کار، به‌بی ئه‌وه‌ی بتوانین، یان

مه‌به‌ستمان بوو بیت به‌مانای ره‌ها و مانای تاقانه‌ی ده‌قه‌که‌ بگه‌ین.

له‌ ده‌قی ساده‌دا مانای تاقانه نییبه، چونکه نه‌تییه‌کان له‌ ئارادان و له‌و شوتنه‌ش نه‌تییه‌ی ئاماده‌ی، بیرو لیکدانه‌وه‌ی هه‌مه‌ جۆر دیتته به‌ره‌م. بیه‌ینه‌ پێش چاوی خۆت، کاتی له‌ شه‌وه‌زه‌نگدا گوتمان له‌ خشپه‌یه‌ک ده‌بی، ئیمه له‌ شوتنی خۆمانه‌وه ئه‌و خشپه‌یه به‌چه‌ند مانا ته‌فسیر ده‌که‌ینه‌وه؟ یه‌کمان ده‌لی مار بوو، ئه‌وی ترمان ده‌لی مرۆف، سیه‌هم ده‌لی، دوژمن و چواره‌م ده‌بیژئی دلدار. که‌واته ساده‌یی نه‌تییه‌که‌ له‌ ده‌قی ئه‌ده‌بیدا به‌مانای روونی و دیاری ئه‌و نه‌تییه‌ نییبه، هه‌روه‌کو چۆن ئه‌و ده‌نگه‌ی له‌ شه‌وه‌زه‌نگدا دیتته به‌رگوتمان، له‌ رۆژی رووناکدا مانای خۆی ده‌دۆزینی. به‌کورتییبه‌که‌ی، نه‌تییه‌کان کوری تاریکین، نه‌ک ته‌مومژ. تاریکی به‌ره‌و لیکدانه‌وه‌مان ده‌با، به‌لام ته‌مومژ سه‌رمان لیده‌شوتینی.

جگه له‌ که‌شی گشتییی چیروکه‌که، له‌ گه‌لیک شوتنیشدا تام و چیترتیکی چیروکی به‌ر ئاگردان له‌ ئارادایه. چونکه بونیادی به‌ره‌مه‌که‌ خزمایه‌تییه‌کی له‌ گه‌ل بونیادی ئه‌و چیروکه‌ خۆمالیانه هه‌یه، که زه‌ینی ئیمه‌یان زاخاو داوه:

«سپیده‌یه‌کیان کابرایه‌ک..» «سال و عه‌بیامیکی زۆر بوو..» «سه‌رده‌مانیکی زۆر بوو..» هه‌ر ده‌لییی چیروکییێ ده‌سه‌روکاری گێرانه‌وه‌ی داستانیکی خۆمالیایدیه.. دیاره ئه‌گه‌ر مه‌وی هاوشتیوه‌ی ئه‌م ئاوو هه‌وایه خۆمالییه له‌ ئه‌ده‌بی دانمارک خۆیدا ده‌ستنیشان بکه‌م، ئه‌وه هه‌ر زوو نیوی «هانس کریستیان ئه‌نده‌رسن، ۱۸۰۵-۱۸۷۵» دینم که ده‌رگای زۆریه‌ی چیروکه‌کانی به‌کلیلی ده‌سته‌واژه‌ی له‌م بابته ده‌کاته‌وه.

به‌لام به‌کاره‌ینانی ئه‌م ته‌کنیکه‌ چ سوودیکی هه‌یه؟

یه‌که‌م، هه‌وسه‌له‌ی چیژوه‌رگرتن و جوانناسیمان ده‌بزوینی. دووه‌م، بوارمان ده‌دا، به‌زوویی خۆمان له‌ که‌شی چیروکه‌که‌دا بدۆزینه‌وه. سیه‌هم، له‌ چاوه‌روانییه‌که‌دا پامانده‌گری که ته‌نیا به‌خوتندنه‌وه‌ی سه‌رحه‌می ده‌قه‌که‌

تینویتی ئه‌و چاوه‌روانییه‌مان ده‌شکی، له‌لایه‌کی تره‌وه ئه‌گه‌رچی نووسه‌ر بو
خۆی زۆر شت له‌باره‌ی قاره‌مانیه‌کانه‌وه ده‌زانن، به‌لام ئه‌وه بو‌خۆی نییه‌ که
هانمان ده‌دا، یاخود پالمان پیتوه‌ده‌نی خه‌یالی خوتینده‌وه‌مان به‌راپه‌ویکی
تاییه‌تیدا بیه‌ین بو‌ئوه‌ی ئه‌و ئه‌نجامه‌مان ده‌ستکه‌وی، که له
کو‌تاییه‌که‌یدا چاوه‌ریمان ده‌کا. نه‌خه‌یر. به‌لکو ئه‌وه بزاقی ئه‌ده‌بی
ده‌قه‌که‌یه، خه‌یال و بیرکردنه‌وه‌مان ده‌خاته‌گه‌ر و به‌رده‌وام خۆی به‌ره‌م
دینیته‌وه. به‌گورتیه‌که‌ی ئه‌مه ده‌قیکه ئایدۆلۆژی تیدا نییه. . خالییه له
درۆ و ده‌له‌سه‌ی «قاره‌مانسازیه‌ هه‌مه‌کاره» و «پاله‌وانی هه‌میشه‌ براوه»
یاخود هومیده‌واریه‌کی ساخته. . ئه‌مه‌ش نرخاندنیه‌کی گه‌وره‌یه که
نووسه‌ری به‌خوتنه‌ره‌کانی خۆی په‌وا ده‌بینی.

وهرزی گهړانهوه

(چهند پهرهگرافیکي پهرتهوازه)

همېشه وهرزېک له وهرزه کانی تاراوگه له نیشتماندا خوی دسه پښت، که بېگومان وهرزېکه له بهار و هارین و له پاییز و زستان، وهرزېکه له چاوهروانییېه کی بېهوده و هندیجاریش له هاتنه دی خهونه کان، وهرزېکه بۆ سه فهر و له هه مان کاتیشدا وهرزی گهړانهوه یه.

مرؤقی تاراوگه کراو کاتیک ده گهړپتهوه نیشتمانی خوی، زیاد له نیشتمانیکی هه یه و لیره شهوه زیاد له وهرزېک و زیاد له عشق و یادوه بیه ک. تازه چیدی «نیشتمان» به مانا کونکریتی و میژوو بیه که ی مانای نیه و سنوره کانی جوگرافیا ده ستیشانی ئه و نیشتمانه ناکات. تاراوگه کراو، له جوگرافیا یه که وه ده په رپتهوه بۆ جوگرافیا یه کی تر، به لام همېشه نیشتمانی تابیهت به خوی له گه لدا یه، نیشتمانیکی فراهه رنگ و فره سیم، نیشتمانیکی کولژکراو له کومه لای ولات و شار و مرؤقی جیاواز.. بۆی هه یه تاراوگه کراو له شوپنیک له شوپنه کانی نیشتمانی دایکدا راهه ستیت و پر به سییه کانی هه وایه ک هه لمژئ، وه لای ئه گهر ئه و هه وایه ی هه لیده مرژئ بونی تیکرای ئه و ولاتانه ی لینه یهت که پتیماندا تپه رپوه، ئه وه هه ست به نارامبونه وه ناکات.

لیره وه، ئه گهر به رزترین ستایشکردنی تاراوگه کراو بۆ نیشتمانی دایک، بۆ نیشتمانیکی که زمانی زگماک و خهونی گه و ره بوون و به که مین عه شقی پتبه خشیوه، له «گهړانهوه» دا به رجه سته ببیت، ئه وه هیچ گهړانهوه یه کی تاراوگه کراو به بئ ستایشکردنی نیشتمانی دووم، ئه و نیشتمانه ی زمانیکی دیکه و یادوه ری و عه شقه کانی تری پتبه خشیوه، مانای نابیت. ئه خلایقی تاراوگه کراو له وه دایه کاتی ده گهړپتهوه نیشتمانی به که م و (به و جوړه ش دهریده خات ئه و رول به کی به وه فایه) له بیری نه چیت که پیش گهړانهوه له نامیزی نیشتمانیکی تر دا بووه. نیشتمانیکی ئه و ی

له هه موو ئه و مه ترسیانه پاراست که بوونه هوی له ده ستدانی هاورئ و که س وکار و خۆشه ویسته کانی. نیشتمانی دالده و نیشتمانی به رده وامی و مانه وه..

به م شیوه یه ش، هه روه ک چۆن تاراوگه بوون بریتیه له بردنی «ئیره» بۆ «ئه وئ»، به هه مان شیوه گهړانهوه ش بریتیه له هینانه وه ی «ئه وئ» بۆ «ئیره». جوانی تاراوگه کراو و پرؤژه شوپشگپراوه که ی له وه دایه که له گهړانهوه یدا پانتایی نیشتمانی یه که م به هینانه وه ی نیشتمانی دووم به رفراوان و ده وله مه ند بکا. چونکه به راستی ئه گهر مرؤف له ماوه ی تاراوگه بوونه که یدا نیشتمانی خوی بزر نه کردب، ئه وه توانیوه ته ی نیشتمانیکی بدؤزپته وه، نیشتمانیکی که دواچار له گه ل خوی ده یه پتیه وه. من پتیموایه ئه وه ی واده کا تاراوگه کراو به رگه ی ئه و هه موو کؤژان و نوستالیریا و تراژیدیا یانه ی هه ندران بگرت، ئه وه ی له پشت هه دادان و به رگه گرتنیه وه یه تی، ئه و خه ونه یه که فیری ده کا له میانه ی گهړانهوه یدا، که نازانیت که ی و چۆن ده بیت؛ نیشتمانیکی له گه ل خوی ده یه پتیه وه. بېگومان لیره دا مه رج نیه مه به ستمان له نیشتمان مانا واقعیه که ی بیت، به لکو مه به ستم له مه جازه ته ی نیشتمانه، که بۆی هه یه ئه و نیشتمانه دهرپی گه وریی ئه و ئه زمونانه بی که تاراوگه کراو کویکردونه ته وه.

هه روه ک چۆن تاراوگه به مانایه کی فراوان سه رزه مینی نازادی و به ره لاکردنی خه ونه کانی نه سته، ئاواش سه رزه مینی که له که کردنی ئه زمونونه کانه. ئه وده ی مرؤقی تاراوگه کراو له ئه زمونونه کانی ژیانیه وه فیر ده بیت و له رتگه یانه وه خوی دروستده کا و دروست ده ب، هیچ سیسته میکی فیرکاری و یارمه تیدانی تاراوگه کراوه کانی هه ندران دروستینا که ن و فیریشی ناکه ن. ئه زمون گه و ره ترین قوتابخانه یه که تاراوگه کراو به رزترین به لگه نامه ی لپوه به ده ست ده ینی. پرچی سپی و سیمای چرچ و لؤجبوو و حوزنی دهنگی تاراوگه کراو، ئه وده ی ده لاله ت له

زۆری و چربی ئەزمونەکانی دەکا، ئەوەندە بەلگە‌ی هەل‌چوونی تەمەن و تێپەربینی سالتەکان نیە. تاراوگە بانگه‌یشتنێکی مەژۆه بۆ ژانیکی پراو پیر و لێوانلیتو له ئەزمونی دانسقه، بۆیه ئەوهی ئەو ژیانە دەژی، لەسەر حسابی جەسته، رۆحی خۆی دەکریته‌وه. بێگومان مەرج نیە تۆ له ولاتی یەکه‌مه‌وه بچیتە ولاتی دووهم و بێسته تاراوگە‌کراو، وەلێ تەنیا ئەو کاتە‌ی دەبیتە تاراوگە‌کراو دەتوانیت ژیان بە‌وجۆره بژی که بێسته قوتابخانە‌یه‌ک بۆ کۆکردنە‌وهی ئەزمون. بە‌مانای ئەوهی بێسته زەمینە‌یه‌ک بۆ دروستکردنی ئەو خالە‌هاوبە‌شانه‌ی که تۆی تاکە مەژۆه دەبە‌ستیت بە مەژۆه‌کانی دیکە‌وه و ژیان له‌ عۆزله‌تێکی دووباره‌بووه‌وه دەکاته بە‌خشنده‌بیه‌کی بە‌رده‌وام. ڕه‌نگه‌ تاراوگه‌ هه‌موو شتی‌ک له‌ مەژۆه‌ بستیته‌وه و له‌ هه‌موو ئەو شتانه‌ دايمالێ که ناسنامه‌ی خۆی له‌سەر‌بانه‌وه دروستکردوه، وەلێ دواجار تاراوگه‌ بە‌خشنده‌بیت پێده‌به‌خسیت. بە‌خشنده‌ی وەک کللیک بۆ کردنە‌وهی جیهانی مەژۆه‌کانی تر و له‌و‌یشه‌وه بۆ چوونه‌ ناو ژانیکی بە‌رفراوانه‌وه. بۆی هه‌یه تاراوگه‌ زمانی زگماک، ڕه‌گه‌ز، ئایین و میژووی شه‌خسی خۆت لێ‌بستیت و زمانیکی دیکه‌ و ئاین و میژووی‌یه‌کی دیکه‌ت به‌سه‌ردا بسه‌پنیت، وەلێ دواجار شتی‌کت پێده‌به‌خسیت له‌هه‌موو ئەوانه‌ گرنه‌تره‌ که ئەویش به‌خشنده‌بیه‌.

مەژۆی بە‌خشنده، مەژۆیه‌که‌ پێویستی به‌ زمانیکی تایبەت نیە تا له‌ ڕێگه‌یه‌وه به‌خشنده‌ی خۆی به‌رجه‌سته‌ بکات، چونکه‌ بۆی هه‌یه‌ به‌بێ به‌کاره‌ینانی زمانیش، به‌بێ به‌کاربردنی وشه‌ و ده‌نگیش ده‌رپری ناخی پیر به‌خشنده‌ی خۆی بێ. به‌خشنده‌ی ده‌توانێ له‌ نیگا و هه‌لسوکه‌وت و ده‌رپینه‌کانی له‌شدا خۆی به‌یان بکا. هه‌روه‌ها مەژۆی به‌خشنده‌ پێویستی به‌وه‌ نیە ئەندامی تیره‌یه‌ک، نه‌ته‌وه‌یه‌ک یاخود ڕه‌گه‌زێکی تایبەت بێت بۆ ئەوهی له‌و ڕێگه‌یه‌وه به‌خشنده‌ی خۆی ئاشکرا بکا.

به‌خشین هه‌روه‌ک چۆن پابه‌ندی زمانیکی تایبەت نیە، ئاواش خۆی نابە‌ستێ به‌ پیه‌وه‌ندی و ئینتیمایه‌کی تایبە‌ته‌وه‌.. ئەگه‌ر یه‌کی‌ک له‌ پاداشته‌کانی به‌خشین گۆربینه‌وه‌ی ئەزمونە‌کان بێت، ئەوه‌ ئەزمون تەنیا له‌ نێوان مەژۆه‌کاندا ئاوتوگۆر ده‌کری، بۆیه‌ ئینتیماکردن به‌ مەژۆه‌وه‌ یه‌که‌مین

مه‌رجه‌ بۆ به‌خشنده‌ی به‌بێ ده‌سته‌ودامانیون و هانا بردن بۆ هه‌یچ هه‌یزکی غه‌یره‌ مەژۆی و با‌مەژۆی و فریشته‌ی یاخود ئەهریمه‌نی.. لێره‌شه‌وه‌ بۆی هه‌یه‌ له‌ تاراوگه‌ ئایینی خۆت بگۆرت، یان به‌هه‌یزی بکه‌یت یاخود وه‌ک به‌شیک له‌ کولتور پیه‌وه‌ندی له‌گه‌‌دا بپاریزی، وەلێ ئاین نابیتە مەرج و هانده‌ر بۆ به‌خشنده‌بوونت. چونکه‌ ئەوه‌ی ده‌ستنیسانی به‌خشنده‌ی ده‌کا، ترس و ده‌روه‌ستی نیه‌ له‌ ئاست جیه‌جیه‌کردنی کۆمه‌له‌ی بنه‌ما و یاسادا، به‌لکو‌ خۆکردنە‌وه‌یه‌کی ڕه‌ها و تێکه‌‌لیوونێکی بێمه‌رجه‌ به‌ مەژۆه‌کانی تر و گۆربینه‌وه‌ی ئەزمونە‌ له‌گه‌‌ئاندا. ئەمه‌ش به‌مانای ئەوه‌ نیه‌ تۆ ئیمانی خۆت له‌ده‌ست ده‌ده‌یت، به‌لکو‌ به‌و مانایه‌ی چیدی «ئیمان» کورتنا‌بیت‌وه‌ له‌ ده‌روه‌ستی مەژۆه‌ له‌ به‌رامبه‌ر کۆمه‌له‌ی یاسادا، که‌ ئایینیکی تایبە‌تیان لێ‌پێکه‌اتوه‌ و ئەم ئایینه‌ش سیتی‌ک ڕه‌فتاری داناه، که‌ ده‌بیت جیه‌جیه‌ بکرت. ئەگه‌ر یه‌کی‌ک له‌ مژده‌کانی ئیمان رزگاربوون بێ، ئەوه‌ ئیمان له‌ تاراوگه‌ چیدی جیه‌جیه‌کردنی کۆمه‌له‌ی سلووک نیه‌ که‌ به‌لای ئایینیکی تایبە‌ته‌وه‌ جیتی په‌سندن، به‌لکو‌ هه‌‌بژاردنی جوانترین و والا‌ترینی ئەو شیوازی ژیان‌یه‌ که‌ تیا‌یدا مەژۆه‌ به‌که‌‌مترین ئاستی چه‌وساندنه‌وه‌ رزگاری ده‌بیت. له‌ تاراوگه‌ بۆت نیه‌ ئیدعیایه‌ی پروابوون به‌ ئایینی‌ک بکه‌یت و له‌ ژیان‌ی پراکتیکی‌دا په‌یره‌وی لێنه‌که‌یت، بۆت نیه‌ له‌سەر حسابی ئەو ئەرکه‌ ئایینیانه‌ی جیه‌جیه‌کردوون له‌ ژیان‌ی کۆمه‌له‌یه‌تیدا که‌مه‌ترخه‌م بیت و ڕه‌نگدان‌ه‌وه‌یان نه‌بیت. به‌م مانایه‌ش ئیمان ڕه‌هه‌ندیکی ئینسانی و کۆمه‌له‌یه‌تی به‌خۆیه‌وه‌ ده‌گریت و پێویسته‌ له‌ ژیان‌ی پراکتیکیانه‌ی رۆژانه‌دا ڕه‌نگبدا‌ته‌وه‌. لێره‌وه‌ فرینه‌دانی قنچه‌که‌ جگه‌ره‌یه‌ک و ده‌سته‌سپریکی کاغه‌زی له‌سەر جاده‌، بۆی هه‌یه‌ هانده‌ریکی ئایینی له‌ پشت بیت، وەلێ ئایینی‌ک له‌ خزمه‌تی پانتایی کۆمه‌له‌یه‌تی ژیان‌ی هاوبه‌شی مەژۆه‌کاندا، نه‌ک بۆ به‌یانکردنی حه‌قیقه‌تێکی با‌مەژۆی و ڕه‌ها. تۆ ده‌توانیت به‌ ئیمان‌یکی پته‌و و رستی ئەرکه‌وه‌ که‌ له‌ ئاست ئایینیکی تایبە‌تدا جیه‌جیه‌کردوون، شت فریده‌یته‌ سه‌ر شه‌قامه‌کان به‌بێ ئەوه‌ی به‌ر نه‌فره‌تی یه‌زدان بکه‌ویت، وەلێ مەرج نیه‌ به‌مکاره‌ت ڕه‌زامه‌ندی کۆمه‌له‌یه‌تی به‌ده‌ست به‌ینی. ئەوه‌ی له‌ تاراوگه‌ وه‌ک ده‌ستکه‌وتی مسولمان‌یک له‌قه‌له‌م

دهدری، بریتی نیبه له کردنه‌وه‌ی مزگه‌وت و حوجره و خوگۆشه‌گیرکردن تیاپاندا، به‌لکو ئاماده‌یی چالاكانه‌ی ئه‌وه له مه‌یدانی ژبانی كۆمه‌لايه‌تی ئینسانه‌كاندا وه‌ك مرۆیه‌کی به‌خشنده.

ئایا فیروونی هه‌ر زمانیک ده‌رگای جیهانیکی تازه‌مان به‌سه‌ردا ده‌کاته‌وه؟ ئایا ئیمه له میان‌ه‌ی ژبانی خو‌ماندا له‌به‌رده‌م جیهانگه‌لێکی فره‌داین که ده‌بیت بۆ هه‌ریه‌که‌یان زمانیکی تایبته‌ بزانین تا ریتی ئه‌و جیهانه‌مان له‌به‌رده‌مدا بکرتته‌وه؟

من له‌و بروایه‌دام جیهان یه‌ك جیهانه‌ وه‌لێ ده‌رگاكان فرهن، بۆیه به‌ فیروونی زمانیکی نوێ ده‌رگای جیهانیکی نوێ ناکرتته‌وه، به‌لکو ده‌رگای چوونه‌ژووره‌یه‌کی تر بۆ جیهان ده‌کرتته‌وه. ئه‌وه‌ی ده‌زانین و زۆر جار پروا ناکه‌ین ئه‌وه‌یه که جیهان گه‌وره و به‌رفراوانه، به‌لام زه‌حمه‌ته‌ بیناسین و په‌یوه‌ندی له‌گه‌لدا به‌ستین. بۆیه مرۆف هه‌ندی دزه‌ پێگای هه‌یه که تاقیانه‌کاته‌وه بۆ چوونه‌ ناو جیهانه‌وه و له‌ راستیشدا به‌هۆیانه‌وه که‌میک ده‌شچیته‌ پیش.. وه‌لێ کاتی له‌یه‌کیاندا سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست ناهینێ و نائومی‌د ده‌بیت هیچ چاره‌یه‌کی دیکه‌ی نیه له‌وه زیاتر که یه‌کیکی دیکه‌یان تاقیکاته‌وه. له‌ده‌رگایه‌کی دیکه‌وه هه‌ولێ چوونه ژووره‌و به‌دات. هه‌ندێجار پیتویسته شاعیرانه‌ بژین و هه‌ندێجاری تریش مۆسیقا تیکه‌ل به‌ جیهانمان ده‌کات و جاره‌های جاریش تیرامان و بیده‌نگی و زۆرجاریش گریان. تاراوگه‌کراو ئه‌و مرۆقه‌یه زیاده‌ جارێک له‌ده‌رگاكانی ژبان ده‌دات و له‌ دوا‌ی هه‌موو نائومی‌دییه‌کیش دپته‌وه باوه‌شی شیعر و بیده‌نگی گریان.

جیهان یه‌ك جیهانه و مرۆف یه‌ك جیهانی هه‌یه و له‌ناو ئه‌و جیهانه‌دا ده‌ژی، وه‌لێ بۆی هه‌یه مرۆفێک به‌هۆی ئه‌و زمانانه‌ی ده‌یانزانیت چه‌ندین سیما به‌ جیهانه‌که‌ی بیه‌خشیت. لی‌رده‌دا هه‌ندیک له‌ نووسه‌ران و تاراوگه‌کراوه‌كان خالی هاوبه‌شیان له‌ نیواندا‌یه: ره‌نگه‌ نووسه‌ریک ته‌نیا یه‌ك زمان بزانیت، وه‌لێ له‌ چه‌ندین ژانردا ته‌عبیر له‌ جیهانی خۆی ده‌کات

و به‌وجۆره‌ش به‌رده‌وام ده‌بیت له‌ سازدانه‌وه‌ی جیهانه‌ تایبه‌تیه‌که‌ی خۆی به‌لام له‌ناو فره‌یی ژانره‌كان و مه‌وداكانی نووسیندا. سه‌فه‌ری ئه‌و، سه‌فه‌ری هه‌مان گه‌ریده‌یه که هه‌رجاره‌ی به‌رگیک ده‌پۆشیت وه‌لێ رێگاکه‌ی هه‌مان رێگایه. تاراوگه به‌رله‌وه‌ی سه‌فه‌ر بیت له‌ناو پانتایی شویندا، سه‌فه‌ره له‌ پانتایی زماندا. هه‌ر تاراوگه‌کراویک که زمانیکی نوێ فی‌ر ده‌بیت ده‌رگای جیهانیکی نوێی به‌روودا ئاوه‌لا نابن، به‌لکو له‌ رێگه‌ی تره‌وه په‌ی به‌ جیهانه‌که‌ی خۆی ده‌باته‌وه و سه‌رله‌نوێ که‌شفی ده‌کاته‌وه. ره‌نگه‌ فیروونی زمانیکی نوێ له‌ تاراوگه گه‌وره‌ترین ده‌ستکه‌وتی هه‌ر مرۆفێک بیت که خۆی به‌ خاوه‌نی جیهانیکی تایبته‌ ده‌زانیت، بۆیه ئه‌گه‌ر له‌ تاراوگه‌دا ره‌هه‌ندیکی «سه‌رگه‌ردانی» چاوه‌روانی مرۆف بکات، ئه‌وه ته‌نیا ئه‌و مرۆفانه سه‌رگه‌ردان ده‌بن که جیهانی تایبته‌ به‌خۆیانیان نیه.

ئه‌گه‌ر تاراوگه ئه‌و شوینه بیت که مرۆف ناتوانیت خۆی هه‌شار به‌دات چونکه جیاوازه، ئه‌وه نیشته‌یمان ئه‌و شوینه‌یه که ئیمه تیکه‌ل به‌ پانتاییه‌کی به‌رفراوانی لیکچوون ده‌بینه‌وه. له‌تاراوگه‌دا هه‌میشه ترسیک هه‌یه له‌ دیاروون و ئاشکرای، ترس له‌وه‌ی که هه‌شامات ناهیلێ تیکه‌لی بيم و له‌و تیکه‌لبوون و هاوشپوه‌ییه‌دا جو‌ری له‌ دلنیا‌یی هه‌ستپیکه‌م. مرۆف به‌ سرووشتی خۆی له‌ ته‌نیا‌یی ده‌ترسێ و له‌ تیکه‌لبووندا هه‌ست به‌ ئارامی و دلنیا‌یی ده‌کا. ئه‌م حه‌قیقه‌ته له‌لایه‌که‌وه هه‌سله‌تیکی عه‌شق و له‌لایه‌که‌ی دیکه‌وه هه‌سله‌تی تاراوگه‌کراوه له‌ گه‌رانه‌وه‌یدا. عه‌شق ترسه له‌ ته‌نیا‌یی و له‌وه‌ی که‌س نه‌بیت له‌ گه‌لیدا تیکه‌ل بین، بۆیه دل‌ه‌راوکی و ترس و په‌راویزنی قه‌ده‌ری هه‌موو عاشقه‌کانه. عاشق به‌زۆر مانا مرۆفێکه له‌ دانسقه‌بی و ته‌نیا‌یی خۆی ده‌ترسێ و هه‌موو هه‌ولێکی بۆ ئه‌وه‌یه تاکی خۆی بدۆزیتته‌وه و کاتیکیش دۆزییه‌وه هه‌موو شتی بکات بۆ ئه‌وه‌ی تیکه‌لی بیت و ئیتر خۆی له‌و ته‌نیا‌ییه‌ رزگار بکات، که ئه‌وه‌ی خستۆته ده‌ره‌وه‌ی ئه‌وانیتره‌وه و زۆرجاریش خستۆتییه به‌رده‌م هه‌ره‌شه‌ی ئه‌وانیتر. عاشق له‌ سایه‌ی عه‌شقه‌که‌یدا خۆی به‌ تاشه‌به‌ردیکی سه‌نگین

ده چوتني که هيچ توفانتيک نايجووليني، وهلي له هه مان کاتدا ده يوئ ببيتته وه دنکي لم و له ناو له پي دهستي ياردا باي هه ناسيهک ببيات.

تاراوگه کراویش عاشقتيکه له بهرگه گرتن و هه دادانيا له بهرامبهر کوزان و چاوه پرواني و ته نيایيه کاني تاراوگه، بهو تاشه بهرده ده چيت، که ساله کاني دووري و غوريهت راينامالن، بهلام نهو سالانه هيندهي ناسک و شه ففاف دهکن و روي دهکنه شووشه، به ته نيا هه لکردني بايهک بهسه بو نهوي ته سليم به فرينتيک بي، که «گه رانه وه» بو نيشتيمان کوتاييه که يه تي. ليره وه من لهو تاراوگه کراوه تيده گم کاتي دهگه رپته وه ولاتي خوئي، خه م له هه موو شتي ده خوات و به لايه وه بهرگر بکردن له نازله کاني باخچه ي نازله لان هه مان ره وايه تي هه يه که لايه نگيري بو کيشه يه کي نه ته ويه ي و نه تنيکي. تاراوگه کراو ده يه ويت له گه رانه ويده ببيتته وه يه کيک له وانيتر، ده يه ويت ترسه کاني به ويته وه و له که نار نه وانيتردا ببيتته وه خوئي و ده ست به گيرانه وي چيروکه کاني بکات.

هه روهک ده سال پيش نيستا له پيشه کي نه م کتبه ده نوسيمه؛ نه م به ره مه پتر نه زموني تايه تي منه و به هيچ شيويه ک نايه ويت ببيتته قسه که ري ره سميي گشت په نابهر و تاراوگه کراوه کان. چيروک و به سه ره اته کاني نه م کتبه، بهرله وه ي تيوريزه کردني ژباني تاراوگه بن، گيرانه وي نهو ژبانن و ليره شه وه به ره مه که بهرله وه ي ئيديعايه ي خستنه رووي حقيقيه تيکي باه تيبانه بکا، حقيقيه تيکي ئيستاتيکي تايهت ده خاته پيشچاو، نه ویش له چوارچيوه ي نهو مه ودايه دا که «نوسين» ريگه ده دات حقيقيه ته ئيستاتيکيه کان به يان بکرين و نه زمونه کان بن به دهق..

له سه ر بهرگي نه م کتبه نيگاريکي هونه رمه ند (يوهانس هولبيک) م هه لبار دووه به ناوي «به بهر دبوون» که سالي ۱۸۹۴ کيشاويتي. له ناوه راستي ده ربايه کي نارامدا پله شاختيک هه يه، که له په يکه ري داتاشراوي پاشايه کي پير و ماندوو ده چيت له کاتي خه وليکته وتندا. له

گوشه ي پيشه وه ي نهو پله شاخه، شازنيکي تاج له سه ري ره شپوش که ده روانيته ناسو دووره کان، روينشتوو و ته نيایي سيبه ري به سه ر ديمه نه که دا کردوو. به مجوره ش ده ربا نارام، پاشاي به بهر دبوو ماندوو، شازنيش خه مبار، وهلي له شيويه دانيشتني خانمي تاج له سه ر و له ته ماشا کردنه که يدا، نائارامي و چاوه پروانيه کي نه به دبي ده بينري.. نائاراميه ک، که ناچارمان ده کا پيرسين: نه م شازنه له کوپوه گه يشتوته نه م شوتنه و چاوه پرواني چيبه و بوچي خه مباره؟

چيروکي هه موو په نابهر و تاراوگه کراويک خالي نييه له م ديمه نه و له و پيرسيارانه: نه وان له شوتنيک چاو ده که نه وه که نازانن چون بو هاتون، دنيايه کي نارام و هيمن دالده يان ده دات که ئوقره ي تيدا ناگرن، له زمه نيکيشدا ده زين که پر له چاوه پرواني و ته نيایي و ختوره کاني دل. گرنگترين شت نه وه يه تاجه که ي سه ر سه ريان نه دوزرين و هه ميشه به ره و دوور، به ره و ناسو دووره ده سته کان بروانن. بو به نه گه ر له تاراوگه و هه ندراندا جوانييه ک هه بيت، نه وه جوانيي روانين و چاوه پرواني به کاوه خوئي تاراوگه کراوه کانه که هه ميشه پيمانده ليت: شتيک وا به رپويه، نه وه ده يني چاوه پرواني بکه ين! زورچار نهو چاوه پروانيه له چاوه پرواني تاکه که سيک ده رده چيت و ده بيتته چاوه پرواني سه رپاي ميلله تيک، ميلله تيک که نيشتيماني خوئي ليکراوه ته تاراوگه، به لام جوانييه که ي له وه دايه به تاجه که ي سه ريه وه ده روانيته داهاتوو..

هه ولير: ۲۰۰۲/۷/۷

یادداشت و سهرچاوه‌کان

یادداشتی پیشه‌کی

- ۱- بواره‌کانی سیمۆلۆژی هاوچه‌رخ له پۆژگاری ئەمپۆدا زۆریه‌ی زانسته مرۆفایه‌تییه‌کان و زانسته سرووشتی و ئەزمونگه‌ره‌کانی گرتۆته‌وه. سیمۆلۆژی پردیکه له ڕیگه‌ی پرنسیپه‌کانی خۆیه‌وه توانای کارکردنی له‌ناو هه‌موو زانسته‌کاندا هه‌یه. ته‌نانه‌ت «ئه‌مبیرتۆ ئیکۆ» نیشانه‌ناسی گشتی (Almen Semiotik) به‌«گرنگترین لقی فله‌سه‌فه» داده‌نی. بڕوانه «گۆفاری یه‌گرتن ژماره ۱۶/۱۹۹۳ ل: ۱۴»، ئەمه‌ جگه له کارکردی گرنگی سیمۆلۆژی له بواره‌کانی فیزییا و ماتماتیک و «تیۆری کاره‌سات» دا.
- ۲- سه‌باره‌ت به‌پروژه‌بیری کورد پینستر و تاریکم بلاوکردۆته‌وه. بڕوانه خه‌رمانه. ژ (۳) ل: ۱۴-۱۸ لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی دوورودریژیشم ناماده کردووه له‌سه‌ر هه‌مان بابته‌که چاوه‌ڕێی بلاپوونه‌وه‌یه: ته‌قلیدییه‌تی تیکستی کوردی، ئایدۆلۆژیای ته‌قلید»

یادداشتی به‌شی یه‌که‌م

- ۱- وه‌لامی ئەم پرسیارانه له‌و راپۆرتهدا یاداشت ده‌کرتین که یه‌کێ له‌بنکه‌کانی پۆلیس بۆ فه‌رمانگه‌ی سیاسی وه‌زاره‌تی نێوخۆیان ره‌وانه ده‌کا. پرسیاره‌کان هه‌موویان پرسیارێ ستاندار و نه‌گۆڕن. په‌نابه‌ر هه‌رگیز بۆی نیه‌یه‌ چاوی به‌و وه‌لامانه بکه‌وێته‌وه. مه‌گه‌ر ته‌نیا له‌ حاله‌تیکدا که هه‌مان فه‌رمانگه‌ی نیویراوی بپار بده‌.
- ۲- بڕوانه: ت. تۆدۆروف: «یا قصه‌ای بگو، یا بمیر» ادینه‌ مرداد ماه ۱۳۶۸ ص ۴۱،

یادداشتی به‌شی دووه‌م

- ۱- دا‌یلدۆسی هونه‌رمه‌ند هه‌ستا به‌دروستکردنی بال بۆ خۆی و کوره‌که‌ی تا له‌ ده‌ست «مینۆس» ی کریت رزگاریان بێ. به‌لام «ئیکارۆس» هینده له‌ خۆره‌وه‌ نزیک که‌وته‌وه تا باله‌کانی هه‌لپه‌رووزان و که‌وته‌ خواره‌وه. گوایه «عباس ابن فرناس» هه‌ولتیکێ له‌م بابته‌ی هه‌بووه!

۲- بڕوانه. Ehvervskatoteket. (Politi) 1993.

یادداشتی به‌شی چواره‌م

1- Lovis Hjelmslev: Omkring Sprogteorins Grundloggelse, 1934: p 21 “vosentlig set en sevstiondig enged bestaende af indre affingigfeder, kort sagt en sruktur”

- ئەم ده‌ستنیشان کردنه له‌منه‌وه‌یه

2- Roland Bartfes: som man spiser HUG! nr 48 p. 36- 28

یادداشتی به‌شی پینجه‌م

Suzanne Brogger. (nej) 1975

سه‌ره‌تای بزوتنه‌وه‌ی ئافه‌رتان له‌ دانمارک ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ ۱۸۷۱، له‌ سالی ۱۸۸۳ که «یه‌کیته‌ی سه‌ندیکای ژنانه‌ی دانمارک» دامه‌زرا، له‌ ۱۹۱۵ دا ژنان مافی ده‌نگدانیه‌ن و ده‌رگرت و له‌ هه‌فتاکاندا ئەم بزوتنه‌وه‌یه گه‌یشته ته‌قینه‌وه:

Rebwar S: ny tid for kvinder, monds nye tid. 1994 (Raport om kvin-debevogdse).
2- Francesco Alberoni: Forelskelse og kerlighed; kobenhavn 1981. information forlag

یادداشتی به‌شی شه‌شه‌م

Flomer L: Eksistenpsykolgi 1978. LMF. p. 37- 38

یادداشتی خۆیندنه‌وه‌کان

له‌باره‌ی (ه‌اینه‌سن) هه‌وه:

په‌راویزه‌کان:

Faerone: Udgivet Af Dansk- Faerorsk samfund 2() 1958- (109)

و. بنیامن: نشانه‌ای به‌رهایه‌ی ت. بابک احمدی. ج اول ۱۳۶۶ تهران ص ۲۱۳.

هه‌روه‌ها

Harry Anarsen. tre Afnandinger om W. Heinesen 1983: s. 7

سهرچاوه‌کان

W. glyn Jones: Faero og kosmos. gyldendal: 1974 (99. 4)

W Heinesen: Fra Bilecemagemes Vaerksted 1980 (72)

- Sven Havsteen Mikkelsen: Det Muntre Nord w Heinesens liv og Digtning, Centrumm: 1987 (99.4)

فهره‌نگۆکی زاراوه به‌کاره‌ی نراوه‌کان

بۆ ئاماده‌کردنی ئەم فهره‌نگۆکه دوو خالمان ره‌چاو کردووه:

یه‌که‌م: مانای زاراوه‌کانمان به‌و جۆره لیکداونه‌ته‌وه که لهم به‌ره‌مه‌دا مه‌به‌ستم بوون و کارمان پێکردوون. ئەمه‌ش مانای ئەوه‌یه که، مه‌رج نییه خۆتێره به‌گه‌رانه‌وه‌ی بۆ «فهره‌نگی زمان» هه‌مان مانای بێته‌ده‌ست؛ که لێره‌دا بۆ هه‌ندێ له زاراوه له پێش چاوه‌گیراوه.

دووه‌م: له ریزکردنی زاراوه‌کاندا شتیوه‌ی «ئەلف و بێ» م ره‌چاو نه‌کردووه. به‌لکه‌ لایه‌ره به‌لایه‌ره گه‌راوم و هه‌ر وشه‌یه‌کم به‌ره‌چاوه‌وتبێ که لیکداونه‌وه‌ی پێویست بووبێ، لێره‌دا لێکم داوه‌ته‌وه.

دیارده: ئەوه‌ی ئاشکرا ده‌رده‌که‌وێ. بزوتنه‌وه‌یه‌ک، یان هه‌ر جموجۆڵێک له کۆمه‌لگا و سروشتدا بێته‌ ده‌رکه‌وتن و خودئارایی، دیارده‌کان بۆیان هه‌یه ته‌مه‌نیکی درێژ یان کورتیان هه‌بێ و شۆینی خۆیان بۆ دیارده‌ی نوێ چۆل بکه‌ن.

دیارده‌گه‌را: ئەو که‌سه‌ی له‌ژێر فه‌رمانی دیارده‌کان و یاساکانیدا بێ، که‌سه‌ی به‌میکانیزمی دیارده‌کان مویته‌لا بێ و له‌گه‌ڵ هه‌لبه‌ز و دابه‌زیاندا خۆی بگۆنجه‌یتێ.

دیارده‌ناسی (فینۆمینۆلۆژی): ئەو ره‌وته فه‌لسه‌فیه‌ی له‌باره‌ی دیارده‌کانه‌وه ده‌دوێ و جیهان وه‌ک گشتیکی یه‌کگرتوو لیکده‌داته‌وه. «هوسرل» له ساڵی ۱۹۰۷ دا یه‌که‌م ده‌ستپێشخه‌ری بۆ وه‌دیه‌یتانی ئەو فه‌لسه‌فیه‌یه کرد و پاشانی هه‌ر یه‌ک له هیدگر، مۆرلۆپۆنتی و سارته‌ر تیییدا به‌شدار بوون.

سیسته‌م: ئەو «کۆمه‌له» یه‌ی یاخود ئەو سه‌رجه‌مه‌ی له ئەنجامی په‌یوه‌ندی بابه‌ته پێکفه‌یییه‌کان دێته‌دی، هه‌موو ئەو ئالوگۆر و هاوکاریه‌ی له نێوان چه‌ند بوار و بابه‌تێکدا هه‌یه و شتیوازی کارکردنیاان ده‌بێته‌وه‌ی به‌ره‌مه‌یتانی کۆمه‌له‌یه‌ک یان سیسته‌می، سیسته‌م زاده‌ی ته‌بابی نێوان لایه‌نه پێکه‌ینه‌ره‌کانیتێ. «ژیانی من هه‌یج سیسته‌میکی تیا نییه»، خه‌لکی

سوێد ژیا نیکی له‌بار ده‌ژین، چونکه سیسته‌میکی سیاسی چالاک ئیداره‌ی ولاته‌که ده‌کا.

سوێزه‌کتیف: خودی و تاییه‌ت: ئەم هه‌لسه‌نگاندنه‌ت زۆر تاییه‌تییه، واته بیروبوچوون و ئەزمونه‌کانی خۆت رۆلی سه‌ره‌کیان له به‌یاره‌که‌تدا هه‌یه. قسه‌کردن و هه‌لسه‌نگاندنی بابه‌تیکی بۆ پشتیوانی رای شه‌خسی.

نیشانه: شتی له بری شتیکی تر، ئەو ئەنجامه‌ی له هه‌موو «ده‌رپین» و «ناواخن» یک دێته‌ ده‌ستمان، گریانی مندالێک له هه‌مان کاتدا شتیوازیکی ده‌رپینه‌ که نیشانه‌ی «برسیتی» یاخود ئازاریکه، له‌لای «بارت»، نیشانه‌ی ئەو مانایه‌یه که له ئەنجامی هاوکاری نێوان ده‌رپین و ناواخن یاخود «ناوه‌پۆک» دروست ده‌بێ. «شۆین پیتی سه‌ر ئەم به‌فره، نیشانه‌ی ئەوه‌یه که‌سه‌ی به‌م رێگایه‌دا رۆیشتووه». «ئەو دوکه‌له نیشانه‌ی ناگر که‌وته‌وه‌یه‌که» .. هتد.

نیشانه‌ناسی: تیۆرییه‌کی زانستی و میتۆدیکی فه‌لسه‌فی بۆ لیکۆلینه‌وه له‌باره‌ی «ژیانی نیشانه‌کانه‌وه له‌ناو کۆمه‌لدا» مۆڤ شته‌کانی ده‌وربه‌ری خۆیی و رووداوه‌کان، وه‌ک گوزارشگه‌ر و نوێنه‌ری شتی تر و رووداوی تر ده‌بینێ و لێیان تیده‌گا. ئەو شته‌ی ئەرکی گوزارش کردن و نوێنه‌ریکردنی شتیکی تری له‌سه‌ره، له‌په‌ڕه‌ی ئالوگۆرکردندا، له‌لایه‌ن بیره‌وه‌ری مانه‌وه جله‌وه‌ده‌کری. بۆ ئەوه‌ی له‌وه تیبگه‌م که دوکه‌ل نیشانه‌ی ناگر که‌وته‌وه‌یه مه‌رج نییه‌ پریشک و گری ناگره‌که «ببینم»، چونکه دوکه‌له‌که له «یادی» ی مندا به‌ره‌و بیره‌کردنه‌وه له ناگرمان ده‌با: شه‌که‌ت و ماندوو بووم و نهمده‌زانی روو له‌ کسوێ بکه‌م، له‌په‌رێکا دووراودوو رووناکاییه‌که به‌دی کرد، تیبگه‌یشتم له‌ ئاوه‌دانییه‌که‌وه نزیکم، له‌م نمونه‌یه‌دا رووناکی نیشانه‌یه‌که راسته‌وخۆ هێما بۆ ئاوه‌دانی ده‌کا. به‌کورتیه‌یه‌کی نیشانه‌ناسی به‌ هه‌ردوو مۆدێله‌که‌یه‌وه: مۆدێلی زانستی زمان له‌لای سۆسپیر (۱۸۵۷-۱۹۱۳) و مۆدێلی فه‌لسه‌فی پیرس: (۱۸۳۹-۱۹۱۴) هه‌ول ده‌دا له‌ په‌یوه‌ندی نێوان «دیار» و «نادیار»، «ئاماده» و «ون» بکۆلینه‌وه و گه‌رنگی هه‌بوونی نادیار له‌ دیار و ئاماده له‌ ونبوودا سه‌باره‌ت به‌ژیانی مۆڤه‌کان به‌رجه‌سته بکا.

ئەفسانە: ئەم زاراوھە لە لای بارت و لە کۆتايى كتيبي «میتۆلۆژیەکانى ئەمەردا» (۱۹۵۷) بەوردی لیتی کۆلراو تەو، ئەو مەبەستەى كە من لە لای بارت وەربەدەگرم و لەم كتيبهدا كارى پیدەكەم دەشیت بەم جۆرە پیناسە بەكۆ: «میتۆلۆژی یاخود ئەفسانەناسی ئەو گوتارەیه كە مەبەستىكى ئایدۆلۆژی لە پشتەووبە و بەهۆى باوکردن و بەسروشستىکردنى «حەقیقەتى» خۆبەو، كە خزمەتى ئایدۆلۆژیەكەى دەكا، گەرەكیە راستییەكى گەرەترمان لى بشیوتى. بەم پیتیەش بەكارهیتانى زاراوھەكە لەم كتيبهدا سرووشتىكى نەگەتیشانەى پیدراو و تەواو لەو پیناسەیه جیاوازه كە لە بەشى یەكەمى «جیھانبینی شیعرى نالى» دا خراو تە روو. لەوئێرەندى میتۆلۆجى - ئایینی زاراوھەكە مەبەستى مە و لیترەش مەبەستە ئایدۆلۆژیەكەى.

پەيام: پروانە (سیستەمى ئالوگۆز)

خۆ كەردنە «بابەت» یك بۆ لىكۆلینەو: من وەك «سۆزە» یەك لەبارەى «ديارده» یەكەو دەنووسم كە تاراوگەیه، بەلام من بۆ خۆشم لەناو ئەو دياردهیه دام و لیتی جیا نایمەو. وەلى بەو هۆیهو كە هۆشیاری من لە رێگای «لىكۆلینەو» و ئاراستە دەبى و ئەو لىكۆلینەو دەش بەپلهى یەكەم لىكۆلینەو یەكەم لە شۆنگەى خۆم وەك پەنا بەرئى، ئەو تەوانیومە خۆم بەكەم بەبابەتێ بۆ لىكۆلینەو. بەدەرپىنیتی تر دەتوانم بۆلیم: سۆزەى ئاگای من دەبیتە لىكۆلەرەو یەك بەسەر خۆبەو و بەو جۆرەش خۆى دەكاتە ئۆزە (بابەت).

میتۆد: ئەو پلانەى بۆ لىكۆلینەو یەكەم بابەتێك و بەرەو پینشچوونى لە رەوتى لىكۆلینەو دا بەكار دینرى.

دیسپلینی نیشانەناسانە: ئەو مەرج و هەنگاوانەى كە دەبى لە كاتى كاركردن بەمیتۆدى نیشانەناسى و زاراوھەكانى لەبەرچاو بگيرين، یەكێك لە دیسپلینەكانى نیشانەناسى ئەو یەكەم كە سوود لە بوارە زانستییەكانى ترەو وەردەگرى و لە مامەلەكردنى لەگەڵ بابەتەكانیدا هېچ دوگمێك رەچاو ناك.

پۆست-رۆشدى: زاراوھەكەى كەم بەكارهاتوو و مەبەست لە بەكارهیتانى بریتییە لە قسەكردن لەمە پەنا بەران و تاراوگەو نەك هەر لە سەر ئەو ئاستەى كە

پەنا بەران لە دەروەى كۆلتوورى دالەدەرەو هاتوون، بەلكو لەسەر ئەو ئاستەش كە هەر لە دەروەش دەمیتنەو. پاشبەندى «پۆست» لەو دا يارمەتیمان دەدا كە بلىتین ئەگەرچى ئەو دەو و دەو و سیتەمى پەنا بەران لەناو خۆدى و لاتانى دالەدەرەویشدا لە داىك بوون، بەلام لەبەر ئەو دەو رەچەلەكێكى نا ئەوروپىيان هەیه، ئەو دەكەو نە بەر هەمان ئەو تىروانىنەى لەسەر پەنا بەران كە بەشیتۆیهكى گشتى لە نارادايە.

توندوتیژی سیمبولی: ئەو توندوتیژی و زەبرەى نەك لە رێگەى لیدانى راستەوخۆى جەستە و لاشەو، بەلكو لە رێگەى دەروونى و ناراستەوخۆو كار دەكا، سەبارەت بەو گەنجە پاكستانییەى لە دانمارك لە داىكبوو و هەرگیز پاكستانى نەدبوو، دەشیت رەتكردنەو دەو لە لایەن ئەم كۆمەلگایەو لەبەر رەنگى مووى یاخود بنەچە پاكستانییەكە یەو بەهەمان شىو زەبرۆزەنگاوى بى كە لە پاكستان خرابیتە بەندیخانەو لەبەر ئەو نەتوانى وەك پاكستانییەك وا بىت.

نەتروپۆلۆژى كلاسىك: زاراوھى ئەنترۆپۆلۆژى كلاسىك ئەمەردۆ بۆ ئەو قۆناغەى تەمەنى كۆمەلناسى بەكار دەبرى، كە كۆمەلناسان تىادا دادوهرى بوون بەسەر كۆلتوورە جۆرەجۆرەكانەو. كۆشەى دید و مەعریفەى خۆیان دەكردە شایەت و تەرازوو بۆ بریاردان لەسەر «باش» و «خراپ» ی كۆلتوورەكانى تر.

وینا: ئەو لىكەدانەو زەبىبەى لە كاتى دىتنى شتىكدا یاخود ناوھیتانى بابەتێكدا چالاك دەبى، یان بەجۆرێ دى: ئەو «یاد» ی بەهۆى ناوھیتانى بابەتێكەو یاخود هەر شتىكى ترەو لە زەیندا ئاكتیف دەبى. چالاكییەكى زەبىبى بۆ وەپینشچا و هیتانى شتىك یان بارودۆخێك و دروستكردنى ویتەیهكى زەبىبى لەسەرى.

مىكانیزم: یەكەبەكى سیستەمى خۆكار، ئەو بزافە خۆكارانەى بەشەكانى هەر دەزگایەك پى هەلدەسان، (پروانە سیستەم).

ئالوگۆز: سادەترین پیناسەى ئالوگۆز ئەو یەكەم بگوترى ئالوگۆز سیستەمێكە، بەلام بۆ ئەو دەو هەر سیستەمێكى ئالوگۆز كردن كار بكا، پىوستیمان بەنێرەرێك هەیه كە پەيامێك لە رێگەى «كۆد» یكى تاییەتەو بۆ وەرگەرەكانى دەنێرى

بەمەرجى ۋەرگر بتوانى كۆدەكان بخوتىنىتەۋە.

نېرەر ← پەيام ← ۋەرگر
كۆد

كۆد: ئەو يەكەيە مانايەكى تايىبەت دەداتە دەرىپىنىكى تايىبەت. من ئەم دېرئانەم بەكوردى دەنوسم، ھەر وشەيەك كە بەكارىدېنم دەرىپىنىكە ۋە بۆكەسىكى شارەزا بەزمانى كوردى مانايەكى تايىبەتتەيىمان ھەيە. ئەو كەسە دەتوانى «كۆد»ى نووسىنەكەم بىكاتەۋە ۋە پەيامكەم ۋەرگرى چۈنكە، دەرىپىنەكانم بەزمانىكى ھاۋبەشى كۆلتورىيە.

كۆلتور: ئەو زانىارى ۋە ياسا ۋە نرخە ھاۋبەشانەي كۆمەلە خەلكتىك پېيىان قايلن ۋە دەبنە دەرىپى شىۋازى ژيان ۋە ئاكارىيان، زمان ۋە كۆدە ھاۋبەشەكان لە گرنگىرىنى ئەو پېكەتە كۆلتورىيەنەن، بەلاى «ئۆمبىرتۆ ئېكۆ» ۋە نېشانەناسى برىتسىيە لە توپىنەۋە لە كۆلتور ۋەك مەۋدايەكى ئالوگۆزىكردن. كۆلتور كۆزى ھەمۇ ئەو بەھايانەيە كە مىللەتتىك خاۋەنپانە.

ئەۋىتىر: تەنپا بەمەبەستى ئەۋىتىرى كۆلتور بەكارمەنپانە، واتە ئەۋىتىرى كە دەكەۋىتە خانەي كۆلتورىكى جودا لەۋەي «من - ئىمە» خاۋەنپانە، لىتەرىشەۋە «كۆد»ى پەيامكەنى جىۋازن لە ھىنەكانى ئىمە.

شىكارى: سەرجەمى ئەو مەرجانەي دەپى بۆ خوتىندەۋەي بابەتتىك لەبەرچاۋ بىگىرىن ۋە لە پىگەيانەۋە كارى تىگەيشتن لەۋ بابەتە ياخود دياردەيە ئاسان بىكرى، كە دەگوتىرى ئەم قەسەيە بنەمايەكى شىكارى ھەيە، مەبەست ئەۋەيە كە بۆ گەيشتن بەۋ «ئەنجام»ەي لە قەسەكە دايە، پەرچاۋى ھەلومەرجە شىكارىيەكان كراۋە ۋە قەسەي گىرفان نىيە.

مىتۇلۇزىست: ئەو كەسەي لە ژىر دەسەلاتى مىتۇلۇزىيەكاندايە ۋە پرواى پېيىانە. پەپەرەكارى ئەۋ حەقىقەتە دەستكردەي كە ئەفسانەكان بەرھەمى دېتن. (پروانە: ئەفسانە)

فەندەمتالىست: زاراۋەي فەندەمتالىست زاراۋەيەكى دەزگاكانى راگەياندە ۋە زىباتر بۆ ئەۋ كەسانە بەكار دەبرى كە سەختگىر ۋە دۆگمايى بىر دەكەنەۋە.

لە خۆرتاۋا ئەم زاراۋەيە نەفرەتكارانە بۆ باسى ئەۋ بزۋوتنەۋەيە بەكار دەبرى كە لاى خۇمان پېيى دەگوتىرى «ئىسولپەتى ئىسلامى».

بەگشتىكردن: لېرەدا بەۋ مانايە بەكارھاتوۋە، ھەركات بەشتىكمان كرده پارسەنگ بۆ سەرجەمىك ۋە دانەيەكمان كرده نوپنەرى كۆمەللىك، ئەۋە پەپەرەيىمان لە بەگشتىكردن كروۋە. بەگشتىكردن ئەنجامى ھەلەي زۆر دەدا بەدەستەۋە ۋە بەزۆرى لەلايەن ئەۋ كەسانەۋە بەكار دېنرى، كە ناتوانن بەلگە ۋە سەنەدى گونجاۋ بۆ بۆچۈنەكانىيان بەخەنە پروو.

نەرىتخواز: كەسەي پەپەرەكارى نەرىت ۋە دەستورە دېرىنەكان بى، ئەۋ كەسە ناتوانى بەعەقلىكى پەخنەگرانەۋە تەماشاي جىھان ۋە دەۋرۋەرى خۆي بىكا ۋە ھەر لەبەر ئەۋەش بەتوندى خۆي لەناۋ بۆچۈنە كۆنەكاندا دەشارىتەۋە. جۆرىك لە فەندەمتالىزم لە بوارى ژيانى رۆژانەدا.

رەۋشتامىز: پەۋشتامىز = اخلاقى.

سۇسۇلۇزى: زانين لەمەر كۆمەلگا ۋە پەپەرەندىيە كۆمەلەيەتتەيەكانەۋە. (زانستى كۆمەلەيەتى).

نەرىتپەرست (تراشپۇنالىست): نەرىتپەرستى جۆرىكە لە «داۋاى لىبورن» بۆ ئەۋەي مرۆف تا ئەبەد بتوانى گەمژەيىيەكانى خۆي دوۋبارەكاتەۋە. نەرىتپەرست ئەۋ كەسەيە تا ئەبەد شانازى بەگەمژەيىيەكانىيەۋە دەكا.

فېمىنىزم: بزۋوتنەۋەي ئافرەتان بۆ دەدەستەپىنانى مافى بەكسان لە بەرامبەر پىۋادا «خوتىندەۋەي ئافرەتانەي دىنيا».

ئىسولەپشن: گۆشەگىرى ۋە خۆ دوۋرخستتەۋە لە دەۋرۋەيەر، كەسە نەتوانى بەشدارى لە سېستەمىكى ئالوگۆزدا بىكا. (پروانە سېستەمى ئالوگۆز).

ئەۋتۇرئىتە: زەبىركار ۋە زەبىر دۆست، پەفتارى دىكتاتورانە ۋە تاكرەۋانە. پەپەرەكردن لە بېرۋاى تاكەكەسى ۋە سەپاندنىيان بەسەر دەۋرۋەيەردا بەزۆرى دەسەلات.

سايكۇلۇزىيە پەفتار (بېھاۋورىزم): ئەۋ رەۋتە سايكۇلۇزىيەي گەرەكەيە لە رېتى وردېۋونەۋە لە رەفتارى مرۆف، پەي بەدەروۋنى بىسات. رەۋتتىكى ئەمەرىكى سايكۇلۇزىيە ۋە رەفتار ۋە ھەلسوكەۋتى مرۆف بەلايەۋە بەپەلەي بەكەم دېت، بۆ تىگەيشتن لە ناۋەۋەي خۇدى ئەۋ مرۆفە.

رینیسانس: ئەو تەوژمە کۆلتووورییە ی لە ١٤٠٠ وە بەرەو سالانی ١٥٠٠ بەناوی «دوو بارە لە دایکبوونەو دە ی ئەنتیک» درێژ بوو و سەری هەلدا. تەوژمی کە هەموو بواری کۆلتووورییە شارستانییه‌تی گرتەوه.

بهره‌مه چاپکراوه‌کانی نووسەر:

له‌بوارى په‌خنه و هزردها:

- نووسين و به‌پرسيارى ١٩٩٧، له بلاوكراوه‌كانى گۆڤارى بينين، ئه‌مه‌ريكا.
- سۆڤيسته‌كان ١٩٩٨، چ ١ ستۆكهۆلم، چ ٢ سليمانى ده‌زگاي سه‌ردهم ٢٠٠٠.
- دنياى شته بچووكه‌كان ١٩٩٩، ده‌زگاي سه‌ردهم، سليمانى.
- كتيبي نالى ٢٠٠١، ده‌زگاي موكرىانى، هه‌ولتير.

بهره‌مى نه‌ده‌بى:

- گۆرانبييه‌ك بۆ گونده سووتاه‌كان (شيعر) ١٩٨٩ كۆپنهاگن.
- كۆپنهاگن! (شيعر) ١٩٩٤ كانون فرهنگ ايران، كۆپنهاگن.
- من و ماره‌كان (كۆمه‌له چيرۆك) ١٩٩٩ سليمانى، مه‌لبه‌ندى لاوانى ميديا.
- زمانى عشق، زه‌مه‌نى نه‌نقال (شيعره كوردى و فارسىيه‌كان) ٢٠٠٠، سليمانى. چاپخانه‌ى رهنج.

وه‌رگيڤان:

- نه‌فسانه‌ى خۆشه‌ويستى (سه‌مه‌د به‌ره‌نگى) نه‌فسانه چيرۆك، سليمانى (١٩٨٣)، چاپخانه‌ى سه‌ركه‌وتن.
- پاپسكل دز (ڤيتۆريۆديسيكا) ١٩٨٤، هيتشتا چاپ نه‌كراوه.
- گۆرانبييه‌كانى خه‌بيام (سادق هيدايه‌ت) ١٩٨٧ هيتشتا ده‌ستنوسه.
- ده‌نگى پتي ناو (سه‌راب سه‌په‌رى) چ ١، ١٩٨٩، چ ٢، ١٩٩٠، كۆپنهاگن.

- در آمدى بر شعر معاصر كوردى (وه‌رگيڤانى به‌ره‌مه‌مى ١٧ شاعيري كورد بۆ زمانى فارسى) ١٩٩٠، كۆپنهاگن.
- پيديرۆپارامۆ (رۆمان) خوان رۆلفۆ. (به‌هاوكارى نازاد به‌رزنجى) ده‌زگاي سه‌ردهم، ١٩٩٩، سليمانى.
- دايمك هه‌رگيز جوان نه‌بوو! (شيعرى ره‌زا فه‌رمه‌ند) له فارسىيه‌وه به‌هاوكارى ره‌زا فه‌رمه‌ند، ده‌ستنوسه ٢٠٠٠، كۆپنهاگن.
- ده‌روازه‌كانى كۆمه‌لناسى (د. مه‌نوچه‌ر موخسيني) له فارسىيه‌وه به‌هاوكارى كۆمه‌لتيك وه‌رگيڤر، ٢٠٠٢ هه‌ولتير، ده‌زگاي موكرىانى.
- نه‌لبوومى كيژى جنۆكان (چيرۆكى مندالان له دانماركييه‌وه) ٢٠٠٢، ده‌زگاي ده‌زگاي سه‌ردهم، سليمانى.